

AZ EURÓPAI UNIÓ ALKOTMÁNYA

– olvasóbarát változat –

Kedves Olvasó!

Ez az Európai Unió alkotmánya, abban a végső formájában, ahogy azt az állam és kormányfők 2004. október 27-én Rómában aláírták.

Az alkotmányt „olvasóbaráttá” tettük, azzal, hogy

- a legfontosabb szavakat kiemeltük, így könnyebb áttekinteni a szöveget;
- a tartalom könnyebb megértése érdekében a margóra megjegyzéseket és kereshivatkozásokat tettünk;
- a dokumentumhoz egy részletes tárgymutatót illesztettünk.

Olvasóbarát kiadásunk (elektronikus formában), nem kereskedelmi célokra ingyenes. A www.euabc.com honlapról több nyelven letölthető. Ön a szöveget letöltheti számítógépére, felteheti honlapjára és elküldheti azon ismerőseinek, akiket ez az olvasóbarát alkotmány érdekelhet.

A nyomtatott változat sajnos már nem ingyenes, 30 euró az ára, ami a postaköltségeket is tartalmazza. A következő helyről rendelheti meg: Notat, telefon: 00-45-86-48-1600, vagy e-postán: notat@notat.dk

Ez a dokumentum a Kormányközi Konferencia hivatalos dokumentumára épül¹, amely két alkalommal is módosításra került. Először a Tanács jogi szolgálata² azután a tagországok állam- és kormányfői³ módosították. Az olvasóbarát alkotmányhoz mellékeljük azt az „Alternatív Riport”-ot is, amely része volt a Konvent által a 2004 júniusi kormányfői értekezletre benyújtott anyagnak.

Az unió alkotmányával kapcsolatban más dokumentumok is rendelkezésre állnak. Például egy powerpoint dokumentum, amely gyors áttekintést ad az alkotmány legfontosabb részeiről, továbbá egy rövid ismertető, amelynek címe „Az Unió alkotmányának rövid magyarázata”. Egy részletesebb magyarázó anyag elkészítése is folyamatban van. Az alkotmányról szóló valamennyi publikáció megtalálható a következő honlapokon: www.euabc.com vagy www.eu04.com

Szívélyes üdvözléssel

Jens-Peter Bonde
Az Európai Parlament Tagja

Telefon: 00-32-228-45167/ 00-45-444-90251
email: jbonde@europarl.eu.int
www.bonde.com

¹ Lásd: <http://european-constitution.eu.int>

² Lásd: IGC 50/03 http://ue.eu.int/igc/doc_register.asp?content=DOC&lang=EN

³ Lásd: ue.eu.int

TARTALOMJEGYZÉK

PREAMBULUM	11
<u>I. RÉSZ</u>	<u>13</u>
I. CÍM - AZ UNIÓ MEGHATÁROZÁSA ÉS CÉLKITŰZÉSEI	15
II. CÍM - ALAPVETŐ JOGOK ÉS UNIÓS POLGÁRSÁG	18
III. CÍM - AZ UNIÓ HATÁSKÖREI	21
IV. CÍM - AZ UNIÓ INTÉZMÉNYEI ÉS TANÁCSADÓ SZERVEI	28
I. fejezet - Intézményi keretek	28
II. fejezet - Az Unió egyéb intézményei és szervei	37
V. CÍM - AZ UNIÓ HATÁSKÖREINEK GYAKORLÁSA	41
I. FEJEZET- Általános rendelkezések	41
II. FEJEZET - Különös rendelkezések	46
III. FEJEZET- Megerősített együttműködés	51
VI. CÍM - AZ UNIÓ DEMOKRATIKUS MŰKÖDÉSE	53
VII. CÍM - AZ UNIÓ PÉNZÜGYEI	57
VIII. CÍM - AZ UNIÓ ÉS KÖZVETLEN KÖRNYEZETE	60
IX. CÍM - UNIÓS TAGSÁG	61
<u>II. RÉSZ : AZ UNIÓ ALAPJOGI CHARTÁJA</u>	<u>65</u>
PREAMBULUM	67
I. CÍM – MÉLTÓSÁG	69
II. CÍM – SZABADSÁGOK	71
III. CÍM – EGYENLŐSÉG	75
IV. CÍM – SZOLIDARITÁS	77

V. CÍM - A POLGÁROK JOGAI	81
VI. CÍM - IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS	84
VII. CÍM - A CHARTA ÉRTELMEZÉSÉRE ÉS ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK	86
<u>III. RÉSZ : AZ UNIÓ POLITIKÁI ÉS TEVÉKENYSÉGE</u>	<u>89</u>
I. CÍM - ÁLTALÁNOSAN ALKALMAZANDÓ RENDELKEZÉSEK	91
II. CÍM - A HÁTRÁNYOS MEGKÜLÖNBÖZTETÉS TILALMA ÉS AZ UNIÓS POLGÁRSÁG	92
III. CÍM - BELSŐ POLITIKÁK ÉS INTÉZKEDÉSEK	94
I. FEJEZET - BELSŐ PIAC	94
1. szakasz - A belső piac létrehozása és működése	94
2. szakasz - A személyek és a szolgáltatások szabad mozgása	95
1. alszakasz - Munkavállalók	95
2. alszakasz - A letelepedés szabadsága	97
3. alszakasz - A szolgáltatásnyújtás szabadsága	99
3. szakasz - Az áruk szabad mozgása	101
1. alszakasz - Vámunió	101
2. alszakasz - Vámügyi együttműködés	102
3. alszakasz - Mennyiségi korlátozások tilalma	102
4. szakasz - Tőke- és fizetési műveletek	103
5. szakasz - Versenyszabályok	105
1. alszakasz - Vállalkozásokra vonatkozó szabályok	105
2. alszakasz - A tagállamok által nyújtott támogatások	108
6. szakasz - Adózásra vonatkozó rendelkezések	110
7. szakasz - Közös rendelkezések	111
II. FEJEZET - GAZDASÁG- ÉS MONETÁRIS POLITIKA	114
1. szakasz - Gazdaságpolitika	114
2. szakasz - Monetáris politika	119
3. szakasz - Intézményi rendelkezések	122
4. szakasz - Azon tagállamokra vonatkozó külön rendelkezések, amelyeknek pénzneme az euró	125
5. szakasz - Átmeneti rendelkezések	126
III. FEJEZET - EGYÉB TERÜLETEKRE VONATKOZÓ POLITIKÁK	131
1. szakasz - Foglalkoztatás	131
2. szakasz - Szociálpolitika	133

3. szakasz - Gazdasági, társadalmi és területi kohézió	139
4. szakasz - Mezőgazdaság és halászat	140
5. szakasz - Környezet	144
6. szakasz - Fogyasztóvédelem	146
7. szakasz - Közlekedés	147
8. szakasz - Transzeurópai hálózatok	150
9. szakasz - Kutatás, technológiai fejlesztés és úrkutatás	151
10. szakasz - Energia	154
IV. FEJEZET - A SZABADSÁG, A BIZTONSÁG ÉS A JOG ÉRVÉNYESÜLÉSÉNEK TÉRSÉGE	155
1. szakasz – Általános rendelkezések	155
2. szakasz - A határok ellenőrzésével, a menekültüggyel és a bevándorlással kapcsolatos politikák	157
3. szakasz - Igazságügyi együttműködés polgári ügyekben	159
4. szakasz - Igazságügyi együttműködés büntetőügyekben	160
5. szakasz - Rendőrségi együttműködés	163
V. FEJEZET - AZOK A TERÜLETEK, AHOL AZ UNIÓ TÁMOGATÓ, ÖSSZEHANGOLÓ VAGY KIEGÉSZÍTŐ INTÉZKEDÉSEKET TEHET	165
1. szakasz - Népegészségügy	165
2. szakasz - Ipar	166
3. szakasz - Kultúra	167
4. szakasz – Idegenforgalom	
5. szakasz - Oktatás, ifjúság, sport és szakképzés	
6. szakasz - Polgári védelem	170
7. szakasz - Igazgatási együttműködés	170
IV. CÍM - A TENGERENTÚLI ORSZÁGOK ÉS TERÜLETEK TÁRSULÁSA	171
V. CÍM - AZ UNIÓ KÜLSŐ TEVÉKENYSÉGE	174
I. FEJEZET - ÁLTALÁNOSAN ALKALMAZANDÓ RENDELKEZÉSEK	174
II. FEJEZET - KÖZÖS KÜL- ÉS BIZTONSÁGPOLITIKA	176
1. szakasz - Közös rendelkezések	176
2. szakasz - Közös biztonság- és védelempolitika	182
3. szakasz - Pénzügyi rendelkezések	185
III. FEJEZET - KÖZÖS KERESKEDELEMPOLITIKA	186
IV. FEJEZET - EGYÜTTMŰKÖDÉS HARMADIK ORSZÁGOKKAL ÉS HUMANITÁRIUS SEGÉLYEK	188
1. szakasz - Fejlesztési együttműködés	188

2. szakasz - Harmadik országokkal folytatott gazdasági, pénzügyi és műszaki együttműködés	189
3. szakasz - Humanitárius segélyek	190
V. FEJEZET - KORLÁTOZÓ INTÉZKEDÉSEK	191
VI. FEJEZET - NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK	192
VII. FEJEZET - AZ UNIÓ KAPCSOLATAI NEMZETKÖZI SZERVEZETEKSEL ÉS HARMADIK ORSZÁGOKKAL, VALAMINT AZ UNIÓ KÜLDÖTTSÉGEI	196
VIII. FEJEZET - A SZOLIDARITÁSI KLAUZULA VÉGREHAJTÁSA	197
VI. CÍM - AZ UNIÓ MŰKÖDÉSE	198
I. FEJEZET – INTÉZMÉNYI RENDELKEZÉSEK	198
1. szakasz - Az intézmények	198
1. alszakasz - Az Európai Parlament	198
2. alszakasz - Az Európai Tanács	202
3. alszakasz - A Miniszterek Tanácsa	202
4. alszakasz - Az Európai Bizottság	203
5. alszakasz - Az Európai Unió Bírósága	205
6. alszakasz - Az Európai Központi Bank	215
7. alszakasz - A Számvevőszék	216
2. szakasz - Az unió tanácsadó szervei	218
1. alszakasz - A Régiók Bizottsága	218
2. alszakasz - A Gazdasági és Szociális Bizottság	220
3. szakasz - Az Európai Beruházási Bank	221
4. szakasz - Az unió intézményeire, szerveire és hivatalaira vonatkozó közös rendelkezések	222
II. FEJEZET - PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK	226
1. szakasz - A többéves pénzügyi keret	
2. szakasz - Az Unió éves költségvetése	227
3. szakasz - A költségvetés végrehajtása és a mentesítés	229
4. szakasz - Közös rendelkezések	231
5. szakasz - Küzdelem a csalás ellen	232
III. FEJEZET - MEGERŐSÍTETT EGYÜTTMŰKÖDÉS	233
VII. CÍM: KÖZÖS RENDELKEZÉSEK	236
IV. RÉSZ: ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK	241
JEGYZŐKÖNYVEK ÉS A KAPCSOLÓDÓ DELKARÁCIÓK	

*A margón lévő
kiemelések és
megjegyzések nem
tartoznak az
alkotmánytervezethez*

*A demokrácia bölcsője
Görögországban
ringott. vajon ez az
alkotmány kiterjeszti,
vagy korlátozza a
demokráciát?*

*A keresztény örökség
megemlítésére tett
javaslatot, nem vették
figyelembe*

AZ EURÓPAI UNIÓ ALKOTMÁNYA

– olvasóbarát változat –

PREAMBULUM

*Χρῶμεθα γὰρ πολιτεία... καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας
οἰκεῖν δημοκρατία κέκληται.*

*Mi olyan alkotmány szerint élünk, amelynek neve, mivel az uralom nem
néhány ember, hanem a többség kezében van, demokrácia.*

Thuküdidész II. 37

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA, A CSEH KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, ŐFELSÉGE DÁNIA KIRÁLYNŐJE, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, ŐFELSÉGE SPANYOLORSZÁG KIRÁLYA, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, ÍRORSZÁG ELNÖKE, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, A LETT KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, Ő KIRÁLYI FENSÉGE LUXEMBURG NAGYHERCEGE, A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, MÁLTA ELNÖKE, ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE, AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG SZÖVETSÉGI ELNÖKE, A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, A FINN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, A SVÉD KIRÁLYSÁG KORMÁNYA, ŐFELSÉGE NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁNAK KIRÁLYNŐJE,

ÖSZTÖNZÉST MERÍTVE Európa kulturális, vallási és humanista örökségéből, amelyből az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen jogai, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, valamint a jogállamiság egyetemes értékei kibontakoztak,

ABBAN A HITBEN, hogy a fájdalmas tapasztalatokat követően újraegyesülő Európa – valamennyi lakója, köztük a leggyengébbek és a leginkább elesettek javára – továbbra is a civilizáció, a haladás és a jólét útján kíván járni; hogy meg akar maradni a kultúrára, a tudásra és a társadalmi fejlődésre nyitott kontinensnek; hogy közéletének demokratikus és átlátható jellegét még inkább el kívánja mélyíteni, és világszerte fel kíván lépni a békéért, az igazságért és a szolidaritásért,

*Az alkotmány a korábbi
szerződések szerves
folytatása*

ATTÓL A MEGGYŐZŐDÉSTŐL VEZÉRELVE, hogy Európa népei, miközben büszkék maradnak saját nemzeti identitásukra és történelmükre, elhatározták, hogy felülemelkednek ősi megosztottságaikon, és – egymással mind szorosabb egységre lépve – egy közös jövő megteremtésére törekednek,

ABBAN A MEGGYŐZŐDÉSSEN, hogy az ily módon „sokféleségben egyesült” Európa a legjobb esélyt kínálja annak a nagyszerű vállalkozásnak a megvalósítására, amelynek révén e térség, minden egyes egyén jogainak tiszteletben tartása mellett, valamint az eljövendő nemzedékekért és a Föld jövőjéért viselt felelősségük tudatában, az emberiség reménységének különleges térségévé válik,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy az Európai Közösségeket létrehozó szerződések és az Európai Unióról szóló szerződés keretében elért eredményeket továbbvigyék, egyben biztosítva a közösségi vívmányok folytonosságát,

KIFEJEZVE KÖSZÖNETÜKET ezen alkotmánytervezet kidolgozásáért Európa polgárai és államai nevében az Európai Konvent tagjainak,

MEGHATALMAZOTTJAIKKÉNT JELÖLTÉK KI:
(lista...)

AKIK, kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat, a következőkben állapodtak meg:

I. RÉSZ

I. CÍM

AZ UNIÓ MEGHATÁROZÁSA ÉS CÉLKITŰZÉSEI

I-1. cikk

Az Unió létrehozása

Az Unió létrehozása

*Az Uniót mind a
polgárok mind az
államok alapították*

*A tagállamok
hatásköröket engednek
át az Uniónak*

*Az Unió nyitva áll
minden európai állam
előtt, aki ugyan azokat
az értékeket vallja, mint
az Unió*

Az Unió értékei

*Méltóság, szabadság,
demokrácia,
egyenlőség, a törvény
uralma, emberi jogok,
kisebbségi jogok,
pluralizmus, tolerancia,
igazságosság,
szolidaritás,
diszkrimináció-
mentesség, férfiak és
nők egyenlősége*

Az Unió céljai

*A béke, az Unió által
vallott értékek
elősegítése, népeinek
jóléte*

*Az Unió a szabadság
biztonság és
igazságosság térsége*

(1) Európa polgárainak és államainak közös jövőjük építésére irányuló akaratától vezérelve, ezzel az Alkotmánnyal létrejön az Európai Unió, amelyre közös célkitűzéseik elérése érdekében a tagállamok hatásköröket ruháznak. Az Unió összehangolja az e célkitűzések megvalósítására irányuló tagállami politikákat, és a ráruházott hatásköröket közösségi módon gyakorolja.

(2) Az Unió minden olyan európai állam előtt nyitva áll, amely tiszteletben tartja értékeit, és elkötelezett azok közös érvényesítése mellett.

I-2. cikk

Az Unió értékei

Az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok — ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait — tiszteletben tartásának értékeire épül. Ezek az értékek közősek a tagállamokban, a pluralizmus, a hátrányos megkülönböztetés-mentesség, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában.

I-3. cikk

Az Unió célkitűzései

(1) Az Unió célja a béke, az általa vallott értékek és népei jólétének előmozdítása.

(2) Az Unió egy belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a

belső határok nélkül és egy egységes piacon megvalósuló szabad versennyel

Fenntartható fejlődés, kiegyensúlyozott növekedés, árstabilitás, társadalmi haladás teljes foglalkoztatás, környezetvédelem, tudományos és technológiai haladás, küzdelem a társadalmi kirekesztés ellen, a szociális igazságosság, a férfiak és nők közötti egyenlőség elősegítése, szolidaritás az egyes generációk között, a gyermekek védelme, az európai sokszínűség figyelembe vétele és az európai örökség védelme.

Az EU által vallott értékek világban való terjedésének elősegítése.

Az alkotmány kijelöli az Unió cselekvési körének határait

A megkülönböztetés tilalma

Az Unió biztosítja a személyek, áruk, szolgáltatások és tőke

jog érvényesülésén alapuló térséget kínál polgárai számára, valamint egy belső piacot, ahol a verseny szabad és torzulásoktól mentes.

- (3) Az Unió Európa fenntartható fejlődéséért munkálkodik, amely olyan kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen, árstabilitáson, magas versenyképességű, teljes foglalkoztatottságot és társadalmi haladást célul kitűző szociális piacgazdaságon alapul, amely a környezet minőségének magas fokú védelmével és javításával párosul. Az Unió elősegíti a tudományos és műszaki haladást.

Az Unió küzd a társadalmi kirekesztés és hátrányos megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, a nemzedékek közötti szolidaritást valamint a gyermekek jogainak védelmét.

Az Unió előmozdítja a gazdasági, a társadalmi és a területi kohéziót, valamint a tagállamok közötti szolidaritást.

Az Unió tiszteletben tartja saját kulturális és nyelvi sokszínűségét, továbbá biztosítja Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását.

- (4) A világ többi részéhez fűződő kapcsolataiban az Unió védelmezi és érvényre juttatja értékeit és érdekeit. Hozzájárul a békéhez, a biztonsághoz, a Föld fenntartható fejlődéséhez, a népek közötti szolidaritáshoz és kölcsönös tisztelethez, a szabad és tisztességes kereskedelemhez, a szegénység felszámolásához és az emberi jogok, különösen pedig a gyermekek jogainak védelméhez, továbbá a nemzetközi jog szigorú betartásához és fejlesztéséhez, így különösen az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt alapelvek tiszteletben tartásához.

- (5) Az Unió e célkitűzéseket a megfelelő eszközökkel, az Alkotmányban ráruházott hatáskörök keretén belül valósítja meg.

I-4. cikk

Alapvető szabadságok és a hátrányos megkülönböztetés tilalma

- (1) Az Alkotmánnyal összhangban az Unió a területén biztosítja a személyek, a szolgáltatások, az áruk és a tőke szabad mozgását,

szabad mozgását, a szabad letelepedést

Az Unióban nemzeti alapon nem lehet megkülönböztetést tenni.

Az Unió kapcsolata a tagállamokkal

A tagállamok az uniós jog alkalmazása szempontjából egyenlők. A nemzeti identitások figyelembevételével az Unió kötelessége (de ez nem vonatkozik a nemzeti alkotmányokra).

A tagállamoknak segíteniük kell az uniós törvények végrehajtását

A tagállamoknak teljesíteniük kell az EU törvényekből származó kötelezettségeiket

A tagállamok nem veszélyeztethetik az Unió célkitűzését

Az uniós törvények elsőbbsége

Valamennyi EU törvény a nemzeti törvények és nemzeti alkotmány felett áll.

valamint a letelepedés szabadságát.

- (2) Az Alkotmány alkalmazási körében és az abban foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, tilos minden állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés.

I-5. cikk

Az Unió és a tagállamok közötti viszony

- (1) Az Unió tiszteletben tartja a tagállamok Alkotmány előtti egyenlőségét, valamint a tagállamok nemzeti identitását, amely elválaszthatatlan része azok alapvető politikai és alkotmányos berendezkedésének, ideértve a regionális és helyi önkormányzatokat is. Tiszteletben tartja az alapvető állami funkciókat, köztük az állam területi integritásának biztosítását, a közrend fenntartását és a nemzeti biztonság védelmét.

- (2) Az Unió és a tagállamok a lojális együttműködés elvének megfelelően kölcsönösen tiszteletben tartják és segítik egymást az Alkotmányból eredő feladatok végrehajtásában.

A tagállamok az Alkotmányból illetve az Unió intézményeinek intézkedéseiből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megteszik a megfelelő, általános vagy különös intézkedéseket.

A tagállamok segítik az Uniót feladatainak teljesítésében, és tartózkodnak minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti az Unió célkitűzéseinek megvalósítását.

I-6. cikk

Uniós jog

Az Alkotmány, valamint az Unió intézményei által a rájuk ruházott hatáskörök gyakorlása körében alkotott jog a tagállamok jogával szemben elsőbbséget élvez.

Jogi személyiség

Az Unió az összes politikai területen érvényes szerződéseket köthet harmadik országokkal. A korábbi három pillér eltűnik.

Az Unió jelképei

- Zászló

- Himnusz

- Jelmondat

- Currency

- Európa-nap

**EU
ÁLLAMPOLGÁRSÁG**

Alapvető jogok

Az EU alkotmány tartalmazza az Alapvető Jogok Chartáját.

Az Európa Tanács emberi jogokról szóló egyezménye nem fogja befolyásolni az Unió hatáskörét.

Az Alapvető Jogok az EU törvények alapját fogják képezni.

I-7. cikk
Jogi személyiség

Az Unió jogi személy.

I-8. cikk
Az Unió jelképei

Az Unió zászlaja kék alapon tizenkét arany csillag alkotta körből áll.

Az Unió himnusza Ludwig van Beethoven IX. szimfóniája Örömdájának részlete.

Az Unió jelmondata: „Egyesülve a sokféleségben”.

Az Unió pénze az euró.

Május 9-e Európa-napként kerül megünneplésre az Unió egészében.

**II. CÍM
ALAPVETŐ JOGOK ÉS AZ UNIÓS
POLGÁRSÁG**

I-9. cikk
Az alapvető jogok

- (1) Az Unió elismeri a II. részt képező Alapjogi Chartában foglalt jogokat, szabadságokat és elveket.
- (2) Az Unió csatlakozik az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez. Ez a csatlakozás nem érinti az Uniónak az Alkotmányban meghatározott hatásköreit.
- (3) Az alapvető jogok, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományából következnek, az uniós jogrend részét képezik mint annak általános elvei.

EU állampolgárság

I-10. cikk
Az uniós polgárság

*Kettős állampolgárság:
nemzeti és EU*

(1) Uniós polgár mindenki, aki a tagállamok valamelyikének állampolgára. Az uniós polgárság kiegészíti, és nem helyettesíti a nemzeti állampolgárságot.

*Az európai
állampolgársággal járó
jogok és
kötelezettségek:*

(2) Az uniós polgárokat megilletik az Alkotmányban meghatározott jogok, és terhelik az abban megállapított kötelezettségek. Így az uniós polgárok:

*– szabad mozgás és
letelepedés jog az Unió
területén*

a) jogosultak a tagállamok területén szabadon mozogni és tartózkodni;

*– szavazhat és jelölt
lehet valamennyi helyi
és európai szintű
választáson*

b) választásra jogosultak és választhatók a lakóhelyük szerinti tagállam európai parlamenti és helyhatósági választásain ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai;

*– valamennyi tagállam
diplomáciai
testületének védelme
alatt áll*

c) jogosultak bármely tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságainak védelmét igénybe venni olyan harmadik ország területén, ahol az állampolgárságuk szerinti tagállam nem rendelkezik képvisellel, ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai;

*– az Unió
intézményeihez
bármilyen uniós
nyelven írhat és a
választ ugyanazon a
nyelven kapja*

d) jogosultak petíciót benyújtani az Európai Parlamenthez, az európai ombudsmanhoz folyamodni, valamint arra, hogy az Alkotmány nyelveinek valamelyikén az Unió bármely intézményéhez vagy tanácsadó szervéhez forduljanak, és ugyanazon a nyelven választ kapjanak.

*(az uniós jogok és
kötelezettségek – ha
ellentmondásba
kerülnek a nemzeti
törvénykezéssel – a
nemzeti alkotmány felett
állnak, lásd I-5c Cikk.)*

Ezek a jogok az Alkotmányban és a végrehajtására elfogadott intézkedésekben megállapított feltételekkel és korlátozásokkal gyakorolhatók.

AZ EU HATÁSKÖRE

Alapelvek

Az EU hatáskörét meghatározó elvek:

*– Átruházás:
az EU törvények számára a tagállamok alkotmányában, vagy más törvényeiben jogi alapot kell biztosítani.*

*– Szubszidiaritás:
“a cél hatékonyabban valósítható meg uniós szinten”*

A szubszidiaritás elvét a mellékelt jegyzőkönyv tartalmazza.

A nemzeti parlamentek feladata, hogy az EU eleget tegyen az elveknek.

*Arányosság:
“csak annyit tegyen az Unió, amennyi a cél elérése érdekében szükséges”*

III. CÍM AZ UNIÓ HATÁSKÖREI

I-11. cikk Alapelvek

- (1) Az Unió hatásköreinek elhatárolására a hatáskör-átruházás elve az irányadó. Az uniós hatáskörök gyakorlására a szubszidiaritás és arányosság elvei az irányadók.
- (2) A hatáskör-átruházás elvének megfelelően az Unió a tagállamok által az Alkotmányban ráruházott hatáskörök keretén belül jár el az abban foglalt célkitűzések megvalósítása érdekében. Minden olyan hatáskör, amelyet az Alkotmány nem ruházott át az Unióra, a tagállamoknál marad.
- (3) A szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a megtenni szándékozott intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

Az Unió intézményei a szubszidiaritás elvét a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben meghatározottak szerint alkalmazzák. A nemzeti parlamentek az említett jegyzőkönyvben megállapított eljárásnak megfelelően gondoskodnak ennek az elvnek a tiszteletben tartásáról.
- (4) Az arányosság elvének megfelelően az Unió fellépése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami az Alkotmány célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

Az intézmények az arányosság elvét a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben foglaltak szerint alkalmazzák.

A hatáskörök típusai

I-12. cikk
A hatáskörök típusai

**Kizárólagos
hatáskörök**

*Csak az EU
törvénykezhet,
tagállami törvénykezés
csak akkor, ha az EU
megengedi.*

(1) Ha egy meghatározott területen az Alkotmány kizárólagos hatáskört ruház az Unióra, e területen kizárólag az Unió alkothat és fogadhat el kötelező erejű jogi aktust, a tagállamok pedig csak annyiban, amennyiben őket az Unió erre felhatalmazza, vagy ha annak célja az Unió által elfogadott jogi aktusok végrehajtása.

Megosztott hatáskör

*Mind az EU mind a
tagállamok
törvénykezhetnek, de az
EU törvények a nemzeti
törvények felett állnak.*

(2) Ha egy meghatározott területen az Alkotmány a tagállamokkal megosztott hatáskört ruház az Unióra, e területen mind az Unió, mind pedig a tagállamok alkothatnak és elfogadhatnak kötelező erejű jogi aktusokat. A tagállamok e hatáskörükkel csak olyan mértékben élhetnek, amilyen mértékben az Unió hatáskörét nem gyakorolta, vagy úgy határozott, hogy lemond hatáskörének gyakorlásáról.

*A gazdaságpolitika
koordinációja*

(3) A tagállamok gazdaság- és foglalkoztatáspolitikájukat a III.részben meghatározottak szerinti szabályok keretében hangolják össze, amelyek megállapítására az Unió hatáskörrel rendelkezik.

*Kül- és biztonsági
politika*

(4) Az Unió hatáskörrel rendelkezik a közös kül- és biztonságpolitika meghatározására és végrehajtására, ideértve egy közös védelempolitika fokozatos kialakítását.

Támogató intézkedések
*A tagállamok saját
maguk
törvénykezhetnek, az
EU kordinál és
támogató
intézkedéseket fogadhat
el.*

(5) Meghatározott területeken és az Alkotmányban megállapított feltételek mellett az Unió hatáskörrel rendelkezik a tagállamok intézkedéseit támogató, összehangoló vagy kiegészítő intézkedések végrehajtására, anélkül azonban, hogy ennek révén elvonná a tagállamok e területeken meglévő hatásköreit.

*A támogató
tevékenységek területén
nincs szükség
harmonizációra*

Az Unió e területekre vonatkozóan, a III. részben meghatározott rendelkezések alapján elfogadott kötelező erejű jogi aktusai nem eredményezhetik a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek harmonizációját.

*Törvénykezés részletek
az alkotmány III.
részében*

(6) Az uniós hatáskörök terjedelmét és gyakorlásának részletes szabályait az Alkotmány III. részében foglalt, az egyes területekre vonatkozó külön rendelkezések állapítják meg.

Kizárólagos hatáskörök

- vámunió
- a belső piac versenyszabályai
- monetáris politika
- a tenger biológiai erőforrásai
- a kereskedelmi politika

- nemzetközi megállapodások kötése, ha a téma az EU belső hatáskörét érinti

Megosztott hatáskörök

Általában ahol az EU-nak nincs kizárólagos hatásköre, vagy nincsenek támogató programjai, ott a megosztott hatáskör érvényes.

Egy teljesnek nem tekinthető lista a megosztott hatáskörökről. A megosztott hatáskörök esetében az EU törvény a nemzeti törvénykezés felett áll.

I-13. cikk

A kizárólagos hatáskörök területei

- (1) Az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a következő területeken:
- vámunió,
 - a belső piac működéséhez szükséges versenyszabályok megállapítása,
 - monetáris politika azon tagállamok tekintetében, amelyek hivatalos pénzneme az euró,
 - a tengeri biológiai erőforrások megőrzése a közös halászati politika keretében,
 - közös kereskedelempolitika.
- (2) Az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik nemzetközi megállapodás megkötésére, ha annak megkötését valamely uniós törvényalkotási aktus írja elő, vagy ha az hatásköreinek belső gyakorlásához szükséges, illetve annyiban, amennyiben az a közös szabályokat érintheti vagy azok alkalmazási körét megváltoztathatja.

I-14. cikk

A megosztott hatáskörök területei

- (1) Az Unió a tagállamokkal megosztott hatáskörrel rendelkezik azokban az esetekben, ahol az Alkotmány olyan hatáskört ruház rá, amely nem tartozik az I-13. és I-17. cikkben felsorolt területekhez.
- (2) Az Unió és a tagállamok között megosztott hatáskörök a következő fő területekre terjednek ki:
- belső piac,
 - a szociálpolitikának a III.részben meghatározott vonatkozásai,
 - gazdasági,társadalmi és területi kohézió,
 - mezőgazdaság és halászat,kivéve a tengerek biológiai erőforrásainak megőrzését,
 - környezet,
 - fogyasztóvédelem,
 - közlekedés,
 - transzeurópai hálózatok,
 - energiaügy,
 - a szabadság,a biztonság és a jog érvényesülésének térsége,
 - a közegészségügy terén jelentkező közös biztonsági kockázatoknak a III. részben meghatározott vonatkozásai.

Azok a területek, ahol a tagállamok törvénykezhetnek, anélkül, hogy azt az EU a meghozott döntéseket felülbírálhathatná.

Fejlesztés, kooperáció és humanitárius segítség.

Gazdasági koordináció

Intézkedések a gazdaságpolitika koordinálására érdekében

Speciális szabályok az euro-régióra

A foglalkoztatáspolitikai koordinációja

A szociálpolitikai koordinációja

Kül- és biztonsági politika:

A kül-, biztonsági és védelmi politika az Unió hatáskörébe tartozik

A tagállamoknak loyálisnak és szolidárisnak kell lenniük. Mellőzniük kell a közös politikát aláásó lépéseket.

(3) A kutatás, a technológiafejlesztés és az űrkutatás területén az Unió hatáskörrel rendelkezik egyes intézkedések megtételére, így különösen programok kidolgozására és megvalósítására; e hatáskör gyakorlása azonban nem akadályozhatja meg a tagállamokat saját hatásköreik gyakorlásában.

(4) A fejlesztési együttműködés és a humanitárius segítségnyújtás területén az Unió hatáskörrel rendelkezik egyes intézkedések megtételére és közös politika folytatására; e hatáskör gyakorlása azonban nem akadályozhatja meg a tagállamokat saját hatásköreik gyakorlásában.

I-15. cikk

A gazdaság- és foglalkoztatáspolitikák összehangolása

(1) A tagállamok az Unión belül összehangolják gazdaságpolitikájukat. Ennek érdekében a Miniszterek Tanácsa intézkedéseket, így különösen az e politikákra vonatkozó átfogó iránymutatásokat fogad el.

Azon tagállamokra, amelyek hivatalos pénzneme az euró, külön rendelkezések vonatkoznak.

(2) Az Unió intézkedéseket hoz a tagállamok foglalkoztatáspolitikájának összehangolása céljából, így különösen meghatározza az e politikákra vonatkozó átfogó iránymutatásokat.

(3) Az Unió kezdeményezéseket tehet a tagállamok szociálpolitikájának összehangolása céljából.

I-16. cikk

Közös kül- és biztonságpolitika

(1) Az Unió közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó hatásköre a külpolitika minden területére és az Unió biztonságát érintő valamennyi kérdésre kiterjed, ideértve egy közös védelmi politika fokozatos kialakítását, amely közös védelemhez vezethet.

(2) A tagállamok az Unió kül- és biztonságpolitikáját a lojalitás és a kölcsönös szolidaritás jegyében tevékenyen és fenntartások nélkül támogatják, és tiszteletben tartják az Unió e területen folytatott tevékenységét. Tartózkodnak az olyan cselekvéstől, amely ellentétes az Unió érdekeivel vagy ronthatja annak eredményességét.

Támogató tevékenység

I-17. cikk

A támogató, összehangoló és kiegészítő intézkedések területei

Az Unió hatáskörrel rendelkezik támogató, összehangoló és kiegészítő intézkedéseket megtételére. Ezek az intézkedések európai szinten a következő területekre terjednek ki:

A támogató tevékenység területei.

- a) az emberi egészség védelme és javítása,
- b) ipar,
- c) kultúra,
- d) idegenforgalom,
- e) oktatás, ifjúság, sport és szakképzés,
- f) polgári védelem,
- g) közigazgatási együttműködés.

Rugalmassági záradék

I-18. cikk

Rugalmassági klauzula

Az Unió törvénykezési hatásköre kiterjeszhető, ha arról egyhangúan határoz a Tanács, a Parlament pedig hozzájárul

E kiterjesztéshez nincs tehát szükség sem a nemzeti parlament ratifikálására, sem pedig referendumon való jóváhagyásra.

A nemzeti parlamentet értesítik

Ha az EU alkotmány kizárja, akkor nincs harmonizálás

- (1) Ha a III. részben meghatározott politikák keretében az Unió fellépése bizonyul szükségesnek ahhoz, hogy az Alkotmányban foglalt célkitűzések valamelyike megvalósuljon, és az Alkotmány nem biztosítja a szükséges hatáskört, a Miniszterek Tanácsa az Európai Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlament egyetértését követően egyhangúlag elfogadja a megfelelő intézkedéseket.
- (2) A szubszidiaritás elve érvényesülésének ellenőrzésére szolgáló, az I-11. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében az Európai Bizottság köteles felhívni a nemzeti parlamentek figyelmét azokra a javaslatokra, amelyek e cikkben alapulnak.
- (3) Az e cikkben alapuló intézkedések nem eredményezhetik a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek harmonizációját olyan területeken, amelyeken az Alkotmány az ilyen harmonizációt kizárja.

AZ INTÉZMÉNYEK

**IV. CÍM
AZ UNIÓ INTÉZMÉNYEI ÉS SZERVEI**

**I. FEJEZET
INTÉZMÉNYI KERETEK**

I-19. cikk
Az Unió intézményei

*Minden területen
egységes intézményei
keret (nincsenek
„pillérek”)*

- (1) Az Unió saját intézményi kerettel rendelkezik, amelynek célja:
- értékeinek érvényesítése,
 - célkitűzéseinek előmozdítása,
 - az Unió, valamint polgárai és a tagállamok érdekeinek szolgálata,
 - politikai és intézkedési egységességének, eredményességének és folyamatosságának a biztosítása.

Az Unió intézményei

- Ez az intézményi keret a következőket foglalja magában:
- az Európai Parlament,
 - az Európai Tanács,
 - a Miniszterek Tanácsa (a továbbiakban: a Tanács),
 - az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság),
 - az Európai Unió Bírósága.

*..az alkotmány keretei
között fognak működni.*

- (2) Az egyes intézmények az Alkotmányban rájuk ruházott hatáskörök határain belül, az ott meghatározott eljárások és feltételek szerint járnak el. Az intézmények jóhiszeműen és kölcsönösen együttműködnek egymással.

Az Európai Parlament

I-20. cikk
Az Európai Parlament

*– a Tanáccsal együtt
törvénykezik
- politikai felügyeletet
gyakorol
- jóvá hagyja a
Bizottsági elnök
kinevezését, akit a
miniszterelnökök
javasolnak*

- (1) Az Európai Parlament, a Tanáccsal közösen, ellátja a törvényalkotási és költségvetési feladatokat. Alkotmányban meghatározott feltételek szerint politikai ellenőrzési és konzultatív feladatokat lát el. Az Európai Parlament megválasztja a Bizottság elnökét.

*Az EU parlamentnek
maximum 750 tagja
lesz, a nagyobb államok*

- (2) Az Európai Parlament az Unió polgárainak képviselőiből áll. Számuk nem haladhatja meg a hétszázötvenet. A polgárok képviselete

relatíve kevesebb képviselővel fognak rendelkezni (min. 6, max. 96 képviselő)

arányosan csökkennő módon valósul meg, ahol a tagállamonkénti alsó küszöbérték legalább hat tag. Egyik tagállamnak sem lehet több, mint kilencvenhat képviselői helye.

A parlament új összetételéről az Európai tanács egyhangúlag fog dönteni még 2009 előtt. A parlamenti képviselőket közvetlen választással öt évre választják.

Az Európai Tanács, az Európai Parlament kezdeményezésére és vele egyetértésben, az első albekezdésben említett alapelvek tiszteletben tartásával egyhangúlag elfogadott európai határozattal meghatározza az Európai Parlament összetételét.

Az Európai Parlament elnöke

- (3) Az Európai Parlament tagjait közvetlen és általános választójog alapján, szabad és titkos szavazásokon, ötéves időtartamra választják.
- (4) Az Európai Parlament tagjai közül megválasztja elnökét és tisztségviselőit.

Az Európai Tanács

I-21. cikk Az Európai Tanács

Miniszterelnökök az "EU-csúcsokon"

- (1) Az Európai Tanács adja az Uniónak a fejlődéséhez szükséges ösztönzést, és meghatározza annak általános politikai irányait és prioritásait. Az Európai Tanács nem lát el törvényalkotási feladatokat.

Az Európai Tanács tagjai

- (2) Az Európai Tanács a tagállamok állam-, illetve kormányfőiből, valamint saját elnökéből és a Bizottság elnökéből áll. Munkájában részt vesz az Unió külügyminisztere.

Negyedévenként ülésezik

- (3) Az Európai Tanács, elnökének összehívására, negyedévente ülésezik. Amikor a napirend úgy kívánja, tagjai úgy határozhatnak, hogy munkájukat tagországokként egy miniszter, illetve a Bizottság elnökének esetében egy biztos segítse. Ha a helyzet úgy kívánja, az elnök az Európai Tanácsot rendkívüli ülésre hívhatja össze.

Az elnök rendkívüli üléseket is összehívhat

A döntéseket konszenzussal hozzák, nem pedig egyhangúsággal mint jelenleg

- (4) Ha az Alkotmány eltérően nem rendelkezik, az Európai Tanács konszenzussal dönt.

Az Európai Tanács elnöke

I-22. cikk Az Európai Tanács elnöke

Az Európai tanács elnökét 2 ½ évre

- (1) Az Európai Tanács minősített többséggel, két és fél éves időtartamra választja meg elnökét; az elnök megbízatása egy alkalommal

választják meg, ami egyszer meghosszabbítható.

megújítható. Az elnök akadályoztatása vagy súlyos hivatali mulasztása esetén az Európai Tanács annak megbízatását ugyanilyen eljárással megszüntetheti.

Az EU elnök feladatai

(2) Az Európai Tanács elnöke:

- a) elnököl az Európai Tanács ülésein, és lendületet ad munkájának,
- b) a Bizottság elnökével együttműködve és az Általános Ügyek Tanácsában folytatott munka alapján gondoskodik az Európai Tanács munkájának előkészítéséről és folyamatosságáról,
- c) erőfeszítéseket tesz az Európai Tanácson belüli kohézió és konszenzus megteremtésére,
- d) az Európai Tanács minden ülését követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek.

Kül- és biztonságpolitikai kérdésekben képviseli az EU-t a külvilág fel

Az Európai Tanács elnöke – a saját szintjén és e minőségében, valamint az Unió külügyminisztere hatáskörének sérelme nélkül – ellátja az Unió külső képviseletét a közös kül- és biztonságpolitikához tartozó ügyekben.

Az elnök nem viselhet nemzetállami funkciót

(3) Az Európai Tanács elnöke semmilyen nemzeti tisztséget nem tölthet be.

A Miniszterek Tanácsa

I-23. cikk
A Miniszterek Tanácsa

*- az EP-vel együtt törvénykezik
- végrehajtja a politikát
- összehangol*

(1) A Tanács, az Európai Parlamenttel közösen ellátja a törvényalkotási és költségvetési feladatokat. Az Alkotmányban meghatározott feltételek szerint politikameghatározási és koordinatív feladatokat lát el.

A Tanácsban lévő tagállami képviselőknek miniszteri ranggal kell rendelkezniük és a tagállamot képviselik.

(2) A Tanács a tagállamok egy-egy olyan miniszteri szintű képviselőjéből áll, aki az általa képviselt tagállam kormánya nevében kötelezettséget vállalhat és szavazhat.

A döntéshozatal minősített többséggel történik.

(3) Ha az Alkotmány eltérően nem rendelkezik, a Tanács minősített többséggel határoz.

A "Luxembourgi kompromisszum"-ot az 1980-as évek óta nem használják.

A Tanács különböző formái

A Tanács különböző formációkban ülésezik

Általános Ügyek Tanácsa

- összehangolja a Miniszterek tanácsa munkáját
- előkészíti és nyomon követi az Európai Tanács üléseit

Külügyek Tanácsa

- az Európai Tanács iránymutatása alapján kidolgozza az Unió külső fellépését

További formációk
- az Európai tanács minősített többséggel további formációkat hozhat létre

COREPER
– előkészíti a Tanács munkáját

A tanács ülései jogszabályokkal kapcsolatos döntéshozatal esetén nyilvánosak (ez a szabály számos munkacsoportra nem vonatkozik)

A Tanács elnökségét rotációs rendszer szerint látják el.

A Külügyek Tanácsának elnöki tisztjét, állandó

I-24. cikk

A Miniszterek Tanácsának formációi

(1) A Tanács különböző összetételekben ülésezik.

(2) Az Általános Ügyek Tanácsa gondoskodik a Tanács különböző formációiban folyó munka összehangjáról.

Az Általános Ügyek Tanácsa, az Európai Tanács elnökével és a Bizottsággal kapcsolatot tartva, gondoskodik az Európai Tanács üléseinek előkészítéséről és nyomon követéséről.

(3) A Külügyek Tanácsa az Európai Tanács által meghatározott stratégiai iránymutatások alapján kialakítja az Unió külső tevékenységét és gondoskodik tevékenységeinek összehangolásáról.

(4) Az Európai Tanács minősített többséggel elfogadott európai határozatban megállapítja a Tanács további formációit.

(5) A Tanács munkájának előkészítéséért a tagállamok kormányainak állandó képviselőiből álló bizottság felel.

(6) A Tanács ülései, amikor azokon törvényalkotási aktus tervezetéről tanácskoznak vagy szavaznak, nyilvánosak. Ennek érdekében a Tanács ülései két részre tagolódnak: egy uniós törvényalkotási aktusokra vonatkozó döntéshozatallal foglalkozó, és egy nem törvényalkotási tevékenységgel foglalkozó részre.

(7) A Tanács különböző formációinak elnökségét, a Külügyek Tanácsának kivételével, a Tanácsban részt vevő tagállami képviselők látják el az Európai Tanács által európai határozatban meghatározott feltételeknek megfelelően, egy egyenjogúságon alapuló rotációs rend szerint. Az Európai Tanács minősített többséggel határoz.

jelleggel, a
külgyminiszter tölti be
(I-27.3).

Minősített többség:

1. A tagállamok 55%-a,
de legalább 15
tagállam
2. Akik egyúttal az EU
lakosságának legalább
65 %-kát képviselik
3. A blokkoló
kisebbséghez 4
Tanácstagra van
szükség

**Szuper minősített
többség**

1. Tanácstagok 72%-a
2. Az EU lakosság
65%-a

Ez az az Európai
Tanácsra is érvényes

Az Európai Bizottság

Szerepe:

- elősegíti az általános
érdekek érvényesülését
- felügyeli az Unió
törvények végrehajtását
- végrehajtja a
kölségvetést
- végrehajtás általában
- biztosítja az EU külső
képviselését a nem kül-
és biztonságpolitikai
területeken

I-25. cikk

A minősített többség meghatározása az Európai Tanácsban és a Tanácsban

(1) A minősített többséghez a Tanács tagjai legalább 55%-ának – legalább tizenöt tag által leadott, egyben az Unió népességének legalább 65%-át kitevő tagállamot képviselő – szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek a Tanács legalább négy tagjából kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, ha a Tanács nem a Bizottságnak vagy az Unió külgyminiszterének a javaslata alapján határoz, a minősített többséghez a Tanács tagjai legalább 72%-ának egyben az Unió népességének legalább 65%-át kitevő tagállamokat képviselő szavazata szükséges.

(3) Az (1) és (2) bekezdést kell alkalmazni akkor is, ha az Európai Tanács minősített többséggel határoz.

(4) Az Európai Tanácsban az elnök és a Bizottság elnöke nem szavaz.

I-26. cikk

Az Európai Bizottság

(1) A Bizottság előmozdítja az Unió általános érdekeit, és ennek érdekében megteszi a megfelelő kezdeményezéseket. A Bizottság gondoskodik az Alkotmány, valamint az intézmények által az Alkotmány alapján elfogadott intézkedések alkalmazásáról. Az Európai Unió Bíróságának ellenőrzése mellett felügyeli az uniós jog alkalmazását. Végrehajtja a költségvetést és irányítja a programokat. Az Alkotmányban meghatározott feltételek szerint koordinatív, végrehajtó és igazgatási feladatokat lát el. A közös kül- és biztonságpolitika, valamint az Alkotmány által meghatározott más esetek kivételével ellátja az Unió külső képviselését. Az intézmények közötti megállapodások létrehozása céljából indítványt tesz az Unió tevékenységének éves és többéves programjára.

**A kezdeményezés
monopóliuma**

Más nem
kezdeményezhet
törvényeket

(2) Ha az Alkotmány eltérően nem rendelkezik, az Unió törvényalkotási aktusait kizárólag a Bizottság javaslata alapján lehet elfogadni. Az egyéb jogi aktusokat akkor kell a Bizottság javaslata alapján elfogadni, ha az Alkotmány úgy rendelkezik.

A Bizottság hivatali
ideje öt év

(3) A Bizottság hivatali ideje öt év.

A bizottsági tagnak
európai
elkötelezettségűnek kell
lennie

(4) A Bizottság tagjait általános alkalmasságuk és európai elkötelezettségük alapján, olyan személyek közül kell kiválasztani, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség.

(5) Az Alkotmány rendelkezései alapján kinevezett első Bizottság a tagállamok egy-egy állampolgárából áll, beleértve az elnökét, valamint az Unió külügyminiszterét, aki a Bizottság egyik alelnöke.

A Bizottság
- tagjainak száma
megegyezik a
tagállamok számának
kétharmadával
- többi tagállam is ad
képviselést a
Bizottságba, de azoknak
nem lesz szavazati joga
- az Európai Tanács
egyhangúlag eljárva e
szám megváltoztatása
mellett dönthet.

(6) A (5) bekezdésben említett Bizottság hivatali idejének lejártát követően a Bizottság – az elnökével és az Unió külügyminiszterével együtt – a tagállamok számának kétharmadával megegyező számú tagból áll, kivéve, ha az Európai Tanács egyhangúlag eljárva e szám megváltoztatása mellett dönt.

A Bizottság tagjait a tagállamok állampolgárai közül, a tagállamok közötti, egyenjogúságon alapuló rotációs rend szerint kell kiválasztani. Ezt a rendszert az Európai Tanács állapítja meg egyhangúlag elfogadott európai határozattal a következő elvek alapján:

Tagok rotációja:
- legfeljebb egy
terminus különbség
lehet e szempontból a
tagállamok között
- a képviselőnek
demográfiai és földrajzi
szempontból
reprezentálnia kell az
Uniót

a) annak meghatározásánál, hogy állampolgáraik milyen sorrendben és időtartamra válnak a Bizottság tagjává, a tagállamokat teljes mértékben egyenlően kell kezelni; ennek megfelelően a bármely két tagállam állampolgárai által betöltött összes hivatali időszakok számának különbsége soha nem lehet több egynél;

b) az a) pontra is figyelemmel, az egymást követő Bizottságokat úgy kell összeállítani, hogy azokban a tagállamok demográfiai és földrajzi különbözősége kielégítő módon megjelenjen.

Függetlenség
Bizottsági tag nem
fogadhat el

(7) Feladatainak ellátása során a Bizottság teljes mértékben független. Az I-28. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottság tagjai nem kérhetnek és fogadhatnak el utasításokat semmilyen kormánytól, intézménytől,

instrukciókat egyik tagállam kormányától sem

Visszahívás
Az Európai Parlament nem hívhatja vissza a Bizottság egyes tagjait, csak a teljes Bizottságot

Ez esetben az Unió külügyminiszterének is le kell mondania.

Bizottsági elnök

1. a miniszterelnökök választják meg minősített többséggel
2. EP hagyja jóvá egyszerű többséggel
3. ha a jelöltet elutasítják, egy hónapon belül egy új jelöltet kell állítani

A Bizottság tagjainak kiválasztása

- minden tagállam javasol három jelöltet
- a Bizottság elnöke 13 személyt kiválaszt

- a kiválasztást az EP hagyja jóvá a egyszerű többséggel

A bizottsági elnök határozza meg a Bizottság munkájának fő irányvonalát és szervezeti kereteit, kinevezi a Bizottság elnökhelyetteseit és

szertől vagy más szervezettől. Tartózkodnak a kötelezettségeikkel vagy a feladataik ellátásával összeegyeztethetetlen cselekedetektől.

(8) A Bizottság testületileg felelősséggel tartozik az Európai Parlamentnek. Az Alkotmány III- 340. cikkében foglaltaknak megfelelően az Európai Parlament a Bizottsággal szembeni bizalmatlansági indítványt fogadhat el.

Bizalmatlansági indítvány elfogadása esetén a Bizottság tagjainak testületileg le kell mondaniuk, az Unió külügyminiszterének pedig le kell mondania a bizottsági tagságról.

I-27. cikk

Az Európai Bizottság elnöke

(1) Az európai parlamenti választások figyelembevételével és a megfelelő egyeztetések lefolytatása után az Európai Tanács minősített többséggel eljárva javaslatot tesz az Európai Parlamentnek a Bizottság elnökének jelölt személyre vonatkozóan. A jelöltet az Európai Parlament tagjainak többségével választja meg. Ha a jelölt nem kapja meg a szükséges többségi támogatást, az Európai Tanács minősített többséggel egy hónapon belül új jelöltet javasol, akit az Európai Parlament ugyanezen eljárás szerint választ meg.

(2) A Tanács a megválasztott elnökkel közös megegyezésben elfogadja az azon további személyeket tartalmazó listát, akiket a Bizottság tagjaivá kíván kinevezni. E személyeket a tagállamok javaslatai alapján kell kiválasztani, az I-26. cikk (4) bekezdésében, valamint (6) bekezdésének második albekezdésében megállapított szempontok szerint.

Az elnöknek, az Unió külügyminiszterének és a Bizottság többi tagjának mint testületnek a jóváhagyásáról az Európai Parlament szavaz. E jóváhagyás alapján a Bizottságot az Európai Tanács nevezi ki minősített többséggel.

(3) A Bizottság elnöke:

- a) meghatározza a Bizottság működésére vonatkozó iránymutatásokat,
- b) megállapítja a Bizottság belső szervezetét annak biztosítása érdekében, hogy az koherens módon, hatékonyan és testületi szellemben tevékenykedjen,

felmentheti a tagokat.

A külügyminisztert csak akkor lehet lemondítani, ha ezzel az Európai Tanács egyetért.

Az EU külügyminisztere

A tagországok miniszterelnökei választják minősített többséggel, a bizottsági elnök jóváhagyásával

A külügyminiszter feladatai

A Külügyek Tanácsában a külügyminiszter elnököl

Kétkalapos rendszer

A külügyminiszter egyúttal a Bizottság külügyekért felelős elnökhelyettese

Az EU Bíróság

Az Európai Bíróság és az Európai legfelsőbb Bíróság (jelenleg Elsőfokú bíróság)

A tagállamoknak biztosítaniuk kell az EU bíróságokhoz való

c) a Bizottság tagjai közül az Unió külügyminisztere mellett további alelnököket nevez ki.

A Bizottság tagja, ha az elnök erre felhívja, benyújtja lemondását. Az Unió külügyminisztere, amennyiben az elnök erre az I-28. cikk (1) bekezdésének megfelelően felhívja, benyújtja lemondását.

I-28. cikk
Az Unió külügyminisztere

(1) Az Európai Tanács, minősített többséggel és a Bizottság elnökének egyetértésével, kinevezi az Unió külügyminiszterét. Megbízatását az Európai Tanács ugyanilyen eljárás keretében megszüntetheti.

(2) Az Unió külügyminisztere irányítja az Unió közös kül- és biztonságpolitikáját. Javaslatával hozzájárul e politika alakításához, és azt a Tanácstól kapott felhatalmazásban foglaltak szerint végrehajtja. Ugyanígy jár el a közös biztonság- és védelmi politika területén.

(3) Az Unió külügyminisztere a Külügyek Tanácsának elnöke.

(4) Az Unió külügyminisztere a Bizottság egyik alelnöke. Biztosítja az Unió külső tevékenységeinek összhangját. A Bizottságon belül ő felelős a Bizottság külkapcsolatokkal összefüggő feladatainak ellátásáért és az Unió külső tevékenysége egyéb területeinek összehangolásáért. Az Unió külügyminisztere a Bizottságon belüli feladatainak gyakorlása során és kizárólag e feladatok körében – annyiban, amennyiben ez összhangban áll a (2) és (3) bekezdésben meghatározottakkal – a Bizottság működésére irányadó eljárások szerint jár el.

I-29. cikk
Az Európai Unió Bírósága

(1) Az Európai Unió Bírósága a Bíróságból, a Törvényszékből és különös hatáskörű törvényszékekből áll. Az Európai Unió Bírósága biztosítja a jog tiszteletben tartását az Alkotmány értelmezése és alkalmazása során.

A tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek.

fordulás jogát

Egy-egy bíró minden tagállamból továbbá egy főügyész, akit a tagállamok kormányai egyetértésben választanak meg

A bíróság hatásköre:

- döntések a perekben

- előzetes döntések

- dönt egyéb, az alkotmány által meghatározott esetekben

Az Európai Központi Bank (EKB)

Irányítja a Központi Bankok Európai Rendszerét (KBER)t, és a tagállamok központi bankjaival együtt végrehajtja a monetáris politikát

(2) A Bíróság tagállamonként egy bíróból áll. Munkáját főtanácsnokok segítik.

A Törvényszék tagállamonként legalább egy bíróból áll.

A Bíróság bíráit és a főtanácsnokait, valamint a Törvényszék bíráit olyan személyek közül kell ki választani, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik megfelelnek a III-355. és III-356. cikkben megállapított követelményeknek. A bírákat és a főtanácsnokokat a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hatéves időtartamra nevezik ki. Megbízatásuk megújítható.

(3) A III. részben foglalt rendelkezésekkel összhangban az Európai Unió Bírósága:

a) dönt a tagállamok vagy az intézmények valamelyike, illetve valamely természetes vagy jogi személy által hozzá benyújtott keresetekkel elé terjesztett ügyekben;

b) a nemzeti bíróságok kérelmére előzetes döntést hoz az Unió jog értelmezésére vagy az intézmények által elfogadott jogi aktusok érvényességére vonatkozó kérdésekről;

c) dönt az Alkotmányban meghatározott egyéb esetekben.

II. FEJEZET

AZ UNIÓ EGYÉB INTÉZMÉNYEI ÉS SZERVEI

I-30. cikk

Az Európai Központi Bank

(1) Az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok alkotják a Központi Bankok Európai Rendszerét. Az Unió monetáris politikájának irányítói az Európai Központi Bank, valamint azon tagállamok nemzeti központi bankjai, amelyeknek pénzneme az euró, és amelyek együttesen az eurórendszert alkotják.

(2) A Központi Bankok Európai Rendszerét az Európai Központi Bank döntéshozó szervei irányítják. A Központi Bankok Európai Rendszerének

<p><i>Elsődleges célja az árstabilitás biztosítása</i></p>	<p>elsődleges célja az árstabilitás fenntartása. E cél veszélyeztetése nélkül támogatja az Unión belüli általános gazdaságpolitikát azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az Unió célkitűzéseinek megvalósításához. Az Alkotmány III. részével, valamint a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányával összhangban ellátja az egyéb központi banki feladatokat.</p>
<p><i>Jogi személyiség, független és egymaga bocsátja ki az eurót</i></p>	<p>(3) Az Európai Központi Bank önálló jogi személyiséggel rendelkező intézmény. Kizárólag az Európai Központi Bank jogosult euró kibocsátásának engedélyezésére. Hatásköreinek gyakorlásában és saját pénzügyei intézésének tekintetében függetlenséget élvez. Az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok kormányai tiszteletben tartják ezt a függetlenséget.</p>
<p><i>Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót megtarthatják saját monetáris politikájukat</i></p>	<p>(4) Az Európai Központi Bank a III-185–III-191. és a III-196. cikkel, valamint a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányában megállapított feltételekkel összhangban elfogadja a feladatai végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Ugyanezen cikkeknél megfelelően azok a tagállamok és központi bankjaik, amelyek pénzneme nem az euró, megőrzik a monetáris ügyekben meglévő hatásköreiket.</p>
<p><i>Az EKB-vel minden olyan kérdéstről konzultálni kell, amely a hatáskörét érinti</i></p>	<p>(5) Az Európai Központi Bankkal konzultálni kell a hatáskörébe tartozó valamennyi uniós jogi aktusra irányuló javaslattal, továbbá valamennyi nemzeti jogszabálytervezettel kapcsolatban, és a hatáskörébe tartozó területeken véleményterjesztést elő.</p>
<p><i>Az EU számvevőszék</i></p>	<p>(6) Az Európai Központi Bank döntéshozó szerveit, azok összetételét és a működésükre vonatkozó részletes szabályokat a III-192., III-193., III-382. és III-383. cikk, valamint a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmánya határozza meg.</p>
<p><i>Feladata: - az Unió bevételeinek és kiadásainak elszámolása Egy tag minden tagállamból – de teljesen független</i></p>	<p>I-31. cikk A Számvevőszék</p> <p>(1) A Számvevőszék az Unió pénzügyi ellenőrzését végző intézmény.</p> <p>(2) A Számvevőszék megvizsgálja az Unió valamennyi bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását, valamint figyelemmel kíséri a pénzgazdálkodás hatékonyságát és eredményességét.</p> <p>(3) A Számvevőszék a tagállamok egy-egy állampolgárából áll. A Számvevőszék tagjai feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek, és az Unió általános érdekében járnak el.</p>

Tanácsadó Testület

- a Régiók Bizottsága
- Gazdasági és
Szociális Bizottság

A Régiók Bizottságának
tagjai

A gazdasági és
Szociális Bizottság
tagjai

A tanácsadó
testületekben részt
vevők teljesen
függetlenek kell, hogy
legyenek

Részletek a III-292 - III-
294 cikkelyekben

**AZ UNIÓS
HATÁSKÖR
GYAKORLÁSA**

**Az Unió jogi
tevékenysége**

Törvények,

I-32. cikk
Az Unió tanácsadó szervei

(1) Az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a Régiók Bizottsága és a Gazdasági és Szociális Bizottság segíti tanácsadói minőségben.

(2) A Régiók Bizottsága a regionális és helyi testületek olyan képviselőiből áll, akik valamely regionális vagy helyi testületben választással nyert képviselői megbízatással rendelkeznek, vagy valamely választott testületnek politikai felelősséggel tartoznak.

(3) A Gazdasági és Szociális Bizottság a munkaadók és a munkavállalók szervezetei, valamint a civil társadalom egyéb területei, így különösen a gazdasági és társadalmi élet, az állampolgári részvétel, a szakmai és a kulturális területek reprezentatív szereplőit tömörítő szervezetek képviselőiből áll.

(4) A Régiók Bizottságának és a Gazdasági és Szociális Bizottságnak a tagjai nem utasíthatók. Feladataik ellátása során teljes mértékben függetlenek, és az Unió általános érdekében járnak el.

(5) Az e bizottságok összetételére, tagjaik kinevezésére, valamint a hatáskörükre és a működésükre vonatkozó szabályokat a III-386–III-392. cikk tartalmazza.

A (2) és (3) bekezdésben említett, a bizottságok összetételének jellegére vonatkozó szabályokat a Tanács az Unión belüli gazdasági, társadalmi és demográfiai helyzetének alakulására tekintettel rendszeres időközönként felülvizsgálja. E célból a Tanács a Bizottság javaslata alapján európai határozatokat fogad el.

**V. CÍM
AZ UNIÓ HATÁSKÖREINEK GYAKORLÁSA**

**I. FEJEZET
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK**

I-33. cikk
Az Unió jogi aktusai

(1) Az intézmények az Unió hatásköreinek gyakorlása érdekében a III.

*kerettörvények,
rendeletek, határozatok,
javaslatok és
vélemények*

*Európai törvény:
- kötelező erejű,
közvetlenül
alkalmazható*

*Európai kerettörvény:
- kötelező elérni a
kitűzött célt, de a
konkrét formákat a
tagállamok
választhatják meg*

*A rendeletek a
törvények végrehajtását
szolgálják. Ezek vagy
teljese egészében
kötelező erejűek és
közvetlenül
alkalmazhatók, vagy
pedig az eredmény
elérését illetően
kötelezőek*

*Határozatok: szintén
teljes egészükben
kötelező jellegűek, de
csak azok számára,
akiknek szólnak*

*Ajánlások és
vélemények: nem
kötelező erejűek*

*A fentiek valamennyi,
az EU által
alkalmazható jogi
eszközt tartalmazzák*

Jogi eljárások
- lásd: III-302. cikkely

részben foglaltaknak megfelelően a következő jogi eszközöket alkalmazzák: európai törvény, európai kerettörvény, európai rendelet, európai határozat, ajánlás és vélemény.

Az európai törvény általános hatállyal bíró törvényalkotási aktus. Teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Az európai kerettörvény olyan törvényalkotási aktus, amely az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja.

Az európai rendelet olyan általános hatállyal bíró nem törvényalkotási aktus, amely a törvényalkotási aktusok és az Alkotmány egyes rendelkezéseinek végrehajtására szolgál. Az európai rendelet vagy olyan, amely teljes egészében kötelező és valamennyi tagállamban közvetlenül alkalmazandó, vagy pedig olyan, amely az elérendő célokat illetően minden címzett tagállamra kötelező, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra hagyja.

Az európai határozat teljes egészében kötelező, nem törvényalkotási aktus. Amennyiben külön megjelöli, hogy kik a címzettjei, az európai határozat kizárólag azokra nézve kötelező, akiket címzettként megjelöl.

Az ajánlások és vélemények nem bírnak kötelező erővel.

(2) A törvényalkotási aktusok tervezetének mérlegelésekor az Európai Parlament és a Tanács tartózkodik az adott területen alkalmazandó törvényalkotási eljárásban előírtaktól eltérő jogi aktusok elfogadásától.

I-34. cikk
Törvényalkotási aktusok

Általános szabály:

1. a Bizottság javasol

2. az EP és a Tanács

dönt:

a) minősített többség a Tanácsban

b) egyszerű többség az EU parlamentben

Néha csak a Tanács, vagy az EP fogad el törvényt, de a többi intézmény részvételével

Speciális esetekben a tagállamok egy csoportja kezdeményezhet egy törvényt – de az EP és a Tanács határoz

Nem jogalkotási eljárások

"a rendelet" és "határozat" használata a végrehajtásra, vagy hatáskörök átruházására

A Tanács, a Bizottság és az EKB határozatokat, rendeleteket, és ajánlásokat fogadhat el

Átruházott rendeletek

Az európai törvények és

(1) Az európai törvényeket és kerettörvényeket a Bizottság javaslata alapján az Európai Parlament és a Tanács közösen fogadja el a III-396. cikkben megállapított rendes törvényalkotási eljárásnak megfelelően. Amennyiben a két intézmény nem jut megegyezésre, az adott jogi aktus nem kerül elfogadásra.

(2) Az Alkotmányban külön meghatározott esetekben az európai törvényeket és kerettörvényeket a különleges törvényalkotási eljárásoknak megfelelően a Tanács közreműködésével az Európai Parlament, vagy az Európai Parlament közreműködésével a Tanács fogadja el.

(3) Az Alkotmányban külön meghatározott esetekben európai törvények és kerettörvények a tagállamok egy csoportjának vagy az Európai Parlamentnek a kezdeményezése, az Európai Központi Bank ajánlása vagy a Bíróság, illetve az Európai Beruházási Bank kérelme alapján is elfogadhatók.

I-35. cikk

Nem törvényalkotási aktusok

(1) Az Európai Tanács az Alkotmányban meghatározott esetekben európai határozatokat fogad el.

(2) A Tanács és a Bizottság, különösen az I-36. és I-37. cikkben említett esetekben, illetve az Európai Központi Bank az Alkotmányban külön meghatározott esetekben európai rendeleteket és európai határozatokat fogad el.

(3) A Tanács ajánlásokat fogad el. A Tanács a Bizottság javaslata alapján határoz minden olyan esetben, amikor az Alkotmány előírja, hogy a jogi aktusokat a Bizottság javaslata alapján kell elfogadnia. Egyhangúlag határoz azokon a területeken, amelyeken az Unió jogi aktusainak elfogadásához egyhangúság szükséges. A Bizottság, valamint az Európai Központi Bank az Alkotmányban külön meghatározott esetekben ajánlásokat fogad el.

I-36. cikk

Felhatalmazáson alapuló európai rendeletek

(1) Az európai törvényekben és kerettörvényekben felhatalmazás adható a Bizottság részére olyan felhatalmazáson alapuló európai rendeletek elfogadására, amelyek az európai törvények vagy kerettörvények egyes

kerettörvények a Bizottság hatáskörébe utalhatók, de csak, nem alapvető kérdésekben (kérdés azonban, hogy mi alapvető?)

*A felhatalmazás visszavonása
Két módszer lehetséges:*

1) Az EP, vagy a Tanács dönthet a delegálás visszavonásáról

2) Az EP és a Tanács kifogást emelhet a delegálás alapján meghozott döntést

Mindez minősített többséget igényel a Tanácsban, vagy abszolút többséget az EU parlamentben

A törvények végrehajtása

A tagállamoknak loyálisnak kell lenniük a törvények végrehajtásában

A törvényeket – ha egységes végrehajtásra van szükség – a Bizottság, vagy a Tanács hajthatja végre.

Szabályok az EU törvények végrehajtásának ellenőrzésével

nem alapvető rendelkezéseit kiegészítik, illetve módosítják.

A felhatalmazást tartalmazó európai törvényekben és kerettörvényekben kifejezetten meg kell határozni a felhatalmazás céljait, tartalmát, alkalmazási körét és időtartamát. Az adott szabályozási terület alapvető elemei kizárólag az európai törvényben vagy kerettörvényben szabályozhatók, és ezekre vonatkozóan nem adható felhatalmazás.

(2) Az európai törvényben, illetve kerettörvényben kifejezetten meg kell határozni a felhatalmazás gyakorlásának feltételeit, amelyek a következők lehetnek:

a) az Európai Parlament vagy a Tanács úgy határozhat, hogy a felhatalmazást visszavonja;

b) a felhatalmazáson alapuló európai rendelet csak akkor léphet hatályba, ha az Európai

Parlament vagy a Tanács az európai törvényben, illetve kerettörvényben előírt határidőn belül nem emel ellene kifogást.

Az a) és b) pont alkalmazásakor az Európai Parlament tagjainak többségével, a Tanács pedig minősített többséggel határoz.

I-37. cikk

Végrehajtási aktusok

(1) A tagállamok nemzeti jogukban elfogadják a kötelező erejű uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

(2) Ha valamely kötelező erejű uniós jogi aktus végrehajtásának egységes feltételek szerint kell történnie, az ilyen jogi aktus végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra, illetve különleges és kellően indokolt esetekben, valamint az I-40. cikkben előírt esetekben a Tanácsra.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak céljából európai törvényben előre meg kell határozni a Bizottság végrehajtási hatáskörének gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályait és általános elveit.

kapcsolatban

Rendeletekkel és határozatokkal történő végrehajtás

(4) Az Unió végrehajtási aktusai európai végrehajtási rendeletek vagy európai végrehajtási határozatok lehetnek.

I-38. cikk

Az Unió jogi aktusaira vonatkozó közös szabályok

Az intézményeknek döntéseiket a törvények és az arányosság elvének figyelembe vételével kell meghozniuk

(1) Ha az Alkotmány nem határozza meg milyen típusú jogi aktust kell elfogadni, a jogi aktus típusát az intézmények az alkalmazandó eljárásoknak megfelelően eseti alapon maguk választják meg az arányosság I-11. cikkben foglalt elvével összhangban.

A törvényeknek tartalmazniuk kell az indokokat amelyek alapjukat képezik

(2) A jogi aktusoknak indokolást kell tartalmazniuk, és azokban utalni kell minden olyan javaslatra, kezdeményezésre, ajánlásra, kérésre vagy véleményre, amelyet az Alkotmány előír.

I-39. cikk

Kihirdetés és hatálybalépés

A törvényeket a döntést meghozó intézmény elnöknek alá kell írnia.

(1) A rendes törvényalkotási eljárás szerint elfogadott európai törvényeket és kerettörvényeket az Európai Parlament elnöke és a Tanács elnöke írja alá.

Az egyéb esetekben ezeket a jogi aktusokat az azokat elfogadó intézmény elnöke írja alá.

A törvény a benne foglaltaknak megfelelően lép életbe, vagy pedig 20 nappal a publikálást követően.

Az európai törvényeket és kerettörvényeket az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni, és azok a bennük megjelölt napon, illetve ennek hiányában a kihirdetésüket követő huszadik napon lépnek hatályba.

A rendeletek és azok a határozatok, amelyeknek nincs konkrét címzettje, szintén a nyilvánosságra hozatal utáni 20. napot követően lépnek életbe.

(2) Az európai rendeleteket, valamint a külön címzetti kört nem tartalmazó európai határozatokat az azokat elfogadó intézmény elnöke írja alá.

Az európai rendeleteket, valamint a külön címzetti kört nem tartalmazó európai határozatokat az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni; ezek a bennük megjelölt napon, illetve ennek hiányában a kihirdetésüket követő huszadik napon lépnek hatályba.

Az egyéb határozatok

(3) A (2) bekezdésben említettektől eltérő európai határozatokról értesíteni

*az érintettek
értesítéskor lépnek
hatályba*

***Közös kül- és
biztonsági politika***

*A közös kül- és
biztonsági politika a
következőkön alapszik:
- a tagállamok közötti
szolidaritás
- a közös érdekek
feltárása
- a tagállamok
politikai lépéseinek
konvergenciája*

*Az Európai Tanács
feladata, hogy az Unió
közös érdekeit feltárja*

*Az államfők,
miniszterelnökök
és/vagy a
külügyminiszterek
hagyják jóvá a
döntéseket*

*A politika
végrehajtásában
megosztott felelősség
érvényesül*

*A tagállamoknak
konzultálniuk kell
egymással mielőtt a
nemzetközi szinten
lépnek valamit.*

A tagállamok között

kell a címzettjeiket, és azok az értesítéssel lépnek hatályba.

II. FEJEZET
KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

I-40. cikk

A közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó különös rendelkezések

(1) Az Európai Unió közös kül- és biztonságpolitikát folytat, amely a tagállamok közötti kölcsönös politikai szolidaritás továbbfejlesztésén, az általános érdekű ügyek azonosításán és a tagállamok fellépései között egyre növekvő fokú összhang megvalósításán alapul.

(2) Az Európai Tanács megállapítja az Unió stratégiai érdekeit és meghatározza az Unió közös kül- és biztonságpolitikájának célkitűzéseit. E politikát az Európai Tanács által meghatározott stratégiai iránymutatások alapján és a III. részben foglaltaknak megfelelően a Tanács alakítja.

(3) Az Európai Tanács és a Tanács meghozza a szükséges európai határozatokat.

(4) A közös kül- és biztonságpolitikát az Unió külügyminisztere és a tagállamok hajtják végre nemzeti és uniós erőforrások felhasználásával.

(5) Az Európai Tanácsban és a Tanácsban a tagállamok minden általános érdekű kül- és biztonságpolitikai kérdéstről egyeztetnek egymással annak érdekében, hogy a kérdés vonatkozásában közös megközelítést alakítsanak ki. A tagállamok az Unió érdekeit érintő bármely nemzetközi szintű fellépés vagy kötelezettségvállalás megtétele előtt egyeztetnek a többi tagállammal a Tanácsban vagy az Európai Tanácsban. A tagállamok, egy irányba mutató fellépésük útján biztosítják, hogy az Unió képes legyen

kölcsönös szolidaritásra van szükség

Az Európai Parlamentet informálni kell és konzultálni kell vele.

A határozatokat egyhangúan hozzák, de az alkotmány III. fejezete tartalmaz olyan eseteket is, amikor döntés minősített többséggel is hozható.

A kezdeményezési jog a tagállamok és az EU-külgügyminiszter kezében van.

Törvények és kerettörvények kül- és biztonságpolitikai célok megvalósítására nem alkalmazhatók

A miniszterelnökök, egyhangú határozatukkal, a döntési mechanizmust minősített többségi döntésre változtathatják.

Védelmi politika

Hadművelési képesség: mind katonai mind polgári erőök használhatók EU-n kívüli békefenntartó,

érdekeinek és értékeinek nemzetközi szinten való érvényesítésére. A tagállamok kölcsönösen szolidárisak egymás iránt.

(6) A közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó európai határozatok elfogadásakor az Európai Tanács és a Tanács, a III. részben megállapított esetek kivételével, egyhangúlag határoz. Az Európai Tanács, illetve a Tanács valamely tagállam kezdeményezése, az Unió külügyminiszterének a javaslata, illetve az Unió külügyminiszterének a Bizottság által támogatott javaslata alapján határoz. Európai törvényt és kerettörvényt nem lehet elfogadni.

(7) Az Európai Tanács egyhangúlag európai határozatot fogadhat el, amely előírja, hogy a Tanács a III. részben említettektől eltérő esetekben is minősített többséggel határozhat.

(8) Az Európai Parlamenttel rendszeresen konzultálni kell a közös kül- és biztonságpolitika főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről, és folyamatosan tájékoztatni kell annak alakulásáról.

I-41. cikk

A közös biztonság- és védelempolitikára vonatkozó külön rendelkezések

(1) A közös biztonság- és védelmi politika a közös kül- és biztonságpolitika szerves része. E politika polgári és katonai eszközök igénybevételével biztosítja az Unió művelési képességét. Az Unió ezeket az eszközöket az Egyesült Nemzetek Alapokmányának alapelveivel összhangban igénybe veheti az Unión kívüli békefenntartó, konfliktusmegelőző és a nemzetközi

konfliktusmegelőző és a nemzetközi biztonságot erősítő célokra

Az Unió a nemzeti katonai erőkre fog támaszkodni

A közös védelmi politikáról egyhangúlag kell dönten

Bizonyos tagállamok egyedi védelmi politikáját az Unió tekintetbe veszi

Semleges országok

NATO

A közös védelmi politika keretében a tagállamok kötelesek katonai eszközöket bocsátani az Unió rendelkezésére

A közös védelmi politika céljára a többnemzetiségű erők is felhasználhatók

A katonai képességek fokozatos fejlesztése

Európai Fegyverzeti, Kutatási és Katonai Képességfejlesztési Ügynökség

Védelmi kérdésekben egyhangúlag kell a

biztonságot erősítő missziókban. E feladatok végrehajtása a tagállamok által rendelkezésre bocsátott képességeken alapul.

(2) A közös biztonság- és védelmi politika magában foglalja egy közös uniós védelmi politika fokozatos kialakítását. Ez, amennyiben az Európai Tanács egyhangúlag úgy határoz, közös védelemhez vezet. Ebben az esetben az Európai Tanács a tagállamoknak ajánlja egy ilyen határozatnak az alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadását.

Az Unió e cikk szerinti politikája nem érinti az egyes tagállamok biztonság- és védelmi politikájának egyedi jellegét, tiszteletben tartja azoknak a tagállamoknak az Észak-atlanti Szerződés alapján vállalt kötelezettségeit, amelyek közös védelmüket az Észak-atlanti Szerződés Szervezetében látják megvalósítottak, és összeegyeztethető az annak keretében meghatározott közös biztonság- és védelmi politikával.

(3) A tagállamok a Tanács által meghatározott célkitűzések megvalósításához való hozzájárulásként a közös biztonság- és védelmi politika végrehajtásához polgári és katonai képességeket bocsátanak az Unió rendelkezésére. Azok a tagállamok, amelyek közösen többnemzetiségű erőket állítanak fel, ezeket szintén a közös biztonság- és védelmi politika rendelkezésére bocsáthatják.

A tagállamok vállalják, hogy fokozatosan fejlesztik katonai képességeiket. Létrejön egy védelmi képességfejlesztési, kutatási, beszerzési és fegyverzeti kérdésekkel foglalkozó ügynökség (Európai Védelmi Ügynökség), amelynek feladata a műveleti igények megállapítása, az ezen igények kielégítését szolgáló intézkedések támogatása, és amely hozzájárul a védelmi szektor ipari és technológiai alapjainak erősítéséhez szükséges intézkedések meghatározásához és – adott esetben – végrehajtásához, részt vesz egy európai fegyverzet- és képességpolitika meghatározásában, valamint segíti a Tanácsot a katonai képességek javításának értékelésében.

(4) A közös biztonság- és védelmi politikára vonatkozó európai határozatokat, ideértve az e cikkben említett missziók megindítására vonatkozó európai határozatokat is, a Tanács fogadja el egyhangúlag, az Unió külügyminiszterének javaslata vagy egy tagállam kezdeményezése

<i>döntéseket meghozni.</i>	alapján. Az Unió külügyminisztere, adott esetben a Bizottsággal közösen, nemzeti erőforrások és uniós eszközök felhasználását egyaránt indítványozhatja.
<i>Országok egy csoportja is végrehajthatja az Unió védelmi politikáját</i>	(5) A Tanács az Unió értékeinek védelme és érdekeinek érvényesítése céljából egyes misszióknak az Unió keretében történő végrehajtásával a tagállamok egy csoportját is megbízhatja. Az ilyen missziók végrehajtására a III-310. cikket kell alkalmazni.
<i>Egyes országok között szorosabb katonai együttműködés is lehetséges, az Unió által nyújtott kereteken belül</i>	(6) Azok a magasabb követelményeket kielégítő katonai képességekkel rendelkező tagállamok, amelyek a legnagyobb követelményeket támaztó missziókra tekintettel ezen a területen szigorúbb kötelezettségeket vállaltak, az Unió keretein belül állandó strukturált együttműködést alakítanak ki. Az ilyen együttműködésre a III-312. cikket kell alkalmazni. Ez nem érinti a III-309. cikkben foglalt rendelkezéseket.
<i>Fegyveres agresszió esetén VALAMENNYI tagország köteles segítséget nyújtani</i>	(7) A tagállamok valamelyikének területe elleni fegyveres támadás esetén a többi tagállam – az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 51. cikkével összhangban – köteles minden rendelkezésére álló segítséget és támogatást megadni ennek az államnak. Ez nem érinti az egyes tagállamok biztonság- és védelmi politikájának egyedi jellegét.
<i>Mindez nem befolyásolja a NATO keretében vállalt kötelezettségek teljesítését</i>	Az e területen vállalt kötelezettségeknek és együttműködésnek összhangban kell lenniük az Északatlanti Szerződés Szervezetének keretein belül tett kötelezettségvállalásokkal, amely szervezet az abban részes államok számára továbbra is a kollektív védelem alapját képezi, és annak végrehajtási fóruma marad.
<i>Az EP-t informálni kell és konzultálni kell vele.</i>	(8) Az Európai Parlamenttel rendszeresen konzultálni kell a közös biztonság- és védelmi politika főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről, és folyamatosan tájékoztatni kell annak alakulásáról.
Igazság- és belügyek	I-41. cikk A szabadság, biztonság és a jog érvényesülésének térségére vonatkozó külön rendelkezések
<i>A szabadság, biztonság és igazságosság térsége létrehozásának eszközei: - törvények elfogadása - a jogi határozatok kölcsönös elfogadása - az „összes” hatóság együttműködése a nemzetközi biztonság</i>	(1) Az Unió egy, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget hoz létre: a) amennyiben szükséges, európai törvény és kerettörvény elfogadásával a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére a III. részben felsorolt területeken; b) a tagállamok illetékes hatóságai közötti kölcsönös bizalom előmozdításával, különösen a bírósági és a bíróságon kívüli határozatok kölcsönös elismerésének alapján;

érdekében

*- a titkosszolgálatok
operatív
együttműködése*

c) operatív együttműködéssel a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, köztük a tagállamok rendőrségei, vámhatóságai és a bűncselekmények megelőzésére és felderítésére szakosodott egyéb szolgálatai között.

*Az Europol és Eurojust
politikai ellenőrzésébe
a nemzeti
parlamenteket be kell
vonni.*

(2) A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége keretében a nemzeti parlamentek részt vehetnek a III-260. cikke szerinti értékelő eljárásokban. A nemzeti parlamentek a III-276. cikkel, illetve a III-273. cikkel összhangban részt vesznek az Europol politikai ellenőrzésében, valamint az Eurojust tevékenységének értékelésében.

*A rendőrségi és
igazságügyi
együttműködésben a
tagállamoknak, csakúgy
mint a Bizottságnak
kezdeményezési joga
van.*

(3) A büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén a tagállamok a III-264. cikknek megfelelően kezdeményezési joggal rendelkeznek.

**Terrorizmus elleni
klauzula**

I-43. cikk
Szolidaritási klauzula

*A tagállamoknak és az
Uniónak együttesen kell
fellépniük a terrorizmus
és a katasztrófákkal
szemben*

(1) Ha egy tagállamot terrortámadás ér, illetve ha természeti vagy ember okozta katasztrófa áldozatává válik, az Unió és tagállamai a szolidaritás szellemében együttesen lépnek föl. Az Unió minden rendelkezésére álló eszközt, ideértve a tagállamok által a rendelkezésére bocsátott katonai erőforrásokat is, mozgósít annak érdekében, hogy:

*- Megelőzés
- Védelem

- Segítség:
= terrorizmus ellen*

a) – megelőzze a terrorista fenyegetést a tagállamok területén;
– megvédje a demokratikus intézményeket és a polgári lakosságot egy esetleges terrortámadástól;
– terrortámadás esetén egy tagállamnak, politikai vezetése kérésére, a területén segítséget nyújtson;

= katasztrófák ellen

b) természeti vagy ember okozta katasztrófa esetén egy tagállamnak, politikai vezetése kérésére, a területén segítséget nyújtson.

(2) Az e cikk végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat a III-329. cikk tartalmazza.

**Megerősített
együtműködés**

Olyan területeken hozható létre, ahol az Uniónak nincs kizárólagos hatásköre. Az Unió intézményei a fokozott együtműködés céljára felhasználhatók.

Elő kell segítenie az Unió további integrációját

A fokozott együtműködés, csak akkor ha a cél az Unió eszközeivel nem érhető el. A tagállamok 1/3-ának részt kell vennie.

A döntéshozatalban csak a fokozott együtműködést végrehajtó államok vehetnek részt

Az egyhangúság és a minősített többség megállapításánál csak a résztvevő államok számítanak

Ha a Tanács nem a Bizottság vagy az Unió külügyminiszterének javaslata alapján jár el a minősített többséghez a résztvevő államok 2/3-ára van szükség, melyek egyben népességük

III. fejezet
Megerősített együtműködés

I-44. cikk
Megerősített együtműködés

(1) Azok a tagállamok, amelyek az Unió nem kizárólagos hatáskörébe tartozó területeken egymás között megerősített együtműködést kívánnak létrehozni, az e cikkben és a III-416–III-423. cikkben megállapított korlátokon belül és szabályokkal összhangban igénybe vehetik az Unió intézményeit, és az Alkotmány megfelelő rendelkezéseinek alkalmazásával gyakorolhatják ezeket a hatásköröket.

A megerősített együtműködés az Unió célkitűzései megvalósításának előmozdítására, érdekeinek védelmére és az integráció folyamatának megerősítésére irányul. Az ilyen együtműködés a III-418. cikkel összhangban valamennyi tagállam számára bármikor nyitva áll.

(2) Megerősített együtműködésre felhatalmazást adó európai határozatot a Tanács végső lehetőségként, akkor fogadhat el, ha megállapította, hogy az együtműködés célkitűzései az Unió egésze által ésszerű határidőn belül nem érhetők el, és ha abban legalább a tagállamok egyharmada részt vesz. A Tanács a III-419. cikkben megállapított eljárás szerint határoz.

(3) A Tanács tanácskozásain valamennyi tagállam részt vehet, de a szavazásban csak a Tanácsnak a megerősített együtműködésben részt vevő tagállamokat képviselő tagjai vesznek részt.

Az egyhangúság eléréséhez csak a részt vevő tagállamok képviselőinek szavazatait kell figyelembe venni.

A minősített többséghez a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 55%-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

A harmadik és negyedik albekezdéstől eltérve, ha a Tanács nem a Bizottságnak vagy az Unió külügyminiszterének a javaslata alapján határoz, a minősített többséghez a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 72%-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

*60%-át is
reprezentálják.*

*A döntések csak a részt
vevő államok számára
kötelezőek.*

*Egy országnak, ahhoz,
hogy az Unióhoz
csatlakozzék, nem kell
elfogadnia a fokozott
együttműködés
keretében hozott
döntéseket.*

DEMOKRÁCIA AZ UNIÓBAN

Egyenlőség

*Valamennyi EU polgár
egyenlőségének elve*

*A képviseleti
demokrácia elve*

*Az EP közvetlenül
reprezentálja az
állampolgárokat*

*A tagállamok
Tanácsban lévő
képviselői a nemzeti
parlamentek, vagy az
állampolgárok felé
felelősek*

*A döntéseket olyan
nyíltan és az
állampolgárokhoz
annyira közel kell*

(4) A megerősített együttműködés keretében elfogadott jogi aktusok csak az abban részt vevő tagállamokat kötelezik. Az ilyen jogi aktusok nem részei az Unióhoz csatlakozni szándékozó országok által elfogadandó uniós vívmányoknak.

VI. CÍM AZ UNIÓ DEMOKRATIKUS MŰKÖDÉSE

I-45. cikk

A demokratikus egyenlőség elve

Az Unió minden tevékenysége során tiszteletben tartja a polgárok közötti egyenlőség elvét; az Unió intézményei, szervei és hivatalai valamennyi polgárt egyenlő figyelemben részesítik.

I-45. cikk

A képviseleti demokrácia elve

(1) Az Unió működése a képviseleti demokrácián alapul.

(2) Az Unió szintjén a polgárok közvetlen képvisellete az Európai Parlamentben valósul meg.

A tagállamok képviselétét az Európai Tanácsban az állam-, illetve kormányfőjük, a Tanácsban pedig a kormányuk látja el, amelyek maguk vagy nemzeti parlamentjüknek, vagy a polgáraiknak tartoznak demokratikus felelősséggel.

(3) Minden polgárnak joga van ahhoz, hogy részt vegyen az Unió demokratikus életében. A döntéseket a lehető legnyilvánosabban és a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni.

hozni, ahogyan az csak lehetséges

Az európai pártok egy európai tudat létrejöttét segítik elő

A részvételi demokrácia elve

Az állampolgároknak joguk van ahhoz, hogy álláspontjukat az Unió intézményeivel megvitassák

A civil társadalommal való dialógus csatornáit

A Bizottságnak valamennyi érdekelt féllel konzultálnia kell

(4) Az európai szintű politikai pártok hozzájárulnak az európai politikai tudatosság kialakításához és az uniós polgárok akaratának kinyilvánításához.

I-47. cikk

A részvételi demokrácia elve

(1) Az intézmények a megfelelő eszközökkel biztosítják, hogy a polgárok és az érdekképviselői szervezetek az Unió bármely tevékenységéről véleményt nyilváníthassanak, és azokat nyilvánosan megvitathassák.

(2) Az intézmények az érdekképviselői szervezetekkel és a civil társadalommal nyílt, átlátható és rendszeres párbeszédet tartanak fenn.

(3) A Bizottság, annak érdekében, hogy biztosítsa az Unió fellépéseinek koherenciáját és átláthatóságát, az érintett felekkel széles körű előzetes konzultációkat folytat.

*Állampolgári kezdeményezés:
- a Bizottságot javaslat benyújtására kérhetik
- egymillió aláírás szükséges
- de a Bizottság megtagadhatja azt*

(4) Legalább egymillió uniós polgár, akik egyben a tagállamok egy jelentős számának állampolgárai, kezdeményezheti, hogy a Bizottság – hatáskörén belül – terjesszen elő megfelelő javaslatot azokban az ügyekben, amelyekben a polgárok megítélése szerint az Alkotmány végrehajtásához uniós jogi aktus elfogadására van szükség. Az ilyen polgári kezdeményezésre alkalmazandó eljárásokra és feltételekre vonatkozó rendelkezéseket, ideértve azt is, hogy a kezdeményezésnek legkevesebb hány tagállam polgáraitól kell származnia, európai törvény állapítja meg.

Szociális párbeszéd

Az Unió elismeri és segíti az önálló társadalmi párbeszédet

I-48. cikk
A szociális partnerek és az önálló szociális párbeszéd

Az Unió az egyes nemzeti rendszerek különbözőségeinek figyelembevételével elismeri és támogatja a szociális partnerek uniós szintű szerepvállalását; önállóságuk tiszteletben tartása mellett elősegíti a szociális partnerek közötti párbeszédet.

A növekedésről és foglalkoztatásról szóló háromoldalú csúcstalálkozó hozzájárul a szociális párbeszéd folytatásához.

Az ombudsman

Az EP nevezi ki. Kivizsgálja az uniós intézményekkel kapcsolatos panaszokat, és erről jelentést készít.

I-49. cikk
Az európai ombudsman

Az Alkotmányban meghatározott feltételek mellett az Európai Parlament által megválasztott ombudsman fogadja az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszokat. A panaszokat kivizsgálja, és erről jelentést készít. Feladatainak ellátása során az ombudsman teljes mértékben független.

Átláthatóság

“annyira nyíltan amennyire csak lehetséges”

A Tanácsnak és az EP-nek nyíltan kell üléseznie (Ez nem érvényes arra a számos munkacsoportha, ahol a tényleges törvényalkotás folyik)

I-50. cikk
Az uniós intézmények, szervek és hivatalok munkájának átláthatósága

(1) A jó kormányzás előmozdítása és a civil társadalom részvételének biztosítása céljából az Unió intézményei, szervei és hivatalai munkájuk során a nyitottság elvének lehető legnagyobb mértékű tiszteletben tartásával járnak el.

(2) Az Európai Parlament ülései nyilvánosak; a Tanács ülései, amikor azokon törvényalkotási aktus tervezetéről tanácskoznak, illetve szavaznak, szintén nyilvánosak.

A dokumentumokhoz való hozzáférés joga...

(3) A III. részben meghatározott feltételekkel bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult hozzáférni az Unió intézményeinek, szerveinek és hivatalainak dokumentumaihoz, függetlenül azok megjelenési formájától.

Az e dokumentumokhoz való hozzáférési jog általános elveit és köz- vagy magánérdeken alapuló korlátozásait meghatározó szabályokat európai törvény állapítja meg.

Minden testület a fenti keretek között maga állapítja meg saját szabályait

(4) A (3) bekezdésben említett európai törvénnyel összhangban minden intézmény, szerv, illetve hivatal saját eljárási szabályzatában rögzíti a dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó különös rendelkezéseket.

Személyes adatok

I-51. cikk

A személyes adatok védelme

A személyes adatok védelme

(1) Mindenkinek joga van a rá vonatkozó személyes adatok védelméhez.

A személyes adatok kezelését egy független testületnek kell ellenőriznie

(2) A természetes személyeknek az uniós intézmények, szervek és hivatalok által, illetve az uniós jog alkalmazási körébe tartozó tevékenységeik során a tagállamok által végzett személyes adatok feldolgozása tekintetében történő védelmére, valamint az ilyen adatok szabad áramlására vonatkozó szabályokat európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg. E szabályok tiszteletben tartását független hatóságok ellenőrzik.

Egyházak

I-52. cikk

Az egyházak és világnézeti szervezetek jogállása

Az EU elismeri a nemzeti törvények szerinti helyzetet (Az alkotmány nem enged meg különbséget tenni mondjuk keresztények, muzulmánok és ateisták között)

(1) Az Unió tiszteletben tartja és nem sérti az egyházak és vallási szervezetek vagy közösségek nemzeti jog szerinti jogállását a tagállamokban.

(2) Az Unió ugyanígy tiszteletben tartja a világnézeti szervezetek nemzeti jog szerinti jogállását.

Az EU párbeszéde az egyházakkal

(3) Elismerve identitásukat és különleges hozzájárulásukat, az Unió nyílt, átlátható és rendszeres

AZ UNIÓ PÉNZÜGYEI

Az Unió költségvetése

*Az Unió
költségvetésének
minden bevételt és
kiadást magában kell
foglalnia*

*A költségvetésnek
kiegyensúlyozottnak
kell lennie*

*A költségvetés
elfogadásának
szabályait a III. rész
tartalmazza*

*A kiadások
végrehajtásának
előfeltétele, hogy pénz
álljon rendelkezésére,
de egyben azt is, hogy a
kiadásokról törvény
rendelkezzék.*

*Az Uniónak biztosnak
kell lennie abban, hogy
saját forrásaiból
finanszírozni tudja
elfogadott céljait.*

*A megalapozott
pénzügyi gazdálkodás
elve*

Szabályok a csalások

párbeszédet tart fenn ezekkel az egyházakkal és szervezetekkel.

VII. CÍM AZ UNIÓ PÉNZÜGYEI

I-53. cikk

Költségvetési és pénzügyi alapelvek

(1) A III. részben foglaltakkal összhangban az Unió valamennyi bevételi és kiadási tételét elő kell irányozni az egyes pénzügyi évekre vonatkozóan, és fel kell tüntetni az Unió költségvetésében.

(2) A költségvetés bevételeinek és kiadásainak egyensúlyban kell lenniük.

(3) A költségvetésben feltüntetett kiadásokat a III-412. cikkben említett európai törvénnyel összhangban, egy pénzügyi évre vonatkozóan kell jóváhagyni.

(4) A költségvetésben feltüntetett kiadások végrehajtásának előfeltétele olyan kötelező erejű uniós jogi aktus elfogadása a III-412. cikkben említett európai törvénnyel összhangban, amely jogalapot biztosít az Unió fellépéséhez és az azzal összefüggő kiadásoknak a végrehajtásához, kivéve az említett európai törvényben meghatározott eseteket.

(5) A költségvetési fegyelem biztosítása érdekében az Unió, amennyiben egy jogi aktus jelentős hatást gyakorolhat a költségvetésre, azt nem fogadhatja el mindaddig, amíg nem biztosítja, hogy az ebből a jogi aktusból eredő kiadások az Unió saját forrásainak határára belül, valamint az I-55. cikkben említett többéves pénzügyi keret tiszteletben tartásával finanszírozhatók.

(6) A költségvetést a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek tiszteletben tartásával kell végrehajtani. A tagállamok és az Unió együttműködnek egymással annak érdekében, hogy biztosítsák a költségvetési előirányzatoknak az ezzel az alapelvvel összhangban történő felhasználását.

(7) Az Unió és a tagállamok a III-415. cikk rendelkezéseivel összhangban

elkerülésére

küzdének a csalás és az Unió pénzügyi érdekeit sértő minden egyéb jogellenes tevékenység ellen.

I-54. cikk
Az Unió saját forrásai

Az Uniónak elegendő erőforrás kell, hogy a rendelkezésére álljon, hogy céljait elérje.

(1) Az Unió gondoskodik a céljai eléréséhez és politikái megvalósításához szükséges eszközökről.

Az Unió költségvetését teljes egészében a saját forrásokból kell finanszírozni.

(2) Az egyéb bevételeket nem érintve, az Unió költségvetését teljes egészében a saját forrásokból kell finanszírozni.

Az Unió erőforrásait és a költségvetés tételeit törvény kell, hogy meghatározza. A törvényt a tagállamoknak jóvá kell hagyniuk.

(3) Az Unió saját forrásainak rendszerére vonatkozó rendelkezéseket a Tanács által elfogadott európai törvény állapítja meg; e vonatkozásban az európai törvény a saját források újabb típusait teremtheti meg, illetve meglévő típusokat szüntethet meg. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz. Az ilyen európai törvény csak azt követően lép hatályba, hogy a tagállamok saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően jóváhagyták.

A részletes szabályokról – az EP egyetértésével – minősített többséggel a Tanács dönt.

(4) Az Unió saját forrásainak rendszerére vonatkozó végrehajtási intézkedéseket a Tanács által elfogadott európai törvény állapítja meg annyiban, amennyiben a (3) bekezdés alapján elfogadott európai törvény így rendelkezik. A Tanács az Európai Parlament egyetértését követően határoz.

I-55. cikk
Többéves pénzügyi keret

A több évre szóló pénzügyi előirányzatnak minden kiadási kategóriára meg kell határoznia az éves maximumot.

(1) A többéves pénzügyi keret biztosítja, hogy az Unió kiadásai rendezett módon, saját forrásainak határain belül alakuljanak. A többéves pénzügyi keret a III-402. cikkel összhangban kiadási kategóriánként határozza meg a kötelezettségvállalási előirányzatok éves felső határát.

A költségvetésről az EP egyetértését követően a Tanács dönt. Az EP egyszerű többséggel hagyja jóvá a költségvetést.

(2) A többéves pénzügyi keretet a Tanács által egyhangúlag elfogadott európai törvény határozza meg. A Tanács az Európai Parlamentnek a tagjai többségével elfogadott egyetértését követően, egyhangúlag határoz.

Az éves költségvetésnek a többéves előirányzat keretei között kell maradnia.

Az Európai Tanács egyhangúlag dönthet arról, hogy a Tanács számára lehetővé teszi, hogy a következő többéves költségvetésről minősített többséggel döntsön.

Az Unió költségvetését az EP és a Tanács határozza meg.

AZ UNIÓ SZOMSZÉDAI

A szomszédos államok irányába folytatandó politika

EU megállapodások a szomszédos országokkal
- kölcsönös jogok és kötelezettségek
- közös tevékenység
- rendszeres konzultációk

UNIÓS TAGSÁG

A tagság követelményei

(3) Az Unió éves költségvetésének összhangban kell lennie a többéves pénzügyi kerettel.

(4) Az Európai Tanács egyhangúlag elfogadott európai határozattal felhatalmazhatja a Tanácsot arra, hogy a (2) bekezdésben említett európai törvény elfogadásáról minősített többségi szavazással döntsön.

I-56. cikk

Az Unió költségvetése

Az Unió éves költségvetését a III-404. cikkben megállapított szabályokkal összhangban elfogadott európai törvény határozza meg.

VIII. CÍM AZ UNIÓ ÉS KÖZVETLEN KÖRNYEZETE

I-57. cikk

Az Unió és közvetlen környezete

(1) Az Unió a vele szomszédos országokkal különleges kapcsolatokat épít ki a jólét és a jószomszédi viszonyok egy olyan térségének a létrehozása céljából, amely az Unió értékeire épül, és amelyet az együttműködésen alapuló szoros és békés kapcsolatok jellemeznek.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából az Unió az érintett országokkal külön megállapodásokat köthet. Ezek a megállapodások kölcsönös jogokat és kötelezettségeket állapíthatnak meg, és közös fellépések lehetőségéről rendelkezhetnek. E megállapodások végrehajtásáról rendszeres egyeztetéseket kell folytatni.

IX. CÍM UNIÓS TAGSÁG

I-58. cikk

Az Unióhoz való csatlakozás feltételei és az arra irányuló eljárás

Az I-2. cikkelyben megfogalmazott értékek elfogadása

(1) Az Unió minden olyan európai állam előtt nyitva áll, amely tiszteletben tartja az I-2. cikkben említett értékeket, és elkötelezett azok közös érvényesítése mellett.

*A leendő tagállamoknak:
- kezdeményezni a Tanácsnál kell
- tájékoztatniok kell az EP-t és a nemzeti parlamenteket*

(2) Minden olyan európai állam, amely az Unió tagjává kíván válni, erre irányuló kérelemmel fordulhat a Tanácshoz. A kérelemről értesíteni kell az Európai Parlamentet és a nemzeti parlamenteket. A Tanács a Bizottsággal folytatott konzultációt és az Európai Parlament tagjai többségével elfogadott egyetértését követően, egyhangúlag határoz. A felvétel feltételeit és részletes szabályait a tagállamok és a felvételét kérő állam közötti megállapodás rendezi. Ezt a megállapodást alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi szerződő államnak meg kell erősítenie.

A Tanács egyhangú döntése és a tagállamok jóváhagyása szükséges

A jogok felfüggesztése

I-59. cikk
Egyes uniós tagsági jogok felfüggesztése

A Tanács 4/5-ös többséggel úgy határozhat, hogy fennáll annak a veszélye, hogy egy tagállam megsérti az Unió értékeit (lex-Ausztria klauzula)

(1) A Tanács, a tagállamok egyharmadának vagy az Európai Parlamentnek az indokolással ellátott kezdeményezése vagy a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai határozatban megállapíthatja, hogy fennáll az egyértelmű veszélye annak, hogy egy tagállam súlyosan megsérti az I-2. cikkben említett értékeket. A Tanács az Európai Parlament egyetértését követően, tagjainak négyötödös többségével határoz.

Mielőtt ilyen megállapítást tenne, a Tanács meghallgatja az érintett tagállamot, és részére – ugyanezen eljárásnak megfelelően – ajánlásokat tehet.

Rendszeres felülvizsgálat

A Tanács rendszeresen ellenőrzi, hogy azok az okok, amelyek alapján ilyen megállapítást tett, továbbra is fennállnak-e.

Az Európai Tanács egyhangúlag dönthet arról, hogy egy tagállam állandóan és súlyosan megsérti az Unió értékeit. Az EP egyetértése szükséges.

(2) A tagállamok egyharmadának kezdeményezése vagy a Bizottság javaslata alapján az Európai Tanács, miután az érintett államot felkérte észrevételei benyújtására, európai határozatban megállapíthatja, hogy a tagállam súlyosan és tartósan megsérti az I-2. cikkben említett értékeket. Az Európai Tanács a Parlament egyetértését követően, egyhangúlag határoz.

A Tanács minősített többséggel felfüggesztheti egy tagállam bizonyos jogait, beleértve a

(3) A (2) bekezdés szerinti megállapítás esetén a Tanács minősített többséggel elfogadott európai határozattal felfüggesztheti az érintett tagállamnak az Alkotmány alkalmazásából származó egyes jogait, köztük a Tanács e tagállamot képviselő tagját megillető szavazati jogokat. Ebben az esetben a Tanács figyelembe veszi az ilyen felfüggesztésnek a természetes

szavazati jogot

és jogi személyek jogait és kötelezettségeit érintő lehetséges következményeit.

A kötelezettségek azonban még ebben az esetben is érvényesek a kérdéses tagállamra.

Az érintett állam Alkotmány szerinti kötelezettségei minden esetben továbbra is kötik ezt az államot.

A felfüggesztést minősített többséggel lehet visszavonni

(4) A Tanács minősített többséggel elfogadott európai határozattal a (3) bekezdés alapján elfogadott intézkedéseket megváltoztathatja vagy visszavonhatja, amennyiben az elrendelésükhöz vezető körülményekben változás következett be.

A kérdéses tagállam nem vehet részt a szavazásban.

(5) Ennek a cikknek az alkalmazásában az Európai Tanácsnak vagy a Tanácsnak az érintett tagállamot képviselő tagja nem vesz részt a szavazásban, és az érintett tagállamot nem lehet figyelembe venni a tagállamok egyharmadának, illetve négyötödének az (1), illetve (2) bekezdés szerinti kiszámításakor. A személyesen jelen lévő vagy képviselt tagok tartózkodása nem akadályozza a (2) bekezdésben említett európai határozatok elfogadásának.

Más államoknak a döntéstől való tartózkodása a felfüggesztést nem akadályozhatja meg

A (3) és (4) bekezdésben említett európai határozatok elfogadásánál a minősített többséghez a szavazásban részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 72%-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

A minősített többség definiálása

Ha a szavazati jog felfüggesztéséről szóló, a (3) bekezdésnek megfelelően elfogadott határozat elfogadását követően a Tanács az Alkotmány valamely rendelkezése alapján minősített többséggel határoz, a minősített többség meghatározása megegyezik a második albekezdésben foglaltakkal, illetve – ha a Tanács a Bizottság vagy az Unió külügyminiszterének javaslata alapján határoz – a minősített többséghez a szavazásban részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 55%-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges. Az utóbbi esetben a blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a szavazásban részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

Az EP egyetértése 2/3 többséget és a képviselők abszolút többségét igényli

(6) E cikk alkalmazásakor az Európai Parlament a leadott szavazatoknak az egyben a tagjai többségét is kitevő kétharmados többségével dönt.

Önkéntes kilépés

Bármely tagállam kiléphet az Unióból

Megállapodás a kilépésről a Tanács és a tagállam között

- a Tanácsban minősített többségre és az EP egyetértésére van szükség

Egy tagállam 2 év után akkor is kiléphet, ha nem ért el egyességet a Tanáccsal.

A kilépő ország nem vehet részt a Tanács öt érintő megbeszélésein

*Minősített többség (a tagállamok 2/3-a, amelyek egyúttal az Unió lakosságának 3/5-ét is képviselik)
Visszalépni úgy tud, mint egy újbelépő*

I-60. cikk

Önkéntes kilépés az Unióból

(1) Saját alkotmányos követelményeivel összhangban a tagállamok bármelyike úgy határozhat, hogy kilép az Unióból.

(2) A kilépést elhatározó tagállam szándékát bejelenti az Európai Tanácsnak. Az Európai Tanács által adott iránymutatások alapján az Unió tárgyalásokat folytat és megállapodást köt ezzel az állammal, amelyben az érintett államnak az Unióval való jövőbeli kapcsolataira tekintettel meghatározzák az illető állam kilépésének részletes szabályait. Ezt a megállapodást a III-325. cikk (3) bekezdésének megfelelően kell megtárgyalni. A megállapodást az Unió nevében a Tanács köti meg minősített többséggel eljárva, az Európai Parlament egyetértését követően.

(3) A kilépésről rendelkező megállapodás hatálybalépésének időpontjától, illetve ennek hiányában a (2) bekezdésben említett bejelentéstől számított két év elteltével az Alkotmány az érintett államra többé nem alkalmazható, kivéve ha az Európai Tanács az érintett tagállammal egyetértésben ennek a határidőnek a meghosszabbításáról egyhangúlag határoz.

(4) A (2) és (3) bekezdés alkalmazásában az Európai Tanácsnak, illetve a Tanácsnak a kilépő tagállamot képviselő tagja az Európai Tanács, illetve a Tanács rá vonatkozó tanácskozásain és a rá vonatkozó európai határozatok meghozatalában nem vesz részt.

A minősített többséghez a szavazásban részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 72%-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

(5) Amennyiben az az állam, amely korábban kilépett az Unióból, később újra felvételét kéri, kérelmére az I-58. cikkben megállapított eljárást kell alkalmazni.

II. RÉSZ **AZ UNIÓ ALAPJOGI CHARTÁJA**

ű

Az Unió céljai és értékei

PREAMBULUM

Európa népei, az egymás közötti egyre szorosabb egység létrehozása során úgy döntöttek, hogy osztoznak a közös értékeken alapuló békés jövőben.

Szellemi és erkölcsi öröksége tudatában az Unió az emberi méltóság, a szabadság, az egyenlőség és a szolidaritás oszthatatlan és egyetemes értékein alapul, a demokrácia és a jogállamiság elveire támaszkodik. Tevékenységei középpontjába az egyént állítja, létrehozva az uniós polgárság intézményét és megteremtve a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségét.

Az Unió hozzájárul e közös értékek megőrzéséhez és továbbfejlesztéséhez, miközben tiszteletben tartja az európai népek kultúrájának és hagyományainak sokféleségét, a tagállamok nemzeti identitását és központi, regionális és helyi közhatalmi szervezetét; a kiegyensúlyozott és fenntartható fejlődés előmozdítására törekszik és biztosítja a személyek, a szolgáltatások, az áruk és a tőke szabad mozgását, valamint a letelepedés szabadságát.

A cél az alapvető jogok megerősítése

Ennek érdekében a társadalmi változások, a társadalmi haladás, a tudományos és technológiai fejlődés fényében szükséges az alapvető jogok megerősítése e jogok Chartában való kinyilvánítása útján.

E Charta, kellő figyelemmel az Unió hatásköreire és feladataira, valamint a szubszidiaritás elvére, megerősíti azokat a jogokat, amelyek különösen a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból és nemzetközi kötelezettségeiből, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményből, az Unió és az Európa Tanács által elfogadott Szociális Chartákból, valamint az Európai Unió Bíróságának és az Emberi Jogok Európai Bíróságának esetjogából következnek. Ebben az összefüggésben a Charta értelmezése során az Unió és a tagállamok bíróságai kellően figyelembe veszik a Chartát megszövegező Konvent elnökségének irányítása alatt készített és az Európai Konvent elnökségének felelőssége mellett naprakésszé tett magyarázatokat.

E jogok gyakorlása együtt jár a más személyek, az emberi közösség és a jövő nemzedékek iránt viselt felelősséggel és kötelezettségekkel.

Az Unió ezért elismeri az alábbiakban kinyilvánított jogokat, szabadságokat és elveket.

I. CÍM MÉLTÓSÁG

II-61. cikk
Emberi méltóság

*Az emberi méltóság
tisztetben tartása és
védelmezése*

Az emberi méltóság sérthetetlen. Tiszteletben kell tartani, és védelmezni kell.

II-62. cikk
Élethez való jog

*Az élethez való jog
(ellentmondásos
paragrafus: az
abortuszt is magában
foglalja?)*

(1) Minden embernek joga van az élethez.

No death penalty

(2) Senkit sem lehet halálra ítélni vagy kivégezni.

**Szemlyi
sérthetlenséghez való
jog:**

II-63. cikk
Személyi sérthetlenséghez való jog

*- testi és szellemi
sérthetlenség*

(1) Mindenkinek joga van a testi és szellemi sérthetlenséghez.

*Orvostudomány
területén:*

(2) Az orvostudomány és a biológia területén különösen a következőket kell tiszteletben tartani:

*- érintett személy
beleegyezése*

a) az érintett személy szabad és tájékoztatáson alapuló beleegyezése a törvényben megállapított eljárásoknak megfelelően,

*- egyedkiválasztás
tilalma*

b) az eugenikai, különösen az egyedkiválasztást célzó gyakorlat tilalma,

*- emberi szervekkel való
kereskedés tilalma*

c) az emberi test és részei ekként történő, haszonszerzési célú felhasználásának tilalma,

*- ember klónozásának
tilalma*

d) az emberi lények szaporítási célú klónozásának tilalma.

II-64. cikk

A kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetés tilalma

*A tortúra és megalázó
bánásmód tilalma*

Senkit sem lehet kínzásnak, embertelen vagy megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni.

	II-65. cikk A rabszolgaság és kényszermunka tilalma
- rabszolgaság tilalma	(1) Senkit sem lehet rabszolgaságban vagy szolgaságban tartani.
- kényszermunka tilalma	(2) Senkit sem lehet kényszermunkára vagy kötelező munkára igénybe venni.
- emberkereskedelem tilalma	(3) Tilos emberi lényekkel kereskedni.
Mindenkinek joga van:	II. CÍM SZABADSÁGOK
	II-66. cikk: Szabadsághoz és biztonsághoz való jog
- a szabadsághoz és biztonsághoz	Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.
	II-67. cikk A magán- és a családi élet tiszteletben tartása
- ahhoz, hogy, magán és családi életét, otthonát és kapcsolattartását tiszteletben tartsák	Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát és kapcsolattartását tiszteletben tartsák.
	II-68. cikk Személyes adatok védelme
- személyes adatainak védelmére	(1) Mindenkinek joga van a rá vonatkozó személyes adatok védelméhez.
- személyére vonatkozó adatokhoz való szabad hozzáféréshez	(2) Az ilyen adatokat csak tisztességesen és jóhiszeműen, meghatározott célokra, az érintett személy hozzájárulása alapján vagy valamilyen más, a törvényben rögzített jogos okból lehet kezelni. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy a róla gyűjtött adatokat megismerje, és joga van azokat kijavíttatni.
- mindezt független hatóságnak kell ellenőriznie	(3) E szabályok tiszteletben tartását független hatóságnak kell ellenőriznie.
	II-69. cikk Házasságkötéshez és családalapításhoz való jog
- a házasságkötést a	A házasságkötéshez és a családalapításhoz való jogot, az e jogok gyakorlását

nemzeti törvények szabályozzák

szabályozó nemzeti törvények szerint, biztosítani kell.

Szabadságok:

II-70. cikk

A gondolat-, a lelkiismereti és a vallásszabadság

*- a gondolat szabadsága
- lelkiismereti és
- vallásszabadság*

(1) Mindenkinél joga van a gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadsághoz. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy a meggyőződés megváltoztatásának szabadságát, valamint a vallásnak vagy meggyőződésnek mind egyénileg, mind együttesen, mind a nyilvánosság előtt, mind a magánéletben, istentisztelet, oktatás és szertartások végzése útján való kifejezésre juttatását.

- katonai szolgálat megtagadásának joga

(2) A katonai szolgálat lelkiismereti okból történő megtagadásához való jogot, az e jog gyakorlását szabályozó nemzeti törvények szerint, el kell ismerni.

II-71. cikk

A véleménynyilvánítás és tájékozódás szabadsága

*- véleményalkotás joga
- információk, eszmék megismerésének és közlésének joga*

(1) Mindenkinél joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát, valamint az információk és eszmék megismerésének és közlésének szabadságát anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhatna, továbbá országhatárokon való tekintet nélkül.

- médiaprularizmus

(2) A tömegtájékoztatás szabadságát és sokszínűségét tiszteletben kell tartani.

II-72. cikk

A gyülekezés és az egyesülés szabadsága

*- gyülekezési jog
- egyesülési jog*

(1) Mindenkinél joga van a békés célú gyülekezés szabadságához és a másokkal való bármilyen szintű, különösen politikai, szakszervezeti és polgári célú egyesüléshez, ami magában foglalja mindenkinek a jogát ahhoz, hogy érdekei védelmére szakszervezetet alapítson, vagy azokhoz csatlakozzon.

- szakszervezetek

- EU-szintű politikai pártok

(2) Az uniós szintű politikai pártok hozzájárulnak az uniós polgárok politikai akaratának kinyilvánításához.

II-73. cikk

A művészet és a tudomány szabadsága

- művészet

A művészet és a tudományos kutatás szabad. A tudományos élet szabadságát tiszteletben kell tartani.

- tudomány

Right to:

- *tanuláshoz való jog*

- *kötelező ingyenes oktatás*

A nemzeti jog keretei között a szülőknek joguk van arra, hogy gyermekeiknek meggyőződésüknek megfelelő oktatást biztosítsanak

Jogok:

- *mindenkinek joga van a munkavállaláshoz*

- *szabad álláskeresés, letelepedés és szolgáltatásnyújtás*

- *harmadik országbeli állampolgárokat akik munkavállalási engedéllyel rendelkeznek az uniós polgárokkal azonos munkafeltételek illetnek meg.*

- *vállalkozás szabadságát*

Tulajdonjog

- *birtoklási, használati és rendelkezési jog*

II-74. cikk
Az oktatáshoz való jog

(1) Mindenkinek joga van az oktatáshoz, valamint a szakképzésben és a továbbképzésben való részvételhez.

(2) Ez a jog magában foglalja a kötelező oktatásban való ingyenes részvétel lehetőségét.

(3) Az oktatási intézmények demokratikus elvek figyelembevételével történő alapításának szabadságát, valamint a szülők azon jogát, hogy gyermekeik számára vallási, világnézeti vagy pedagógiai meggyőződésüknek megfelelő nevelést biztosítsanak, tiszteletben kell tartani az e jogok és szabadságok gyakorlását szabályozó nemzeti jogszabályokkal összhangban.

II-75. cikk

A foglalkozás megválasztásának szabadsága és a munkavállaláshoz való jog

(1) Mindenkinek joga van a munkavállaláshoz és szabadon választott vagy elfogadott foglalkozás gyakorlásához.

(2) Az uniós polgárokat az Unió bármely tagállamában megilleti a szabad álláskeresés, munkavállalás, letelepedés és szolgáltatásnyújtás joga.

(3) Harmadik országok azon állampolgárait, akik a tagállamok területén való munkavállalásra engedéllyel rendelkeznek, az uniós polgárokkal azonos munkafeltételek illetik meg.

II-76. cikk
A vállalkozás szabadsága

A vállalkozás szabadságát, az uniós joggal és a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban, el kell ismerni.

II-77. cikk
Tulajdonhoz való jog

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogszerűen szerzett tulajdonát birtokolja, használja, azzal rendelkezzen, és azt örökül hagyja. Tulajdonától

– tulajdonától csak közérdekből és méltányos összegű kártalanítás mellett lehet megfosztani valakit

A szellemi tulajdon védelme

Menedékjog:

Az Unió elismeri a menekültekkel kapcsolatos genfi egyezményt

Kitoloncolás, kiutasítás, kiadatás

- tilos a kollektív kiutasítás

- nem toloncolható ki az, akit halálbüntetés veszélye fenyeget a másik országban

Egyenlőségi elvek

Nem lehet megkülönböztetést tenni:

*- nemek
- rassz*

senkit sem lehet megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből, a törvényben meghatározott esetekben és feltételekkel, valamint az ezáltal elszenvedett veszteségekért kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás mellett történik. A tulajdon használatát, az általános érdek által szükségessé tett mértékben, törvénnyel lehet szabályozni.

(2) A szellemi tulajdon védelmet élvez.

II-78. cikk
A menedékjog

A menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28-i genfi egyezmény és az 1967. január 31-i jegyzőkönyv rendelkezéseivel, valamint az Alkotmánnyal összhangban a menedékjogot biztosítani kell.

II-79. cikk
Védelem a kitoloncolással, kiutasítással és kiadatással szemben

(1) Tilos a kollektív kiutasítás.

(2) Senki sem toloncolható ki vagy utasítható ki olyan államba, vagy adható ki olyan államnak, ahol komolyan fenyegeti az a veszély, hogy halálra ítélik, kínozzák, vagy más embertelen bánásmódnak vagy büntetésnek vetik alá.

III. CÍM EGYENLŐSÉG

II-80. cikk
A törvény előtti egyenlőség

A törvény előtt mindenki egyenlő.

II-81. cikk
A hátrányos megkülönböztetés tilalma

(1) Tilos minden hátrányos megkülönböztetés, így különösen a nem, faj, szín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékosság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő hátrányos megkülönböztetés.

- bőrszín
- etnikai, vagy
társadalmi származás
- genetikai tulajdonság
- nyelv
- vallás, vagy
meggyőződés
- politikai vélemény
- nemzeti kisebbséghez
tartozás
- vagzoni helyzet
- születés
- fogyatékoság
- kor
- szexuális irányultság

- állampolgárság
alapján

**A kulturális, vallási és
nyelvi sokféleség
tiszteltében tartása**

*Férfiak és nők közötti
egyenlőség*

*Különleges előnyök az
alulreprezentáltaknak*

Gyermekek jogai

*Szabadon kifejezhetik
véleményüket és azt
érettségüknek
megfelelően figyelembe
kell venni*

*Elsődleges szempont a
gyermek érdeke*

(2) Az Alkotmány alkalmazási körében és az abban foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, tilos minden állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés.

II-82. cikk

A kulturális, vallási és nyelvi sokféleség

Az Unió tiszteltében tartja a kulturális, vallási és nyelvi sokféleséget.

II-83. cikk

A nők és férfiak közötti egyenlőség

A nők és férfiak közötti egyenlőséget minden területen, így a foglalkoztatás, a munkavégzés és a díjazás területén is biztosítani kell.

Az egyenlőség elve nem akadályozza, hogy az alacsonyabb arányban képviselt nem számára különleges előnyöket biztosító rendelkezéseket tartsanak fenn vagy hozzanak meg.

II-84. cikk

A gyermekek jogai

(1) A gyermekeknek joguk van a jólétükhöz szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. A gyermekek véleményüket szabadon kifejezhetik. Az őket érintő ügyekben véleményüket életkoruknak és érettségüknek megfelelően figyelembe kell venni.

(2) A hatóságok és a magánintézmények gyermekekkel kapcsolatos tevékenységében a gyermek mindenek fölött álló érdekének kell az

<i>Mindkét szülővel való kapcsolattartás joga</i>	elsődleges szempontnak lennie. (3) Minden gyermeknek joga van ahhoz, hogy mindkét szülőjével rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn, kivéve ha ez az érdekeivel ellentétes.
<i>Az idősek jogai:</i>	II-85. cikk Az idősek jogai
<i>Méltó és önálló élet</i>	Az Unió elismeri, és tiszteletben tartja az idősek jogát a méltó és önálló élethez, a társadalmi és kulturális életben való részvételhez.
<i>Fogyatékossgal élő személyek</i>	II-86. cikk A fogyatékossgal élő személyek beilleszkedése
<i>Jog a társadalom normális életébe való beilleszkedésre</i>	Az Unió elismeri és tiszteletben tartja a fogyatékossgal élő személyek jogát az önállóságuk, társadalmi és foglalkozási beilleszkedésük, valamint a közösség életében való részvételük biztosítását célzó intézkedésekre.
<i>SZOLIDARITÁS</i>	IV. CÍM SZOLIDARITÁS
	II-87. cikk A munkavállalók joga a vállalatnál a tájékoztatáshoz és konzultációhoz
<i>Munkavállalók joga a tájékoztatáshoz és konzultációhoz</i>	A munkavállalók és képviselőik számára az uniós joggal, valamint a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban biztosítani kell a megfelelő szintű és kellő időben történő tájékoztatást és konzultációt.
<i>Kollektív tárgyalások</i>	II-88. cikk A kollektív tárgyaláshoz és fellépéshez való jog
<i>Sztrájkjog</i>	A munkavállalóknak és a munkaadóknak, illetőleg szervezeteiknek az uniós joggal, valamint a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban joguk van arra, hogy megfelelő szinten kollektív tárgyalásokat folytassanak és kollektív szerződéseket kössenek, valamint hogy érdeküközés esetén érdekeik védelmében együttesen lépjenek fel, a sztrájkot is beleértve.
<i>Munkaközvetítői szolgáltatások</i>	II-89. cikk A munkaközvetítői szolgáltatások igénybevételéhez való jog
	Mindenkinek joga van az ingyenes munkaközvetítői szolgáltatások igénybevételéhez.
	II-90. cikk

	Az indokolatlan elbocsátással szembeni védelem
<i>Indokolatlan elbocsátással szembeni védelem</i>	Az uniós joggal, valamint a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban minden munkavállalónak joga van az indokolatlan elbocsátással szembeni védelemhez.
Munkafeltételek	II-91. cikk Tisztességes és igazságos munkafeltételek
<i>A munkavállaló egészségének, biztonságának és méltóságának biztosítása</i>	(1) Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.
<i>Pihenőidő és fizetett szabadság</i>	(2) Minden munkavállalónak joga van a munkaidő felső határának korlátozásához, a napi és heti pihenőidőhöz, valamint az éves fizetett szabadsághoz.
Gyermekmunka tilalma	II-92. cikk A gyermekmunka tilalma és a fiatalok munkahelyi védelme
<i>A foglalkoztatás alsó korhatára a tanköteles kor felső határa</i>	Tilos a gyermekek foglalkoztatása. A foglalkoztatás alsó korhatára – a fiatalok számára kedvezőbb szabályok sérelme nélkül és korlátozott kivételekkel – nem lehet alacsonyabb, mint a tanköteles kor felső határa.
<i>Kizsákmányolás elleni védelem</i>	A fiatal munkavállalóknak életkoruknak megfelelő munkakörülményeket kell biztosítani, védeni kell őket a gazdasági kizsákmányolással szemben és minden olyan munkától, ami sértheti biztonságukat, egészségüket, fizikai, szellemi, erkölcsi és szociális fejlődésüket, vagy összeütközésbe kerülhet nevelésükkel, oktatásukkal.
	II-93. cikk A család és a munka
<i>Családvédelem</i>	(1) A család jogi, gazdasági és szociális védelmet élvez.
<i>- gyermekvállalással összefüggő okból történő elbocsátás tilalma</i> <i>- fizetett szülési és gyermeknevelési szabadság</i>	(2) A család és a munka összeegyeztetése érdekében mindenkinek joga van a védelemre a gyermekvállalással összefüggő okból történő elbocsátás ellen, valamint joga van a fizetett szülési és gyermeknevelési szabadságra, ha gyermeke születik, vagy gyermeket fogad örökbe.

Szociális biztonság

A nemzeti szociális rendszereket az uniós törvények behatárolják

A szociális biztonsághoz való jog

A rászorulóknak szociális támogatáshoz és lakástámogatáshoz való joga

Egészségügyi ellátáshoz való jog

Egészségvédelem magas szintje

Az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzájárulás joga az uniós törvények keretei között

Környezetvédelem

Környezetvédelem magas szintje, de nem a

II-94. cikk

Szociális biztonság és szociális segítségnyújtás

(1) Az Unió, az uniós jog, valamint a nemzeti jogszabályok és gyakorlat által megállapított szabályokkal összhangban, elismeri és tiszteletben tartja a szociális biztonsági ellátásokra és szociális szolgáltatásokra való jogosultságot, amelyek védelmet nyújtanak anyaság, betegség, munkahelyi baleset, gondoskodásra utaltság vagy idős kor, továbbá a munkahely elvesztése esetén.

(2) Az Unión belül jogszerűen lakóhellyel rendelkező és tartózkodási helyét jogszerűen megváltoztató minden személy jogosult – az uniós joggal, valamint a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban – szociális biztonsági ellátásokra és szociális előnyökre.

(3) A társadalmi kirekesztés és a szegénység leküzdése érdekében az Unió – az uniós jog, valamint a nemzeti jogszabályok és gyakorlat által lefektetett szabályokkal összhangban – elismeri és tiszteletben tartja a jogot a tisztes megélhetést célzó szociális támogatásra és lakástámogatásra mindazok esetében, akik nem rendelkeznek az ehhez elégséges pénzeszközökkel.

II-95. cikk

Egészségvédelem

A nemzeti jogszabályokban és gyakorlatban megállapított feltételek mellett mindenkinek joga van megelőző egészségügyi ellátás igénybe vételéhez, továbbá orvosi kezeléshez. Valamennyi uniós politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészségvédelem magas szintjét.

II-96. cikk

Az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférés

Az Unió – a nemzeti jogszabályokban és gyakorlatban foglaltak szerint és az Alkotmánnyal összhangban – elismeri és tiszteletben tartja az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférést az Unió szociális és területi kohéziójának előmozdítása érdekében.

II-97. cikk

Környezetvédelem

A magas színvonalú környezetvédelmet és a környezet minőségének javítását be kell építeni az uniós politikákba, és a fenntartható fejlődés

„legmagasabb” szint

Fogyasztóvédelem

A fogyasztóvédelem magas szintje, de nem a „legmagasabb” szintű fogyasztóvédelem

Minden uniós polgár választásra jogosult és választható a lakóhelye szerinti tagállam európai parlamenti választásain

Közvetlen és általános választójog

Választási jog és választhatóság a helyhatósági választásokon

- ez nem érvényes az országos szintű választásokra

Megfelelő ügyintézés

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.

elvével összhangban biztosítani kell megvalósulásukat.

II-98. cikk
A fogyasztók védelme

Az Unió politikáiban biztosítani kell a fogyasztók védelmének magas szintjét.

V. CÍM A POLGÁROK JOGAI

II-99. cikk
Aktív és passzív választójog az európai parlamenti választásokon

(1) Minden uniós polgár választásra jogosult és választható a lakóhelye szerinti tagállam európai parlamenti választásain, ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai.

(2) Az Európai Parlament tagjait közvetlen és általános választójog alapján, szabad és titkos választásokon választják.

II-100. cikk
Aktív és passzív választójog a helyhatósági választásokon

Minden uniós polgár választásra jogosult és választható a lakóhelye szerinti tagállam helyhatósági választásain, ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai.

II-101. cikk
Megfelelő ügyintézéshez való jog

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.

*Ez a jog magába foglalja:
- a meghallgatás jogát*

- a személyére vonatkozó adatokba való betekintést

- a döntések indoklását

Ay unió által okozott károk megtérítéséhez való jog

Az uniós polgár bármely uniós nyelven írhat bármely intézménynek és joga van ahhoz, hogy ugyanazon a nyelven kapja a választ

A dokumentumokhoz való hozzáférés

(de csak ha az uniós törvény lehetővé teszi)

Ombudsman

- a hivatali visszasságokat vizsgál (lásd még az ombudsmanról szóló I-48. cikk az I. részben)

Petíció az Európai Parlamenthez

Az uniós állampolgároknak joguk van arra, hogy

(2) Ez a jog magában foglalja:

- a) mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák,
- b) mindenkinek a jogát arra, hogy a személyére vonatkozó iratokba a bizalmas adatkezeléshez, illetőleg a szakmai és üzleti titokhoz fűződő jogos érdekek tiszteletben tartása mellett betekintsen,
- c) az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják.

(3) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az Unió a tagállamok jogában foglalt közös általános elvek alapján megtérítse számára az intézményei és alkalmazottai által feladatuk teljesítése során neki okozott károkat.

(4) Mindenkinek lehetősége van arra, hogy az Alkotmány nyelveinek valamelyikén írásban forduljon az Unió intézményeihez, és ugyanazon a nyelven kapjon választ.

II-102. cikk

A dokumentumokhoz való hozzáférés joga

Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult hozzáférni az Unió intézményeinek, szerveinek és hivatalainak dokumentumaihoz, függetlenül azok megjelenési formájától.

II-103. cikk

Az európai ombudsman

Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerint székhellyel rendelkező bármely természetes vagy jogi személy jogosult az európai ombudsmanhoz fordulni az Unió intézményeinek, szerveinek vagy hivatalainak – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Európai Unió Bíróságát – tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságok esetén.

II-104. cikk

A petíciós jog

Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerint székhellyel rendelkező bármely természetes vagy jogi személy jogosult petíciót benyújtani az Európai Parlamenthez.

petíciót nyújtsanak be az EP-hez

Szabad mozgás és tartózkodás

- az uniós polgárok jogai

A mozgás és tartózkodás szabadsága harmadik országbeli állampolgárnak is biztosítható

Uniós polgár jogosult bármely tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságainak védelmét igénybe venni

Igazságszolgáltatási jogosultságok

Mindenkinek joga van: - a hatékony jogorvoslathoz

*- pártatlan tárgyaláshoz
- a védelemhez
- a jogi segélyhez*

II-105. cikk

A mozgás és tartózkodás szabadsága

(1) Minden uniós polgárnak joga van a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz.

(2) Az Alkotmánnyal összhangban a mozgás és tartózkodás szabadsága a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgároknak is biztosítható.

II-106. cikk

A diplomáciai és konzuli védelem

Bármely uniós polgár jogosult bármely tagállam diplomáciai vagy konzuli hatóságainak védelmét igénybe venni olyan harmadik ország területén, ahol az állampolgárságuk szerinti tagállam nem rendelkezik képvisellel, ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai.

VI. CÍM IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS

II-107. cikk

A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog

A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.

Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybevételéhez.

Azoknak, akik nem rendelkeznek elégséges pénzeszközökkel, költségmentességet kell biztosítani, amennyiben az igazságszolgáltatás hatékony igénybevételéhez erre szükség van.

II-108. cikk

Az ártatlanság védelme és a védelemhez való jog

Az ártatlanság védelme

(1) Minden gyanúsított személyt mindaddig ártatlannak kell vélelmezni, amíg bűnösségét a törvénynek megfelelően meg nem állapították.

A védelemhez való jog

(2) Minden gyanúsított személy számára biztosítani kell a védelemhez való jogának tiszteltben tartását.

Jogelvek

II-109. cikk

A bűncselekmények és büntetések törvényességének és arányosságának elvei

Nincs visszamenő hatály

(1) Senkit sem szabad elítélni olyan cselekményért vagy mulasztásért, amely az elkövetése idején a hazai vagy a nemzetközi jog alapján nem volt bűncselekmény. Ugyancsak nem lehet a bűncselekmény elkövetése idején alkalmazható büntetésnél súlyosabb büntetést kiszabni. Ha valamely bűncselekmény elkövetése után a törvény enyhébb büntetés kiszabását rendeli, az enyhébb büntetést kell alkalmazni.

Ez nem zárja ki a nemzetközileg elfogadott, általános elvek alapján történő elítélést

(2) Ez a cikk nem zárja ki valamely személy bíróság elé állítását és megbüntetését olyan cselekményért vagy mulasztásért, amely elkövetése idején a nemzetek közössége által elismert általános elvek szerint bűncselekmény volt.

A büntetésnek az elkövetett bűnnel arányosnak kell lennie

(3) A büntetések súlyossága nem lehet aránytalan a bűncselekményhez mérten.

A kétszeres büntetés tilalma

II-110. cikk

A kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalma

Ugyanazért a bűncselekményért senki sem büntethető kétszer

Senki sem vonható büntetőeljárás alá és nem büntethető olyan bűncselekményért, amely miatt az Unióban a törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.

ÉRTELMEZÉS

**VII. CÍM
A CHARTA ÉRTELMEZÉSÉRE ÉS
ALKALMAZÁSÁRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS
RENDELKEZÉSEK**

Alkalmazási kör:

II-111. cikk
Alkalmazási kör

E Charta rendelkezéseinek

(1) E Charta rendelkezéseinek címzettjei – a szubszidiaritás elvének megfelelő figyelembevételével – az Unió intézményei, szervei és

címzettjei az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre.

A Charta az uniós jog alkalmazási körét nem terjeszti ki az Unió hatáskörein túl

Az e Chartában elismert jogok és szabadságok korlátozása csak abban az esetben kerülhet sor, ha az az Unió általános érdekeit szolgálja.

A Charta által elismert jogok csak az Alkotmány korlátai között gyakorolhatók

A Charta által elismert jogokat az alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény szerint kell értelmezni, de az Unió kiterjedtebb védelmet is nyújthat

A tagállamok közös alkotmányos hagyományaival összhangban kell értelmezni.

Ezen elveket az Unió intézményei jogalkotási aktsaikkal valósítják

hivatalai, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre. Ennek megfelelően saját hatáskörükben és az Alkotmány egyéb részeiben az Unióra ruházott hatáskörök korlátain belül tiszteletben tartják az ebben a Chartában foglalt jogokat és elveket, és előmozdítják azok alkalmazását.

(2) Ez a Charta az uniós jog alkalmazási körét nem terjeszti ki az Unió hatáskörein túl, továbbá nem hoz létre új hatásköröket vagy feladatokat az Unió számára, és nem módosítja az Alkotmány egyéb részeiben meghatározott hatásköröket és feladatokat.

II-112. cikk

A jogok és elvek terjedelme és értelmezése

(1) Az e Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásukra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.

(2) A Charta által elismert, az Alkotmány egyéb részeiben szabályozott jogok csak az ott meghatározott feltételek és korlátozások mellett gyakorolhatók.

(3) Amennyiben e Charta olyan jogokat tartalmaz, amelyek megfelelnek az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben biztosított jogoknak, akkor e jogok tartalmát és terjedelmét azonosnak kell tekinteni azokéval, amelyek az említett egyezményben szerepelnek. Ez a rendelkezés nem akadályozza meg azt, hogy az Unió joga kiterjedtebb védelmet nyújtson.

(4) Amennyiben e Charta a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból eredő alapvető jogokat ismer el, akkor ezeket a jogokat e hagyományokkal összhangban kell értelmezni.

(5) Az ebben a Chartában foglalt, alapelveket megállapító rendelkezések a saját hatásköreik gyakorlása során az Unió intézményei, szervei és hivatalai által elfogadott törvényalkotási és végrehajtási aktusok, illetve a tagállamok

*meg
E rendelkezésekre
bíróóság előtt az uniós
törvények
jogszerűségének
megítélése tekintetében
lehet hivatkozni*

által elfogadott, az uniós jog végrehajtására irányuló jogi aktusok útján hajthatók végre. E rendelkezésekre bíróság előtt kizárólag az ilyen jogi aktusok értelmezése, illetve jogszerűségének megítélése tekintetében lehet hivatkozni.

*A nemzeti
jogszabályokat és
gyakorlatot a Charta
alkalmazásánál teljes
mértékben figyelembe
kell venni*

(6) A nemzeti jogszabályokat és gyakorlatot az ebben a Chartában meghatározottak szerint teljes mértékben figyelembe kell venni.

(7) Az Unió és a tagállamok bíróságainak kellően figyelembe kell venniük az Alapjogi Charta értelmezésére vonatkozó iránymutatásként készült magyarázatokat.

II-113. cikk A védelem szintje

*Chartát csak
jogkiterjesztő módon
lehet értelmezni*

E Charta egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, mint amely szűkíti vagy hátrányosan érinti azokat az emberi jogokat és alapvető szabadságokat, amelyeket – saját alkalmazási területükön – az Unió joga, a nemzetközi jog, a tagállamok alkotmányai, illetve az Unió vagy a tagállamok mindegyikének részességével kötött nemzetközi megállapodások, így különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény elismernek.

II-114. cikk A joggal való visszaélés tilalma

*A Chartát nem lehet
úgy értelmezni, hogy az
feljogosít olyan
tevékenység
folytatására, amely a
benne elismert jogokat
megsérti*

E Charta egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, hogy az bármilyen jogot biztosítana olyan tevékenység folytatására vagy olyan cselekedet végrehajtására, amely az e Chartában elismert jogok vagy szabadságok megsértésére vagy a Chartában meghatározottnál nagyobb mértékű korlátozására irányul.

III. RÉSZ

AZ UNIÓ POLITIKÁI ÉS MŰKÖDÉSE

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. CÍM ÁLTALÁNOSAN ALKALMAZANDÓ RENDELKEZÉSEK

Összhang biztosítása

III-115. cikk

Az Unió, célkitűzéseinek mindegyikét figyelembe véve és a hatáskör-átruházás elvével összhangban, biztosítja az ebben a részben említett különböző politikák és tevékenységek összhangját.

Egyenlőtlenségek kiküszöbölése

III-116. cikk

Az Unió az ebben a részben említett valamennyi tevékenység folytatása során törekszik az egyenlőtlenségek kiküszöbölésére, valamint a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdítására.

Nemek közötti egyenlőség

Article III-117. cikk

Szociális védelem

Az Unió politikája kialakításának szempontjai:

- foglalkoztatás,
- szociális védelem,
- oktatás,
- képzés és
- egészségvédelem

Az ebben a részben említett politikák és tevékenységek meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására, a megfelelő szociális biztonság biztosítására, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint az oktatás, a képzés és az emberi egészség védelmének magas szintjére vonatkozó követelményeket.

A megkülönböztetés elleni küzdelem

III-118. cikk

Az ebben a részben említett politikák és tevékenységek meghatározása és végrehajtása során az Unió küzd mindenfajta nem, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés ellen.

III-119. cikk

**Környezet és
fenntartható fejlődés**

A környezetvédelmi követelményeket – különösen a fenntartható fejlődés előmozdítására tekintettel – be kell illeszteni az ebben a részben említett uniós politikák és tevékenységek meghatározásába és végrehajtásába.

Fogyasztóvédelem

III-120. cikk

A fogyasztóvédelmi követelményeket figyelembe kell venni az egyéb uniós politikák és tevékenységek meghatározásakor és végrehajtásakor.

Állatok jóléte

III-121. cikk

- része az Unió politikájának, de ugyanakkor az Unió tekintettel van:

- a vallási rítusokra

- a kulturális

hagyományokra

- regionális

hagyományokra

(pl. bikaviadal stb.)

Közérdekű gazdasági szolgáltatások

Az Unió mezőgazdasági, halászati, közlekedési, belső piaci, kutatási, technológiafejlesztési és űrkutatási politikáinak kidolgozása és végrehajtása során az Unió és a tagállamok teljes mértékben figyelembe veszik az állatok mint érző lények jólétére vonatkozó követelményeket, ugyanakkor tiszteletben tartják a tagállamoknak különösen a vallási rítusok, a kulturális hagyományok és a regionális örökség területén létező jogi vagy igazgatási előírásait és szokásait.

III-122. cikk

Megosztott hatáskör

Az I-5., a III-166., a III-167. és a III-238. cikk sérelme nélkül, és figyelemmel az általános gazdasági érdekű szolgáltatásoknak az Unió egésze számára elismert értékére, valamint a társadalmi és területi kohézióban játszott szerepére, az Unió és a tagállamok, saját hatáskörük és az Alkotmány alkalmazási körének határain belül, gondoskodnak arról, hogy ezek a szolgáltatások olyan – így különösen gazdasági és pénzügyi – elvek alapján és feltételek mellett működjenek, amelyek lehetővé teszik rendeltetésük teljesítését. Ezeket az elveket és feltételeket a tagállamok e szolgáltatások nyújtására, igénybevételére és finanszírozására vonatkozó – az Alkotmánynak megfelelő – hatáskörének sérelme nélkül európai törvény állapítja meg.

Az elveket törvények állapítják meg

**UNIÓS
ÁLLAMPOLGÁRSÁG**

**II. CÍM
A HÁTRÁNYOS MEGKÜLÖNBÖZTETÉS
TILALMA ÉS AZ UNIÓS POLGÁRSÁG**

**Állampolgárság
alapján való
megkülönböztetés
tilalma**

III-123. cikk

Az állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetésnek az I-4.

- szabályokat törvények állapítják meg

cikk (2) bekezdésében előírt tilalmára vonatkozó szabályokat európai törvényben, illetve kerettörvényben lehet megállapítani.

III-124. cikk

Megkülönböztetés-ellenes intézkedések

(1) Az Alkotmány egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül és az Alkotmány által az Unióra átruházott hatáskörök határain belül a Tanács európai törvényben vagy kerettörvényben megállapíthatja a nemet, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés leküzdéséhez szükséges intézkedéseket. A Tanács az Európai Parlament egyetértését követően, egyhangúlag határoz.

Tanács az Európai Parlament egyetértését követően, egyhangúlag határoz.

Ösztönző intézkedések, harmonizáció kizárva, döntéseket jogi eljárás keretében minősített többség hozzák

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve európai törvény vagy kerettörvény megállapíthatja az Unió ösztönző intézkedéseinek alapelveit, illetve ilyen ösztönző intézkedéseket határozhat meg az (1) bekezdésben meghatározott célok megvalósításához való hozzájárulást célzó tagállami intézkedések támogatásának érdekében, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját.

Szabad mozgás és tartózkodást

III-125. cikk

Ha az Uniónak nincs felhatalmazása az I-8 cikkeken kitűzött célok elérésére, az Unió hatásköre a Tanács egyhangú döntésével kiterjeszhető

(1) Ha az Unió fellépése bizonyul szükségesnek ahhoz, hogy megkönnyítsék valamennyi uniós polgár szabad mozgásra és tartózkodásra vonatkozó, az I-10. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett jogának gyakorlását, és az Alkotmány a szükséges hatásköröket nem biztosítja, az erre szolgáló szabályokat európai törvényben vagy kerettörvényben lehet megállapítani.

Ez kiterjedhet:

*- útlevelekre
- személyazonosító igazolványokra
- tartózkodási engedélyekre
- szociális biztonságra*

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottakkal azonos célok érdekében, és amennyiben az Alkotmány nem biztosított hatáskört az ilyen fellépésre, a Tanács európai törvényben vagy kerettörvényben az útlevelekre, személyazonosító igazolványokra, tartózkodási engedélyekre vagy bármilyen egyéb ilyen jellegű okmányra, valamint a szociális biztonságra, illetve szociális védelemre vonatkozó intézkedéseket fogadhat el. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

Választójogi szabályok

III-126. cikk

E kérdésekben a Tanács az EP-vel való konzultációt követően egyhangúlag határoz

A Tanács európai törvényben vagy kerettörvényben meghatározza az I-10. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett azon jog gyakorlásának részletes szabályait, amely szerint minden uniós polgár választásra jogosult és választható a lakóhelye szerinti tagállam helyhatósági és európai parlamenti választásain, akkor is, ha nem az adott állam állampolgára. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően,

Tagállami eltérések

egyhangúlag határoz. E részletes szabályok eltérést állapíthatnak meg, amennyiben valamely tagállam sajátos problémái azt indokolják.

Az európai parlamenti választások során az aktív és passzív választójog gyakorlása nem sértheti a III-330. cikk (1) bekezdését és az annak végrehajtására elfogadott intézkedéseket.

Diplomáciai védelem

III-127. cikk

A tagállamok elfogadják a szükséges rendelkezéseket annak érdekében, hogy az I-10. cikk (2) bekezdése c) pontjának megfelelően biztosítsák a harmadik országokban az uniós polgárok diplomáciai és konzuli védelmét.

E területen a döntések az EP-vel való konzultációt követően a Tanácsban minősített többséggel történnek

A tagállamok e védelem biztosításának érdekében megkezdik a szükséges nemzetközi tárgyalásokat.

A Tanács európai törvényben megállapíthatja az e védelem megkönnyítéséhez szükséges rendelkezéseket. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

Nyelvek

III-128. cikk

Az unió hivatalos nyelveinek felsorolását a IV-10. cikk tartalmazza

A IV-448. cikk (1) bekezdése sorolja fel azokat a nyelveket, amelyeken az I-10. cikk (2) bekezdése d) pontjának megfelelően bármely uniós polgár jogosult írásban az Unió intézményeihez vagy szerveihez fordulni, illetve azoktól választ kapni. Az I-10. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett intézmények és szervek az I-19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, valamint az I-30., I-31. és I-32. cikkben felsorolt intézmények és szervek, továbbá az európai ombudsman.

III-129. cikk

Az uniós állampolgárság terén történő előrehaladásról minden harmadik évben jelentés készül

A Bizottság minden harmadik évben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Gazdasági és Szociális Bizottságnak az I-10. cikk és e cím alkalmazásáról. Ez a jelentés beszámol az Unió fejlődéséről.

Jogok kiegészítése Ehhez a Tanácsban egyhangúság, az EP egyetértése és a tagállam jóváhagyása szükséges

Ennek alapján és az Alkotmány egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a Tanács európai törvénnyel vagy kerettörvénnyel az I-10. cikkben megállapított jogokat továbbiakkal egészítheti ki. A Tanács a Parlament egyetértését követően, egyhangúlag határoz. Az ilyen európai törvény vagy kerettörvény csak azt követően lép hatályba, hogy a tagállamok saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően azt jóváhagyják.

III. CÍM BELSŐ POLITIKÁK ÉS INTÉZKEDÉSEK

I. FEJEZET
BELSŐ PIAC

1. SZAKASZ
A BELSŐ PIAC LÉTREHOZÁSA ÉS MŰKÖDÉSE

A belső piac

III-130. cikk

(1) Az Unió az Alkotmány vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül meghozza a belső piac létrehozásához, illetve működésének biztosításához szükséges intézkedéseket.

Belső határok nélküli térség, szabad mozgás

(2) A belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben az Alkotmány rendelkezéseivel összhangban biztosított a személyek, a szolgáltatások, az áruk és a tőke szabad mozgása.

A Tanács európai rendeletekkel és határozatokkal irányít, a döntéshez minősített többség kell

(3) A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadja azokat az európai rendeleteket és határozatokat, amelyek meghatározzák az összes érintett ágazat kiegyensúlyozott fejlődésének biztosításához szükséges iránymutatásokat és feltételeket.

A szabályok alól való ideiglenes mentesítés lehetősége

(4) A Bizottság az (1) és (2) bekezdésben meghatározott célkitűzések megvalósítására irányuló javaslatainak kialakításánál figyelembe veszi azoknak az erőfeszítéseknek a mértékét, amelyeket egyes eltérő fejlettségű gazdaságoknak a belső piac létrehozása érdekében meg kell tenniük, és megfelelő intézkedéseket javasolhat.

A kivételeknek a lehető legkisebb torzulással kell járnok

Ha ezek az intézkedések eltérésekként jelennek meg, azoknak ideiglenes jellegűeknek kell lenniük, és a belső piac működését csak a lehető legkisebb mértékben zavarhatják.

III-131. cikk

Belső zavarok

A tagállamok konzultálnak egymással annak érdekében, hogy közösen megtegyék a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a belső piac működését hátrányosan befolyásolják az olyan intézkedések, amelyek megtételére egy tagállam a közrend fenntartását befolyásoló súlyos belső zavarok esetén, háború, háborús fenyegetést jelentő súlyos nemzetközi feszültség esetén vagy a béke és nemzetközi biztonság fenntartása céljából vállalt kötelezettségei teljesítése érdekében kényszerül.

Háború

III-132. cikk

Ha a megtett intézkedések a versenyt zavarják, a Bizottság és a tagállam felülvizsgálja azokat

Ha a III-131. és a III-436. cikkben említett esetekben tett intézkedések a belső piacon belüli versenyfeltételekre torzító hatást gyakorolnak, a Bizottság az érintett tagállammal együtt megvizsgálja, hogyan lehet ezeket az intézkedéseket az Alkotmányban megállapított rendelkezésekhez igazítani.

Visszaélés gyanúja esetén a tagállam a Bírósághoz fordulhat

A III-360. és a III-361. cikkben megállapított eljárástól eltérve, a Bizottság vagy bármely tagállam közvetlenül a Bírósághoz fordulhat, ha megítélése szerint egy másik tagállam visszaél a III-131. és III-436. cikkben megállapított hatáskörével. A Bíróság határozatát zárt ülésen hozza meg.

2. SZAKASZ A SZEMÉLYEK ÉS A SZOLGÁLTATÁSOK SZABAD MOZGÁSA

1. ALSZAKASZ MUNKAVÁLLALÓK

Munkavállalók

III-133. cikk

Munkavállalók szabad áramlása

(1) A munkavállalókat megilleti az Unión belüli szabad mozgás joga.

Állampolgárság alapján nem lehet megkülönböztetést tenni

(2) Tilos minden állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetés a tagállamok munkavállalói között a foglalkoztatás, a javadalmazás, valamint az egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében.

*Közérdekek alapján történő korlátozás mellett a munkavállalóknak joguk van:
- hogy állásajánlatot fogadjanak el
- szabadon mozogjanak
- tartózkodjanak*

(3) A közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okok alapján indokolt korlátozásokra is figyelemmel, a munkavállalóknak joguk van arra, hogy:

a) tényleges állásajánlatokra jelentkezzenek;

b) e célból a tagállamok területén szabadon mozogjanak;

c) munkavállalás céljából valamely tagállamban tartózkodjanak az adott tagállam állampolgárainak foglalkoztatására vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően;

- az alkalmazás után is az adott államban maradjanak a Bizottság által meghatározott

d) egy tagállamban történő alkalmazásukat követően a Bizottság által elfogadott európai rendeletekben meghatározott feltételek mellett az adott tagállam területén maradjanak.

<i>szabályok mellett</i>	
<i>Ez nem alkalmazható a közszolgáltatásra</i>	(4) E cikk a közszolgáltatásban történő foglalkoztatásra nem alkalmazható.
	III-134. cikk
<i>A munkavállalók szabad mozgását európai törvények vagy kerettörvények biztosítják</i>	A munkavállalók III-133. cikkben meghatározott szabad mozgásának eléréséhez szükséges intézkedéseket európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg. Ezeket a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.
<i>Célok:</i>	Az ilyen európai törvény vagy kerettörvény különösen a következőkre irányul:
<i>- foglalkoztatási szolgálatok közötti együttműködés</i>	a) a nemzeti foglalkoztatási szolgálatok közötti szoros együttműködés biztosítása;
<i>- államok közötti adminisztratív határok lebontása</i>	b) azoknak a közigazgatási eljárásoknak és gyakorlatnak, valamint a betölthető állások megszerzéséhez előírt időtartamoknak a megszüntetése, amelyek nemzeti jogszabályokon vagy a tagállamok között korábban megkötött megállapodásokon alapulnak, és amelyek fenntartása a munkavállalók szabad mozgásának megvalósulását akadályozná;
<i>- a betölthető állások megszerzéséhez előírt időtartamoknak megszüntetése</i>	c) azoknak a betölthető állások megszerzéséhez előírt időtartamoknak és egyéb korlátozásoknak a megszüntetése, amelyek nemzeti jogszabályokon vagy a tagállamok között korábban megkötött megállapodásokon alapulnak, és amelyek más tagállamok munkavállalói részére a saját munkavállalókra irányadóktól eltérő feltételeket írnak elő a munkahely szabad megválasztására vonatkozóan;
<i>- munkavállalók és munkaadók közötti országhatárokon átnyúló kapcsolat elősegítése</i>	d) megfelelő mechanizmusok kialakítása, amelyek összekapcsolják a munkaerő-piaci keresletet és kínálatot, valamint elősegítik e téren az egyensúly kialakítását oly módon, hogy a különböző régiókban és iparágakban elkerülhető legyen az életszínvonal és a foglalkoztatási szint komoly veszélyeztetése.
<i>Fiatal munkavállalók cseréje</i>	III-135. cikk
	A tagállamok közös program keretében ösztönzik a fiatal munkavállalók cseréjét.
<i>Szociális védelem</i>	III-136. cikk
<i>Migráns munkavállalók</i>	(1) A szociális biztonság területén európai törvény vagy kerettörvény

*és hozzártartozóik
szociális védelme*

állapítja meg azokat az intézkedéseket, amelyek a munkavállalók szabad mozgásának megvalósításához szükségesek, így különösen olyan rendszert hoz létre, amely a migráns munkavállalók és önálló vállalkozók, valamint az azok jogán jogosultak számára biztosítja

*Juttatások
megállapításánál a
különböző országokban
végzett munkát
összeszámítják*

a) a különböző országok jogszabályai szerint figyelembe vehető összes időszak összevonását a juttatásokhoz való jog megszerzése és fenntartása, valamint a juttatások összegének kiszámítása céljából;

*Juttatások fizetésének
rendszere*

b) a juttatások kifizetését a tagállamok területén lakó személyek számára.

*Ha az e cikk alapján
javasolt törvények egy
ország pénzügyi
egyensúlyát
befolyásolják, a
problémát az Európai
Tanács elé lehet,
terjeszteni, ekkor az
Európai Tanács:*

(2) Amennyiben a Tanács egy tagjának megítélése szerint valamely (1) bekezdés szerinti európai törvénytervezet vagy kerettörvény-tervezet szociális biztonsági rendszerének alapvető vonatkozásait érintené – ideértve annak alkalmazási körét, költségét vagy finanszírozási rendszerét –, vagy befolyásolná e rendszer pénzügyi egyensúlyát, kérheti, hogy a kérdést terjesszék az Európai Tanács elé. Ebben az esetben a III-396. cikkben említett eljárást fel kell függeszteni. A felfüggesztéstől számított 4 hónapon belül az Európai Tanács, a kérdés megvitatása után:

*- a törvénytervezetet
visszauljalja a
Tanácsnak*

a) a tervezetet visszauljalja a Tanács elé, amely megszünteti a III-396. cikkben említett eljárás felfüggesztését, vagy

*- a Bizottságot egy új
tervezet benyújtására
kéri*

b) új tervezet benyújtására kéri fel a Bizottságot; ebben az esetben az eredetileg javasolt jogi aktust el nem fogadottnak kell tekinteni.

***A letelepedés
szabadsága***

2. ALSZAKASZ A LETELEPEDÉS SZABADSÁGA

III-137. cikk

*A letelepedést,
vállalkozás alapítását és
a vállalatok és
állampolgárok szabad
mozgását nem lehet
korlátozni*

Az ebben az alszakaszban megállapított rendelkezéseknek megfelelően tilos a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás. Ezt a rendelkezést azokra a korlátozásokra is alkalmazni kell, amelyek képviseltek, fióktelepnek vagy leányvállalatnak egy tagállam valamely tagállamban letelepedett állampolgára által történő alapítására vonatkoznak.

A tőke- és fizetési műveletekre vonatkozó 4. szakasz rendelkezéseire is figyelemmel, valamely tagállam állampolgárának joga van egy másik tagállam területén önálló vállalkozóként gazdasági tevékenység megkezdésére és folytatására, továbbá vállalkozások, így különösen a III-142. cikk második bekezdése szerinti társaságok alapítására és irányítására

	<p>a letelepedés szerinti tagállam joga által a saját állampolgáiraira előírt feltételek szerint.</p>
	<p>III-138. cikk</p>
<i>Kerettörvények</i>	<p>(1) A letelepedési szabadság egyes meghatározott tevékenységek tekintetében történő megvalósítására irányuló intézkedéseket európai kerettörvény állapítja meg. Az ilyen európai kerettörvényt a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.</p> <p>(2) Az Európai Parlament, a Tanács, illetve a Bizottság az (1) bekezdés alapján rá háruló feladatokat különösen azáltal látja el, hogy:</p> <p>a) főszabályként elsőbbségi elbánást biztosít az olyan tevékenységek számára, amelyeknél a letelepedés szabadsága különös mértékben előmozdítja a termelés és a kereskedelem fejlődését;</p> <p>b) szoros együttműködést biztosít a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai között a különböző tevékenységek Unión belüli sajátos helyzetének megismerése érdekében;</p> <p>c) eltörli azokat a nemzeti jogszabályokon vagy a tagállamok között korábban kötött megállapodásokon alapuló közigazgatási eljárásokat és gyakorlatot, amelyek fenntartása a letelepedés szabadságának akadályát képezné;</p>
<i>Egy állam területén való maradás</i>	<p>d) biztosítja, hogy valamely tagállamnak egy másik tagállam területén alkalmazott munkavállalói önálló vállalkozói tevékenység folytatása céljából ez utóbbi állam területén maradhassanak, amennyiben megfelelnek azoknak a feltételeknek, amelyeket teljesíteniük kellene, ha abban az időpontban lépnének a másik tagállam területére, amikor az ilyen tevékenységet meg kívánják kezdeni;</p>
<i>Föld és épületek megszerzése, ezt a III-123(2) cikk korlátozhatja a mezőgazdaság esetében</i>	<p>e) lehetővé teszi valamely tagállam állampolgára számára, hogy egy másik tagállam területén ingatlantulajdont szerezzen és használjon, amennyiben ez nem ellentétes a III-227. cikk (2) bekezdésében megállapított elvekkel;</p>
<i>Leányvállalatok létesítésére vonatkozó korlátozások eltörlése</i>	<p>f) megvalósítja a letelepedési szabadság korlátozásainak fokozatos eltörlését minden érintett tevékenységi ágban, mind a képviseletek, fióktelepek vagy leányvállalatok valamely tagállam területén történő létrehozásának feltételeit, mind pedig az ilyen képviseletek, fióktelepek és leányvállalatok irányító és ellenőrző tisztségeinek az anyalétesítmény személyzete által történő betöltésére vonatkozó feltételeket illetően;</p>
<i>Tagállamok érdekeinek</i>	<p>g) a szükséges mértékben összehangolja azokat a biztosítékokat, amelyeket</p>

<i>védelme</i>	a tagállamok a III- 142. cikk második bekezdése szerinti társaságoktól a tagok és harmadik személyek érdekeinek védelme céljából megkövetelnek, annak érdekében, hogy az ilyen biztosítékokat egyenértékűvé tegyék az Unión belül;
<i>Tagállami támogatások nem torzíthatják a letelepedés feltételeit</i>	h) megbizonyosodik arról, hogy a tagállamok által nyújtott támogatások nem torzíthatják-e a letelepedés feltételeit. III-139. cikk
<i>Közhatalom gyakorlásához kapcsolódó tevékenységekre nem alkalmazhatók</i>	Ennek az alszakasznak a rendelkezései a valamely tagállamban tartósan vagy időlegesen a közhatalom gyakorlásához kapcsolódó tevékenységekre az adott tagállam vonatkozásában nem alkalmazhatók. Európai törvény vagy kerettörvény bizonyos tevékenységeket kivonhat ezen alszakasz rendelkezéseinek alkalmazása alól.
<i>Törvények más kivételeket is biztosíthatnak</i>	 III-140. cikk
<i>Közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokból különleges bánásmód írható elő</i>	(1) Ez az alszakasz és az ennek alapján elfogadott intézkedések nem érintik a tagállamok azon törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek az alkalmazhatóságát, amelyek közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okokból különleges bánásmódot írnak elő a külföldi állampolgárokra nézve.
<i>A koordináció jogalkotási eljárás keretében valósul meg</i>	(2) Az (1) bekezdésben említett nemzeti rendelkezéseket európai kerettörvény hangolja össze.
Önálló vállalkozói tevékenység <i>Cél: a vállalkozói tevékenység megkönnyítése: - tanúsítványok kölcsönös elismerése</i>	 III-141. cikk
<i>- rendelkezéseinek összehangolása révén</i>	(1) Az önálló vállalkozói tevékenység megkezdését és gyakorlását európai kerettörvény segíti. Ez a következőkre terjed ki: a) az oklevelek, a bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismerése; b) a tagállamok önálló vállalkozói tevékenység megkezdésére és folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek összehangolása.
<i>Gyógyító és gyógyszerészeti szakmák esetében a</i>	(2) Az orvosi és egyéb gyógyító, valamint a gyógyszerészeti szakmák esetében a korlátozások fokozatos eltörlése az e szakmáknak a különböző tagállamokban történő gyakorlására vonatkozó feltételek összehangolásától

*feltételek
összehangolás, nem
törvényi szabályozás*

függ.

III-142. cikk

*Társaságokat ugyanúgy
kell kezelni, mint a
természetes személyeket*

A valamely tagállam jogszabályai alapján létrehozott olyan társaság, amelynek létesítő okirat szerinti székhelye, központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye az Unió területén van, ennek az alszakasznak az alkalmazása szempontjából ugyanolyan elbánásban részesül, mint azok a természetes személyek, akik a tagállamok állampolgárai.

„Társaság” a polgári vagy kereskedelmi jog alapján létrejött társaság, beleértve a szövetkezeteket és a közjog vagy a magánjog hatálya alá tartozó más jogi személyeket, kivéve a nonprofit szervezeteket.

III-143. cikk

*Nem tehető
megkülönböztetés a
más tagországból
származó
tőkebefektetésekkel
szemben*

A tagállamok – az Alkotmány egyéb rendelkezései alkalmazásának sérelme nélkül – a III-142. cikk második bekezdése értelmében vett társaságok tőkéjében való részesedést illetően a többi tagállam állampolgárait ugyanolyan elbánásban részesítik, mint a saját állampolgáraikat.

3. ALSZAKASZ

A SZOLGÁLTATÁSNYÚJTÁS SZABADSÁGA

***A szolgáltatásnyújtás
szabadsága***

III-144. cikk

*A szolgáltatásnyújtást
tilos korlátozni*

Az ebben az alszakaszban megállapított rendelkezéseknek megfelelően tilos az Unión belüli szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó minden korlátozás a tagállamok olyan állampolgárai tekintetében, akik nem abban a tagállamban letelepedettek, mint a szolgáltatást igénybe vevő személy.

*A jogok, jogalkotási
eljárással, harmadik
ország állampolgáira
is kiterjeszthetők*

Európai törvény vagy kerettörvény ezen alszakasz alkalmazását a harmadik országoknak az Unió területén letelepedett állampolgárai által történő szolgáltatásnyújtásra is kiterjesztheti.

***A „szolgáltatás”
definíciója***

III-145. cikk

*Díjazás ellenében
nyújtott szolgáltatás, ha
nem tartozik az áruk, a
tőke vagy a személyek
szabad mozgására
vonatkozó*

Az Alkotmány alkalmazásában „szolgáltatás” a rendszerint díjazás ellenében nyújtott szolgáltatás, ha nem tartozik a személyek, az áruk vagy a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezések hatálya alá.

Szolgáltatásnak minősülnek különösen:

rendelkezések hatálya alá

A definíció kiterjed:

*- ipari jellegű szolgáltatásokra
- kereskedelmi tevékenységre
- kézműipari tevékenységre
- szabadfoglalkozású tevékenységekre*

Ugyanolyan feltételeket kell biztosítani mint a saját állampolgároknak

- a) az ipari jellegű tevékenységek;
- b) a kereskedelmi jellegű tevékenységek;
- c) a kézműipari tevékenységek;
- d) a szabadfoglalkozásúként végzett tevékenységek.

A letelepedés szabadságára vonatkozó 2. alszakasz rendelkezéseinek sérelme nélkül a szolgáltatást nyújtó személy a szolgáltatásnyújtás érdekében tevékenységét ideiglenesen a szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamban is folytathatja az ezen állam saját állampolgáraitra irányadó feltételek szerint.

III-146. cikk

Közlekedés

(1) A közlekedés területén a szolgáltatásnyújtás szabadságára a III. résznek a közlekedésre vonatkozó 7. szakaszának rendelkezései az irányadók.

Bank és biztosítási szolgáltatás

(2) A tőkemozgásokkal kapcsolatos banki és biztosítási szolgáltatások liberalizációja a tőkemozgások liberalizációjával összhangban valósul meg.

III-147. cikk

A szolgáltatások liberalizációja jogalkotási eljárással történik

(1) Az egyes meghatározott szolgáltatások liberalizációjának elérésére irányuló intézkedéseket európai kerettörvény állapítja meg. Az ilyen európai kerettörvényt a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

(2) Az (1) bekezdésben említett európai kerettörvények tekintetében főszabályként azok a szolgáltatások élveznek elsőbbséget, amelyek közvetlen hatást gyakorolnak a termelési költségekre, vagy amelyek liberalizációja hozzájárul a termékek kereskedelmének előmozdításához.

III-148. cikk

Ha lehet, a tagállamok törekednek arra, hogy a szolgáltatások liberalizációjának felgyorsítására

A tagállamok törekednek arra, hogy a III-147. cikk (1) bekezdése alapján kibocsátott európai kerettörvények által előírt mértéken túl is vállalják a szolgáltatások liberalizációját, amennyiben általános gazdasági helyzetük és az érintett gazdasági ágazat helyzete ezt lehetővé teszi.

A Bizottság ennek érdekében ajánlásokat tesz az érintett tagállamoknak.

E cél érdekében a Bizottság ajánlásokat tesz

III-149. cikk

Az állampolgárság alapján történő megkülönböztetés tilos

A szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlátozások eltörléséig a tagállamok ezeket a korlátozásokat állampolgárság vagy lakóhely alapján történő különbségtétel nélkül alkalmazzák a III-144. cikk első bekezdése értelmében szolgáltatást nyújtó minden személyre.

III-150. cikk

A III-139–III-142. cikket az ebben az alszakaszban szabályozott területeken is alkalmazni kell.

Áruk szabad mozgása

3. SZAKASZ AZ ÁRUK SZABAD MOZGÁSA

Vámunió

1. ALSZAKASZ VÁMUNIÓ

III-151. cikk

Vámok és azokkal hasonló hatású díjak tilalma

(1) Az Unió vámuniót alkot, amely a teljes árukereskedelemre kiterjed, és magában foglalja a behozatali és kiviteli vámok, valamint az azokkal azonos hatású díjak tilalmát a tagállamok között, továbbá közös vámtarifa bevezetését a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataikban.

Harmadik országokkal szemben közös vámtarifa

(2) A (4) bekezdés és a mennyiségi korlátozások tilalmára vonatkozó 3. alszakasz rendelkezéseit a tagállamokból származó, továbbá a harmadik országokból érkező és a tagállamokban szabad forgalomban lévő termékekre kell alkalmazni.

Harmadik ország termékei szabadon áramolhatnak, ha egyszer(megvámolva) már bejutottak az Unió területére

(3) A harmadik országokból érkező termékek akkor tekinthetők egy tagállamban szabad forgalomban lévőnek, ha az adott tagállamban eleget tettek a behozatal alaki követelményeinek, és a fizetendő vámot vagy az azzal azonos hatású díjakat az adott tagállamban e termékekre beszedték, és azt sem teljes egészében, sem részben nem térítették vissza.

A tagállamok között bármilyen vám és azonos hatású díj tilos

(4) A tagállamok között tilos bármilyen behozatali vagy kiviteli vám és azzal azonos hatású díj. Ezt a tilalmat a fiskális vámokra is alkalmazni kell.

*A közös vámtarifákról
minősített többséggel a
Tanács határoz*

(5) A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadja a Közös Vámtarifa vámtételeit meghatározó európai rendeleteket és határozatokat.

A Bizottság feladatai:

(6) Az e cikkben rábízott feladatok végrehajtása során a Bizottság a következőket tartja szem előtt:

*- kereskedelem
elősegítése harmadik
országokkal*

a) a tagállamok és harmadik országok közötti kereskedelem előmozdításának szükségessége;

*- a versenyfeltételek
javítása*

b) az Unión belüli verseny feltételeinek javítása olyan mértékben, amely a vállalkozások versenyképességének javulásához vezet;

*- anyag és
fémkésztermékellátás
esetében a versenyt
torzító körülmények
elkerülése*

c) az Unió nyersanyag- és félkésztermék-ellátásával kapcsolatos követelmények; ebben a vonatkozásban a Bizottság ügyel arra, hogy elkerülje a tagállamok közötti verseny feltételeinek torzulását a késztermékek esetében;

*- gazdasági zavarok
elkerülése
- fogyasztás bővítése*

d) a tagállamok gazdaságaiban bekövetkező komoly zavarok elkerülésének, valamint az Unión belüli ésszerű termelésfejlesztés és fogyasztásbővítés biztosításának szükségessége.

**Vámügyi
együtműködés**

2. ALSZAKASZ VÁMÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉS

III-152. cikk

*Jogi eljárások a
vámügyi együtműködés
elősegítésére*

Az Alkotmány alkalmazási körében európai törvény vagy kerettörvény intézkedéseket állapít meg a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti vámügyi együtműködés erősítésére.

Mennyiségi korlátozás

3. ALSZAKASZ MENNYISÉGI KORLÁTOZÁSOK TILALMA

III-153. cikk

*Tilos mennyiségi
korlátozást, vagy
hasonló hatású egyéb
intézkedést alkalmazni*

A tagállamok között tilos minden behozatalra vagy kivitelre vonatkozó mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés.

Kivételek:

III-154. cikk

- közerkölcs
- közrend
- közbiztonság
- vagy a:
* növények
* állatok
* nemzeti kincsek
* ipari és
kereskedelmi tulajdon
védelme

Állami monopóliumok

- nem lehet más
országokat
diszkriminálni

*E törvénycikket az
állam által átruházott
monopóliumokra is
alkalmazni kell*

- A tagállamok
tartózkodnak minden
olyan intézkedéstől,
amely a fenti elvekkkel
ellentétes

*A mezőgazdasági
termékekekel
foglalkozó
monopóliumokra
különleges szabályok
vonatkoznak*

A tőke szabad mozgása

*A tagállamok és
harmadik országok
közötti tőkemozgás
bármely korlátozása
tilos*

A III-153. cikk nem zárja ki a behozatalra, a kivitelre vagy a tranzitárukra vonatkozó olyan tilalmakat vagy korlátozásokat, amelyeket a közerkölcs, a közrend, a közbiztonság, az emberek, az állatok és növények egészségének és életének védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értéket képviselő nemzeti kincsek védelme vagy az ipari és kereskedelmi tulajdon védelme indokol. Ezek a tilalmak és korlátozások azonban nem lehetnek önkényes megkülönböztetés vagy a tagállamok közötti kereskedelem rejtett korlátozásának eszközei.

III-155. cikk

(1) A tagállamok minden kereskedelmi jellegű állami monopóliumot kiigazítanak oly módon, hogy az áruk beszerzési és értékesítési feltételei tekintetében a tagállamok állampolgárai között semmilyen hátrányos megkülönböztetés ne érvényesüljön.

E cikket minden olyan szervre alkalmazni kell, amelyen keresztül a tagállamok közötti behozatalt vagy kivitelt valamely tagállam jogilag vagy ténylegesen, közvetlenül vagy közvetve ellenőrzi, irányítja vagy érzékelhetően befolyásolja. E cikket az állam által másokra átruházott monopóliumokra ugyanúgy alkalmazni kell.

(2) A tagállamok tartózkodnak minden olyan új intézkedéstől, amely ellentétes az (1) bekezdésben megállapított elvekkkel, vagy amely korlátozza a tagállamok közötti vámok és mennyiségi korlátozások tilalmára vonatkozó cikkek hatályát.

(3) Ha egy kereskedelmi jellegű állami monopóliumhoz olyan szabályok kapcsolódnak, amelyek célja a mezőgazdasági termékek forgalomba hozatalának vagy legjobb áron történő értékesítésének megkönnyítése, ennek a cikknek az alkalmazásakor az érintett termelők foglalkoztatása és életszínvonala tekintetében egyenértékű biztosítékokat kell biztosítani.

4. SZAKASZ TŐKE- ÉS FIZETÉSI MŰVELETEK

III-156. cikk

E szakasz keretein belül a tagállamok, valamint a tagállamok és harmadik országok közötti tőkemozgásra és fizetési műveletekre vonatkozó minden korlátozás egyaránt tilos.

III-157. cikk

Az 1993 előttről származó korlátozások fennmaradhatnak

(1) A III-156. cikk nem érinti azoknak a nemzeti vagy uniós jog alapján 1993. december 31-én hatályban lévő korlátozásoknak a harmadik országokra történő alkalmazását, amelyeket a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó olyan tőkemozgás tekintetében fogadtak el, amely közvetlen befektetéssel – az ingatlanbefektetéseket is beleértve –, letelepedéssel, pénzügyi szolgáltatások nyújtásával vagy értékpapírok tőkepiacokra történő bevezetésével függ össze. Az Észtország és Magyarország nemzeti jogszabályai alapján hatályban lévő korlátozások vonatkozásában ez az időpont 1999. december 31.

Cél: a harmadik országokkal megvalósuló tőkeáramlás maximalizálása

(2) A közvetlen befektetéssel – az ingatlanbefektetéseket is beleértve –, letelepedéssel, pénzügyi szolgáltatások nyújtásával vagy értékpapírok tőkepiacokra történő bevezetésével összefüggő harmadik országokba irányuló vagy onnan származó tőkemozgásra vonatkozó intézkedéseket európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg.

A liberalizálás jogi eljárások segítségével történik

Az Európai Parlament és a Tanács arra törekszik, hogy a tagállamok és harmadik országok közötti szabad tőkemozgást az Alkotmány egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a lehető legnagyobb mértékben megvalósítsa.

Bármilyen visszalépés a Tanács egyhangú döntését igényli

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, kizárólag a Tanács által elfogadott európai törvény vagy kerettörvény állapíthat meg olyan intézkedéseket, amelyek az uniós jogban visszalépést jelentenek a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó tőkemozgás liberalizációja tekintetében. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

Adóztatás

III-158. cikk

Az adórendszert lakóhely, vagy a tőkebefektetés helye szerint különböző lehet

(1) A III-156. cikk nem érinti a tagállamoknak azt a jogát, hogy:

a) alkalmazzák adójoguk azon vonatkozó rendelkezéseit, amelyek a lakóhely vagy a tőkebefektetés helye alapján az adózók között különbséget tesznek;

A tagállamok az adótörvények megsértésének megakadályozására minden szükséges lépést megtehetnek

b) meghozzák a szükséges intézkedéseket a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések megsértésének megakadályozására, különösen az adózás és a pénzügyi szervezetek prudenciális felügyelete terén, vagy hogy eljárásokat alakítsanak ki a tőkemozgások igazgatási vagy statisztikai célú bejelentésére, illetve hogy megtegyék a közrend vagy a közbiztonság által indokolt intézkedéseket.

E szakasz nem

(2) E szakasz nem érinti a letelepedés szabadságára vonatkozó és az

vonatkozik a letelepedési jogra

Nem szolgálhat a szabad tőke mozgás rejtett korlátozására

Alkotmánnyal összeegyeztethető korlátozások alkalmazhatóságát.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések és eljárások nem szolgálhatnak a III-156. cikkben meghatározott szabad tőke mozgásra és fizetési műveletekre vonatkozó önkényes megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközül.

(4) A III-157. cikk (3) bekezdésében említett európai törvény vagy kerettörvény hiányában a Bizottság, illetve – amennyiben az érintett tagállam kérelmétől számított három hónapon belül a Bizottság nem fogad el európai határozatot – a Tanács európai határozatban megállapíthatja, hogy a tagállamok valamelyike által elfogadott, egy vagy több harmadik országot érintő korlátozó adóügyi intézkedéseket az Alkotmánnyal összeegyeztethetőnek kell tekinteni, amennyiben azokat valamely uniós célkitűzés indokolja, és a belső piac megfelelő működésével összeegyeztethetők. A Tanács a tagállamok valamelyikének kérelmére, egyhangúlag határoz.

III-159. cikk

Az egységes valutát érintő különleges biztonsági intézkedések legfeljebb hat hónapig tarthatnak

Minderről a Tanács minősített többséggel dönt

Ha rendkívüli körülmények fennállása esetén a harmadik országokba irányuló vagy onnan származó tőke mozgás a gazdasági és monetáris unió működésében súlyos nehézségeket okoz vagy azzal fenyeget, a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, európai rendeletek vagy határozatok útján valamely harmadik országgal szemben hat hónapot meg nem haladó időszakokra védintézkedéseket vezethet be, amennyiben ezek az intézkedések feltétlenül szükségesek. A Tanács az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően határoz.

III-160. cikk

A szervezett bűnözés, a terrorizmus és az emberkereskedelem elleni küzdelem esetén a tőke mozgások befagyasztása elfogadható

Az erre vonatkozó szabályozás jogi eljárás útján történik

Végrehajtás: a Tanács minősített többséggel dönt

Ha az a III-257. cikkben megállapított célkitűzések elérése, a terrorizmus és az ahhoz kapcsolódó tevékenységek megelőzése és az azok elleni küzdelem érdekében szükséges, európai törvény meghatározza a tőke mozgások és fizetési műveletek terén meghozott közigazgatási intézkedések, így például a természetes és jogi személyek, csoportok vagy nem állami, illetve államisággal nem rendelkező entitások birtokában vagy tulajdonában lévő, illetve őket illető pénzkészletek, pénzügyi eszközök és gazdasági jövedelmek befagyasztásának kereteit.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadja az első bekezdésben említett európai törvény végrehajtásához szükséges európai rendeleteket vagy határozatokat.

Az ebben a cikkben említett jogi aktusokban rendelkezni kell a szükséges jogi biztosítékokról.

Versenyszabályok

**5. SZAKASZ
VERSENYSZABÁLYOK**

**1. ALSZAKASZ
VÁLLALKOZÁSOKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK**

III-161. cikk

Tiltva van:

*- minden olyan
vállalkozási
megegyező, társulási
döntés, összehangolt
magatartás, amely a
versenyt korlátozza*

- az árak rögzítése

*- a piaci
mechanizmusok
korlátozása*

- a piac felosztása

*- a kereskedelmi
partnerek közötti
megkülönböztetés*

*- a tárgyhoz nem,
tartozó kiegészítő
kötelezettségek
követelése*

*Az e cikk alapján tiltott
megállapodások
semmisek*

... hacsak:

(1) A belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos minden olyan vállalkozások közötti megállapodás, vállalkozások társulásai által hozott döntés és összehangolt magatartás, amely hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre, és amelynek célja vagy hatása a belső piacon belüli verseny megakadályozása, korlátozása vagy torzítása, így különösen:

a) a beszerzési vagy eladási árak, illetve bármely egyéb üzleti feltétel közvetlen vagy közvetett rögzítése;

b) a termelés, az értékesítés, a műszaki fejlesztés vagy a befektetés korlátozása vagy ellenőrzése;

c) a piacok vagy a beszerzési források felosztása;

d) egyenértékű ügyletek esetén eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek;

e) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.

(2) Az e cikk alapján tiltott megállapodás vagy döntés semmis.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásától azonban el lehet tekinteni az olyan esetekben, amikor

– a vállalkozások közötti megállapodás vagy megállapodások csoportja,

– a vállalkozások társulásai által hozott döntés vagy döntések csoportja,

<p>- nem javítják a termelést és a javak elosztását - nem segítik elő a műszaki fejlődést</p> <p>...és nem eredményeznek: - szükségtelen korlátozásokat és</p> <p>- a verseny megszüntetésének lehetőségét</p>	<p>illetve</p> <p>– az összehangolt magatartás vagy összehangolt magatartások csoportja hozzájárul az áruk termelésének vagy forgalmazásának javításához, illetve a műszaki vagy gazdasági fejlődés előmozdításához, ugyanakkor lehetővé teszi a fogyasztók méltányos részesedését a belőle eredő előnyből anélkül, hogy:</p> <p>a) az érintett vállalkozásokra olyan korlátozásokat róna, amelyek e célok eléréséhez nem nélkülözhetetlenek;</p> <p>b) lehetővé tenné ezeknek a vállalkozásoknak, hogy a kérdéses áruk jelentős része tekintetében megszüntessék a versenyt.</p>
<p>Tilos az erőfölénnyel való visszaélés</p>	<p>III-162. cikk</p>
<p><i>A visszaélés formái:</i></p>	<p>A belső piacon összeegyeztethetetlen és tilos egy vagy több vállalkozásnak a belső piacon vagy annak jelentős részén meglévő erőfölényével való visszaélése, amennyiben ez hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.</p>
<p>- tisztességtelen árak</p>	<p>Ilyen visszaélésnek minősül különösen:</p> <p>a) tisztességtelen beszerzési vagy eladási árak, illetve egyéb tisztességtelen üzleti feltételek közvetlen vagy közvetett kikötése,</p>
<p>- korlátozás a fogyasztó kárára</p>	<p>b) a termelés, az értékesítés vagy a műszaki fejlesztés korlátozása a fogyasztók kárára,</p>
<p>- eltérő feltételek az üzletfelekkel szemben</p>	<p>c) egyenértékű ügyletek esetén eltérő feltételek alkalmazása az üzletfelekkel szemben, ami által azok hátrányos versenyhelyzetbe kerülnek,</p>
<p>- az ügyletkez nem tartozó kötelezettségek előírása</p>	<p>d) a szerződések megkötésének függővé tétele olyan kiegészítő kötelezettségeknek a másik fél részéről történő vállalásától, amelyek sem természetüknél fogva, sem a kereskedelmi szokások szerint nem tartoznak a szerződés tárgyához.</p>
<p>Döntéshozatal</p>	<p>III-163. cikk</p>
<p><i>Rendeletekkel, amelyeket a Tanács hagy jóvá minősített többséggel, az EP-vel</i></p>	<p>A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadja a III-161. és III-162. cikkben meghatározott elvek érvényre juttatását szolgáló európai rendeleteket. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.</p>

való konzultációt követően

A rendeletek célja:

- tilalmak betartatása pénzbírság segítségével

- hatékony felügyelet

- bürokrácia egyszerűsítése

- a verseny hatókörének meghatározása

- a Bizottság és a Bíróság szerepének meghatározása

- az uniós és a nemzeti törvények közötti kapcsolat meghatározása

Az európai rendelet hatálybalépéséig a nemzeti szabályozás érvényes

A fő elvek érvényre juttatását a Bizottság a következőképpen éri el: -eseteket vizsgál -javaslatokat tesz

A Bizottság indoklással

Az ilyen európai rendeletek célja különösen:

a) a III-161. cikk (1) bekezdésében és a III-162. cikkben megállapított tilalmak betartásának biztosítása pénzbírság vagy kényszerítő bírság előírásával;

b) a III-161. cikk (3) bekezdésének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapítása, figyelembe véve egyrészt a hatékony felügyelet biztosításának, másrészt a hatósági ellenőrzés lehető legnagyobb mértékű egyszerűsítésének szükségességét;

c) szükség esetén a III-161. és III-162. cikk rendelkezései hatályának meghatározása a gazdaság különböző ágazataiban;

d) a Bizottság, illetve az Európai Unió Bírósága által az e bekezdésben említett rendelkezések alkalmazása terén ellátandó feladatok meghatározása;

e) a nemzeti jogszabályok és az ezen alszakasz, illetve az e cikk alapján elfogadott európai rendeletek közötti kapcsolat meghatározása.

III-164. cikk

A III-163. cikk alapján elfogadott európai rendeletek hatálybalépéséig a tagállamok hatóságai nemzeti joguknak megfelelően, valamint a III-161. cikk, különösen annak (3) bekezdése, és a III-162. cikk rendelkezéseinek megfelelően döntenek a megállapodások, döntések és összehangolt magatartások megengedhetőségéről, valamint a belső piacon meglévő erőfölénnyel való visszaélésről.

III-165. cikk

(1) A III-164. cikk sérelme nélkül a Bizottság biztosítja a III-161. és a III-162. cikkben megállapított elvek alkalmazását. Egy tagállam kérelmére vagy hivatalból – együttműködve a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival, amelyek segítséget nyújtanak számára – vizsgálja azokat az eseteket, ahol fennáll ezen elvek megsértésének a gyanúja. Amennyiben jogsértést állapít meg, javaslatot tesz a jogsértés megszüntetésére irányuló megfelelő intézkedésekre.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett jogsértést nem szüntetik meg,

ellátott európai határozattal állapítja meg a jogsértést

a Bizottság indokolással ellátott európai határozatot fogad el, amelyben megállapítja az elvek megsértését. A Bizottság határozatát nyilvánosságra hozhatja, és felhatalmazhatja a tagállamokat arra, hogy megtegyék a helyzet orvosolásához szükséges intézkedéseket, amelyek feltételeit és részleteit a Bizottság határozza meg.

(3) A Bizottság európai rendeleteket fogadhat el a megállapodások azon csoportjaira vonatkozóan, amelyek tekintetében a Tanács a III-163. cikk második bekezdésének b) pontjával összhangban európai rendeletet fogadott el.

III-166. cikk

Az állami monopóliumok csak a versenytörvényekkel összhangban működhetnek

(1) A közzvállalkozások és az olyan vállalkozások esetében, amelyeknek a tagállamok különleges vagy kizárólagos jogokat biztosítanak, a tagállamok nem hozhatnak és nem tarthatnak fenn olyan rendelkezéseket, amelyek ellentétesek az Alkotmánnyal, különösen pedig annak I-4. cikke (2) bekezdésével, illetve III-161–III-169. cikkével.

...amennyiben ez nem akadályozza őket alapvető feladataik ellátásában

(2) Az általános gazdasági érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vagy a jövedelemtermelő monopólium jellegű vállalkozások az Alkotmány rendelkezései, így különösen a versenyszabályok hatálya alá tartoznak, amennyiben e rendelkezések alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását. A kereskedelem fejlődését ez nem befolyásolhatja olyan mértékben, amely ellentétes az Unió érdekeivel.

A Bizottság európai rendeletekkel és határozatokkal irányít e területen

(3) A Bizottság biztosítja e cikk rendelkezéseinek alkalmazását, és elfogadja a megfelelő európai rendeleteket és határozatokat.

Állami segítség

2. ALSZAKASZ A TAGÁLLAMOK ÁLTAL NYÚJTOTT TÁMOGATÁSOK

III-167. cikk

A tagállamok közötti kereskedelmet befolyásoló állami segítség tilos

(1) Ha az Alkotmány másként nem rendelkezik, a belső piaccal összeegyeztethetetlen a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott olyan támogatás, amely bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

A piaci versennyel összeegyeztethető:

(2) A belső piaccal összeegyeztethető:

<i>- az egyéneknek adott szociális támogatás</i>	a) a magánszemély fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatás, feltéve hogy azt a termék származásán alapuló hátrányos megkülönböztetés nélkül nyújtják;
<i>- rendkívüli események, vagy természeti csapások esetén adott támogatások</i>	b) a természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatás;
<i>- a kelet-Németországnak nyújtott segítség</i>	c) a Németországi Szövetségi Köztársaság Németország felosztása által érintett egyes területei gazdaságának nyújtott támogatás, amennyiben a támogatásra a felosztásból eredő gazdasági hátrányok ellensúlyozásához szükség van. Öt évvel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés hatálybalépését követően ezt a pontot a Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai határozattal hatályon kívül helyezheti.
<i>a piaci elvekkel összeegyeztethető: - nehéz helyzetben lévő térségek támogatása</i>	(3) A belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető: a) az olyan térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ahol rendkívül alacsony az életszínvonal vagy jelentős az alulfoglalkoztatottság, valamint a III-424. cikkben említett térségek gazdasági fejlődésének előmozdítására nyújtott támogatás, ezek strukturális, gazdasági és társadalmi helyzete okán;
<i>- közös európai érdekeket szolgáló projektek elősegítése</i>	b) valamely közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására vagy egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatás;
<i>- bizonyos gazdasági tevékenységek és területek támogatása, ha az nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmet</i>	c) az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatás, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben;
<i>- a kulturális örökség megőrzésére adott támogatás, ha az nem zavarja túlzottan a versenyt</i>	d) a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatás, ha az az Unión belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekekkel ellentétes mértékben;
<i>- egyéb kivételek, amelyben a tanács minősített többséggel dönt</i>	e) a támogatás olyan egyéb fajtái, amelyeket a Tanács által a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai rendeletek vagy határozatok határoznak meg.

III-168. cikk

Bizottság a folyamatosan felülvizsgálja a tagállamok támogatási programjait
A Bizottság határozatban kötelezheti a tagállamot a támogatás felfüggesztésére

(1) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve folyamatosan vizsgálja a tagállamokban létező támogatási programokat. A Bizottság javaslatot tesz a tagállamoknak a belső piac fokozatos fejlődése, illetve működése által megkövetelt megfelelő intézkedések meghozatalára.

(2) Ha a Bizottság – azt követően, hogy felhívta az érintett feleket észrevételeik megtételére – megállapítja, hogy egy tagállam által vagy állami forrásból nyújtott támogatás a III-167. cikk értelmében nem egyeztethető össze a belső piaccal, vagy hogy az ilyen támogatást visszaélészerűen használják fel, európai határozatban kötelezi az érintett tagállamot arra, hogy a Bizottság által kitűzött határidőn belül szüntesse meg vagy módosítsa a támogatást.

A Bizottság a Bírósághoz fordulhat, ha a tagállam nem tesz eleget a határozatnak

Ha az érintett tagállam a kitűzött határidőn belül nem tesz eleget ennek az európai határozatnak, a Bizottság vagy bármely érdekelt tagállam – a III-360. és III-361. cikktől eltérve – közvetlenül az Európai Unió Bíróságához fordulhat.

A tagállam kérheti a Tanácsot, hogy a támogatást nyilvánítsa legálisnak

Valamely tagállam kérelmére a Tanács egyhangúlag elfogadott európai határozatban megállapíthatja, hogy a tagállam által nyújtott vagy nyújtani kívánt támogatást a III-167. cikktől vagy a III-169. cikk alapján elfogadott európai rendeletektől eltérve a belső piaccal összeegyeztethetőnek kell tekinteni, ha az ilyen határozatot rendkívüli körülmények indokolják.

E kérelem három hónapra felfüggeszti a Bizottság által megindított eljárást

Ha a Bizottság e támogatást illetően már megindította az e bekezdés első albekezdésében említett eljárást, a kérelem tagállam általi benyújtása a Tanácshoz a Tanács álláspontjának kinyilvánításáig az eljárás felfüggesztését eredményezi.

Ha azonban a Tanács a kérelem benyújtásától számított három hónapon belül nem nyilatkozik, az ügyben a Bizottság határoz.

A nyújtani kívánt támogatásról a Bizottságot tájékoztatni kell

(3) A tagállamoknak a Bizottságot az észrevételei megtételéhez szükséges időben tájékoztatniuk kell minden támogatás nyújtására és módosítására irányuló szándékukról. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez a szándék a III-167. cikk értelmében nem egyeztethető össze a belső piaccal, haladéktalanul megindítja az e cikk (2) bekezdése szerinti eljárást. Amíg ebben az eljárásban végső határozat nem születik, az érintett tagállam a tervezett intézkedéseket nem hajthatja végre.

A támogatás csak akkor adható, ha azt a Bizottság jóváhagyta
A Bizottság a mentességekről rendeleteket fogadhat

(4) A Bizottság európai rendeleteket fogadhat el az állami támogatások azon csoportjaira vonatkozóan, amelyeket a Tanács a III-169. cikknek megfelelően az e cikk (3) bekezdésében említett eljárás alól

el

mentesíthetőnek ítélt.

A Tanács a támogatásokkal kapcsolatban európai rendeleteket fogadhat el, minősített többségi döntéssel az EP-vel való konzultációt követően

Adózási szabályok

Tilos más tagállamok termékeire a hazainál magasabb adót kivetni - beleértve a közvetett adókat is

Export esetén az adóvisszatérítés nem haladhatja meg a ténylegesen fizetett adók összegét

Időleges kivételeket – minősített többségi döntéssel – a Tanács hagyhat jóvá

A Tanács, egyhangú döntéssel, a közvetett adók harmonizációját határozhatja el

III-169. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján európai rendeleteket fogadhat el a III-167. és III-168. cikk alkalmazására, és különösen a III-168. cikk (3) bekezdése alkalmazási feltételeinek, valamint az abban a bekezdésben előírt eljárás alól mentesülő támogatáscsoportoknak a meghatározására vonatkozóan. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

6. SZAKASZ

ADÓZÁSRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

III-170. cikk

(1) A tagállamok sem közvetlenül, sem közvetve nem vetnek ki más tagállamok termékeire a hasonló jellegű hazai termékekre közvetlenül vagy közvetve kivetett adónál magasabb belső adót.

A tagállamok továbbá nem vetnek ki más tagállamok termékeire olyan természetű belső adót, amely más termékek közvetett védelmét szolgálhatja.

(2) Egy termék valamely tagállamból egy másik tagállamba történő kivitele esetén a belső adó visszatérítése nem haladhatja meg az erre közvetlenül vagy közvetve kivetett belső adók összegét.

(3) A forgalmi adóktól, jövedéki adóktól és a közvetett adók egyéb formáitól eltérő közterhek esetén a többi tagállamba irányuló kivitellel összefüggésben nem adhatók mentességek és visszatérítések, valamint a tagállamokból történő behozatallal összefüggésben nem vehetők ki kiegyenlítő díjak, kivéve ha a tervezett intézkedéseket a Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai határozatával korlátozott időtartamra előzetesen jóváhagyta.

III-171. cikk

A Tanács európai törvényben vagy kerettörvényben intézkedéseket állapít meg a forgalmi adók, a jövedéki adók és a közvetett adók egyéb formáira vonatkozó jogszabályok olyan mértékű harmonizálására, amilyen mértékben az ilyen harmonizáció a belső piac létrehozásához vagy működéséhez és a verseny torzulásának elkerüléséhez szükséges. A Tanács az Európai Parlamenttel és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott

Harmonizáció

A harmonizáció európai törvények vagy kerettörvények alapján, minősített többségi döntéssel történik

Ez alól kivételt képeznek:

-az adóztatásra

-a személyek szabad mozgására

- és a munkavállalói jogokra vonatkozó rendelkezések

Az egészség, a biztonság, a környezet és a fogyasztók magas szintű védelme, de nem a „legmagasabb”

Környezetvédelmi garanciák

A harmonizációsnál szigorúbb szabályok fenntarthatók

- a környezet

- a munkakörnyezet terén

Ha a harmonizációt követően különleges problémák jelentkeznek

konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

7. SZAKASZ KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

III-172. cikk

(1) Ha az Alkotmány eltérően nem rendelkezik, a III-130. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítására ennek a cikknek a rendelkezéseit kell alkalmazni. Európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó azon intézkedéseket, amelyek tárgya a belső piac létrehozása, illetve működése. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

(2) Az (1) bekezdés az adózásra, a személyek szabad mozgására, valamint a munkavállalók jogaira és érdekeire vonatkozó rendelkezésekre nem alkalmazható.

(3) A Bizottság az (1) bekezdés alapján előterjesztett, az egészségügyre, a biztonságra, a környezetvédelemre és a fogyasztóvédelemre vonatkozó javaslataiban a védelem magas szintjét veszi alapul, különös figyelemmel a tudományos tényeken alapuló új fejleményekre. Az Európai Parlament és a Tanács saját hatáskörén belül szintén törekszik e célkitűzés megvalósítására.

(4) Ha valamely harmonizációs intézkedésnek európai törvénnyel, kerettörvénnyel vagy a Bizottság európai rendeletével való elfogadását követően egy tagállam a III-154. cikkben említett lényeges követelmények alapján vagy a környezet, illetve a munkakörnyezet védelmével kapcsolatosan szükségesnek tartja nemzeti rendelkezések fenntartását, ezekről a rendelkezésekről és fenntartásuk indokairól értesíti a Bizottságot.

(5) Ezen felül, a (4) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben valamely harmonizációs intézkedésnek európai törvénnyel, kerettörvénnyel vagy a Bizottság európai rendeletével való elfogadását követően egy tagállam új

<i>a tagállamok szigorúbb szabályozást vezethetnek be: - a környezet - a munkakörnyezet területén</i>	tudományos bizonyítékon alapuló, a környezet vagy a munkakörnyezet védelmével kapcsolatos nemzeti rendelkezések bevezetését tartja szükségesnek az adott tagállamra jellemző olyan probléma miatt, amely a harmonizációs intézkedés elfogadása után merült fel, ezekről az előirányzott rendelkezésekről és bevezetésük indokairól értesíti a Bizottságot.
<i>A Bizottság dönt abban, hogy a fenti intézkedések nem vezetnek-e: – megkülönböztetéshez – a belső piac működésének akadályozásához</i>	(6) A Bizottság a (4) és (5) bekezdésben említett értesítésektől számított hat hónapon belül európai határozatot fogad el, amelyben a vonatkozó nemzeti rendelkezéseket – miután ellenőrizte, hogy az érintett rendelkezések nem képezik-e a tagállamok közötti önkényes megkülönböztetés eszközét vagy a kereskedelem rejtett korlátozását, valamint hogy nem jelentenek-e akadályt a belső piac működésében – jóváhagyja vagy elutasítja. Amennyiben a Bizottság e határidőn belül nem határoz, a (4) és (5) bekezdésben említett nemzeti rendelkezéseket jóváhagyottnak kell tekinteni.
<i>E döntést hat hónapon belül kell meghozni, ha nincs döntés, a nemzeti intézkedések elfogadottnak tekinthetők</i>	Ha az ügy összetettsége indokolja, és az emberi egészséget fenyegető veszély nem áll fenn, a Bizottság értesítheti az érintett tagállamot arról, hogy az ebben a bekezdésben említett határidő legfeljebb további hat hónappal meghosszabbodik.
<i>Ha egy tagállamnak engedélyezték valamely harmonizációs intézkedéstől való eltérést, a Bizottság megvizsgálja, hogy az kiterjeszthető-e mindenkire</i>	(7) Ha a (6) bekezdés alapján egy tagállamnak engedélyezték valamely harmonizációs intézkedéstől eltérő nemzeti rendelkezések fenntartását vagy bevezetését, a Bizottság haladéktalanul megvizsgálja, hogy javasolja-e az adott intézkedés kiigazítását.
<i>Különleges egészségügyi problémák felvetése esetén a Bizottság felülvizsgálja a harmonizációs intézkedéseket</i>	(8) Ha egy olyan területen, amely korábban harmonizációs intézkedések tárgyát képezte, valamely tagállam különleges közegészségügyi problémát vet fel, erről tájékoztatja a Bizottságot, amely haladéktalanul megvizsgálja, hogy szükséges-e megfelelő intézkedéseket javasolni.
<i>Ha egy tagállam az itt biztosított hatáskörrel visszaél, az érintett tagállam közvetlenül a Bírósághoz fordulhat</i>	(9) A III-360. és III-361. cikkben megállapított eljárástól eltérve, a Bizottság vagy bármely tagállam közvetlenül az Európai Unió Bíróságához fordulhat, ha megítélése szerint egy másik tagállam az e cikkben biztosított hatáskörével visszaél.

Az ideiglenes védelmi intézkedéseket az Unió ellenőrzi

(10) Az e cikkben említett harmonizációs intézkedések indokolt esetben védzáradékot tartalmaznak, amely felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy a III-154. cikkben említett egy vagy több nem gazdasági okból olyan ideiglenes intézkedéseket tegyenek, amelyek uniós ellenőrzési eljárás alá tartoznak.

Törvények közelítése

III-173. cikk

A Tanács egyhangú döntéssel harmonizálhatja a tagállamok belső piacot érintő rendelkezéseit

A Tanács, a III-172. cikk sérelme nélkül, európai kerettörvényt fogad el a tagállamok olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek közelítésére, amelyek közvetlenül érintik a belső piac létrehozását, illetve működését. A Tanács az Európai Parlamenttel és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

Torzított verseny

III-174. cikk

A torzítások megszüntetése európai kerettörvények segítségével történik

Ha a Bizottság azt állapítja meg, hogy a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közötti különbségek torzítják a belső piaci verseny feltételeit, és ezt a torzulást ki kell küszöbölni, konzultál az érintett tagállamokkal.

Ha e konzultáció nem vezet megegyezésre, európai kerettörvény határozza meg azokat az intézkedéseket, amelyek a szóban forgó torzulások megszüntetéséhez szükségesek. E célból az Alkotmányban előírt bármilyen egyéb megfelelő intézkedést el lehet fogadni.

III-175. cikk

Piacortorzító intézkedések vélelme esetén az érintett tagállam konzultál a Bizottsággal

(1) Amennyiben okkal lehet tartani attól, hogy a tagállami törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések elfogadása vagy módosítása a III-174. cikk értelmében vett torzulást okoz, az így eljárni kívánó tagállam konzultál a Bizottsággal. A tagállamokkal folytatott konzultációt követően a Bizottság ajánlást tesz az érintett tagállamoknak a szóban forgó torzulás elkerülésére alkalmas intézkedésekre vonatkozóan.

(2) Ha az a tagállam, amely nemzeti rendelkezéseket kíván bevezetni vagy módosítani, nem tesz eleget a neki címzett bizottsági ajánlásnak, a többi tagállamtól nem követelhető meg a III-174. cikk értelmében, hogy e torzulás kiküszöbölése érdekében saját nemzeti rendelkezéseit módosítsa. Ha az a tagállam, amely figyelmen kívül hagyta a Bizottság ajánlását, olyan torzulást okoz, amely csak saját magára nézve hátrányos, a III-174. cikk nem alkalmazható.

Szellemi tulajdon

III-176.cikk

A szellemi tulajdonjogok Unión belüli egységesítése

A belső piac létrehozása, illetve működése keretében európai törvény vagy kerettörvény útján intézkedéseket kell elfogadni a szellemi tulajdonjogok Unión belüli egységes oltalmát biztosító európai oltalmi jogcímelek létrehozására, valamint egy uniós szintű központi engedélyezési, koordinációs és ellenőrzési rendszer megteremtésére.

A szabályokról a Tanács egyhangúlag dönt, miután az EP-vel konzultált

Az európai oltalmi jogcímekekre vonatkozó nyelvhasználati rendet a Tanács által elfogadott európai törvény állapítja meg. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

**GAZDASÁGI- és
MONETÁRIS
POLITIKA**

II. FEJEZET GAZDASÁG- ÉS MONETÁRIS POLITIKA

III-177. cikk

Gazdasági koordináció

Az I-3. cikkben meghatározott célok megvalósítása érdekében a tagállamok és az Unió tevékenysége – az Alkotmányban előírtak szerint – magában foglalja egy olyan gazdaságpolitika bevezetését, amely a tagállamok gazdaságpolitikájának szoros összehangolásán, a belső piacon és a közös célkitűzések meghatározásán alapul, és amelyet a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban valósítanak meg.

Szabad piacgazdaság

Közös pénz és monetáris politika

Az előzőekkel párhuzamosan, továbbá az Alkotmányban előírtak és az abban meghatározott eljárások szerint ez a tevékenység magában foglalja egy közös pénzt, az euró bevezetését, valamint egy egységes monetáris és árfolyam-politika meghatározását és megvalósítását, amelyek elsődleges célja az árstabilitás fenntartása és – e célkitűzés sérelme nélkül – az általános gazdaságpolitika támogatása az Unión belül, a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban.

Stabil árak, egyensúlyban lévő államháztartás és fizetési mérleg

A tagállamok és az Unió ezen tevékenységei feltételezik a következő irányadó elvek betartását: stabil árak, rendezett államháztartás és monetáris feltételek, valamint stabil fizetési mérleg.

1. SZAKASZ GAZDASÁGPOLITIKA

III-178. cikk

Cél: szabad versenyen alapuló nyitott

A tagállamok úgy alakítják gazdaságpolitikájukat, hogy a III-179. cikk (2) bekezdésében említett átfogó iránymutatások szerint hozzájáruljanak az

piacgazdaság

**Gazdaságpolitika
összehangolása**

*A gazdaságpolitikára
vonatkozó irányelveket
a Tanács nem kötelező
erejű ajánlások
formájában, minősített
többségi döntéssel
fogadja el*

*Tanács a Bizottság
által benyújtott
jelentések alapján
figyelemmel kíséri az
egyes tagállamok
gazdasági fejlődését*

*Ha egy tagállam az
irányelvektől eltér, a
Bizottság figyelmezteti
a tagállamot. A Tanács
minősített többséggel:*

*- ajánlásokat tehet az
érintett tagállamnak
- nyilvánosságra
hozhatja ezeket az
ajánlásokat*

*Az érintett tagállam
szavazata nem számít*

Unió I-3. cikkben meghatározott célkitűzéseinek megvalósításához. A tagállamok és az Unió a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban tevékenykednek, elősegítve az erőforrások hatékony elosztását és tiszteletben tartva a III-177. cikkben meghatározott elveket.

III-179. cikk

(1) A tagállamok közös érdekű ügynek tekintik és III-178. cikknek megfelelően összehangolják gazdaságpolitikájukat a Tanácsban.

(2) A Tanács a Bizottság ajánlása alapján tervezetet készít a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatásokról, és erről jelentést tesz az Európai Tanácsnak.

Az Európai Tanács a Tanács jelentése alapján a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatásokról kialakítja következtetését. E következtetés alapján a Tanács ajánlást fogad el, amelyben meghatározza ezeket az átfogó iránymutatásokat. A Tanács az ajánlásról tájékoztatja az Európai Parlamentet.

(3) A tagállamok gazdaságpolitikájának szorosabb összehangolása és gazdasági teljesítményének tartós egymáshoz közelítése érdekében a Tanács a Bizottság által benyújtott jelentések alapján figyelemmel kíséri az egyes tagállamok és az Unió gazdasági fejlődését, valamint a gazdaságpolitikák összeegyeztethetőségét a (2) bekezdésben említett átfogó iránymutatásokkal, és erről rendszeresen átfogó értékelést készít.

E többoldalú felügyelet céljából a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a gazdaságpolitikájuk terén hozott fontos intézkedésekről, valamint az általuk szükségesnek tartott egyéb adatokról.

(4) Ha a (3) bekezdésben említett eljárásban megállapításra kerül, hogy egy tagállam gazdaságpolitikája nem felel meg a (2) bekezdésben említett átfogó iránymutatásoknak, vagy veszélyeztetheti a gazdasági és monetáris unió megfelelő működését, a Bizottság az érintett tagállamot figyelmeztetésben részesítheti. A Tanács, a Bizottság ajánlása alapján, megteheti a szükséges ajánlásokat az érintett tagállamnak. A Tanács a Bizottság javaslata alapján úgy határozhat, hogy ajánlásait nyilvánosságra hozza.

Ennek a bekezdésnek az alkalmazásában a Tanács az érintett tagállam kormányát képviselő tanácsi tag szavazatát figyelmen kívül hagyva jár el.

A minősített többséghez a Tanács egyéb tagjai legalább 55%-ának egyben a szavazásban részt vevő tagállamok népességének legalább 65%-át kitevő tagállamokat képviselő szavazata szükséges.

Jelentés az Európai Parlament számára

A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a szavazásban részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő ezen egyéb tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

A felügyeleti eljárás részletes szabályait európai törvényben lehet megállapítani

(5) A Tanács elnöke és a Bizottság jelentést tesz az Európai Parlamentnek a többoldalú felügyelet eredményeiről. Amennyiben a Tanács az ajánlásait nyilvánosságra hozta, a Tanács elnökét fel lehet hívni arra, hogy jelenjen meg az Európai Parlament hatáskörrel rendelkező bizottsága előtt.

(6) A (3) és (4) bekezdésben említett többoldalú felügyeleti eljárás részletes szabályait európai törvényben lehet megállapítani.

III-180. cikk

Ha egyes termékek esetében ellátási nehézségek merülnek fel a Tanács európai határozat formájában hozhat intézkedéseket Különleges esetekben, vagy természeti csapások esetén a tagállam pénzügyi támogatást kaphat

(1) A Tanács, az Alkotmányban előírt egyéb eljárások sérelme nélkül, a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai határozatban a gazdasági helyzetnek megfelelő intézkedéseket állapíthat meg, különösen ha egyes termékek esetén az ellátásban súlyos nehézségek merülnek fel.

(2) Ha egy tagállam természeti csapások vagy általa nem befolyásolható rendkívüli események folytán nehézségekkel küzd, vagy súlyos nehézségek komoly veszélye áll fenn, a Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai határozattal az érintett tagállamnak bizonyos feltételek mellett uniós pénzügyi támogatást nyújthat. A Tanács elnöke az elfogadott európai határozatról tájékoztatja az Európai Parlamentet.

III-181. cikk

Az Európai Központi Bank, illetve a tagállamok központi bankjai nem nyújthatnak folyószámlahitelt

(1) Az Európai Központi Bank, illetve a tagállamok központi bankjai (a továbbiakban: nemzeti központi bankok) nem nyújthatnak folyószámlahitelt vagy bármely más hitelt az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok, továbbá a tagállamok központi kormányzata, regionális vagy helyi közigazgatási szervei, közzogi testületei, egyéb közintézményei vagy közvállalkozásai részére, és ezektől közvetlenül nem vásárolhatnak adósságinstrumentumokat.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható a köztulajdonban lévő hitelintézetekre, amelyeket a jegybanki pénzkínálat vonatkozásában a nemzeti központi bankoknak és az Európai Központi Banknak a magántulajdonban lévő hitelintézetekkel azonos elbánásban kell részesíteniük.

Közigazgatási szervek nem kaphatnak kiváltságos hitelt

III-182. cikk

Tilos minden olyan intézkedés vagy rendelkezés, amely nem prudenciális megfontoláson alapul, és amely az Unió intézményeinek, szerveinek vagy hivatalainak, illetve a tagállamok központi kormányzatának, regionális vagy helyi közigazgatási szerveinek, közjogi testületeinek, egyéb közintézményeinek vagy közvállalkozásainak kiváltságos hozzáférést biztosít a pénzügyi szervezetekhez.

Az e törvénycikkkel kapcsolatos rendeleteket, vagy határozatokat a Tanács az EP-vel való konzultációt követően minősített többséggel fogadja el

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai rendeletekben vagy határozatokban meghatározza az (1) bekezdésben előírt tilalom alkalmazásával kapcsolatos fogalmakat. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően jár el.

Az Unió nem felel a tagállamok adósságaiért - kivéve a kölcsönösen vállalt pénzügyi garanciákat

III-183. cikk

(1) Az Unió nem felel a tagállamok központi kormányzatának, regionális vagy helyi közigazgatási szerveinek, közjogi testületeinek, egyéb közintézményeinek vagy közvállalkozásainak kötelezettségeiért, és nem vállalja át azokat; ez nem sértheti a valamely meghatározott projekt közös megvalósítására vonatkozó kölcsönös pénzügyi garanciákat. A tagállamok nem felelnek egy másik tagállam központi kormányzatának, regionális vagy helyi közigazgatási szerveinek, közjogi testületeinek, egyéb közintézményeinek vagy közvállalkozásainak kötelezettségeiért, és nem vállalják át azokat; ez nem sértheti a valamely meghatározott projekt közös megvalósítására vonatkozó kölcsönös pénzügyi garanciákat.

A részletekről a Tanács minősített többséggel határoz

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai rendeletekben vagy határozatokban meghatározza a III-181. és a III-182. cikkben és az ebben a cikkben előírt tilalmak alkalmazásával kapcsolatos fogalmakat. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

A monetáris unió legfontosabb jellemzői

III-184. cikk

A túlzott költségvetési hiány elkerülése

(1) A tagállamok kerülnek a túlzott költségvetési hiányt.

A Bizottság figyelemmel kíséri, hogy a tagállamok

(2) A Bizottság a jelentős mértékű eltérések feltárása érdekében figyelemmel kíséri a tagállamok költségvetési helyzetének és államadósság-állományának alakulását. Különösen a költségvetési fegyelem betartását

betartják-e a költségvetési fegyelmet <i>Két kritériumot alkalmaz:</i> <i>A hiány meghaladhatja az előírtat, ha:</i>	vizsgálja az alábbi két kritérium alapján:
<i>- erősen csökkenő tendenciájú</i>	a) a tervezett vagy tényleges költségvetési hiánynak a bruttó hazai termékhez viszonyított aránya túllép-e egy meghatározott referenciaértéket, kivéve ha: i. az arány jelentős mértékben és folyamatosan csökkent, és elért egy, a referenciaértékhez közeli szintet, vagy
<i>- az eltérés csak átmeneti</i>	ii. a referenciaérték túllépése csak kivételes és átmeneti, és az arány közel marad a referenciaértékhez;
<i>A GDP-hez viszonyított adósságarány jelentősen csökken</i>	b) az államadósságnak a bruttó hazai termékhez viszonyított aránya túllép-e egy meghatározott referenciaértéket, kivéve ha az arány elegendő mértékben csökken, és kielégítő ütemben közelít a referenciaértékhez.
<i>A referenciaértékeket a jegyzőkönyvek tartalmazzák</i> <i>A Bizottság túlzott deficittel kapcsolatos jelentése figyelembe veszi:</i> <i>- állami beruházásokat</i> <i>- a költségvetés középtávú helyzetét</i>	A referenciaértékeket a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv határozza meg. (3) Ha egy tagállam nem felel meg az egyik vagy mindkét kritériummal kapcsolatos követelményeknek, a Bizottság erről jelentést készít. A Bizottság jelentése figyelembe veszi, hogy a költségvetési hiány meghaladja-e az állami beruházások kiadásait, valamint minden egyéb vonatkozó tényezőt, beleértve a tagállam középtávú gazdasági és költségvetési helyzetét. A Bizottság jelentést készíthet akkor is, ha a kritériumokkal kapcsolatos követelmények teljesítésétől függetlenül azon a véleményen van, hogy egy tagállamban túlzott hiány kialakulásának veszélye áll fenn.
<i>A Bizottság jelentést készíthet akkor is, ha a túlzott deficitnek csak a veszélye áll fenn</i> <i>Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményezi a Bizottság jelentését</i> <i>A Bizottság – véleményében – figyelmeztetheti a tagállamot a túlzott deficit veszélyére</i> <i>A Tanács minősített többséggel dönt arról, hogy fennáll-e a túlzott hiány és ajánlást tesz</i>	(4) A III-192. cikknek megfelelően létrehozott Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményezi a Bizottság jelentését. (5) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy egy tagállamban túlzott hiány áll fenn vagy következhet be, erről véleményt küld az érintett tagállamnak, amelyről tájékoztatja a Tanácsot. (6) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján és az érintett tagállam esetleges észrevételeit figyelembe véve, egy általános értékelést követően határoz arról, hogy fennáll-e a túlzott hiány. Ebben az esetben a Tanács a Bizottság ajánlása alapján kétsédelem nélkül ajánlásokat fogad el az érintett tagállamra

<i>annak megszüntetésére</i>	vonatkozóan azzal a céllal, hogy ezt az állapotot meghatározott időn belül szüntesse meg. A (8) bekezdésre is figyelemmel, ezek az ajánlások nem hozhatók nyilvánosságra.
<i>A szavazati arányok számításánál a kérdéses tagállam szavazata nem számít</i>	<p>Ennek a bekezdésnek az alkalmazásában a Tanács az érintett tagállam kormányát képviselő tanácsi tag szavazatát figyelmen kívül hagyva jár el.</p> <p>A minősített többséghez a Tanács egyéb tagjai legalább 55%-ának egyben a szavazásban részt vevő tagállamok népességének legalább 65%-át kitevő tagállamokat képviselő szavazata szükséges.</p> <p>A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a szavazásban részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő ezen egyéb tagjaiból és még egy tagból kell állnia, ennek hiányában a minősített többséget elérni kell tekinteni.</p> <p>(7) A Tanács, a Bizottság ajánlása alapján, elfogadja a (8)–(11) bekezdésben említett európai határozatokat.</p> <p>Ennek során az érintett tagállam kormányát képviselő tanácsi tag szavazatát figyelmen kívül hagyva jár el.</p> <p>A minősített többséghez a Tanács egyéb tagjai legalább 55%-ának egyben a szavazásban részt vevő tagállamok népességének legalább 65%-át kitevő tagállamokat képviselő szavazata szükséges.</p> <p>A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a szavazásban részt vevő tagállamok népességének legalább 35%-át képviselő ezen egyéb tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elérni kell tekinteni.</p>
<i>A Tanács, ha ajánlásait a meghatározott időn belül nem követte intézkedés: - az ajánlásait nyilvánosságra hozhatja</i>	(8) Ha a Tanács európai határozatban megállapítja, hogy ajánlásait a meghatározott időn belül nem követte eredményes intézkedés, azokat nyilvánosságra hozhatja.
<i>- felszólíthat intézkedések megtételére</i>	(9) Ha a Tanács ajánlásainak egy tagállam továbbra sem tesz eleget, a Tanács európai határozatot fogadhat el, amelyben felszólítja a tagállamot arra, hogy meghatározott időn belül hozzon intézkedéseket a hiány olyan mértékű csökkentésére, amelyet a Tanács a helyzet orvoslásához szükségesnek ítél.
<i>- igazoló jelentések</i>	Ilyen esetben a Tanács az érintett tagállamtól meghatározott ütemezés

<i>benyújtását kérheti</i>	szerint jelentések benyújtását kérheti annak érdekében, hogy a tagállam kiigazításra irányuló erőfeszítéseit felülvizsgálhassa.
<i>Ha a tagállam nem tesz eleget a felszólításnak, a következő intézkedések hozhatók:</i>	(10) Mindaddig, amíg egy tagállam nem tesz eleget a (9) bekezdés szerint elfogadott európai határozatnak, a Tanács a következő intézkedések közül egynek vagy többnek az alkalmazásáról vagy adott esetben megszigorításáról dönthet:
<i>- adatok nyilvánosságra hozatalát kérheti</i>	a) megköveteli, hogy az érintett tagállam a kötvények és értékpapírok kibocsátását megelőzően a Tanács által meghatározandó további adatokat hozzon nyilvánosságra;
<i>-felkéri az Európai Beruházási Bankot, hitelezési politikája felülvizsgálatára az adott állam tekintetében</i>	b) felkéri az Európai Beruházási Bankot, hogy vizsgálja felül hitelezési politikáját az érintett tagállam vonatkozásában;
<i>- megkövetelheti, hogy az érintett tagállam nem-kamatozó letétet helyezzen el az Uniónál</i>	c) megköveteli, hogy az érintett tagállam megfelelő mértékű, nem kamatozó letétet helyezzen el az Uniónál mindaddig, amíg a Tanács meg nem állapítja, hogy a túlzott hiány kiigazítása megtörtént;
<i>- pénzbírságot szabhat ki</i>	d) megfelelő mértékű pénzbírságokat szab ki.
	A Tanács elnöke az elfogadott intézkedésekről tájékoztatja az Európai Parlamentet.
<i>Ha a túlzott deficit problémája megoldódik, a fenti intézkedéseket hatályon kívül helyezik</i>	(11) A Tanács a (6), (8), (9) és (10) bekezdésben említett intézkedések közül némelyikét vagy mindet hatályon kívül helyezi, ha úgy ítéli meg, hogy az érintett tagállamban megtörtént a túlzott hiány kiigazítása. Amennyiben a Tanács előzőleg ajánlásokat hozott nyilvánosságra, a (8) bekezdés szerinti európai határozat hatályon kívül helyezését követően nyilvános közleményben állapítja meg, hogy az érintett tagállamban megszűnt a túlzott hiány.
	(12) A III-360. és a III-361. cikkben biztosított eljárásindítási jog e cikk (1)–(6), illetve (8) és (9) bekezdésének keretei között nem gyakorolható.
<i>A túlzott hiány esetén követendő eljárást a vonatkozó jegyzőkönyv határozza meg</i>	(13) Az ebben a cikkben leírt eljárás végrehajtására vonatkozó további rendelkezéseket a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv határozza meg.
<i>A jegyzőkönyv európai törvénnyel helyettesíthető, amelyet a Tanács az EP-vel</i>	A Tanács európai törvényt fogad el, amelyben megállapítja az említett jegyzőkönyv helyébe lépő megfelelő intézkedéseket. A Tanács az Európai Parlamenttel és az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

való konzultációt követően egyhangulag fogad el

A jegyzőkönyv végrehajtási szabályait a Tanács – az EP-vel való konzultációt követően – minősített többséggel fogadja el

Monetáris politika

A központi bankrendszer (KBER) célja az árstabilitás

A KBER feladatai:

- monetáris politika

- devizaműveletek

- devizatartalékok kezelése

- fizetési rendszerek működtetése

A kormányok saját tartalékai kivételek

Az Európai Központi Bankkal (EKB) konzultálni kell :

- a hatáskörébe tartozó

E bekezdés egyéb rendelkezéseire is figyelemmel, a Tanács a Bizottság javaslata alapján európai rendeleteket vagy határozatokat fogad el, amelyekben meghatározza az említett jegyzőkönyv végrehajtására vonatkozó szabályokat és fogalmakat. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

2. SZAKASZ MONETÁRIS POLITIKA

III-185. cikk

(1) A Központi Bankok Európai Rendszerének elsődleges célja az árstabilitás fenntartása. E cél veszélyeztetése nélkül a Központi Bankok Európai Rendszere támogatja az Unión belüli általános gazdaságpolitikát annak érdekében, hogy hozzájáruljon az I-3. cikkben megállapított uniós célkitűzések megvalósításához. A Központi Bankok Európai Rendszere a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban tevékenykedik, elősegítve az erőforrások hatékony elosztását és tiszteletben tartva a III-177. cikkben meghatározott alapelveket.

(2) A Központi Bankok Európai Rendszerének alapvető feladatai a következők:

a) az Unió monetáris politikájának meghatározása és végrehajtása,

b) devizaműveletek végzése a III-326. cikknek megfelelően,

c) a tagállamok hivatalos devizatartalékainak tartása és kezelése,

d) a fizetési rendszerek zavartalan működésének előmozdítása.

(3) A (2) bekezdés c) pontja nem érinti a devizában tartott technikai egyenlegeknek a tagállamok kormányai által történő tartását és kezelését.

(4) Az Európai Központi Bankkal konzultálni kell:

a) a hatáskörébe tartozó valamennyi uniós jogi aktusra irányuló javaslattal

valamennyi uniós jogi aktussal kapcsolatban

- az EKB-t érintő nemzeti jogszabályokkal kapcsolatban

*- az EKB az adott kérdésben véleményt nyilvánít
-az KBER felügyel*

Pénzügyi felülvizsgálatokról Tanács az EKB-al és az EP-vel való konzultációt követően egyhangúsággal dönt

Az EKB jogosult euróbankjegyek kibocsátásának az engedélyezésére

*A tagállamok az EKB jóváhagyásával pénzürméket bocsáthatnak ki
A szabályokat a Tanács, az EKB-val és EP-vel történt konzultáció után minősített többséggel hozza meg
Szervezeti felépítés*

Kormányzótanács és igazgatóság

kapcsolatban;

b) a nemzeti hatóságok részéről az Európai Központi Bank hatáskörébe tartozó valamennyi jogszabálytervezettel kapcsolatban a Tanács által a III-187. cikk (4) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően meghatározott kereteken belül és feltételek mellett.

Az Európai Központi Bank a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet az Unió intézményei, szervei vagy hivatalai, illetve a nemzeti hatóságok elé.

(5) A Központi Bankok Európai Rendszere támogatja a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó politikáik zavartalan megvalósításában.

(6) A Tanács európai törvényben az Európai Központi Bankot a hitelintézetek és – a biztosítóintézetek kivételével – az egyéb pénzügyi szervezetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatban külön feladatokkal bízhatja meg. A Tanács az Európai Parlamenttel és az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

III-186. cikk

(1) Az Unión belül kizárólag az Európai Központi Bank jogosult euróbankjegyek kibocsátásának az engedélyezésére. Ilyen bankjegyek kibocsátására az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok jogosultak. Kizárólag az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok által kibocsátott bankjegyek minősülnek törvényes fizetőeszköznek az Unión belül.

(2) A tagállamok az Európai Központi Bank által jóváhagyott mennyiségben euróérméket bocsáthatnak ki.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján európai rendeleteket fogadhat el, amelyek intézkedéseket állapítanak meg a forgalomba hozatalra szánt pénzürmék címletének és műszaki előírásainak az Unión belüli zavartalan forgalomhoz szükséges mértékű harmonizálására vonatkozóan. A Tanács az Európai Parlamenttel és az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően határoz.

III-187. cikk

(1) A Központi Bankok Európai Rendszerét az Európai Központi Bank döntéshozó szervei, a Kormányzótanács és az Igazgatóság irányítják.

*Alapokmányt
jegyzőkönyv
tartalmazza*

(2) A Központi Bankok Európai Rendszerének alapokmányát a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv állapítja meg.

*Az alapokmány
törvényekkel
módosítható, ha:*

(3) A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmánya 5. cikkének (1), (2) és (3) bekezdését, 17. és 18. cikkét, 19. cikkének (1) bekezdését, 22., 23., 24. és 26. cikkét, 32. cikkének (2), (3), (4) és (6) bekezdését, 33. cikke (1) bekezdésének a) pontját és 36. cikkét

- a Bizottság javasolja

a) a Bizottság javaslata alapján és az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően, vagy

- az EKB javasolja

b) az Európai Központi Bank javaslata alapján és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadott európai törvénnyel lehet módosítani.

*A Tanács, az EP-vel
való konzultáció után
fogadja el a szükséges
intézkedéseket a
következők szerint:*

(4) A Tanács elfogadja a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmánya 4. cikkében, 5. cikkének (4) bekezdésében, 19. cikkének (2) bekezdésében, 20. cikkében, 28. cikkének (1) bekezdésében, 29. cikkének (2) bekezdésében, 30. cikkének (4) bekezdésében és 34. cikkének (3) bekezdésében említett rendelkezéseket megállapító európai rendeleteket és határozatokat. A Tanács, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően,

*- a Bizottság az EKB-
val való konzultációt
követően javasol*

a) a Bizottság javaslata alapján és az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően, vagy

*- az EKB javasol a
Bizottsággal való
konzultációt követően*

b) az Európai Központi Bank javaslata alapján és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően határoz.

***Az intézmények
függetlensége***

III-188. cikk

*Bármely szervtől tilos
utasításokat elfogadni*

Az Alkotmány és a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmánya által rájuk ruházott hatáskörök gyakorlása, valamint az ilyen feladatok és kötelezettségek végrehajtása során sem az Európai Központi Bank, sem a nemzeti központi bankok, sem döntéshozó szerveik valamely tagja nem kérhet vagy fogadhat el utasítást az uniós intézményektől, szervektől vagy hivataloktól, illetve a tagállamok kormányaitól vagy bármely egyéb szervtől vagy szervezettől. A Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok kormányai kötelezettséget vállalnak arra, hogy tiszteletben tartják ezt az elvet, és nem kísérlik meg az Európai Központi Bank vagy a nemzeti központi bankok döntéshozó szervei tagjainak befolyásolását feladataik ellátása során.

III-189. cikk

Az EKB és KBER alapokmányának nemzeti jogszabályokba való beillesztése

Valamennyi tagállam gondoskodik arról, hogy nemzeti jogszabályai – nemzeti központi bankjának státúumát is beleértve – összeegyeztethetők legyenek az Alkotmánnyal és Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányával.

III-190. cikk

Az Európai Központi Bank:

(1) A Központi Bankok Európai Rendszerére bízott feladatok teljesítése érdekében az Európai Központi Bank az Alkotmánynak megfelelően, továbbá a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányában megállapított feltételek mellett

- rendeleteket alkot

a) európai rendeleteket alkot a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmánya 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában, 19. cikkének (1) bekezdésében, 22. cikkében és 25. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feladatok végrehajtásához szükséges mértékben, valamint a III-187. cikk (4) bekezdésében említett európai rendeletekben és határozatokban megállapított esetekben;

- elfogadja a feladatok végrehajtásához szükséges határozatokat

b) elfogadja az Alkotmány, illetve a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmánya értelmében a Központi Bankok Európai Rendszerére ruházott feladatok végrehajtásához szükséges európai határozatokat;

- ajánlásokat tesz és véleményeket fogad el

c) ajánlásokat tesz és véleményeket fogad el.

– az EKB határozatait, ajánlásait és véleményeit nyilvánosságra hozhatja

(2) Az Európai Központi Bank úgy határozhat, hogy európai határozatait, valamint ajánlásait és véleményeit nyilvánosságra hozza.

– az EKB pénzbírságot szabhat ki, aminek feltételeiről a Tanács minősített többséggel dönt

(3) A Tanács a III-187. cikk (4) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően elfogadott európai rendeletekben megállapítja azokat a kereteket és feltételeket, amelyek szerint az Európai Központi Bank az általa elfogadott európai rendeletekből és határozatokból fakadó kötelezettségeket nem teljesítő vállalkozásokra pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabhat ki.

III-191. cikk

Az euró használatához szükséges intézkedéseket jogalkotási eljárás

Az Európai Központi Bankra ruházott hatáskörök sérelme nélkül az euró közös pénzként történő alkalmazásához szükséges intézkedéseket európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően

keretében fogadják el az EKB-val való konzultációt követően

lehet elfogadni.

3. SZAKASZ INTÉZMÉNYI RENDELKEZÉSEK

Gazdasági és Pénzügyi Bizottság

III-192. cikk

- célja a tagállamok gazdaságpolitikájának összehangolása

(1) A tagállamok politikáinak a belső piac működéséhez szükséges legteljesebb mértékű összehangolásának elősegítése érdekében létrejön a tanácsadói jogkörrel rendelkező Gazdasági és Pénzügyi Bizottság.

(2) Ez a bizottság a következő feladatokat látja el:

- véleményt ad a Tanács, vagy a Bizottság számára
- megvizsgálja a tagállamok pénzügyi és gazdasági helyzetét

a) a Tanács vagy a Bizottság kérésére, illetve saját kezdeményezésére véleményt ad ezen intézmények részére;

b) figyelemmel kíséri a tagállamok és az Unió gazdasági és pénzügyi helyzetét, és arról rendszeresen jelentést készít a Tanács és a Bizottság részére, különös tekintettel a harmadik országokkal és a nemzetközi intézményekkel fennálló pénzügyi kapcsolatokra;

- előkészítő munkát végez a Tanács számára

c) a III-344. cikk sérelme nélkül hozzájárul a Tanácsnak a III-159. cikkben, a III-179. cikk (2), (3), (4) és (6) bekezdésében, a III-180., III-182., III-183., és III-184. cikkben, a III-185. cikk (6) bekezdésében, a III-186. cikk (2) bekezdésében, a III-187. cikk (3) és (4) bekezdésében, a III-191. és III-196. cikkben, továbbá a III-198. cikk (2) és (3) bekezdésében, a III-201. cikkben, a III-202. cikk (2) és (3) bekezdésében, valamint a III-322. és III-326. cikkben említett munkája előkészítéséhez, és ellátja a Tanács által ráruházott egyéb tanácsadói és előkészítő feladatokat;

- vizsgálja a tőke és fizetési műveletek szabad mozgásának helyzetét

d) évente legalább egyszer megvizsgálja az Alkotmány és az Uniós jogi aktusok alkalmazásának eredményeként a tőkemozgás és a fizetési műveletek szabadsága tekintetében előálló helyzetet; a vizsgálat kiterjed a tőkemozgással és fizetési műveletekkel kapcsolatos összes intézkedésre; e vizsgálat eredményéről a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság jelentést tesz a Bizottságnak és a Tanácsnak.

- a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságba a tagállamok, a Bizottság és az EKB legfeljebb 2-2 tagot delegálnak

Minden egyes tagállam, a Bizottság és az Európai Központi Bank legfeljebb két-két tagot nevez ki a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságba.

A Gazdasági és

(3) A Tanács a Bizottság javaslata alapján európai határozatot fogad el,

*Pénzügyi Bizottság
összetételéről a Tanács
határoz*

amelyben meghatározza a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság összetételére vonatkozó részletes rendelkezéseket. A Tanács az Európai Központi Bankkal és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően határoz. A Tanács elnöke e határozatról tájékoztatja az Európai Parlamentet.

*Eltéréssel
(derogációval)
rendelkező tagállamok
helyzete*

(4) A (2) bekezdésben meghatározott feladatokon túl, amennyiben és amíg vannak olyan tagállamok, amelyek a III-197. cikk alapján eltéréssel rendelkeznek, a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság figyelemmel kíséri az ilyen tagállamok monetáris és pénzügyi helyzetét, valamint általános fizetési rendszerét, és e tárgyban rendszeresen jelentést készít a Tanács és a Bizottság számára.

III-193. cikk

*A Tanács, vagy egy
tagállam kérheti a
Bizottságot, hogy
szükség szerint tegyen
ajánlásokat, vagy
javaslatokat*

A III-179. cikk (4) bekezdésének, a III-184. cikknek – kivéve a (13) bekezdését –, a III-191., III- 196., III-197. cikknek és a III-198. cikk (3) bekezdésének, valamint a III-326. cikknek a hatálya alá tartozó ügyekben a Tanács vagy valamely tagállam kérheti a Bizottságot, hogy szükség szerint tegyen ajánlásokat vagy javaslatokat. A Bizottság megvizsgálja ezt a kérelmet, és következtetéseit haladéktalanul benyújtja a Tanácsnak.

4. SZAKASZ

AZON TAGÁLLAMOKRA VONATKOZÓ KÜLÖN RENDELKEZÉSEK, AMELYEK PÉNZNEME AZ EURÓ

Az eurózóna

III-194. cikk

*A Tanács külön
intézkedéseket fogad el
az eurozóna országai
számára*

(1) A gazdasági és monetáris unió megfelelő működésének biztosítása érdekében és az Alkotmány vonatkozó rendelkezéseivel összhangban a Tanács a III-179. és a III-184. cikkben meghatározott eljárások közül a vonatkozó eljárással összhangban – kivéve a III-184. cikk (13) bekezdésében említett eljárást – intézkedéseket fogad el azon tagállamokra vonatkozóan, amelyeknek pénzneme az euró:

*Eurózóna országai
összehangolják
költéségetési
politikájukat*

a) ezen tagállamokban a költségvetési fegyelem és a költségvetési felügyelet összehangolásának erősítése,

*Gazdaságpolitikai
irányelvek*

b) az ezen tagállamokra vonatkozó gazdaságpolitikai iránymutatások megállapítására, biztosítva egyúttal ezeknek az Unió egészére vonatkozóan elfogadott iránymutatásokkal való összeegyeztethetőségét és felügyeletét.

Minősítette többség:

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedések elfogadásakor a Tanácsnak

csak az eurózóna országaira vonatkoztatva

csak azok a tagjai vesznek részt a szavazásban, akik azon tagállamokat képviselik, amelyek pénzneme az euró.

A minősített többséghez a Tanács ezen tagjai legalább 55%-ának a szavazásban részt vevő tagállamok népességének legalább 65%-át kitevő tagállamokat képviselő szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a szavazásban részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő ezen tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

III-195. cikk

Jegyzőkönyv

Az azon tagállamok minisztereinek találkozóiira vonatkozó szabályokat, amelyek pénzneme az euró, az eurócsopotról szóló jegyzőkönyv állapítja meg.

Nemzetközi tevékenység

III-196. cikk

A Tanács közös állásponttal határozza meg az euró nemzetközi pénzrendszerben elfoglalt helyzetét

(1) Annak érdekében, hogy az eurónak a nemzetközi pénzrendszerben elfoglalt helyét biztosítsa, a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, európai határozatban állapítja meg a gazdasági és monetáris unió szempontjából különösen jelentős ügyekben a nemzetközi pénzügyi intézményekben és konferenciákon képviselendő közös álláspontokat. A Tanács az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően határoz.

Az Unió képviselete a nemzetközi szervezetekben

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján megfelelő intézkedéseket fogadhat el a nemzetközi pénzügyi intézményekben és konferenciákon való egységes képviselet biztosítása céljából. A Tanács az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően határoz.

Az eurózónára vonatkozó intézkedéseket a Tanács minősített többséggel hozza, de csak az eurózóna országai számítanak

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések elfogadásakor a Tanácsnak csak azok a tagjai vesznek részt a szavazásban, akik azokat a tagállamokat képviselik, amelyek pénzneme az euró.

A minősített többséghez a Tanács ezen tagjai legalább 55%-ának egyben a szavazásban részt vevő tagállamok népességének legalább 65%-át kitevő tagállamokat képviselő szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a szavazásban részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő ezen tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

5. SZAKASZ

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

III-197. cikk

*Derogációval
rendelkező (nem euró
valutájú) tagállamok*

*Ezekre az euróra
vonatkozó előírások
nem vonatkoznak*

(1) Azoknak a tagállamoknak a megjelölése, amelyek vonatkozásában a Tanács nem határozott úgy, hogy teljesítik az euró bevezetéséhez szükséges feltételeket, a továbbiakban „eltéréssel rendelkező tagállam”.

(2) Az eltéréssel rendelkező tagállamokra az Alkotmány alábbi rendelkezései nem alkalmazhatók:

a) az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások azon részeinek elfogadása, amelyek általános jelleggel az euróövezetre vonatkoznak, (III-179. cikk, (2) bekezdés);

b) a túlzott hiány orvoslására vonatkozó kényszerítő eszközök (III-184. cikk, (9) és (10) bekezdés);

c) a Központi Bankok Európai rendszerének célkitűzései és feladatai (III-185. cikk, (1), (2), (3) és (5) bekezdés);

d) euró kibocsátása (III-186. cikk);

e) az Európai Központi Bank jogi aktusai (III-190. cikk);

f) az euró alkalmazására vonatkozó intézkedések (III-191. cikk);

g) a monetáris megállapodások és az egyéb árfolyampolitikai intézkedések (III-326. cikk);

h) az Európai Központi Bank Igazgatósága tagjainak kinevezése (III-382. cikk, (2) bekezdés);

i) a gazdasági és monetáris unió szempontjából különösen jelentős ügyekben a nemzetközi pénzügyi intézményekben és konferenciákon képviselendő közös álláspontot meghatározó európai határozatok (III-196. cikk (1) bekezdés);

j) a nemzetközi pénzügyi intézményekben és konferenciákon való egységes képviselőlet biztosítására irányuló intézkedések (III-196. cikk (2) bekezdés).

Ennek megfelelően az a)–j) pontban hivatkozott cikkekben „tagállamok” alatt azokat a tagállamokat kell érteni, amelyek pénzneme az euró.

Nem illetik meg őket

(3) A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank

meg a Központi Bankok Európai Rendszerének keretében biztosított jogok

Az erozónán kívüli tagországainak nincs szavazati joguk a Tanácsban, az eurót érintő kérdésekben

...különösen nem többoldalú felülvizsgálatra, vagy túlzott deficitre vonatkozó javaslatok esetében

A Bizottság és az EKB évente jelentést készít az eurozónához csatlakozni kívánó tagországokról

A jelentés áttekinti, hogy teljesülnek-e a következő kritériumok:

- árstabilitás

alapokmányának IX. fejezetével összhangban az eltéréssel rendelkező tagállamokat és azok nemzeti központi bankjait nem illetik meg a Központi Bankok Európai Rendszerének keretében biztosított jogok, és nem terhelik az ott megállapított kötelezettségek.

(4) A Tanács eltéréssel rendelkező tagállamokat képviselő tagjainak szavazati jogát fel kell függeszteni a (2) bekezdésben felsorolt cikkeken említett intézkedéseknek a Tanács által történő elfogadásakor, továbbá a következő esetekben:

a) a többoldalú felügyelet keretén belül azon tagállamoknak címzett ajánlások esetén – ideértve a stabilitási programokra és figyelmeztetésekre vonatkozóakat is –, amelyek pénzneme az euró (III-179. cikk (4) bekezdés);

b) a túlzott hiányra vonatkozó olyan intézkedések esetén, amelyek azon tagállamokra vonatkoznak, amelyek pénzneme az euró (III-184. cikk (6), (7), (8) és (11) bekezdés).

A minősített többséghez a Tanács egyéb tagjai legalább 55%-ának egyben a szavazásban részt vevő tagállamok népességének legalább 65%-át kitevő tagállamokat képviselő szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a szavazásban részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő ezen egyéb tagjaiból és még egy tagból kell állnia, ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

III-198. cikk

(1) A Bizottság és az Európai Központi Bank legalább két évente egyszer, illetve valamely eltéréssel rendelkező tagállam kérelmére jelentést tesz a Tanácsnak az eltéréssel rendelkező tagállamok által a gazdasági és monetáris unió megvalósítására vonatkozó kötelezettségeik teljesítésében megtett előrehaladásról. E jelentésekben annak vizsgálatára is ki kell térni, hogy ezen tagállamok nemzeti jogszabályai – nemzeti központi bankjaik statútumait is beleértve – mennyiben egyeztethetők össze az Alkotmány III-188. és III-189. cikkével, illetve a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányával. A jelentésekben vizsgálni kell továbbá a fenntartható konvergencia magas fokának elérését, elemezve, hogy az egyes tagállamok milyen mértékben felelnek meg a következő kritériumoknak:

a) az árstabilitás magas fokának elérése; ez olyan inflációs ráta esetén áll fenn, amely közel esik az árstabilitás tekintetében legjobb eredményt felmutató legfeljebb három tagállaméhoz;

- nincs-e túlzott költségvetési hiány

b) az állam pénzügyi helyzetének fenntarthatósága; ezt olyan költségvetési egyenleg elérése mutatja, amely nem rendelkezik a III-184. cikk (6) bekezdése értelmében vett túlzott hiánnyal;

- az árfolyam-ingadozási sáv betartás

c) az Európai Monetáris Rendszer árfolyam-mechanizmusa által előírt normál ingadozási sávok betartása legalább két évig anélkül, hogy az euróval szemben leértékelésre kerülne sor;

- az eltéréssel rendelkező tagállam által elért konvergencia

d) az eltéréssel rendelkező tagállam által elért konvergencia és a tagállam részéről az árfolyam-mechanizmusban való részvétel fenntarthatósága, ami a hosszú távú kamatszintben tükröződik.

A négy konvergencia-kritériumot jegyzőkönyv rögzíti

Az e bekezdésben említett négy kritériumot és azt az időtartamot, amelyen keresztül azokat be kell tartani, a konvergenciakritériumokról szóló jegyzőkönyv határozza meg részletesen. A Bizottság és az Európai Központi Bank jelentéseiben a piacok integrációjának eredményeit, a folyó fizetési mérlegek helyzetét és alakulását, továbbá a fajlagos bérköltségek alakulását és az egyéb árindexeket is figyelembe kell venni.

A Tanács minősített többséggel dönt arról, hogy ki csatlakozhat az eurozónához

(2) A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és az Európai Tanácsban folytatott vitát követően a Bizottság javaslata alapján európai határozatot fogad el, melyben megállapítja, hogy mely eltéréssel rendelkező tagállamok teljesítik a szükséges feltételeket az (1) bekezdésében megállapított szempontok alapján, és az érintett tagállamokra vonatkozó eltérést megszünteti.

A Tanács az azon tagállamait képviselő tagjai minősített többséggel elfogadott ajánlásának kézhezvételét követően határoz, amelyeknek pénzneme az euró. Ezek a tagok a Bizottság javaslatának a Tanács által történő kézhezvételét követő 6 hónapon belül határoznak.

A második albekezdésben említett minősített többséghez a Tanács ezen tagjai legalább 55%-ának egyben a szavazásban részt vevő tagállamok népességének legalább 65%-át kitevő tagállamokat képviselő szavazata szükséges. A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a szavazásban részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő ezen tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

Az euro-zóna országai egyhangúlag állapítják meg azt az átváltási arányt, amellyel egy új tagország az eurozónához csatlakozhat

(3) Ha a (2) bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően az eltérés megszüntetéséről határoztak, a Tanács, a Bizottság javaslata alapján, európai rendeletben vagy határozatban visszavonhatatlanul rögzíti azt az átváltási arányt, amelyen az euró az érintett tagállam valutájának helyébe lép, és meghozza az eurónak mint közös valutának a szóban forgó tagállamban történő bevezetéséhez szükséges egyéb intézkedéseket. A Tanács, az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően, az

érintett tagállam, illetve azon tagállamok képviselőinek egyhangú szavazatával határoz, amelyek pénzneme az euró.

III-199. cikk

Az EKB Általános Tanácsa

(1) Amennyiben és amíg vannak eltéréssel rendelkező tagállamok, és a III-187. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, az Európai Központi Bank harmadik döntéshozó szerveként fel kell állítani a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának 45. cikkében említett Általános Tanácsot.

Az EKB és az eurózónán kívüli államok közötti kapcsolat

(2) Amennyiben és amíg vannak eltéréssel rendelkező tagállamok, az Európai Központi Bank ezen tagállamok tekintetében:

- a) erősíti a nemzeti központi bankok közötti együttműködést;
- b) erősíti a tagállamok monetáris politikáinak összehangolását az árstabilitás biztosítása céljából;
- c) felügyeli az árfolyam-mechanizmus működését;
- d) konzultációkat tart a nemzeti központi bankok hatáskörébe tartozó, a pénzügyi szervezetek és piacok stabilitását érintő kérdésekben;
- e) ellátja az Európai Monetáris Együttműködési Alap egykori feladatait, amelyeket a későbbiekben az Európai Monetáris Intézet vett át.

III-200. cikk

Az árfolyampolitika közös ügy

Az eltéréssel rendelkező tagállamok árfolyam-politikájukat közös érdekű ügyként kezelik. Eközben figyelembe veszik az árfolyam-mechanizmus keretén belüli együttműködés terén szerzett tapasztalatokat.

III-201. cikk

Ha a eurózónán kívüli ország súlyos fizetési mérleg hiánnyal néz szembe...

(1) Ha egy eltéréssel rendelkező tagállam a fizetési mérlege tekintetében a fizetési mérleg egészének egyensúlyhiányából vagy a rendelkezésére álló deviza típusából adódóan nehézségekkel küzd, vagy ilyen nehézségek bekövetkezése komolyan fenyegeti, és ezek a nehézségek alkalmasak különösen a belső piac működésének vagy a közös kereskedelempolitika megvalósításának veszélyeztetésére, a Bizottság haladéktalanul megvizsgálja az érintett állam helyzetét és azokat az intézkedéseket, amelyeket ez az állam az Alkotmánynak megfelelően minden rendelkezésére álló eszközzel megtett vagy megtehet. A Bizottság megjelöli, hogy milyen intézkedések elfogadását javasolja az érintett tagállamnak.

...a Bizottság kölcsönös segítségnyújtást javasolhat

Ha az eltéréssel rendelkező tagállam által hozott és a Bizottság által javasolt intézkedések elégtelennek bizonyulnak a felmerült vagy fenyegető nehézségek leküzdéséhez, a Bizottság a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően kölcsönös segítségnyújtásra és ehhez megfelelő módszerekre tesz javaslatot a Tanácsnak.

A Bizottság rendszeresen tájékoztatja a Tanácsot a helyzetről és annak alakulásáról.

A Tanács a kölcsönös segítségről minősített többséggel dönthet

(2) A Tanács európai rendeletben vagy határozatban elhatározza a kölcsönös segítségnyújtást, és meghatározza az ilyen segítségnyújtás feltételeit és részletes szabályait. A kölcsönös segítségnyújtás megvalósulhat:

a) összehangolt fellépés útján olyan más nemzetközi szervezetek irányába vagy keretében, amelyekhez az eltéréssel rendelkező tagállamok fordulhatnak;

b) olyan intézkedések útján, amelyek a kereskedelem eltérülésének elkerüléséhez szükségesek, ha a nehézségekkel küzdő, eltéréssel rendelkező tagállam harmadik országokkal szemben mennyiségi korlátozásokat tart fenn vagy vezet be újra;

c) más tagállamok által nyújtott korlátozott mértékű hitelek útján, amihez ezek egyetértése szükséges.

A segítség kérdésében a Bizottság dönt, de a Tanács ezt minősített többséggel visszavonhatja

(3) Ha a Tanács nem adja meg a Bizottság által ajánlott kölcsönös segítségnyújtást, vagy ha a kölcsönös segítségnyújtás és a meghozott intézkedések nem elégségesek, a Bizottság felhatalmazza a nehézségekkel küzdő, eltéréssel rendelkező tagállamot arra, hogy védintézkedéseket tegyen, amelyek feltételeit és részletes szabályait a Bizottság határozza meg.

A Tanács ezt a felhatalmazást visszavonhatja, illetve annak feltételeit és részletes szabályait megváltoztathatja.

III-202. cikk

A tagországok hirtelen válságok esetén védőintézkedéseket tehetnek

(1) Ha egy tagállamban hirtelen fizetésimérleg-válság lép fel, és a III-201. cikk (2) bekezdése szerinti európai határozat elfogadására haladéktalanul nem kerül sor, az érintett eltéréssel rendelkező tagállam elővigyázatosságból megteheti a szükséges védintézkedéseket. Ezek az intézkedések a belső piac működésében csak a lehető legkisebb zavart okozhatják, és nem haladhatják meg a hirtelen felmerült nehézségek

A Bizottságot és a többi tagországot erről értesíteni kell

orvoslásához feltétlenül szükséges mértéket.

(2) A Bizottságot és a többi tagállamot az (1) bekezdés szerinti védintézkedésekről legkésőbb azok hatálybalépésének időpontjában tájékoztatni kell. A Bizottság javaslatot tehet a Tanácsnak a III-201. cikk szerinti kölcsönös segítségnyújtásra.

A Tanács minősített többséggel dönt a tagország intézkedéseiről

(3) A Bizottság véleményadását és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően a Tanács európai határozatot fogadhat el arról, hogy az érintett tagállam módosítsa, függessze fel vagy törölje el az (1) bekezdés szerinti védintézkedéseket.

III. FEJEZET EGYÉB TERÜLETEKRE VONATKOZÓ

POLITIKÁK

1. SZAKASZ FOGLALKOZTATÁS

Foglalkoztatási fejezet, amelyet az Amszterdami Szerződés vezetett be

III-203. cikk

Összehangolt stratégia a foglalkoztatás érdekében

Az Unió és a tagállamok az I-3. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítása érdekében e szakasznak megfelelően arra törekednek, hogy összehangolt stratégiát alakítsanak ki a foglalkoztatás, és különösen a szakképzett, képzett és alkalmazkodásra képes munkaerő, valamint a gazdasági változásokra reagálni képes munkaerőpiacok fejlesztése terén.

Cél: a foglalkoztatás magas szintje, amihez szakképzett, képzett és alkalmazkodásra képes munkavállalóka van szükség

III-204. cikk

A tagállamok önállóan döntenek, de az Unió irányelveit kell követniük

(1) A tagállamok foglalkoztatáspolitikájuk révén olyan módon járulnak hozzá a III-203. cikkben említett célkitűzések eléréséhez, hogy az összhangban álljon a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikájára vonatkozó, a III-179. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott átfogó iránymutatásokkal.

A foglalkoztatás elősegítését össze kell hangolni

(2) A tagállamok a szociális partnerek kötelezettségeire vonatkozó nemzeti gyakorlat figyelembevételével közös érdekű ügynek tekintik a foglalkoztatás előmozdítását, és ilyen irányú tevékenységüket a III-206. cikknek megfelelően összehangolják a Tanácsban.

III-205. cikk

A magas szintű foglalkoztatás elérésében az Unió segíti a tagállamokat

(1) Az Unió hozzájárul a foglalkoztatás magas szintjéhez azáltal, hogy bátorítja a tagállamok közötti együttműködést, támogatja és szükség esetén kiegészíti tevékenységüket. Ennek során tiszteletben tartja a tagállamok hatáskörét.

Az Unió, politikája kialakításakor, a foglalkoztatás magas szintjét célnak tekinti

(2) Az Unió politikáinak és tevékenységeinek meghatározása és végrehajtása során figyelembe kell venni a foglalkoztatás magas szintjére vonatkozó célkitűzést.

III-206. cikk

Foglalkoztatási irányelvek a tagállamok számára

(1) A Tanács és a Bizottság által készített együttes éves jelentés alapján az Európai Tanács évente megvizsgálja a foglalkoztatottság helyzetét az Unióban, és következtetéseket fogad el arra vonatkozóan.

A Tanács, minősített többségi döntéssel és a gazdaságpolitikai irányelvekkel összhangban, nem-kötelező foglalkoztatási irányelveket fogad el,

(2) Az Európai Tanács következtetéseiből kiindulva a Tanács a Bizottság javaslata alapján évente iránymutatásokat dolgoz ki, amelyeket a tagállamoknak foglalkoztatáspolitikájukban figyelembe kell venniük. A Tanács az Európai Parlamenttel, a Gazdasági és Szociális Bizottsággal, a Régiók Bizottságával és Foglalkoztatási Bizottsággal folytatott konzultációt követően határoz.

Ezeknek az iránymutatásoknak összhangban kell állniuk a III-179. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott átfogó iránymutatásokkal.

Tagállamok éves jelentése

(3) Minden tagállam éves jelentést nyújt be a Tanácsnak és a Bizottságnak azokról a főbb intézkedésekről, amelyeket a (2) bekezdésben említett foglalkoztatási iránymutatásokat követve foglalkoztatáspolitikája végrehajtása céljából hozott.

A Tanács, a Bizottság javaslatára, minősített többséggel, ajánlásokat tehet a tagállamok számára

(4) A Tanács a (3) bekezdésben említett jelentések alapján és a Foglalkoztatási Bizottság véleményének kézhezvételét követően a foglalkoztatási iránymutatások fényében évente megvizsgálja a tagállamok foglalkoztatáspolitikájának végrehajtását. A Tanács, a Bizottság ajánlása alapján, ajánlásokat tehet a tagállamok számára.

Együttes éves jelentés

(5) A vizsgálat eredményei alapján a Tanács és a Bizottság együttes éves jelentést készít az Európai Tanács számára az Unió foglalkoztatási helyzetéről és a foglalkoztatási iránymutatások végrehajtásáról.

III-207. cikk

Ösztönző intézkedések,

Európai törvény vagy kerettörvény ösztönző intézkedéseket állapít meg,

amelyeket a Tanács a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal való konzultációt követően minősített többségi döntéssel fogad el

amelyek arra szolgálnak, hogy előmozdítsák az együttműködést a tagállamok között, és támogassák fellépésüket a foglalkoztatás terén olyan kezdeményezések révén, amelyek célja az információk és a bevált gyakorlatok cseréjének fejlesztése, összehasonlító elemzések és tanácsok szolgáltatása, valamint az innovatív megközelítések támogatása és a tapasztalatok kiértékelése, különösen kísérleti projektek útján. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Gazdasági és Szociális Bizottsággal és a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

E területen nincs harmonizáció

Az ilyen európai törvények, illetve kerettörvények nem foglalhatják magukban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek harmonizációját.

III-208. cikk

A Foglalkoztatási Bizottság feladatai

A Tanács egyszerű többséggel elfogadott európai határozattal létrehozza a tanácsadói jogkörrel rendelkező Foglalkoztatási Bizottságot annak érdekében, hogy elősegítse a tagállamok közötti koordinációt a foglalkoztatási és munkaerő-piaci politikák területén. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

A bizottság a következő feladatokat látja el:

- figyelemmel kíséri

a) figyelemmel kíséri a foglalkoztatási helyzetet és a foglalkoztatáspolitikát az Unióban és a tagállamokban;

- véleményt dolgoz ki

b) a III-344. cikk sérelme nélkül a Tanács, vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére véleményeket dolgoz ki, és hozzájárul a Tanács III-206. cikkben említett tevékenységének előkészítéséhez.

- konzultál a szociális partnerekkel

Feladatának teljesítése során a bizottság konzultál a szociális partnerekkel.

Minden egyes tagállam és a Bizottság két-két bizottsági tagot nevez ki.

Szociális politika

2. SZAKASZ SZOCIÁLPOLITIKA

Célok

III-209. cikk

Foglalkoztatási szint növelése, élet- és munkakörülmények javítása

Az alapvető szociális jogokat, többek között az 1961. október 18-án Torinóban aláírt Európai szociális chartában, valamint a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló 1989. évi közösségi chartában meghatározott jogokat szem előtt tartva, az Unió és a tagállamok célkitűzése a foglalkoztatás, az életkörülmények és munkafeltételek javítása

Unió figyelembe veszi: 1/ nemzeti gyakorlatok sokszínűségét 2/ az Unió gazdasági versenyképessége fenntartásának szükségességét	– lehetővé téve ezáltal a fejlődési folyamat fenntartása mellett ezek összehangolását –, a megfelelő szociális védelem, a szociális partnerek közötti párbeszéd és az emberi erőforrások fejlesztésének elősegítése a tartósan magas foglalkoztatás és a kirekesztés elleni küzdelem érdekében.
Szociális rendszerek összehangolása	E célból az Unió és a tagállamok fellépésük során figyelembe veszik – különösen a szerződéses kapcsolatok terén – a nemzeti gyakorlatok sokféleségét, valamint az Unió gazdasági versenyképessége fenntartásának szükségességét.
	Az Unió és a tagállamok úgy vélik, hogy ez a fejlődés nemcsak a szociális rendszerek összehangolását előnyben részesítő belső piac működéséből következik, hanem az Alkotmányban megállapított eljárásokból, valamint a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséből is.
	III-210. cikk
<i>Az Unió támogat és kiegészít</i>	(1) A III-209. cikkben foglalt célkitűzések megvalósítása érdekében az Unió támogatja és kiegészíti a tagállamok tevékenységeit a következő területeken:
<i>Jogi eljárás (Minősített többség, EP, vétó)</i>	a) különösen a munkakörnyezet javítása a munkavállalók egészségének és biztonságának védelme érdekében;
<i>Jogi eljárás (Minősített többség, EP, vétó)</i>	b) munkafeltételek;
Egyhangúság a Tanácsban konzultáció az EP-vbel	c) a munkavállalók szociális biztonsága és szociális védelme;
Egyhangúság a Tanácsban konzultáció az EP-vel	d) a munkavállalók védelme munkaviszonyuk megszűntetése esetén;
<i>Jogi eljárás (Minősített többség, EP, vétó)</i>	e) a munkavállalók tájékoztatása és véleményük meghallgatása;
Egyhangúság a Tanácsban konzultáció az EP-vel	f) a munkavállalók és munkaadók érdekeinek képviselése és kollektív védelme, beleértve – a (6) bekezdésre is figyelemmel – a vállalatvezetésben való részvételt;
Egyhangúság a Tanácsban konzultáció az EP-vel	g) az Unió területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok foglalkoztatásának feltételei;
<i>Legislative procedure (QMV, EP veto)</i>	h) a munkaerőpiacról kirekesztett személyek beilleszkedésének lehetővé tétele a III-283. cikk sérelme nélkül;

<i>Jogi eljárás (Minősített többség, EP, vétó)</i>	i) a nők és férfiak munkaerő-piaci esélyegyenlősége és az egyenlő munkahelyi bánásmód;
<i>Jogi eljárás (Minősített többség, EP, vétó)</i>	j) a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem;
<i>Jogi eljárás (Minősített többség, EP, vétó)</i>	k) a szociális védelmi rendszerek modernizálása, a c) pontban foglaltak sérelme nélkül.
	(2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából:
<i>Együtműködést elősegítő intézkedések jogi eljárás keretében</i>	a) európai törvényben vagy kerettörvényben olyan intézkedéseket állapíthatók meg – kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját –, amelyek arra szolgálnak, hogy ösztönözzék az együtműködést a tagállamok között olyan kezdeményezések révén, amelyek célja az ismeretek gyarapítása, az információk és a bevált gyakorlatok cseréjének fejlesztése, az innovatív megközelítések támogatása és a tapasztalatok kiértékelése;
<i>Harmonizáció kizárva</i>	
<i>- csak a minimum követelményeket állapítják meg a fenti (a)-(i) pontban</i>	b) az (1) bekezdés a)–i) pontjában említett területeken európai kerettörvény, figyelembe véve az egyes tagállamokban fennálló feltételeket és műszaki szabályokat, fokozatosan alkalmazandó minimumkövetelményeket állapíthat meg. Az ilyen európai kerettörvény nem írhat elő olyan közigazgatási, pénzügyi vagy jogi korlátozásokat, amelyek gátolnák a kis- és középvállalkozások alapítását és fejlődését.
	Minden ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.
<i>Szociális biztonságot szolgáló intézkedések a Tanácsban egyhangúságot igényelnek és konzultálni kell az EP-vel (Egyhangúságot igénylő területek)</i>	(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az (1) bekezdés c), d), f) és g) pontjában említett területeken az európai törvényeket és kerettörvényeket a Tanács fogadja el egyhangúlag, a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel, a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően.
<i>De, az egyhangúság a Tanács, egyhangú döntésével minősített többséggé alakítható át</i>	A Tanács a Bizottság javaslata alapján európai határozatban előírhatja, hogy az (1) bekezdés d), f) és g) pontjára a rendes törvényalkotási eljárást kell alkalmazni. Erről a Tanács, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

A kerettörvények végrehajtása átruházható a szociális partnerekre

(4) A szociális partnereket, együttes kérelmükre, bármely tagállam megbízhatja a (2) és (3) bekezdés alapján elfogadott európai kerettörvények, illetve – adott esetben – a III-212. cikk rendelkezéseinek megfelelően elfogadott európai rendeletek vagy határozatok végrehajtásával.

De a tagállamnak az eredeti célok elérését garantálnia kell

Ebben az esetben e tagállamnak meg kell bizonyosodnia arról, hogy a szociális partnerek legkésőbb az európai kerettörvény átültetési határidejének, illetve az európai rendelet vagy határozatot végrehajtási határidejének lejártáig megállapodás útján bevezették a szükséges intézkedéseket, miközben minden szükséges intézkedést meg kell tennie annak érdekében, hogy az említett európai kerettörvényben, rendeletben vagy határozatban előírt eredmények elérését mindenkor biztosítani tudja.

*Európai törvények és kerettörvények:
-nem érinthetik a tagországok szociális rendszereinek alapelveit*

(5) Az e cikk alapján elfogadott európai törvények és kerettörvények

a) nem érinthetik a tagállamok azon jogát, hogy szociális biztonsági rendszerük alapelveit meghatározzák és nem érinthetik jelentősen e rendszerek pénzügyi egyensúlyát;

- Nem akadályozhatják meg, hogy a tagállamok magasabb normát alkalmazzanak, ha az, az alkotmánnyal összhangban van

b) nem akadályozhatják a tagállamokat abban, hogy olyan szigorúbb védintézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be, amelyek az Alkotmánnyal összeegyeztethetők.

A díjazással, egysülési joggal, sztrájkjoggal és a kizárással a II. rész és a III-107g. cikk foglalkozik

(6) E cikk a díjazásra, az egysülési jogra, a sztrájkjogra vagy a kizárás jogára nem alkalmazható.

III-211. cikk

A Bizottság elősegíti a szociális partnerek uniós szintű konzultációját

(1) A Bizottság elősegíti a szociális partnerek uniós szintű konzultációját, és meghoz minden szükséges intézkedést, hogy megkönnyítse a felek közötti párbeszédet a számukra nyújtott kiegyensúlyozott támogatás biztosításával.

- mielőtt a szociálpolitika területét érintő javaslatot nyújtana be a

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából a Bizottság a szociálpolitika területére vonatkozó javaslatok benyújtása előtt konzultál a szociális partnerekkel az Unió fellépésének lehetséges irányáról.

Bizottság, konzultál a szociális partnerekkel

– szociális partnerek a Bizottsághoz véleményt, vagy ajánlást juttathatnak el

– az eljárás időtartama nem haladhatja meg a 9 hónapot

A szociális partnerek uniós szintű megállapodást köthetnek

– végrehajtás a szociális partnerek kialakult gyakorlata alapján, vagy európai rendelettel és határozattal, amelyről a Tanács minősített többséggel dönt.

Néhány esetben egyhangúság szükséges

A Bizottság a következő területeken ösztönzi az együttműködést és egyeztetést:

- foglalkoztatás

- munkajog és munkafeltételek

(3) Ha a (2) bekezdés szerinti konzultációt követően a Bizottság uniós fellépést tart kívánatosnak, a tervezett javaslat tartalmáról konzultál a szociális partnerekkel. A szociális partnerek a Bizottsághoz véleményt vagy – adott esetben – ajánlást juttatnak el.

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett konzultációk alkalmával a szociális partnerek tájékoztathatják a Bizottságot arról, hogy a III-212. cikk (1) bekezdésében említett eljárás megindítását igénylik. Ezen eljárás időtartama nem haladhatja meg a kilenc hónapot, kivéve ha az érintett szociális partnerek, valamint a Bizottság együttesen úgy határoznak, hogy azt meghosszabbítják.

III-212. cikk

(1) A szociális partnerek közötti uniós szintű párbeszéd, amennyiben úgy kívánják, szerződéses kapcsolatokhoz, így megállapodásokhoz vezethet.

(2) Az uniós szinten megkötött megállapodásokat a szociális partnerek és a tagállamok sajátos eljárásainak és gyakorlatának megfelelően, vagy pedig – a III-210. cikk hatálya alá tartozó kérdésekben – az aláíró felek együttes kérelmére, a Tanács által a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai rendelettel vagy határozattal kell végrehajtani. Erről az Európai Parlamentet tájékoztatni kell.

Ha a kérdéses megállapodás egy vagy több, valamely olyan területre vonatkozó rendelkezést tartalmaz, amelyre nézve a III-210. cikk (3) bekezdése értelmében egyhangúságra van szükség, a Tanács egyhangúlag határoz.

III-213. cikk

A III-209. cikkben foglalt célkitűzések megvalósítása érdekében és az Alkotmány egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, a Bizottság a szociális politikának az e szakasz hatálya alá tartozó minden területén ösztönzi a tagállamok együttműködését, és megkönnyíti intézkedéseik összehangolását, különösen a következő területeken:

a) foglalkoztatás,

b) munkajog és munkafeltételek,

<i>- szakképzés</i>	c) alap- és magasabb szintű szakképzés,
<i>- szociális biztonság</i>	d) szociális biztonság,
<i>- munkahelyi balesetek megbetegedések megelőzése</i>	e) munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések megelőzése,
<i>- munkahelyi egészségvédelem</i>	f) munkahelyi egészségvédelem,
<i>- egyeülési jog és a kollektív tárgyalások joga</i>	g) egyesülési jog, valamint a munkaadók és munkavállalók közötti kollektív tárgyalások.
<i>Ennek elérése érdekében:</i>	E célból a Bizottság a tagállamokkal szoros kapcsolatot tartva tanulmányokat készít, véleményeket ad és konzultációkat szervez mind a nemzeti szinten felmerülő, mind pedig a nemzetközi szervezetek érdeklődésére is számot tartó problémakörökben, különös tekintettel az iránymutatások és mutatók megállapítására, a bevált gyakorlatok cseréjének megszervezésére, valamint az időszakonkénti felülvizsgálat és kiértékelés szükséges elemeinek kialakítására irányuló kezdeményezésekre. Az Európai Parlamentet teljeskörűen tájékoztatni kell.
<i>- tanulmányot készít</i>	
<i>- véleményez</i>	
<i>- konzultál</i>	
<i>- irányelveket alakít ki</i>	
<i>- bemutatja a legjobb gyakorlatot</i>	
<i>- figyelemmel kíséri</i>	
<i>- értékeli</i>	
Munkahelyi egyenlőség	III-214. cikk
<i>Egyenlő munkáért egyenlő bér</i>	(1) Minden tagállam biztosítja annak az elvnek az alkalmazását, hogy a nők és férfiak egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért egyenlő díjazást kapjanak.
<i>A díjazást szélesesen kell értelmezni</i>	(2) E cikk alkalmazásában „díjazás” a rendes alap- vagy minimálbér, illetve illetmény, valamint minden egyéb olyan juttatás, amelyet a munkavállaló a munkáltatójától közvetlenül vagy közvetve, készpénzben vagy természetben a munkaviszonyára tekintettel kap. A nem alapuló hátrányos megkülönböztetés nélküli egyenlő díjazás azt jelenti, hogy: a) teljesítménybér esetén az azonos munkáért járó díjazást azonos mérték alapján kell megállapítani; b) időbér esetén azonos munkakörben azonos díjazás jár.
<i>Azonos számítási módszereket kell alkalmazni</i>	
<i>Végrehajás európai</i>	(3) Európai törvény vagy kerettörvény intézkedéseket állapít meg annak

törvények és kerettörvények segítségével, a GazdSzoc bizottsággal való konzultációt követően

érdekében, hogy biztosítsák a nők és férfiak közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének alkalmazását a foglalkoztatás és a munka területén, beleértve az egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás alapelvét is. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

Az alulreprézantált nemek számára előnyöket kell biztosítani

(4) Annak érdekében, hogy ténylegesen biztosítsák a teljes egyenlőséget a nők és férfiak között a munka világában, az egyenlő bánásmód elve nem akadályozza a tagállamokat abban, hogy bizonyos előnyöket nyújtó intézkedéseket tartsanak fenn vagy fogadjanak el abból a célból, hogy az alulreprézantált nem számára a szakmai tevékenységek folytatását megkönnyítsék, illetve hogy a szakmai előmenetelükben őket érő hátrányokat megakadályozzák vagy kiegyenlítsék.

III-215. cikk

Fizetett szabadság

A tagállamok törekednek arra, hogy fenntartsák a fizetett szabadságra vonatkozó szabályozási rendszerek fennálló egyenértékűségét.

III-216. cikk

A szociális helyzetről a Bizottság évente jelentést készít

A Bizottság évente jelentést készít a III-209. cikk célkitűzéseinek megvalósításában elért előrehaladásról, beleértve az Unión belüli demográfiai helyzetet. Jelentését megküldi az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

III-217. cikk

Szociális Védelemmel Foglalkozó Bizottság létrehozása tanácsadói jogkörrel

A Tanács egyszerű többséggel elfogadott európai határozattal létrehozza a tanácsadói jogkörrel rendelkező Szociális Védelemmel Foglalkozó Bizottságot annak érdekében, hogy a szociális védelmi politikák területén elősegítse az együttműködést a tagállamok között és a Bizottsággal. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

A Bizottság feladatai:

A bizottság a következő feladatokat látja el:

- a szociális helyzet figyelemmel kísérése

a) figyelemmel kíséri a szociális helyzetet és a szociális védelmi politikák alakulását a tagállamokban és az Unióban;

- a bevált tapasztalatok továbbadásának elősegítése

b) elősegíti az információk, a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok cseréjét a tagállamok között, valamint a tagállamok és a Bizottság között;

- jelentések készítése véleményezés

c) a III-344. cikk sérelme nélkül a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére jelentéseket készít, véleményeket dolgoz ki, vagy a hatáskörébe tartozó területeken egyéb feladatokat végez.

Tagállamonként két tagból és a Bizottság két delegáltjából áll

Feladatának teljesítése során a bizottság megfelelő kapcsolatokat alakít ki a szociális partnerekkel.

Minden egyes tagállam és a Bizottság két-két bizottsági tagot nevez ki.

III-218. cikk

A Bizottság jelentést készít az EP-nek a szociális téren végbemenő fejleményekről EP további információkat kérhet

A Bizottság az Európai Parlamentnek készített éves jelentésében külön fejezetet szentel az Unión belül szociális téren bekövetkezett fejleményeknek.

Az Európai Parlament felkérheti a Bizottságot, hogy készítsen jelentést a szociális körülményeket érintő sajátos problémáról.

III-219. cikk

*Az Európai Szociális Alap célja:
- foglalkoztatás megkönnyítése
- munkavállalók mobilitásának elősegítése
- adaptáció segítése
Az Alapot a Bizottság kezeli és ebben egy a tagországok, szakszervezetek és munkaadókból álló bizottság segíti*

(1) A belső piacon a munkavállalók foglalkoztatási lehetőségeinek javítása és ezáltal az életszínvonal emeléséhez való hozzájárulás érdekében létrejön az Európai Szociális Alap, amelynek célja az Unión belül a munkavállalók foglalkoztatásának megkönnyítése, földrajzi és foglalkozási mobilitásuk növelése, továbbá az ipari és a termelési rendszerben bekövetkező változásokhoz való alkalmazkodásuk megkönnyítése, különösen szakképzés és átképzés útján.

(2) Az alapot a Bizottság kezeli. Ebben a feladatában a Bizottságot egy, a tagállamok, a szakszervezetek és a munkaadói szervezetek képviselőiből álló bizottság segíti, amelynek elnöke a Bizottság egyik tagja.

Végrehajtás törvények alapján történik

(3) Az alapra vonatkozó végrehajtási intézkedéseket európai törvény állapítja meg. Az ilyen európai törvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

3. SZAKASZ

GAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS TERÜLETI KOHÉZIÓ

Társadalmi és területi kohézió

III-220. cikk

*Célok:
- egyenlőtlenségek*

Átfogó harmonikus fejlődésének előmozdítása érdekében az Unió úgy alakítja és folytatja tevékenységét, hogy az a gazdasági, társadalmi és

*csökkentése
- a legkevésbé fejlettt
régiók fejlesztése,
különös figyelmet
szentelve a vidéki és
más hátrányos
helyzetben lévő
területeknek*

területi kohézió erősítését eredményezze. Az Unió különösen a különböző régiók fejlettségi szintje közötti egyenlőtlenségek és a legkedvezőtlenebb helyzetű régiók lemaradásának csökkentésére törekszik. Az érintett régiók közül kiemelt figyelemmel kell kezelni a vidéki térségeket, az ipari átalakulás által érintett térségeket és az olyan súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiókat, mint a legészakibb, rendkívül gyéren lakott régiók, valamint a szigeti, a határon átnyúló és a hegyvidéki régiók.

III-221. cikk

*Eszközök:
- a tagállamok
gazdaságpolitikájának
koordinálása*

A tagállamok úgy folytatják és hangolják össze gazdaságpolitikájukat, hogy a III-220. cikkben meghatározott célokat is elérjék. Ezeket a célokat figyelembe kell venni az Unió politikáinak és tevékenységeinek meghatározásakor és végrehajtásakor, valamint a belső piac megvalósítása során, és ezeknek hozzá kell járulniuk azok eléréséhez. Az Unió e célok elérését a strukturális alapok (Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap orientációs részlege; Európai Szociális Alap; Európai Regionális Fejlesztési Alap), az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök révén megvalósított fellépésével is támogatja.

- Strukturális alapok

*- Európai Beruházási
Bank*

*Bizottsági jelentés
minden harmadik
évben*

A Bizottság három évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Régiók Bizottságának és a Gazdasági és Szociális Bizottságnak a gazdasági, társadalmi és területi kohézió elérése terén megvalósított előrehaladról, és arról, hogy az e cikkben előírt különböző eszközök ehhez hogyan járultak hozzá. A jelentéshez szükség szerint megfelelő javaslatokat kell csatolni.

*Az alapokon kívüli
egyedi intézkedések
lehetősége*

Európai törvény vagy kerettörvény, az egyéb uniós politikák keretében elfogadott intézkedések sérelme nélkül bármilyen egyéb, az alapokon kívüli egyedi intézkedést megállapíthat. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

Regionális Alap

III-222. cikk

Az Európai Regionális Fejlesztési Alap rendeltetése, hogy elősegítse az Unión belüli legjelentősebb regionális egyenlőtlenségek orvoslását a fejlődésben lemaradt térségek fejlesztésében és strukturális alkalmazkodásában, valamint a hanyatló ipari térségek átalakításában való részvétel útján.

III-223. cikk

A Strukturális alapok

(1) A III-224. cikk sérelme nélkül európai törvény állapítja meg a

*céljait jogalkotási
eljárással határozzák
meg, de a Tanács 2007-
ig egyhangúsággal is
dönthet e téren*

strukturális alapok feladatait, elsődleges célkitűzéseit és megszervezését – ami magában foglalhatja az alapok átcsoportosítását is –, továbbá az alapokra alkalmazandó általános szabályokat és azokat a rendelkezéseket, amelyek az alapok eredményes működésének, valamint az egymás közötti és az egyéb meglévő pénzügyi eszközökkel történő összehangolásának biztosításához szükségesek.

Kohéziós Alap

Az európai törvénnyel létrehozott Kohéziós Alap pénzügyi hozzájárulást nyújt a környezetvédelmi projektekhez, illetve a közlekedési infrastruktúra területén a transzeurópai hálózatokra vonatkozó projektekhez.

Minden ilyen európai törvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

*A strukturális és
kohéziós alapokra
vonatkozó, az
alkotmány életbelépése
utáni első
rendelkezéseket a
Tanácsnak egyhangúan
kell elfogadnia az EP
jóváhagyását követően*

(2) Az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés aláírásának napján hatályban lévő rendelkezéseket követően a strukturális alapokra és a Kohéziós Alapra vonatkozóan elfogadásra kerülő első rendelkezéseket a Tanács európai törvényben állapítja meg. Ennek során a Tanács az Európai Parlament egyetértését követően egyhangúlag határoz.

III-224. cikk

*A végrehajtási
intézkedéseket
minősített többséggel a
Tanács fogadja el*

Az Európai Regionális Fejlesztési Alapra vonatkozó végrehajtási intézkedéseket európai törvény állapítja meg. Az ilyen európai törvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap orientációs részlegére a III-231. cikket, az Európai Szociális Alapra pedig a III-219. cikk (3) bekezdését alkalmazni kell.

***Mezőgazdaság és
halászat***

4. SZAKASZ MEZŐGAZDASÁG ÉS HALÁSZAT

III-225. cikk

*A mezőgazdaság és
halászat definiálása*

Az Unió közös mezőgazdasági és halászati politikát határoz meg és hajt végre.

*A „mezőgazdaság”
kifejezést úgy kell
érteni, hogy az a*

„Mezőgazdasági termékek” a termőföld, az állattenyésztés és a halászat termékei, valamint az ezekhez a termékekhez közvetlenül kapcsolódó első feldolgozási szint termékei. A közös agrárpolitikára vagy a mezőgazdaságra

<i>halászatot is magában foglalja</i>	vonatkozó utalásokat, valamint a „mezőgazdasági”, illetve az „agrár-” kifejezéseket úgy kell értelmezni, mint amelyek a halászatot is magukban foglalják, figyelembe véve ezen ágazat sajátos jellemzőit.
	III-226. cikk
<i>A mezőgazdaság a belső piac része</i>	(1) A belső piac kiterjed a mezőgazdaságra és a mezőgazdasági termékek kereskedelmére.
<i>Általános szabály: a belső piacra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni a mezőgazdaságra is</i>	(2) Ha a III-227–III-232. cikk másként nem rendelkezik, a belső piac létrehozására, illetve működésére megállapított szabályokat a mezőgazdasági termékekre is alkalmazni kell.
	(3) A III-227–III-232. cikk hatálya alá tartozó termékeket az I. melléklet sorolja fel.
<i>Közös agrárpolitika</i>	(4) A mezőgazdasági termékek belső piaca működésének és fejlődésének együtt kell járnia egy közös agrárpolitikával.
	III-227. cikk
<i>Célok:</i>	(1) A közös agrárpolitika célkitűzései a következők:
<i>- a termelékenység növelése</i>	a) a mezőgazdasági termelékenység növelése a műszaki fejlődés előmozdításával, valamint a mezőgazdasági termelés ésszerű fejlesztésének és a termelési tényezők, így különösen a munkaerő lehető legjobb hasznosításának biztosításával;
<i>- méltó életszínvonal biztosítása a mezőgazdaságból élőknek</i>	b) ily módon a mezőgazdasági népesség megfelelő életszínvonalának biztosítása, különösen a mezőgazdaságban dolgozók egy főre jutó jövedelmének növelésével;
<i>- a piacok stabilizálása</i>	c) a piacok stabilizálása;
<i>- az ellátás biztosítása</i>	d) az ellátás hozzáférhetőségének biztosítása;
<i>- elfogadható árak biztosítása</i>	e) a fogyasztók elfogadható ár ellenében történő ellátásának biztosítása;
<i>Figyelembe véve:</i>	(2) A közös agrárpolitika és az alkalmazásához szükséges különleges módszerek kidolgozása során figyelembe kell venni:
<i>- a mezőgazdasági tevékenység sajátos természetét</i>	a) a mezőgazdasági tevékenységnek a mezőgazdaság társadalmi szerkezetéből és a különböző mezőgazdasági régiók közötti szerkezeti és természeti egyenlőtlenségekből adódó sajátos természetét;

*- a fokozatos
kiigazítások
szükségességét
- azt, hogy a
mezőgazdaság az egyes
tagállamokban
szorosan kapcsolódik
más iparágakhoz*

b) a megfelelő kiigazítások fokozatos megvalósításának szükségességét;

c) azt a tényt, hogy a tagállamokban a mezőgazdaság a gazdaság egészéhez szorosan kapcsolódó ágazat.

III-228. cikk

*Mezőgazdasági piacok
közös szervezése*

(1) A III-227. cikkben megfogalmazott célkitűzések elérése érdekében létre kell hozni a mezőgazdasági piacok közös szervezését.

*...a következő
módszerek alapján:*

Ez a piacszervezés, az érintett terméktől függően, az alábbi formák valamelyikét ölti:

*- közös
versenyszabályok*

a) közös versenyszabályok;

*-a nemzeti piacok
kötelező*

b) a különböző nemzeti piaci rendtartások kötelező összehangolása;

*összehangolása
- európai piaci
rendtartás*

c) egy európai piaci rendtartás.

Eszközök:

*- árszabályozás
- támogatás
- raktározás
- import és export*

(2) Az (1) bekezdés értelmében létrehozott közös piacszervezés a III-227. cikkben megfogalmazott célkitűzések eléréséhez szükséges minden intézkedést magában foglalhat, így különösen árszabályozást, különböző termékek előállításához és piaci értékesítéséhez nyújtott támogatást, raktározási és készletgazdálkodási szabályokat, valamint közös mechanizmust a behozatal és a kivitel stabilizálására.

*Unión belül nem lehet
megkülönböztetést
tenni*

A közös piacszervezés a III-227. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítására korlátozódik, és a termelők vagy a fogyasztók közötti minden hátrányos megkülönböztetést kizár az Unión belül.

*Azonos árképzési
módszerek*

Egy esetleges közös árpolitikának közös ismérveken és egységes számítási módszereken kell alapulnia.

Garanciaalap

(3) Az (1) bekezdésben említett közös piacszervezés célkitűzéseinek elérése érdekében egy vagy több mezőgazdasági orientációs és garanciaalap hozható létre.

III-229. cikk

A III-227. cikkben megfogalmazott célkitűzések elérése érdekében a közös

Eszközök:

*- összehangolt képzés,
kutatás és a tudás
terjesztése*

-fogyasztás elősegítése

*A versenyszabályok
korlátozott
alkalmazása, a
korlátokat jogalkotási
úton határozzák meg*

*Támogatásnyújtás – a
Bizottság tesz
javaslatot, a Tanács
dönt*

*Támogatást lehet
nyújtani:*

*- kedvezőtlen
területeken termelő
vállalatoknak
- gazdaságfejlesztési
programok keretében*

Döntéshozatali eljárás

A Bizottság javasol

*A piacszervezés
jogalkotási úton
valósul meg*

agrárpolitika keretében rendelkezni lehet különösen:

a) a szakképzés, a kutatás és a mezőgazdasági ismeretek terjesztésének területén az erőfeszítések eredményes összehangolásáról, amely magában foglalhatja projektek vagy intézmények közös finanszírozását;

b) közös intézkedésekről bizonyos termékek fogyasztásának előmozdítására.

III-230. cikk

(1) A versenyszabályokról szóló szakasz a mezőgazdasági termékek termelésére és kereskedelmére csak olyan mértékben alkalmazható, ahogyan azt a III-231. cikk (2) bekezdésével összhangban elfogadott európai törvény vagy kerettörvény – a III-227. cikkben megfogalmazott célkitűzések figyelembevételével – meghatározza.

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai rendeletben vagy európai határozatban támogatás nyújtását engedélyezheti:

a) szerkezeti vagy természeti feltételek miatt hátrányos helyzetben lévő üzemek védelméhez;

b) gazdaságfejlesztési programok keretében.

III-231. cikk

(1) A Bizottság javaslatokat terjeszt elő a közös agrárpolitika kidolgozására és végrehajtására, beleértve a nemzeti rendtartásoknak a III-228. cikk (1) bekezdésében említett közös piacszervezés egyik formájával történő felváltását, továbbá az e szakaszban meghatározott intézkedések végrehajtására.

Ezekben a javaslatokban figyelembe kell venni az ebben a szakaszban említett mezőgazdasági kérdések egymással való kölcsönös összefüggését.

(2) A III-228. cikk (1) bekezdésében előírt közös piacszervezést, továbbá a közös agrárpolitika és a közös halászati politika célkitűzéseinek megvalósításához szükséges egyéb rendelkezéseket európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg. Az ilyen az európai törvényt vagy kerettörvényt a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell

<p><i>A Tanács dönt a következő kérdésekben:</i> <i>- az árak, a lefölözések és a támogatások</i> <i>- mennyiségi korlátozások</i> <i>- halászati kvóták</i></p>	<p>elfogadni.</p> <p>(3) A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, európai rendeletet vagy határozatot fogad el az árak, a lefölözések, a támogatások és a mennyiségi korlátozások rögzítésére, továbbá a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.</p>
<p><i>A nemzeti piaci rendtartást közös piacszervezés válthatja fel, ha:</i> <i>- az alkalmazkodás időigényére tekintettel vannak</i></p>	<p>(4) A (2) bekezdésnek megfelelően a nemzeti piaci rendtartásokat a III-228. cikk (1) bekezdése szerinti közös piacszervezés válthatja fel, ha</p> <p>a) a közös piacszervezés azoknak az ilyen intézkedést ellenző tagállamoknak, amelyek a kérdéses termeléssel kapcsolatban saját nemzeti piaci rendtartással rendelkeznek, az érintett termelők foglalkoztatására és életszínvonalára vonatkozóan egyenértékű biztosítékot nyújt; ennek során a lehetséges alkalmazkodás és a szükséges szakosodás ütemét is figyelembe kell venni, és</p>
<p><i>- a nemzeti piachoz hasonló feltételeket biztosít</i></p>	<p>b) ez a közös piacszervezés a nemzeti piacon fennálló feltételekhez hasonló feltételeket biztosít az Unión belüli kereskedelem számára.</p>
	<p>(5) Ha egyes nyersanyagokra vonatkozóan a közös piacszervezést azt megelőzően hozzák létre, hogy a megfelelő feldolgozott termékekre már létezne közös piacszervezés, a harmadik országokba irányuló kivitelre szánt feldolgozott termékekhez felhasznált nyersanyagok az Unión kívülről is behozhatók.</p>
<p>Megkülönböztetés esetén kiegyenlítő díj alkalmazása</p>	<p style="text-align: center;">III-232. cikk</p> <p>Ha egy tagállamban valamely termék olyan nemzeti piaci rendtartás vagy azzal azonos hatású nemzeti szabályozás hatálya alá tartozik, amely egy másik tagállam hasonló termékének versenyhelyzetét hátrányosan befolyásolja, a tagállamok kiegyenlítő díjat számolnak fel az abból a tagállamból érkező behozatalra, amelyben ilyen rendtartás vagy szabályozás létezik, kivéve ha ez utóbbi állam a kivitelre kiegyenlítő díjat alkalmaz.</p>
<p><i>A díj nagyságát a Bizottság állapítja meg</i></p>	<p>Ezeknek a díjnak az összegét, az egyensúly helyreállításához szükséges mértékben, a Bizottság állapítja meg európai rendeletekben vagy határozatokban; ezeken túlmenően egyéb intézkedéseket is engedélyezhet, amelyeknek feltételeit és részleteit maga határozza meg.</p>

5. SZAKASZ

Környezet

- megosztott hatáskör

KÖRNYEZET

III-233. cikk

Környezetvédelmi célok

(1) Az Unió környezetpolitikája hozzájárul a következő célkitűzések eléréséhez:

- a) a környezet minőségének megőrzése, védelme és javítása,
- b) az emberi egészség védelme,
- c) a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosítása,
- d) a regionális vagy világméretű környezeti problémák leküzdésére irányuló intézkedések ösztönzése nemzetközi szinten.

A védelem magas, de nem a „legmagasabb” szintje

Az elővigyázatosság elve

A megelőzés elve

A „szennyező fizet” elve

(2) Az Unió környezetpolitikájának célja a magas szintű védelem, figyelembe véve ugyanakkor az Unió különböző régióinak helyzetében mutatkozó különbségeket. Ez a politika az elővigyázatosság és a megelőzés elvén, a környezeti károk elsődlegesen a forrásuknál történő elhárításának elvén, valamint a „szennyező fizet”-elven alapul.

Biztonsági záradék

Ebben az összefüggésben a környezetvédelmi követelményeknek megfelelő harmonizációs intézkedések adott esetben egy védzáradékot foglalnak magukban, amely felhatalmazza a tagállamokat arra, hogy nem gazdasági jellegű környezetvédelmi okokból ideiglenes intézkedéseket tegyenek, amelyek uniós ellenőrzési eljárás alá tartoznak.

Környezetpolitikájában az Unió figyelembe veszi:

(3) Környezetpolitikája kidolgozása során az Unió figyelembe veszi:

- a) a rendelkezésre álló tudományos és műszaki adatokat,
- b) az Unió különböző régióinak környezeti feltételeit,
- c) a beavatkozás, illetve a be nem avatkozás lehetséges hasznait és költségeit,
- d) az Unió egészének gazdasági és társadalmi fejlődését, valamint régióinak kiegyensúlyozott fejlődését.

Harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel való együttműködés

(4) Az Unió és a tagállamok hatáskörük keretén belül együttműködnek a harmadik országokkal és a hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel. A Unió által folytatott együttműködésre vonatkozó részletes szabályok az Unió és az érintett harmadik felek közötti megállapodások tárgyát képezhetik.

Az első albekezdés nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy nemzetközi fórumokon tárgyalásokat folytassanak és nemzetközi megállapodásokat kössenek.

III-234. cikk

Intézkedések jogalkotási uton, konzultálva a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal

(1) A III-233. cikkben említett célok elérése érdekében megteendő intézkedéseket európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

Egyhangúság és konzultációs eljárás szükséges:

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve és a III-172. cikk sérelme nélkül a Tanács egyhangúlag fogadja el az olyan európai törvényeket, illetve kerettörvényeket, amelyek:

- adózási természetű intézkedéseknél

a) elsődlegesen adózási természetű intézkedéseket állapítanak meg;

b) olyan intézkedéseket állapítanak meg, amelyek érintik

- területrendezésnél

i. a területrendezést;

- vízkészletgazdálkodás esetében

ii. a mennyiségi vízkészlet-gazdálkodást, illetve amelyek az e készletek rendelkezésre állását akár közvetlenül, akár közvetve befolyásolják,

- földhasználat esetében

iii. a földhasználatot, kivéve a hulladék-gazdálkodást;

- energiaforrások közötti választásnál

c) a tagállamok valamelyikének különböző energiaforrások közötti választását és energiaellátásának általános szerkezetét jelentős mértékben érintő intézkedéseket állapítanak meg.

A Tanács egyhangú határozatában előírhatja, hogy a rendes jogalkotási eljárást kell alkalmazni

A Tanács, a Bizottság javaslata alapján, egyhangúlag elfogadott európai határozatban előírhatja, hogy az első albekezdésben említett területeken a rendes törvényalkotási eljárást kell alkalmazni.

A Tanács minden esetben az Európai Parlamenttel, a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően határoz.

Cselekvési programok: jogalkotási eljárás és konzultáció a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális

(3) Európai törvény általános cselekvési programokat állapít meg, amelyek meghatározzák az elérendő elsődleges célkitűzéseket. Az ilyen európai törvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

<i>Bizottsággal</i>	Az e programok végrehajtásához szükséges intézkedéseket, az adott esettől függően, az (1), illetve a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelően kell elfogadni.
<i>A környezetvédelmi politika végrehajtása és finanszírozása a tagállamokra tartozik</i>	(4) Az Unió által elfogadott egyes intézkedéseket nem érintve, a környezetpolitika finanszírozásáról és megvalósításáról a tagállamok gondoskodnak.
<i>Átmeneti mentességek, ha a költségek túlságosan magasak</i>	(5) Ha az (1) bekezdésen alapuló valamely intézkedés egy tagállam hatóságai számára aránytalanul magas költségekkel járna, az ilyen intézkedésekben – a „szennyező fizet”-elv sérelme nélkül – megfelelő módon rendelkezni kell a következőkről:
<i>- átmeneti mentesség</i>	a) átmeneti eltérés és/vagy
<i>- pénzügyi támogatást</i>	b) a Kohéziós Alapból nyújtott pénzügyi támogatás.
<i>A szigorúbb nemzeti szabályozás fenntartható, ha az összhangban van az alkotmánnyal. A Bizottságot erről tájékoztatni kell</i>	(6) Az e cikk alapján elfogadott védintézkedések nem akadályozzák a tagállamokat abban, hogy szigorúbb védintézkedések tartsanak fenn vagy vezessenek be. Ezeknek az intézkedéseknek összeegyeztethetőeknek kell lenniük az Alkotmánnyal. Az intézkedésekről értesíteni kell a Bizottságot.
Fogyasztóvédelem - megosztott hatáskör	<p style="text-align: center;">6. SZAKASZ FOGYASZTÓVÉDELEM</p> <p style="text-align: center;">III-235. cikk</p>
<i>Cél: a védelem magas szintje, de nem a „legmagasabb” szint</i>	(1) A fogyasztói érdekek érvényesülésének előmozdítása és a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása érdekében az Unió hozzájárul a fogyasztók egészségének, biztonságának és gazdasági érdekeinek védelméhez, valamint a tájékoztatáshoz, oktatáshoz és az érdekeik védelmét célzó önszerveződéshez való jogaik megerősítéséhez.
	(2) Az Unió a következőkkel járul hozzá az (1) bekezdésben említett célok eléréséhez:
	a) a III-172. cikk alapján a belső piac létrehozásával, illetve működésével összefüggésben elfogadott intézkedések;
	b) a tagállami politikákat támogató, kiegészítő és figyelemmel kísérelő intézkedések.

Jogalkotási eljárás és konzultáció a Gazdasági és Szociális Bizottsággal

(3) A (2) bekezdés b) pontjában említett intézkedéseket európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

*A szigorúbb nemzeti intézkedések fenntarthatók, ha azok összeegyeztethetők az alkotmánnyal
A Bizottságot tájékoztatni kell*

(4) A (3) bekezdés szerint elfogadott jogi aktusok nem akadályozzák a tagállamokat abban, hogy szigorúbb védintézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be. Ezeknek az intézkedéseknek összeegyeztethetőeknek kell lenniük az Alkotmánnyal. Az intézkedésekről értesíteni kell a Bizottságot.

Közlekedéspolitika
- megosztott hatáskör

7. SZAKASZ KÖZLEKEDÉS

III-236. cikk

(1) Az Alkotmány célkitűzései az e szakaszban szabályozott területeken egy közös közlekedéspolitika keretében valósulnak meg.

Együttdöntés és konzultáció a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal

(2) Az (1) bekezdést, figyelembe véve a közlekedés sajátosságait, európai törvény vagy kerettörvény hajtja végre. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

Az ilyen európai törvény vagy kerettörvény megállapítja:

*A közlekedéspolitika kiterjed:
- a nemzetközi közlekedésre*

a) a valamely tagállam területére irányuló vagy onnan kiinduló, illetve egy vagy több tagállam területén áthaladó nemzetközi közlekedésre alkalmazandó közös szabályokat;

- a közlekedési szolgáltatásokra

b) azokat a feltételeket, amelyek mellett valamely tagállamban egy ott nem honos fuvarozó közlekedési szolgáltatásokat végezhet;

*- a közlekedés biztonságára
- egyéb vonatkozó területekre
A földrajzi különbségek figyelembe veendő*

c) a közlekedés biztonságát javító intézkedéseket;

d) az egyéb megfelelő rendelkezéseket.

(3) A (2) bekezdésben említett európai törvény vagy kerettörvény elfogadásakor figyelembe kell venni azokat az eseteket, ahol az európai

törvény vagy kerettörvény alkalmazása egyes régiókban súlyosan befolyásolhatja az életszínvonalat, a foglalkoztatási szintet, illetve a közlekedési eszközök és infrastruktúra működtetését.

III-237. cikk

*Átmeneti rendelkezések
- a Tanács egyhangú döntésével hagyhat csak jóvá olyan szabályozást, amely a más országokbeli fuvarozókat hátrányosan érinti*

A III-236. cikk (2) bekezdésében említett európai törvények és kerettörvények elfogadásáig az erre a területre 1958. január 1-jén, illetve a csatlakozó államoknál a csatlakozásuk időpontjában irányadó különböző rendelkezéseket egyetlen tagállam sem változtathatja meg oly módon, hogy azok más tagállamok fuvarozóit a belföldi fuvarozóknál – akár közvetlenül, akár közvetve – hátrányosabban érintsék, kivéve, ha ez alól a Tanács egyhangúlag elfogadott európai határozatban eltérést engedélyezett.

III-238. cikk

Támogatások bizonyos határok között adhatók

Az Alkotmánnyal összeegyeztethetők azok a támogatások, amelyek megfelelnek a közlekedés összehangolására irányuló igényeknek, vagy amelyek a közszolgáltatás fogalmában benne rejlő bizonyos kötelezettségek terheinek megtérítését szolgálják.

III-239. cikk

A fuvarozók körülményeit figyelembe kell venni

Az Alkotmány keretei között a fuvarozási díjakra és feltételekre vonatkozóan elfogadott intézkedéseknek figyelembe kell venniük a fuvarozók gazdasági körülményeit.

III-240 . cikk

A megkülönböztetés tilalma

(1) Az Unión belüli közlekedés terén tilos minden olyan hátrányos megkülönböztetés, amely abban nyilvánul meg, hogy a fuvarozók azonos áruk azonos viszonylatban történő fuvarozása esetén különböző díjakat és feltételeket állapítanak meg az áru származása vagy rendeltetési helye szerinti tagállamtól függően.

(2) Az (1) bekezdés nem zárja ki hogy a III-236. cikk (2) bekezdése alapján egyéb európai törvények és kerettörvények kerüljenek elfogadásra.

A részletes szabályokat a Tanácsnak kell elfogadnia

(3) A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadja az (1) bekezdés végrehajtására vonatkozó európai rendeleteket és határozatokat. A Tanács az Európai Parlamenttel és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően határoz.

A Tanácsnak a megkülönböztetés ellen fel kell lépnie

A Tanács mindenekelőtt olyan európai rendeleteket és határozatokat fogadhat el, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az Unió intézményei az (1) bekezdésben megállapított szabály betartását biztosítani tudják, továbbá hogy az ebből származó előnyöket a felhasználók teljes mértékben élvezhessék.

(4) A Bizottság saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérelmére az (1) bekezdés hatálya alá tartozó valamennyi hátrányos megkülönböztetést megvizsgálja, és az érintett tagállamokkal folytatott konzultációt követően, a (3) bekezdésben említett európai rendeletek és határozatok keretei között elfogadja a szükséges európai határozatokat.

III-241. cikk

A tagország támogatást (saját vállalatának) csak a Bizottság engedélyével adhat

(1) A tagállamok az Unión belüli közlekedés tekintetében nem állapíthatnak meg olyan díjat vagy feltételt, amely egy vagy több vállalkozás vagy iparág támogatásának vagy védelmének valamely elemét foglalja magában, kivéve ha a Bizottság ezt európai határozatban engedélyezi.

(2) A Bizottság saját kezdeményezésére vagy valamely tagállam kérelmére megvizsgálja az (1) bekezdésben említett díjakat és feltételeket, figyelembe véve különösen a megfelelő regionális gazdaságpolitika követelményeit, a gazdasági fejlődésben elmaradt területek szükségleteit és a politikai körülmények által súlyosan érintett területek problémáit egyrészt, valamint a díjaknak és feltételeknek a különböző közlekedési módok közötti versenyre gyakorolt hatását másrészt. A valamennyi érintett tagállammal lefolytatott konzultációt követően a Bizottság elfogadja a szükséges európai határozatokat.

A Bizottság európai határozatokkal irányít Versenytarifákra nem vonatkozik a tilalom

(3) Az (1) bekezdésben előírt tilalom nem vonatkozik a versenytarifákra.

III-242. cikk

Elfogadható határátlépési díj

A fuvarozók által a határátlépéssel összefüggésben a fuvardíjakon felül felszámított költségek vagy díjak nem léphetnek túl egy ésszerű szintet, figyelembe véve a határátlépéssel ténylegesen felmerült költségeket is.

A tagállamok törekednek ezeknek a költségeknek a csökkentésére.

A Bizottság e cikk alkalmazására ajánlásokat tehet a tagállamoknak.

III-243. cikk

Derogáció a német megosztottság miatt

E szakasz rendelkezései nem akadályozzák a Németországi Szövetségi Köztársaságban hozott intézkedések alkalmazását, amennyiben azokra olyan gazdasági hátrányok ellensúlyozása érdekében van szükség,

amelyeket Németország felosztása okozott a Szövetségi Köztársaság e felosztás által érintett egyes területeinek gazdaságában. Öt évvel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés hatálybalépését követően e cikket a Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai határozattal hatályon kívül helyezheti.

III-244. cikk

Tanácsadó Bizottság

A Bizottság mellett a tagállamok kormányai által kijelölt szakértőkből álló tanácsadó bizottságot kell létrehozni. A Bizottság, amennyiben szükségesnek tartja, konzultál ezzel a bizottsággal a közlekedési kérdésekről.

III-245. cikk

E rendelkezéseket alkalmazni kell:

- a vasúti,
- közúti
- belvízi közlekedésre
- tengeri és légi közlekedés

(1) E szakaszt a vasúti, közúti és belvízi közlekedésre kell alkalmazni.

(2) Európai törvény vagy kerettörvény megfelelő rendelkezéseket állapíthat meg a tengeri és légi közlekedésre vonatkozóan. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

Transzeurópai hálózatok
- megosztott hatáskör

8. SZAKASZ
TRANSZEURÓPAI HÁLÓZATOK

III-246. cikk

- közlekedési
- telekommunikációs
- energia hálózatok létesítése

(1) A III-130. és III-220. cikkben említett célkitűzések elérése, valamint annak lehetővé tétele érdekében, hogy az uniós polgárok, a gazdasági szereplők, valamint a regionális és helyi közösségek a belső határok nélküli térség kialakításának előnyeit teljes mértékben élvezhessék, az Unió hozzájárul a transzeurópai hálózatok létrehozatalához és fejlesztéséhez a közlekedési, a távközlési és az energiaipari infrastruktúra területén.

Nemzeti hálózatok összekapcsolása

(2) A nyitott és versengő piacok rendszerének keretén belül az Unió fellépésének az a célja, hogy elősegítse a nemzeti hálózatok összekapcsolódását és átjárhatóságát, valamint a hálózatokhoz történő hozzáférést. Az Unió különös figyelmet fordít annak szükségességére, hogy a szigeteket, az elzárt területeket és a peremterületeket összekössék a Közösség központi területeivel.

III-247. cikk

Az unió eszközei:

- irányelvek

*- hálózatok
átjárhatóságát biztosító
intézkedések*

- Projektek

(1) A III-246. cikkben említett célkitűzések elérése érdekében az Unió:

a) iránymutatás-csomagot dolgoz ki, amely a transzeurópai hálózatok területén a tervezett intézkedések célkitűzéseire, prioritásaira és főbb vonalaira vonatkozik; ezek az iránymutatások közös érdekű projekteket határoznak meg;

b) végrehajt minden olyan intézkedést, különösen a műszaki szabványok harmonizálásának területén, amely a hálózatok átjárhatóságának biztosításához szükséges;

c) támogathatja – különösen megvalósíthatósági tanulmányok, hitelgaranciák vagy kamattámogatások formájában – a tagállamok által támogatott, az a) pontban említett iránymutatások által meghatározott közös érdekű projekteket; az Unió emellett a Kohéziós Alapon keresztül hozzájárulhat a közlekedési infrastruktúra területén egyedi projektek finanszírozásához a tagállamokban.

Az Unió tevékenységei során figyelembe kell venni a projektek potenciális gazdasági életképességét.

*Általános jogalkotási
eljárás, konzultáció a
Régiók Bizottságával és
a Gazdasági és
Szociális Bizottsággal*

(2) A (1) bekezdésben említett iránymutatásokat és egyéb intézkedéseket európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

Jóváhagyás

A valamely tagállam területét érintő iránymutatásokhoz és közös érdekű projektekhez az érintett tagállam egyetértése szükséges.

*Tagállamok közötti
koordináció*

(3) A tagállamok a Bizottsággal kapcsolatot tartva összehangolják azokat a nemzeti szinten folytatott politikáikat, amelyek jelentős hatással lehetnek a III-246. cikkben említett célkitűzések elérésére. A Bizottság a tagállamokkal szorosan együttműködve megtehet minden hasznos kezdeményezést az összehangolás előmozdítására.

*Nemzetközi
együttműködés*

(4) Az Unió a közös érdekű projektek előmozdítása és a hálózatok átjárhatóságának biztosítása érdekében harmadik országokkal együttműködést folytathat.

*Kutatás, műszaki
fejlesztés és úrkutatás
- megosztott hatáskör*

9. SZAKASZ
KUTATÁS, TECHNOLÓGIAI FEJLESZTÉS ÉS
ÚRKUTATÁS

(Tagállamok hatásköre megmarad)

III-248. cikk

Célok:

- a tudományos és kutatási bázis erősítése
- a kutatás elősegítése

(1) Az Unió arra törekszik, hogy egy európai kutatási térség létrehozásával, amelyen belül a kutatók, a tudományos ismeretek és a technológiák szabadon áramlanak, erősítse tudományos és technológiai alapjait, továbbá ösztönözze versenyképességének fejlődését – ideértve az Unió iparát is –, ugyanakkor támogassa az Alkotmány egyéb fejezetei alapján szükségesnek ítélt kutatási tevékenységeket.

Az Unió a műszaki haladás érdekében ösztönzi:

- a vállalatokat
- a kutató központokat
- az egyetemeket
- a kutatók szabad mozgását

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából az Unió az egész területén ösztönzi a vállalkozásokat – a kis- és középvállalkozásokat is beleértve –, a kutatóközpontokat és egyetemeket a magas színvonalú kutatási és technológiafejlesztési tevékenységeik terén. Így különösen a nemzeti közbeszerzések megnyitása, a közös szabványok meghatározása és az együttműködés jogi és adóügyi akadályainak felszámolása útján támogatja azokat az együttműködésüket célzó erőfeszítéseiket, amelyek célja elsősorban az, hogy a kutatók a határokon átívelve szabadon együttműködhessenek egymással, és hogy a vállalkozások képesek legyenek kihasználni a belső piac lehetőségeit.

(3) Az Unió a kutatás és a technológiafejlesztés terén végzett minden tevékenységét – a demonstrációs projekteket is beleértve – e szakasz rendelkezéseinek megfelelően kell meghatározni és végrehajtani.

III-249. cikk

Eszközök:

A III-248. cikkben meghatározott célkitűzések megvalósítása érdekében az Unió a tagállamokban végzett tevékenységeket kiegészítő alábbi tevékenységeket folytatja:

- programok

a) kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs programok végrehajtása a vállalkozásokkal, kutatóközpontokkal és egyetemekkel való és az azok közötti együttműködés előmozdításával;

- együttműködés

b) a harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel történő együttműködés előmozdítása az uniós kutatás, technológiafejlesztés és demonstráció területén;

- ismeretek terjesztése

c) az uniós kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységek eredményeinek terjesztése és hasznosítása;

- kutatók képzésének és mobilitásának ösztönzése

d) az uniós kutatók képzésének és mobilitásának ösztönzése.

III-250. cikk

Tagállami egyeztetés

(1) Az Unió és a tagállamok a nemzeti politikák és az uniós politika kölcsönös összhangjának biztosítása érdekében összehangolják kutatási és technológiafejlesztési tevékenységeiket.

*- irányelvek
- legjobb gyakorlat
- figyelemmel kísérés
- értékelés*

(2) A Bizottság a tagállamokkal szorosan együttműködve megtehet minden hasznos kezdeményezést az (1) bekezdésben említett összehangolás előmozdítása érdekében, különös tekintettel az iránymutatások és mutatók megállapítására, a bevált gyakorlatok cseréjének megszervezésére, valamint az időszakonkénti felülvizsgálat és kiértékelés szükséges elemeinek kialakítására irányuló kezdeményezésekre. Az Európai Parlamentet teljeskörűen tájékoztatni kell.

III-251. cikk

*Többéves
keretprogram,
jogalkotási eljárás
konzultáció a Régiók
Bizottsággal és a
Gazdasági és Szociális
Bizottsággal*

(1) Európai törvény többéves keretprogramot állapít meg, amely az Unió által finanszírozott valamennyi tevékenységet felöleli. Az ilyen európai törvényt a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

A keretprogram:

A keretprogram

*- meghatározza a
célokat*

a) megállapítja azokat a tudományos és technológiai célkitűzéseket, amelyeket a III-249. cikkben előirányzott tevékenységekkel kell megvalósítani, és megállapítja az ezekkel kapcsolatos prioritásokat;

b) kijelöli e tevékenységek irányvonalait;

*- megállapítja a
pénzügyi kereteket*

c) megállapítja a keretprogramban való uniós pénzügyi részvétel legmagasabb teljes összegét és részletes szabályait, valamint az egyes előirányzott tevékenységekre vonatkozó részösszegeket.

(2) A többéves keretprogramot a helyzet változásának megfelelően ki kell igazítani, illetve ki kell egészíteni.

Egyedi programok

(3) A Tanács európai törvényben megállapítja azokat az egyedi programokat, amelyek a többéves keretprogramokat az egyes tevékenységek keretén belül végrehajtják. Minden egyedi programban meg kell határozni végrehajtásának részletes szabályait, rögzíteni kell időtartamát és rendelkezni kell a szükségesnek ítélt eszközökről. Az egyedi programokban rögzített, szükségesnek ítélt összegek nem léphetik túl a keretprogramra és az egyes tevékenységekre megállapított teljes összeg

<p><i>A részletes szabályokat a Bizottság javaslatára a Tanács állapítja meg</i></p>	<p>felső határát. Az ilyen európai törvényt az Európai Parlamenttel és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.</p> <p>(4) A többéves keretprogramokban tervezett tevékenységek kiegészítéseként európai törvény állapítja meg az európai kutatási térség végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Az ilyen európai törvényt a Tanács a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően fogadja el.</p>
<p><i>A végrehajtást európai törvények és kerettörvények biztosítják, amelyek megállapítják - a részvételi szabályokat</i></p>	<p style="text-align: center;">III-252. cikk</p> <p>(1) A többéves keretprogram végrehajtása céljából európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg:</p> <p>a) a vállalkozások, kutatóközpontok és egyetemek részvételére vonatkozó szabályokat, és</p>
<p><i>- a kutatási eredmények terjesztésére vonatkozó szabályokat</i></p> <p><i>Törvénykezés az általános eljárás keretében</i></p> <p><i>Kiegészítő programok az egyes tagállamokban</i></p>	<p>b) a kutatási eredmények terjesztésére vonatkozó szabályokat.</p> <p>Az ilyen európai törvényt és kerettörvényt a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.</p> <p>(2) A többéves keretprogram végrehajtása során európai törvénnyel olyan kiegészítő programok is létrehozhatók, amelyekben csak bizonyos tagállamok vesznek részt, és amelyeket – az Unió esetleges részvételére is figyelemmel – a részt vevő tagállamok finanszíroznak.</p>
<p><i>... melyek meghatározása európai törvénnyel történik a Régiók Bizottsága és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal való konzultációt követően</i></p> <p><i>Tagállamok egy csoportja által kialakított programokban az Unió részt vehet</i></p>	<p>A kiegészítő programokra, így különösen az ismeretek terjesztésére és a más tagállamok általi hozzáférésre vonatkozó szabályokat európai törvény állapítja meg. Az ilyen európai törvényt a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően, az érintett tagállamokkal egyetértésben kell elfogadni.</p> <p>(3) A többéves keretprogram végrehajtása során európai törvény – az érintett tagállamokkal egyetértésben – előírhatja a több tagállam által indított kutatási és fejlesztési programokban való részvételt, beleértve az e programok végrehajtására kialakított struktúrákban való részvételt is.</p> <p>Az ilyen európai törvényt a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.</p>
<p><i>Nemzetközi</i></p>	<p>(4) A többéves keretprogram végrehajtása során az Unió harmadik</p>

együtműködés

országokkal vagy nemzetközi szervezetekkel történő együtműködést irányozhat elő az uniós kutatás, technológiafejlesztés és demonstráció területén.

Az ilyen együtműködésre vonatkozó részletes szabályok az Unió és az érintett harmadik felek közötti megállapodások tárgyát képezhetik.

III-253. cikk

A részletes szabályokat a Tanács határozza meg

A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai rendelettel vagy határozattal közös vállalkozásokat vagy egyéb olyan struktúrákat hozhat létre, amelyek az uniós kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs programok szabályszerű végrehajtásához szükségesek. A Tanács az Európai Parlamenttel és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően határoz.

Európai űrpolitika

III-254. cikk

- ez egy új hatáskör

*- közös kezdeményezések elősegítése
- kutatások támogatása
- erőfeszítések koordinálása*

(1) A tudományos és műszaki haladás, az ipari versenyképesség, valamint az uniós politikák végrehajtásának elősegítése érdekében az Unió európai űrpolitikát alakít ki. E célból közös kezdeményezéseket támogathat, előmozdíthatja a kutatást és a technológiafejlesztést, továbbá összehangolhatja a világűr kutatásához és hasznosításához szükséges erőfeszítéseket.

A célok elérését európai törvények és kerettörvények biztosítják, jogalkotási eljárás keretében

(2) Az (1) bekezdésben említett célkitűzések megvalósításához való hozzájárulás érdekében a szükséges intézkedéseket európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg; az intézkedések európai űrprogram formájában is megvalósulhatnak.

Kapcsolatok az Európai Űrügynökséggel

(3) Az Unió megfelelő kapcsolatokat épít ki az Európai Űrügynökséggel.

III-255. cikk

A Bizottság éves jelentés készít

A Bizottság minden év elején jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentés különösen a megelőző évi kutatási és technológiafejlesztési tevékenységre, e tevékenységek eredményének terjesztésére, valamint a folyó év munkaprogramjára terjed ki.

Energia

- megosztott hatáskör

10. SZAKASZ
ENERGIA

III-256. cikk

Nemzetközi energiapiac feladatai:

(1) A belső piac létrehozása, illetve működése keretében, valamint a környezet megőrzésének és javításának szükségességére tekintettel az Unió energiapolitikájának fő céljai a következők:

- működő energiapiac biztosítása

a) az energiapiac működésének biztosítása,

- az energiaellátás biztonságának garantálása

b) az energiaellátás biztonságának garantálása az Unión belül, és

- új és megújítható energiaforrások hasznosításának elősegítése

c) az energiahatékonyság és az energiatakarékosság, valamint az új és megújuló energiaforrások kifejlesztésének előmozdítása.

Jogalkotási eljárás, konzultáció a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal

(2) Az Alkotmány egyéb rendelkezései alkalmazásának sérelme nélkül, az (1) bekezdésben említett célkitűzések elérésére európai törvény vagy kerettörvény intézkedéseket állapít meg. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

Nem befolyásolhatja a tagállamok energiaforrások közötti választásának lehetőségeit

Az ilyen európai törvény vagy kerettörvény – a III-234. cikk (2) bekezdésének c) pontját nem érintve – nem befolyásolhatja a tagállamok jogát az energiaforrások kiaknázására vonatkozó feltételek meghatározására, továbbá nem befolyásolhatja a tagállamok különböző energiaforrások közötti választását és energiaellátásuk általános szerkezetét.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az ott említett intézkedéseket, amennyiben azok elsődlegesen adózási természetűek, a Tanács által elfogadott európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége

IV. FEJEZET
A SZABADSÁG, A BIZTONSÁG ÉS A JOG
ÉRVÉNYESÜLÉSÉNEK TÉRSÉGE

1. SZAKASZ
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

III-257. cikk

Megosztott hatáskör

(1) Az Unió egy, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget alkot, amelyben tiszteletben tartják az alapvető jogokat és a tagállamok eltérő jogrendszereit és jogi hagyományait.

Nincsenek belső határok

(2) Az Unió biztosítja a személyek belső határokon történő ellenőrzések alóli mentességét, továbbá a menekültügy, a bevándorlás és a külső határok ellenőrzése terén a tagállamok közötti szolidaritáson alapuló olyan közös politikát alakít ki, amely a harmadik országok állampolgáraival szemben méltányos bánásmódot biztosít. E fejezet alkalmazásában a hontalan személyeket harmadik ország állampolgárának kell tekinteni.

Közös politika a menekültügy, a bevándorlás és a külső határok védelme terén

Harc a bűnözés, a rasszizmus és az idegengyűlölet ellen

(3) Az Unió a bűncselekmények, a rasszizmus és az idegengyűlölet megelőzésére és leküzdésére irányuló intézkedésekkel, valamint a rendőri, az igazságügyi és az egyéb, hatáskörrel rendelkező hatóságok koordinációjára és együttműködésére irányuló intézkedésekkel, továbbá a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismerése és – amennyiben szükséges – a büntető jogszabályok közelítése révén a biztonság magas szintjének garantálásán munkálkodik.

A rendőrség és igazságügyi szervek együttműködése, a bírósági határozatok kölcsönös elismerése, jogszabályok közelítése

Igazolások és ítéletek kölcsönös elfogadása

(4) Az Unió, különösen a polgári ügyekben hozott bírósági és bíróságon kívüli határozatok kölcsönös elismerésének elvével, megkönnyíti az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést.

Stratégiai irányelvek

III-258. cikk

- Európai Tanács határozza meg

Az Európai Tanács meghatározza a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségén belüli törvényalkotási és operatív programok tervezésére vonatkozó stratégiai iránymutatásokat.

Nemzeti parlamentek részvétele

III-259. cikk

- szubszidiaritási elv érvényesülésének biztosítása az igazságügyi együttműködés terén

A nemzeti parlamentek a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben foglaltaknak megfelelően gondoskodnak arról, hogy a 4. és 5. szakasz keretében benyújtott törvényalkotási javaslatok és kezdeményezések összhangban legyenek a szubszidiaritás és az arányosság elvével.

III-260. cikk

A Tanács minősített többséggel dönt a szükséges szabályokról

Bizottság és tagállamok értékeli e fejezet végrehajtását és tájékoztatják az EP-t

Állandó bizottság a Tanács keretében

Biztosítja a belbiztonság terén való együttműködést

Tájékoztatja a nemzeti parlamenteket és az EP-t

Mindez nem érinti a közrend fenntartásának tagállami felelősségét

A közigazgatási együttműködést európai rendeletek biztosítják. Ezeket a Tanács fogadja el, minősített többséggel, a Bizottság javaslatára, az EP-vel való konzultáció után

Kettős kezdeményezési jog az igazságügyi együttműködés területén, kezdeményező lehet:
- a Bizottság

- a tagállamok

A III-360–III-362. cikk sérelme nélkül a Tanács a Bizottság javaslata alapján európai rendeleteket és határozatokat fogadhat el, amelyekben megállapítja azokat a szabályokat, amelyek szerint a tagállamok a Bizottsággal együttműködve – különösen a kölcsönös elismerés elvének teljes körű alkalmazását elősegítendő – elvégzik az e fejezetben említett uniós politikák tagállami hatóságok általi végrehajtásának objektív és pártatlan értékelését. Az értékelés tartalmáról és eredményéről tájékoztatni kell az Európai Parlamentet és a nemzeti parlamenteket.

III-261. cikk

A belső biztonságra vonatkozó operatív együttműködés Unión belüli előmozdításának és erősítésének biztosítására a Tanácson belül egy állandó bizottság jön létre. A III-344. cikk sérelme nélkül e bizottság segíti a hatáskörrel rendelkező tagállami hatóságok intézkedéseinek összehangolását. E bizottság munkájába az Unió érintett szerveinek és hivatalainak képviselőit is be lehet vonni. A bizottság munkájáról folyamatosan tájékoztatni kell az Európai Parlamentet és a nemzeti parlamenteket.

III-262. cikk

E fejezet nem érinti a közrend fenntartásával, illetve a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlását.

III-263. cikk

A Tanács európai rendeleteket fogad el a tagállamok illetékes szervezeti egységei között, illetve az ezen egységek és a Bizottság között az e fejezet által szabályozott területeken történő igazgatási együttműködés biztosítására. A Tanács, a III-264. cikkre is figyelemmel, a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

III-264. cikk

A 4. és 5. szakaszban említett jogi aktusokat, valamint a III-263. cikkben meghatározott, az e szakaszban említett területeken az igazgatási együttműködést biztosító európai rendeleteket

a) a Bizottság javaslata alapján vagy

b) a tagállamok egynegyedének kezdeményezése alapján kell elfogadni.

egynegyede

**Határellenőrzés,
menedék és
bevándorlás**

- megosztott hatáskör

Célok:

- személyeket nem
ellenőriznek a belső
határokon

- külső határok
felügyelete

- külső határok közös
rendszerben történő
őrizete

Intézkedések:

- közös vízumpolitika

- a külső határokon
történő személy-
ellenőrzés szabályai

- harmadik országokból
érkezőkre vonatkozó
szabályok

- integrált határőrizeti
rendszer létrehozása

- belső határokon a
személyeket nem
ellenőrzik

Ennek nincs hatása a
tagállamok földrajzi
határaitra

Menekültügy

2. SZAKASZ

A HATÁROK ELLENŐRZÉSÉVEL, A MENEKÜLTÜGGYEL ÉS A BEVÁNDORLÁSSAL KAPCSOLATOS POLITIKÁK

III-265. cikk

(1) Az Unió olyan politikát alakít ki, amelynek célja:

a) annak biztosítása, hogy a belső határok átlépésekor a személyek, állampolgárságuktól függetlenül, mentesüljenek mindenfajta ellenőrzés alól;

b) a személyek ellenőrzésének és a határátlépések eredményes felügyeletének biztosítása a külső határokon;

c) a külső határok integrált határőrizeti rendszerének fokozatos bevezetése.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából európai törvény vagy kerettörvény intézkedéseket állapít meg a következőkre vonatkozóan:

a) a vízumokra és az egyéb rövid távú tartózkodásra jogosító tartózkodási engedélyekre vonatkozó közös politika;

b) azok az ellenőrzések, amelyeknek a külső határokat átlépő személyeket alá kell vetni;

c) azok a feltételek, amely mellett harmadik országok állampolgárai rövid ideig szabadon mozoghatnak az Unión belül;

d) a külső határok integrált határőrizeti rendszerének fokozatos bevezetéséhez szükséges valamennyi intézkedés;

e) a személyek – állampolgárságuktól független – mentessége mindenfajta ellenőrzés alól a belső határok átlépésekor.

(3) E cikk nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy a nemzetközi joggal összhangban megállapítsák földrajzi határaikat.

III-266. cikk

*- a Genfi Egyezmény
tisztelésben tartása*

(1) Az Unió közös menekültügyi, valamint kiegészítő védelem és ideiglenes védelem nyújtására vonatkozó politikát alakít azzal a céllal, hogy a nemzetközi védelmet igénylő harmadik országbeli állampolgárok mindegyike számára megfelelő jogállást kínáljon és biztosítsa a visszaküldés tilalma elvének tisztelésben tartását. E politikának összhangban kell lennie a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-ai genfi egyezménnyel és az 1967. január 31-ei jegyzőkönyvvel, valamint az egyéb vonatkozó szerződésekkel.

*Szabályozás: általános
jogalkotási eljárás
keretében a következő
területeken:*

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából európai törvény vagy kerettörvény intézkedéseket állapít meg egy közös európai menekültügyi rendszer létrehozása céljából, amely a következőket foglalja magában:

*- egységes
menekültügyi
szabályozás
- nemzetközi védelem
szükségessége esetén
egységes jogállás
harmadik országok
polgárait illetően*

a) az Unió egészén belül érvényes, egységes menekült jogállás a harmadik országok állampolgárai számára,

b) az Unió egészén belül érvényes, egységes kiegészítő védelmet biztosító jogállás a harmadik országok azon állampolgárai számára, akiknek, anélkül hogy európai menekült jogállást kapnának, nemzetközi védelemre van szükségük,

*- közös átmeneti
védelmi rendszer
lakóhelyükről elűzött
emberek tömeges
bevándorlása esetén*

c) közös rendszer a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén e személyek ideiglenes védelmére,

*- a menedékjog
visszavonására
vonatkozó egységes
eljárások*

d) közös eljárások az egységes menekült-, vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállás megadására és visszavonására vonatkozóan,

*- közös kritériumok a
menedékjog
elbírálására*

e) a menedékjog vagy kiegészítő védelem iránti kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó kritériumok és eljárások,

- befogadási feltételek

f) előírások a menedékkérők és a kiegészítő védelmet kérők befogadásának feltételeire vonatkozóan,

*- partnerség harmadik
országokkal a
beáramlás kezelésében*

g) partnerség és együttműködés a harmadik országokkal a menedékkérők, illetve a kiegészítő vagy ideiglenes védelmet kérő személyek beáramlásának kezelése céljából.

Kiegészítő átmeneti

(3) Ha egy vagy több tagállam olyan sürgős helyzetben szembesül, amelyet

*intézkedések hirtelen
tömeges beáramlás
esetén*

*Bizottság javasol, a
Tanács – az EP-vel
való konzultálás után –
minősített többséggel
dönt*

***Közös bevándorlási
politika***

*- beáramlás kezelése
- emberséges
bánásmód
- illegális bevándorlás
elleni küzdelem*

*Intézkedések általános
jogalkotási eljárás
keretében a következő
területeken:*

*- beutazás és
tartózkodás feltételei
- hosszú távú
tartózkodási
engedélyek
- letelepedési engedély
- családegyesítés*

*- harmadik ország
állampolgárainak jogai*

*- kitoloncolás és
repatriálás*

*- emberkereskedelem
elleni küzdelem*

*- visszafogadási
megállapodások*

harmadik országok állampolgárainak hirtelen beáramlása jellemez, a Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai rendeletben vagy határozatban az érintett tagállam vagy tagállamok érdekében átmeneti intézkedéseket fogadhat el. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

III-267. cikk

(1) Az Unió közös bevándorlási politikát alakít ki, amelynek célja a migrációs hullámok hatékony kezelése azok minden szakaszában, méltányos bánásmód biztosítása a harmadik országok azon állampolgárai számára, akik jogszerűen tartózkodnak valamely tagállamban, valamint az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem megelőzése és az ezek elleni megerősített küzdelem.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából európai törvény vagy kerettörvény intézkedéseket állapít meg a következőkre vonatkozóan:

a) a beutazás és a tartózkodás feltételei, valamint a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok és a hosszú távú tartózkodási engedélyek tagállamok által történő kiadására vonatkozó szabályok, beleértve a családegyesítési célúakat is,

b) a tagállamok valamelyikében jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok jogainak meghatározása, ideértve a más tagállamokban való szabad mozgásra és tartózkodásra irányadó feltételeket is,

c) illegális bevándorlás és jogellenes tartózkodás, beleértve a jogellenesen tartózkodó személyek kitoloncolását és repatriálását is;

d) küzdelem az emberkereskedelem, különösen a nők és gyermekek kereskedelme ellen.

(3) Az Unió harmadik országokkal megállapodásokat köthet a területén tartózkodó olyan személyek származási országukba vagy abba az országba való visszafogadása érdekében, ahonnan érkeztek, akik a tagállamok valamelyikének területére való belépés vagy tartózkodás feltételeinek eleve nem, vagy már nem felelnek meg.

Bevándorlók integrálását szolgáló tagállami intézkedések támogatása (nincs harmonizáció)

(4) Európai törvényben vagy kerettörvényben intézkedések állapíthatók meg – kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját – azoknak a tagállami intézkedéseknek az ösztönzésére és támogatására, amelyek a területükön jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok beilleszkedésének irányulnak.

Tagállamok meghatározhatják, hogy harmadik országból hány bevándorlót engednek be

(5) E cikk nem érinti a tagállamok jogát arra, hogy meghatározzák, harmadik országok hány olyan állampolgárát engedik be területükre, akik a harmadik országból azzal a szándékkal érkeznek, hogy önálló vállalkozóként vagy alkalmazottként vállaljanak munkát.

III-268. cikk

Bevándorlással kapcsolatos pénzügyi terhek megosztása

Az Unió e szakaszban meghatározott politikáira és azok végrehajtására a szolidaritás és a felelősség tagállamok közötti igazságos elosztásának elve az irányadó, ideértve annak pénzügyi vonatkozásait is. Az Unió e szakasz alapján elfogadott jogi aktaiban, minden olyan esetben, amikor erre szükség van, megfelelő módon rendelkezni kell ennek az elvnek az alkalmazásáról.

Igazságügyi együttműködés polgári ügyekben

3. SZAKASZ IGAZSÁGÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉS POLGÁRI ÜGYEKBEN

III-269. cikk

- csak határon átnyúló ügyekben

(1) Az Unió a több államra kiterjedő vonatkozású polgári ügyek tekintetében igazságügyi együttműködést alakít ki, amely a bírósági és bíróságon kívüli határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul. Ez az együttműködés olyan intézkedések elfogadását is magában foglalhatja, amelyek célja a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítése.

- ítéletek kölcsönös elfogadása

- törvények közelítése

Együttműködés általános jogalkotási eljárás keretében:

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából európai törvény vagy kerettörvény intézkedéseket állapít meg – különösen, ha ez a belső piac megfelelő működéséhez szükséges – biztosítandó a következőket:

- ítéletek kölcsönös elfogadása és végrehajtása

a) a bírósági és bíróságon kívüli ügyekben hozott határozatok tagállamok közötti kölcsönös elismerése és azok végrehajtása,

- bírósági és más iratok

b) a bírósági és bíróságon kívüli iratok határokon túlra történő kézbesítése,

határon túlnyúló
kézbesítése

-joghatóságra
vonatkozó szabályok
összeegyeztethetősége

- bizonyításfelvétel
terén

- igazságszolgáltatás-
hoz való hatékony
hozzáférés

- polgári eljárások
szabályainak
összeegyeztethetősége

- alternatív módszerek
jogviták rendezésére

- képzés

Családjogi kérdésében
a Tanács dönt,
egyhangúan, az EP-vel
konzultálva

..kivételt képezhetnek
egyes, határon átnyúló
ügyek, ahol minősített
többség is elegendő

**Igazságügyi
együttműködés
büntetőügyekben**

[Bizottság, vagy a
tagállamok ¼-ének
javaslatára]

Alapelv: az ítéletek,
határozatok kölcsönös
elfogadása, a törvények
és rendeletek közelítése

c) a tagállamokban alkalmazandó kollíziós, illetve joghatóságra vonatkozó szabályok összeegyeztethetősége,

d) együttműködés a bizonyításfelvétel terén,

e) az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférés,

f) a polgári eljárások zökkenőmentes lefolytatását gátló akadályok megszüntetése, szükség esetén a tagállamokban alkalmazandó polgári eljárásjogi szabályok összeegyeztethetőségének előmozdításával,

g) alternatív módszerek kidolgozása a jogviták rendezésére,

h) a bírák, ügyészek és az igazságügyi alkalmazottak képzésének támogatása.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, a több államra kiterjedő vonatkozású családjogi kérdésekre vonatkozó intézkedéseket a Tanács által elfogadott európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg.

A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz. A Tanács a Bizottság javaslata alapján európai határozatot fogadhat el, amelyben meghatározza a több államra kiterjedő vonatkozású családjogi kérdések azon területeit, amelyek esetében a rendes törvényalkotási eljárást lehet alkalmazni. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

4. SZAKASZ IGAZSÁGÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉS BÜNTETŐÜGYEKBE

III-270. cikk

(1) Az Unióban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés a büntetőügyekben hozott bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvén alapul, és magában foglalja a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítését a (2) bekezdésben és a III-271. cikkben említett területeken.

Jogalkotási eljárás keretében:

- kölcsönös elismerést biztosító szabályok megállapítása

- joghatósági összeütközések rendezése

- képzés

- hatóságok együttműködése a végrehajtásban

A jogalkotási eljárás minimumszabályai

A jogi tradíciók különbségének figyelembevétele

a következő területeken:

*- bizonyítékok elfogadhatósága
- a büntetőeljárásban részt vevő személyek jogai*

- az áldozatok jogai

E területeket a Tanács egyhangúsággal kiterjesztheti, az EP-nek jóvá kell hagynia

A tagállamok magasabb szintű védelmet is adhatnak

Európai törvény vagy kerettörvény intézkedéseket állapít meg, amelyek célja:

a) a bírósági ítéletek és határozatok minden formájának az Unió egészén belüli kölcsönös elismerését biztosító szabályok és eljárások megállapítása,

b) a tagállamok közötti joghatósági összeütközések megelőzése és rendezése,

c) a bírák, ügyészek és az igazságügyi alkalmazottak képzésének támogatása,

d) a tagállamok igazságügyi vagy annak megfelelő hatóságai közötti együttműködés megkönnyítése a büntetőeljárások keretében és a határozatok végrehajtása terén.

(2) Amilyen mértékben az a több államra kiterjedő vonatkozású büntetőügyekben a bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének, valamint a rendőrségi és igazságügyi együttműködésnek a megkönnyítése érdekében szükséges, európai kerettörvényben minimumszabályokat lehet megállapítani. E szabályoknak figyelembe kell venniük a tagállamok jogi hagyományai és jogrendszerei közötti különbségeket.

E minimumszabályok a következőkre vonatkoznak:

a) a bizonyítékok tagállamok közötti kölcsönös elfogadhatósága,

b) a személyek jogai a büntetőeljárásban,

c) a bűncselekmények sértettjeinek jogai,

d) a büntetőeljárás egyéb olyan külön vonatkozásai, amelyeket a Tanács európai határozatban előzetesen ilyenként határozott meg; az ilyen európai határozat elfogadásakor a Tanács az Európai Parlament egyetértését követően, egyhangúlag határoz.

Az ebben a bekezdésben említett minimumszabályoknak az elfogadása nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy a személyek számára magasabb szintű védelmet biztosító intézkedéseket tartsanak fenn, vagy vezessenek be.

A törvénytervezetet a tagállam az Európai Tanács elé utalhatja, ha úgy ítéli meg, hogy az alapvető elveket sért, ezzel a jogalkotási eljárás felfüggesztésre kerül

Ez esetben az Európai Tanács

- visszaküldheti a tervezetet a tanácsnak, és ezzel a jogalkotási eljárás felfüggesztettsége megszűnik
- új javaslatot kérhet a Bizottságtól, vagy a tagállamok csoportjától

Ha az Európai Tanács nem tud megegyezni, a tagállamok 1/3-a a törvénytervezet alapján megerősített együttműködést hozhat létre

Ezt más országok nem akadályozhatják meg

Bűncselekményi tényállások és büntetési tételek meghatározása

Szabályozási minimumok:

- terrorizmus
- emberkereskedelem
- szexuális kizsákmányolás
- tiltott

(3) Amennyiben a Tanács egy tagjának megítélése szerint valamely (2) bekezdés szerinti európai kerettörvény-tervezet büntető igazságügyi rendszerének alapvető vonatkozásait érintené, kérheti, hogy az európai kerettörvény-tervezetet terjesszék az Európai Tanács elé. Ebben az esetben III-396. cikkben említett eljárást fel kell függeszteni. A felfüggesztéstől számított 4 hónapon belül az Európai Tanács, a kérdés megvitatása után:

a) a tervezetet visszautalja a Tanács elé, amely megszünteti a III-396. cikkben említett eljárás felfüggesztését, vagy

b) új tervezet benyújtására kéri fel a Bizottságot vagy a tagállamok azon csoportját, amelyektől az európai kerettörvény-tervezet származik; ebben az esetben az eredetileg javasolt jogi aktust el nem fogadottnak kell tekinteni.

(4) Amennyiben a (3) bekezdésben említett időtartam lejártával az Európai Tanács nem döntött, vagy amennyiben a (3) bekezdés b) pontja értelmében beterjesztett új tervezet benyújtását követő tizenkét hónapon belül az európai kerettörvény-tervezet nem került elfogadásra, és a tagállamok legalább egyharmada megerősített együttműködést kíván létrehozni az adott európai kerettörvénytervezet alapján, ezek a tagállamok ennek megfelelő bejelentést tesznek az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Ebben az esetben a megerősített együttműködés folytatására vonatkozóan az I-44. cikk (2) bekezdésében, illetve a III-419. cikk (1) bekezdésében előírt felhatalmazást megadottnak kell tekinteni, és a megerősített együttműködésre vonatkozó intézkedéseket kell alkalmazni.

III-271. cikk

(1) Európai kerettörvényben szabályozási minimumok állapíthatók meg a bűncselekményi tényállások és a büntetési tételek meghatározására vonatkozóan az olyan különösen súlyos bűncselekmények esetében, amelyek jellegüknél vagy hatásuknál fogva a több államra kiterjedő vonatkozásúak, illetve amelyek esetében különösen szükséges, hogy az ellenük folytatott küzdelem közös alapokon nyugodjék.

Ezek a bűncselekményi területek a következők: terrorizmus,

<p>kábítószerkereskedelem - tiltott fegyverkereskedelem - pénzmosás - korrupció - fizetőeszközök hamisítása - számítógépes bűnözés - szervezett bűnözés</p>	<p>emberkereskedelem és a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolása, tiltott kábítószer-kereskedelem, tiltott fegyverkereskedelem, pénzmosás, korrupció, pénz és egyéb fizetőeszközök hamisítása, számítógépes bűnözés és szervezett bűnözés.</p> <p>A bűnözés alakulásának függvényében a Tanács európai határozatban egyéb bűncselekményi területekről állapíthatja meg, hogy azok megfelelnek az e bekezdésben meghatározott feltételeknek.</p> <p>Erről a Tanács az Európai Parlament egyetértését követően, egyhangúlag határoz.</p>
<p>E területeket a Tanács egyhangúsággal, az EP jóváhagyásával kiterjesztheti</p>	
<p><i>Szabályozási minimumok a tényállások és büntetési tételek meghatározásánál a harmonizált területeken</i></p>	<p>(2) Ha valamely harmonizációs intézkedések hatálya alá tartozó területen az Unió politikájának eredményes végrehajtásához elengedhetetlen a tagállamok büntetőügyekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítése, európai kerettörvényben szabályozási minimumokat lehet megállapítani e területen a bűncselekményi tényállások és a büntetési tételek meghatározására vonatkozóan. A III-264. cikk sérelme nélkül az ilyen európai kerettörvényt ugyanazon eljárásnak megfelelően kell elfogadni, mint amely szerint az említett harmonizációs intézkedéseket elfogadták.</p>
<p><i>A Tanács egyhangúsággal hagyja jóvá, az EP egyetértésével</i></p>	
<p><i>Ha a törvénytervezet alapvető jogelveket sért a tagállam az Európai Tanács elé utalhatja(ekkor a jogalkotási eljárás felfüggesztésre kerül)</i></p>	<p>(3) Amennyiben a Tanács valamely tagjának megítélése szerint valamely (1) vagy (2) bekezdésben említett európai kerettörvény-tervezet büntető igazságügyi rendszerének alapvető vonatkozásait érintené, kérheti, hogy az európai kerettörvény-tervezetet terjesszék az Európai Tanács elé. Ebben az esetben a III-396. cikkben említett eljárást – amennyiben az alkalmazandó – fel kell függeszteni. A felfüggesztéstől számított 4 hónapon belül az Európai Tanács, a kérdés megvitatása után:</p>
<p><i>Az Európai Tanács - visszaküldheti a Tanácsnak (felfüggesztés megszűnik) - kérheti, hogy a Bizottság, vagy a tagállamok csoportja új tervezetet nyújtson be</i></p>	<p>a) a tervezetet visszautalja a Tanács elé, amely – amennyiben az alkalmazandó – megszünteti a III-396. cikkben említett eljárás felfüggesztését, vagy</p> <p>b) új tervezet benyújtására kéri fel a Bizottságot vagy a tagállamok azon csoportját, amelyektől az európai kerettörvény-tervezet származik; ebben az esetben az eredetileg javasolt jogi aktust el nem fogadottnak kell tekinteni.</p>
<p><i>Ha az Európai Tanács nem tud megegyezni, a tagállamok 1/3-a a</i></p>	<p>(4) Amennyiben a (3) bekezdésben említett időtartam lejártával az Európai Tanács nem döntött, vagy amennyiben a (3) bekezdés b) pontja értelmében beterjesztett új tervezet benyújtását követő tizenkét hónapon belül az</p>

<i>törvénytervezet alapján megerősített együttműködést hozhat létre</i>	európai kerettörvény nem került elfogadásra, és a tagállamok legalább egyharmada megerősített együttműködést kíván létrehozni az adott európai kerettörvény-tervezet alapján, ezek a tagállamok ennek megfelelő bejelentést tesznek az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.
<i>Ezt más országok nem akadályozhatják meg</i>	Ebben az esetben a megerősített együttműködés folytatására vonatkozóan az I-44. cikk (2) bekezdésében, illetve a III-419. cikk (1) bekezdésében előírt felhatalmazást megadottnak kell tekinteni, és a megerősített együttműködésre vonatkozó intézkedéseket kell alkalmazni.
	III-272. cikk
<i>Bűnmegelőzést szolgáló törvények. Nem terjedhetnek ki a tagállami rendelkezések közelítésére</i> Eurojust	Európai törvény vagy kerettörvény intézkedéseket állapíthat meg a bűnmegelőzés terén a tagállami intézkedések előmozdítására és támogatására, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját.
	III-273. cikk
<i>Koordináció a bűncselekmények kivizsgálása és a bűnüldözés terén</i>	(1) Az Eurojust feladata a két vagy több tagállamot érintő, illetve a közös alapokon való bűnüldözést szükségessé tevő súlyos bűncselekmények kivizsgálására, valamint az ezekkel kapcsolatos büntetőeljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező nemzeti bűnüldöző hatóságok közötti megfelelő koordináció és együttműködés támogatása és erősítése a nemzeti hatóságok, illetve az Europol által végzett operatív cselekmények és az általuk szolgáltatott információk alapján.
<i>Jogalkotási eljárás</i>	Ebben az összefüggésben az Eurojust felépítését, működését, tevékenységi területét és feladatait európai törvény határozza meg. E feladatok a következőket foglalhatják magukban:
<i>- büntetőeljárások kezdeményezése és koordinálása</i>	a) az illetékes nemzeti hatóságok által lefolytatandó nyomozások megindítása, illetve javaslattétel a nemzeti hatóságok által lefolytatandó bűnvádi eljárások megindítására különösen az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények vonatkozásában;
<i>- nyomozások és büntetőeljárások kezdeményezésének összehangolása</i>	b) az a) pontban említett nyomozások és bűnvádi eljárások összehangolása;
<i>Az EP és a nemzeti parlamentek részvétele az Eurojust</i>	c) az igazságügyi együttműködés erősítése, többek között a joghatósági összeütközések feloldása, valamint az Európai Igazságügyi Hálózattal való szoros együttműködés révén. Európai törvényben kell továbbá

tevékenységének értékelésében. Erről jogalkotási eljárás keretében döntenek

A hivatalos eljárásokat a tagállamok hatóságai foganatosítják

Európai Ügyészség
Feladata a bűnüldözés

Létrehozása a Tanács egyhangú döntésével történik, az EP jóváhagyását követően
Olyan bűncselekményekkel foglalkozik, amelyek több államot érintenek, vagy az Unió pénzügyi érdekeit sértik

Az Ügyészségre vonatkozó szabályok

Az Európai Tanács egyhangú határozatával kiterjesztheti az Ügyészség hatáskörét

Ez tagországi megerősítést kíván
Rendőrségi együttműködés, amelyre - a nincs másképp szabályozva -, akkor a Bizottság, vagy a tagállamok 1/4-e tehet

meghatározni azokat a szabályokat, amelyek alapján az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek részt vesznek az Eurojust tevékenységének értékelésében.

(2) Az (1) bekezdésben említett büntetőeljárások során, a III-274. cikk sérelme nélkül, a hivatalos eljárási cselekményeket a tagállamok hatáskörrel rendelkező tisztviselői foganatosítják.

III-274. cikk

(1) Az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények üldözésére a Tanács európai törvénnyel az Eurojustból Európai Ügyészséget hozhat létre. Erről a Tanács az Európai Parlament egyetértését követően, egyhangúlag határoz.

(2) Az Európai Ügyészség hatáskörrel rendelkezik – adott esetben az Europollal együttműködve – az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények tetteseinek és részeseinek felkutatására, velük szemben a nyomozás lefolytatására és bíróság elé állításukra az (1) bekezdésben előirt európai törvényben meghatározottak szerint. Az ilyen bűncselekmények vonatkozásában a tagállamok hatáskörrel rendelkező bíróságai előtt a vádhatósági feladatokat az Európai Ügyészség látja el.

(3) Az (1) bekezdésben említett európai törvény meghatározza az Európai Ügyészség jogállását, feladatainak ellátására irányadó feltételeket, a tevékenységét szabályozó eljárási szabályokat és a bizonyítékok elfogadhatóságának szabályait, valamint a feladatai ellátása során végzett eljárási cselekményeinek bíróság általi felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat.

(4) Az Európai Tanács az európai törvény elfogadásával egyidejűleg vagy ezt követően európai határozatban, annak érdekében, hogy az Európai Ügyészség hatáskörét kiterjessze a több államra kiterjedő vonatkozású súlyos bűncselekményekre, az (1) bekezdést és ebből következően – a több tagállamot érintő súlyos bűncselekmények elkövetőit és részeseit illetően – a (2) bekezdést módosíthatja. Az Európai Tanács az Európai Parlament egyetértését és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

5. SZAKASZ RENDŐRSÉGI EGYÜTTMŰKÖDÉS

javaslatot

Rendőrségi, vám- és specializált egységek együttműködése
Feladat: megelőzés, felderítés, vizsgálat
Jogalkotási eljárás a következő intézkedések érdekében:

- információk feldolgozása

- képzés, személyzet cseréje, felszerelések, kutatás

- közös nyomozási technikák alkalmazása

Operatív együttműködés, amelyről a Tanács egyhangúsággal dönt az EP-vel való konzultációt követően

Az Europol feladata, hogy támogassa a tagállamok rendőri hatóságainak együttműködését a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemben
Jogalkotási eljárás keretében:

- információ feldolgozás

III-275. cikk

(1) Az Unió rendőrségi együttműködést alakít ki, amelyben részt vesz a tagállamok valamennyi hatáskörrel rendelkező hatósága, köztük a tagállamok rendőrségei, vámhatóságai és a bűncselekmények megelőzésére és felderítésére szakosodott egyéb bűnüldöző szolgálatai.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából európai törvényben vagy kerettörvényben intézkedéseket lehet megállapítani a következőkre vonatkozóan:

a) a releváns információk összegyűjtése, tárolása, feldolgozása, elemzése és cseréje;

b) az állomány képzésének támogatása, valamint együttműködés az állomány egymás közötti cseréje, a felszerelések használata és a kriminalisztikai kutatások terén;

c) a szervezett bűnözés súlyos formáinak felderítésére vonatkozó közös nyomozási technikák.

(3) A Tanács európai törvényben vagy kerettörvényben intézkedéseket állapíthat meg az (1) bekezdésben említett hatóságok közötti operatív együttműködésre vonatkozóan. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

III-276. cikk

(1) Az Europol feladata, hogy támogassa és erősítse a tagállamok rendőri hatóságainak és egyéb bűnüldöző szolgálatainak tevékenységét, valamint a közöttük folytatott kölcsönös együttműködést a két vagy több tagállamot érintő bűncselekmények, a terrorizmus és az uniós politikák alá tartozó közös érdekeket sértő bűnözési formák megelőzése és üldözése terén.

(2) Az Europol felépítését, működését, tevékenységi területét és feladatait európai törvény határozza meg. E feladatok a következőket foglalhatják magukban:

a) az információk, így különösen a tagállamok hatóságai vagy harmadik országok, illetve Unión kívüli szervezetek vagy intézmények által szolgáltatott információk összegyűjtése, tárolása, feldolgozása, elemzése és cseréje;

- a tagországi hatóságok operatív tevékenységének összehangolása

Európai törvény határozza meg az EP és a nemzeti parlamentek Európol ellenőrző tevékenységét Európol akcióit az érintett tagállamokkal együttműködve kell végrehajtani

Szabályok, amelyek szerint egy tagállam hatósága a másik területén intézkedhet Erről az EP-vel való konzultációt követően a Tanács egyhangúan dönt

Összehangoló intézkedések
- a közvetlen harmonizáció tilos

Közegészségügy

Az egészségvédelem magas szintje, de nem a „legmagasabb” szint

Unió kiegészíti a tagállamok politikáját

b) a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival közösen vagy közös nyomozócsoportok keretében végzett nyomozati és operatív cselekmények összehangolása, megszervezése és végrehajtása, adott esetben az Eurojusttal kapcsolatot tartva.

Európai törvény határozza meg azokat az eljárásokat, amelyek szerint az Európai Parlament – a nemzeti parlamentekkel közösen – ellenőrzi az Európol tevékenységét.

(3) Az Európol által végzett operatív cselekményeket annak a tagállamnak a hatóságaival kapcsolatot tartva és velük egyetértésben kell végrehajtani, amelynek területét ezek a cselekmények érintik. Kényszerítő intézkedések alkalmazására kizárólag a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok jogosultak.

III-277. cikk

A Tanács európai törvényben vagy kerettörvényben meghatározza azokat a feltételeket és korlátokat, amelyek mellett a tagállamoknak a III-270. és III-275. cikkben említett hatáskörrel rendelkező hatóságai egy másik tagállam területén – annak hatóságaival kapcsolatot tartva és velük egyetértésben – intézkedéseket fogadosíthatnak. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag határoz.

V. FEJEZET AZOK A TERÜLETEK, AHOL AZ UNIÓ TÁMOGATÓ, ÖSSZEHANGOLÓ VAGY KIEGÉSZÍTŐ INTÉZKEDÉSEKET TEHET

1. SZAKASZ NÉPEGÉSZSÉGÜGY

III-278. cikk

(1) Valamennyi uniós politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészség védelmének magas szintjét.

Az Unió tevékenysége, amely kiegészíti a nemzeti politikákat, a népegészségügyi helyzet javítására, az emberi megbetegedések és betegségek, valamint az emberek testi és szellemi egészségét fenyegető

veszélyek okainak megelőzésére irányul. Az ilyen tevékenység magában foglalja:

a) a széles körben terjedő súlyos betegségek elleni küzdelmet az azok okaira, terjedésére és megelőzésére vonatkozó kutatások, valamint az egészségügyi tájékoztatás és oktatás által,

b) a határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszélyek figyelemmel kísérését, az ilyen veszélyek korai előrejelzését és az ezek elleni küzdelmet.

Az Unió kiegészíti a tagállamok tevékenységét a kábítószer-fogyasztással kapcsolatos egészségkárosodás csökkentése érdekében, beleértve a felvilágosítást és a megelőzést is.

...és ösztönzi a tagállamok közötti együttműködést, a következő módon:

*(Bizottság kezdeményez)
- irányelvek
- legjobb gyakorlat
- figyelemmel kísérés
- értékelés*

(2) Az Unió ösztönzi a tagállamok közötti együttműködést az e cikkben említett területeken, és szükség esetén támogatást nyújt a tagállamok tevékenységéhez. Az Unió ösztönzi különösen a határmenti területeken az egészségügyi szolgáltatások egymást kiegészítő jellegének javítására irányuló, tagállamok közötti együttműködést.

A tagállamok a Bizottsággal együttműködve összehangolják politikáikat és programjaikat az (1) bekezdésben említett területeken. A Bizottság – a tagállamokkal szorosan együttműködve – minden hasznos kezdeményezést megtehet az összehangolás előmozdítására, különös tekintettel az iránymutatások és mutatók megállapítására, a bevált gyakorlatok cseréjének megszervezésére, valamint az időszakonkénti felülvizsgálat és kiértékelés szükséges elemeinek kialakítására irányuló kezdeményezésekre. Az Európai Parlamentet teljeskörűen tájékoztatni kell.

Harmadik országokkal való együttműködés

(3) Az Unió és a tagállamok elősegítik az együttműködést harmadik országokkal és a népegészségügy területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel.

Legislative procedure for:

(4) Az I-12. cikk (5) bekezdésétől, illetve az I-17. cikk a) pontjától eltérve, és az I-14. cikk (2) bekezdésének k) pontjával összhangban az e cikkben említett célkitűzések eléréséhez való hozzájárulás érdekében a közös biztonsági kockázatok kezelésére európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg a következőket:

- emberi szervekkel és vérrel kapcsolatos előírások - ezt a tagállamok szigoríthatják

a) az emberi eredetű szervek és szövetek, a vér és vércsökkentőanyagok magas szintű minőségi és biztonsági előírásainak megállapítására vonatkozó intézkedések; ezek az intézkedések nem akadályozhatják a tagállamokat abban, hogy szigorúbb védintézkedéseket tartsanak fenn vagy vezessenek be;

*- állat és növény
egészségvédelem*

b) intézkedések az állat- és növényegészségügy terén, amelyek közvetlen célja a közegészség védelme;

*- magas szintű
minőségi előírások*

c) a gyógyszerek és a gyógyászati célú eszközök magas szintű minőségi és biztonsági előírásainak megállapítására vonatkozó intézkedéseket;

d) a határokon át terjedő súlyos egészségügyi veszélyek figyelemmel kísérésére, az ilyen veszélyek korai előrejelzésére és az ezek elleni küzdelemre vonatkozó intézkedések.

Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

*- az emberi egészség
védelmét és javítását
szolgáló intézkedések*

(5) Európai törvény vagy kerettörvény ösztönző intézkedéseket állapíthat meg az emberi egészség védelmére és javítására, és különösen a határokon át széles körben terjedő súlyos betegségek elleni küzdelemre vonatkozóan, valamint olyan intézkedéseket állapíthat meg, amelyeknek közvetlen célja – a dohányra és a túlzott alkoholfogyasztásra vonatkozóan – a közegészség védelme, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját.

*A Régiók Bizottságával
és a Gazdasági és
Szociális Bizottsággal
konzultálni kell*

Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

*The Council adopts
recommendations*

(6) A Tanács a Bizottság javaslata alapján ajánlásokat is elfogadhat az e cikkben meghatározott célok érdekében.

*A nemzeti hatáskör
tiszteltben tartása az
egészségügy terén*

(7) Az Unió tevékenységének tiszteletben kell tartania a tagállamoknak az egészségügyi politikájuk meghatározására, valamint az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás megszervezésére és biztosítására vonatkozó hatáskörét. A tagállamok hatásköre kiterjed az egészségügyi szolgáltatások és az orvosi ellátás működtetésére, és a hozzájuk rendelt erőforrások elosztására. A (4) bekezdés a) pontjában említett intézkedések nem érinthetik a szervek és vér adására vagy gyógyászati célú felhasználására vonatkozó nemzeti rendelkezéseket.

Ipar

2. SZAKASZ IPAR

III-279. cikk

*Cél: az ipar
versenyképességének*

(1) Az Unió és a tagállamok biztosítják az uniós ipar versenyképességéhez szükséges feltételek meglétét.

biztosítása

Eszközök:

E célból – összhangban a nyitott és versengő piacok rendszerével – tevékenységük arra irányul, hogy:

- a) felgyorsítsák az ipar alkalmazkodását a strukturális változásokhoz;
- b) ösztönözzék olyan környezet kialakítását, amely az Unió egész területén kedvez a kezdeményezéseknek és a vállalkozások – különösen a kis- és középvállalkozások – fejlődésének;
- c) ösztönözzék olyan környezet kialakítását, amely kedvez a vállalkozások közötti együttműködésnek;
- d) elősegítsék az innovációs, kutatási és technológiafejlesztési politikákban rejlő ipari lehetőségek jobb kihasználását.

*- irányelvek
- legjobb gyakorlat
- figyelemel kísérés
- értékelés*

(2) A tagállamok – a Bizottsággal kapcsolatot tartva – konzultálnak egymással, és amennyiben szükséges, összehangolják tevékenységüket. A Bizottság minden hasznos kezdeményezést megtehet az ilyen összehangolás előmozdítására, különös tekintettel az iránymutatások és mutatók megállapítására, a bevált gyakorlatok cseréjének megszervezésére, valamint az időszakonkénti felülvizsgálat és kiértékelés szükséges elemeinek kialakítására irányuló kezdeményezésekre. Az Európai Parlamentet teljeskörűen tájékoztatni kell.

*Európai törvénnyel,
vagy kerettörvénnyel
egyedi intézkedések
hozhatók
A nemzeti
szabályozások nem
kerülnek
harmonizálásra*

(3) Az Unió az Alkotmány egyéb rendelkezései alapján folytatott politikái és tevékenysége révén hozzájárul az (1) bekezdésben említett célok megvalósításához. Európai törvény vagy kerettörvény egyedi intézkedéseket állapíthat meg a tagállamokban végrehajtott olyan intézkedések támogatására, amelyek az (1) bekezdésben kitűzött célok megvalósítására irányulnak, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

Jogalkotási eljárás

*A versenyt nem szabad
torzítani*

E szakasz nem szolgáltat alapot ahhoz, hogy az Unió bármilyen olyan intézkedést vezessen be, amely a verseny torzulásához vezethet, vagy amely adórendelkezéseket vagy a munkavállalók jogait és érdekeit érintő rendelkezéseket tartalmaz.

Kultúra

3. SZAKASZ KULTÚRA

III-280. cikk

Cél: A tagállamok kulturális fejlődésének elősegítése

(1) Az Unió hozzájárul a tagállamok kultúrájának virágzásához, tiszteletben tartva nemzeti és regionális sokféleségüket, ugyanakkor előtérbe helyezve a közös kulturális örökséget.

Ösztönzi a tagállamok együttműködését és támogatja tevékenységüket a következő területeken::

(2) Az Unió tevékenységének célja a tagállamok közötti együttműködés előmozdítása és szükség esetén tevékenységük támogatása és kiegészítése a következő területeken:

- kultúra és történelem

a) az európai népek kultúrája és történelme ismeretének és terjesztésének javítása,

- kulturális örökség

b) az európai jelentőségű kulturális örökség megőrzése és védelme,

- kulturális cserék

c) nem kereskedelmi jellegű kulturális cserék,

- művészet, irodalom, audovizuális kultúra

d) a művészeti és irodalmi alkotói tevékenység, beleértve az audiovizuális szektort is.

- nemzetközi együttműködés

(3) Az Unió és a tagállamok erősítik az együttműködést a harmadik országokkal és a kultúra területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel, így különösen az Európa Tanáccsal.

- kulturális szempontok figyelembe vétele a politikában

(4) Az Unió az Alkotmány egyéb rendelkezésein alapuló tevékenységei során, különösen kulturái sokféleségének tiszteletben tartása és előmozdítása érdekében, figyelembe veszi a kulturális szempontokat.

(5) Az e cikkben említett célkitűzések eléréséhez való hozzájárulás érdekében:

Ösztönző intézkedések, törvények, vagy kerettörvények segítségével Jogalkotási eljárás

a) európai törvény vagy kerettörvény ösztönző intézkedéseket állapít meg, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

A Tanács ajánlásokat fogad el

b) a Tanács a Bizottság javaslata alapján ajánlásokat fogad el.

4. SZAKASZ IDEGENFORGALOM

III-281. cikk

Túrizmus

Cél: versenyképes idegenforgalmi szektor

(1) Az Unió, különösen az idegenforgalmi ágazatban működő uniós vállalkozások versenyképességének elősegítése révén, kiegészíti a

	tagállamoknak az idegenforgalmi ágazat terén folytatott tevékenységét.
<i>Eszközök:</i>	Ennek elérésére érdekében az Unió tevékenységének célja, hogy:
- <i>kedvező környezet kialakítása</i>	a) ösztönözze az ebben az ágazatban működő vállalkozások fejlődéséhez szükséges kedvező környezet kialakítását;
- <i>bevált gyakorlatok cseréje</i>	b) előmozdítsa a tagállamok együttműködését, különös tekintettel a bevált gyakorlatok cseréjére.
<i>Jogalkotási eljárás, nincs harmonizáció</i>	(2) Európai törvény vagy kerettörvény egyedi intézkedéseket állapíthat meg a tagállamokban végrehajtott olyan intézkedések kiegészítésére, amelyek az e cikkben kitűzött célok megvalósítására irányulnak, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját.
<i>Oktatás, ifjúság, sport és szakképzés</i>	5. SZAKASZ OKTATÁS, IFJÚSÁG, SPORT ÉS SZAKKÉPZÉS III-282. cikk
<i>Cél: minőségi oktatás kialakítása</i>	(1) Az Unió a tagállamok közötti együttműködés ösztönzésével és szükség esetén tevékenységük támogatásával és kiegészítésével hozzájárul a minőségi oktatás fejlesztéséhez. Ennek során teljes mértékben tiszteletben tartja a tagállamoknak az oktatás tartalmára és szervezeti felépítésére vonatkozó hatáskörét, valamint kulturális és nyelvi sokféleségüket.
<i>A nemzeti hatáskör teljes figyelembevételével</i>	
<i>A sport ösztönzése</i>	Az Unió a sport sajátos természetére, az önkéntes részvételen alapuló szerkezeti sajátosságaira, valamint a társadalomban és a nevelésben betöltött szerepére tekintettel hozzájárul az európai sport előmozdításához.
<i>Eszközök:</i>	Az Unió tevékenységének célja:
- <i>Európai léptékű oktatás</i>	a) az európai dimenzió fejlesztése az oktatásban, különösen a tagállamok nyelveinek oktatása és terjesztése útján;
- <i>mobilitás</i>	b) a diákok és a tanárok mobilitásának ösztönzése, többek között az oklevelek és résztanulmányok tanulmányi célú elismerésének ösztönzésével;
- <i>együttműködés</i>	c) az oktatási intézmények közötti együttműködés előmozdítása;
- <i>tapasztalatcsere</i>	d) a tagállamok oktatási rendszereit egyaránt érintő kérdésekre vonatkozó információ- és tapasztalatcsere fejlesztése;

- ifjúsági
csereprogramok és a
demokratikus életben
való részvétel
- távoktatás

- Európai léptékű
sportélet, ennek
keretében elősegíti:
- tisztaság
- sportolók fizikai és
morális integritása

*Harmadik országokkal
való együttműködés és
nemzetközi szervezetek*

Eszközök:

- ösztönző intézkedések
jogalkotási úton,
harmonizáció
kizárásával

- a Tanács ajánlásokat
fogad el
Szakképzés

*Nemzeti hatáskörök
teljes tiszteletben
tartása*

Célok:

- ipari változásokhoz
való alkalmazkodás

- szakképzés

- mobilitás

e) a fiatalok és a szociálpedagógusok csereprogramjainak elősegítése, valamint a fiatalok ösztönzése arra, hogy vegyenek részt Európa demokratikus életében;

f) a távoktatás fejlesztésének ösztönzése;

g) a sport európai dimenzióinak fejlesztése a sportversenyek tisztaságának és nyitottságának, valamint a sport területén felelős szervezetek közötti együttműködésnek az előmozdítása, illetve a sportolók, különösen a fiatal sportolók fizikai és szellemi épségének védelme révén.

(2) Az Unió és a tagállamok erősítik a harmadik országokkal, valamint a hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel, így különösen az Európa Tanáccsal való együttműködést az oktatás, valamint a sport területén.

(3) Az e cikkben említett célkitűzések eléréséhez való hozzájárulás érdekében:

a) európai törvény vagy kerettörvény ösztönző intézkedéseket állapít meg, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

b) a Tanács a Bizottság javaslata alapján ajánlásokat fogad el.

III-283. cikk

(1) Az Unió olyan szakképzési politikát folytat, amely támogatja és kiegészíti a tagállamok ezirányú tevékenységét, ugyanakkor teljes mértékben tiszteletben tartja a tagállamoknak a szakképzés tartalmára és szervezeti felépítésére vonatkozó hatáskörét.

Az Unió tevékenységének célja:

a) az ipari változásokhoz való alkalmazkodás megkönnyítése, különösen szakképzés és átképzés útján;

b) a szakmai alapképzés és továbbképzés javítása a munkaerő-piaci szakmai beilleszkedés és újrabeilleszkedés megkönnyítése érdekében;

c) a szakképzésbe történő bejutás megkönnyítése, továbbá az oktatók és a

- együttműködés
- tapasztalatcsere
- együttműködés
harmadik országokkal
- A célok elérése
jogalkotási eljárás
keretében,
harmonizáció nélkül*
- szakképzésben részt vevők, különösen a fiatalok mobilitásának ösztönzése;
- d) az oktatási vagy szakképző intézmények és a vállalkozások közötti együttműködés ösztönzése a képzés területén;
- e) a tagállamok képzési rendszereit egyaránt érintő kérdésekre vonatkozó információ- és tapasztalatcsere fejlesztése.
- (2) Az Unió és a tagállamok erősítik az együttműködést a harmadik országokkal és a szakképzés területén hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel.
- (3) Az e cikkben említett célkitűzések elérése érdekében
- a) európai törvény vagy kerettörvény ösztönző intézkedéseket állapít meg, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Régiók Bizottságával és a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni;
- b) a Tanács a Bizottság javaslata alapján ajánlásokat fogad el.

Polgári védelem

6. SZAKASZ POLGÁRI VÉDELEM

III-284. cikk

*Tagországok közötti
együttműködés
elősegítése*

(1) Az Unió ösztönzi a tagállamok közötti együttműködést a természeti vagy ember okozta katasztrófák megelőzését és az azokkal szembeni védekezést szolgáló rendszerek hatékonyságának javítása érdekében.

Az Unió tevékenységének célja:

Célok:

*- kockázatmegelőzés
kiképzés*

a) az Unión belül a tagállamok nemzeti, regionális vagy helyi szintű fellépésének támogatása és kiegészítése a kockázatok megelőzése, a polgári védelemben dolgozók felkészítése és a természeti vagy ember által okozott katasztrófák kezelése terén,

*- operatív
együttműködés
elősegítése*

b) a nemzeti polgári védelmi szolgálatok gyors és eredményes operatív együttműködésének előmozdítása az Unión belül,

*- nemzetközi
együttműködés
elősegítése*

c) a nemzetközi szintű polgári védelmi intézkedések koherenciájának előmozdítása.

*Törvények és
kerettörvények*

(2) A (1) bekezdésben említett célkitűzések megvalósításának elősegítéséhez szükséges intézkedéseket európai törvény vagy kerettörvény

*Jogalkotási eljárás,
harmonizáció nélkül*

**Közigazgatási
együtműködés**

*Az uniós törvények
tagállami végrehajtása
közös érdek*

*Az Unió segítheti a
tagállamokat az uniós
törvények
végrehajtásában*

*Jogalkotási eljárás,
harmonizáció nélkül*

*E cikk nem érinti a
tagállamok
kötelezettségét, hogy az
uniós törvényeket
végrehajtsák*

Tengerentúli országok

*Az Unió és a
tengerentúli országok
között különleges
kapcsolat van*

*Grönland: jegyzőkönyv
intézkedik*

*Célok:
- a gazdasági és*

állapítja meg, kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját.

7. SZAKASZ IGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

III-285. cikk

(1) Az uniós jog tagállamok általi eredményes nemzeti végrehajtását, ami az Unió megfelelő működése szempontjából elengedhetetlen, közös érdekű ügynek kell tekinteni.

(2) Az Unió támogathatja a tagállamok azon erőfeszítéseit, amelyek az uniós jog végrehajtásához szükséges igazgatási kapacitásaik javítására irányulnak. Az ilyen fellépés különösen az információk és a köztisztviselők cseréjének megkönnyítését, valamint a képzési programok támogatását foglalhatja magában. Az ilyen támogatás igénybevételére egyik tagállam sem kötelezhető. Az e célból szükséges intézkedéseket európai törvény állapítja meg kizárva azonban a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek bármilyen harmonizációját.

(3) E cikk nem érinti sem a tagállamoknak az uniós jog végrehajtására vonatkozó kötelezettségeit, sem pedig a Bizottság előjogait és feladatait. E cikk nem érinti továbbá az Alkotmány azon egyéb rendelkezéseit, amelyek a tagállamok egymás közötti, illetve a tagállamok és az Unió közötti igazgatási együtműködésről rendelkeznek.

IV. CÍM A TENGERENTÚLI ORSZÁGOK ÉS TERÜLETEK TÁRSULÁSA

III-286. cikk

(1) A Dániával, Franciaországgal, Hollandiával és az Egyesült Királysággal különleges kapcsolatban álló, Európán kívüli országok és területek társulnak az Unióhoz. Ezeket az országokat és területeket (a továbbiakban: országok és területek) a 2. melléklet sorolja fel.

E cím rendelkezéseit Grönlandra is alkalmazni kell, figyelemmel a Grönlandra vonatkozó különös szabályokról szóló jegyzőkönyvben foglalt sajátos rendelkezésekre.

(2) A társulás célja az országok és területek gazdasági és társadalmi fejlődésének előmozdítása, valamint közöttük és az Unió között szoros

társadalmi fejlődés elősegítése

- szoros kapcsolatok

gazdasági kapcsolatok létrehozása.

A társulás elsődlegesen ezen országok és területek lakosai érdekeinek és jólétének előmozdítását szolgálja annak érdekében, hogy hozzásegítse őket az általuk kívánt gazdasági, társadalmi és kulturális fejlődéshez.

III-287. cikk

A társulás célkitűzései a következők:

*- Kereskedelem:
tengeren túli országok tagországgént kezelve...*

a) a tagállamok az országokkal és területekkel folytatott kereskedelmükben ugyanolyan elbánást alkalmaznak, mint amelyet az Alkotmány értelmében egymásnak biztosítanak;

..és a tengeren túli országoknak is valamennyi tagországot egyenlő módon kell kezelniük

b) a tagállamokkal, illetve a többi országgal és területtel folytatott kereskedelmében minden ország vagy terület ugyanolyan elbánást alkalmaz, mint amelyet a vele különleges kapcsolatban álló európai állammal szemben;

- Beruházások

c) a tagállamok hozzájárulnak az ezen országok és területek fokozatos fejlődéséhez szükséges beruházásokhoz,

*- Pályázatok:
tagállamok és tengeren túli országok azonosan kezelve*

d) az Unió által finanszírozott beruházások esetén a pályázati eljárásokban és a beszerzésekben egyenlő feltételekkel vehet részt minden olyan természetes és jogi személy, aki vagy amely valamely tagállam vagy valamely ország, illetve terület állampolgára, illetve ott honos;

Letelepedés: a tengeren túli országok vállalkozásait és polgárait nem lehet diszkriminatív módon kezelni

e) a tagállamok, illetve az országok és területek közötti kapcsolatokban az állampolgárok és társaságok letelepedését a III. rész I. fejezete 2. szakaszának a letelepedés szabadságára vonatkozó 2. alszakaszában megállapított rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelően, hátrányos megkülönböztetéstől mentesen kell szabályozni, figyelembe véve a III-291. cikk alapján elfogadott jogi aktusokat is.

III-288. cikk

A tengeren túli országok Unióba irányuló exportjára nem lehet vámot kivetni

(1) A tagállamok közötti vámoknak az Alkotmányban előírt tilalmával összhangban tilos az országokból és területekről származó áruknek a tagállamokba történő behozatala esetén vám alkalmazása.

...és ugyanez vonatkozik a tengeren túli országok Unióból való importjára is Kivételek

(2) A III-151. cikk (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően, tilos a tagállamokból, illetve az országokból vagy területekről bármely más országba vagy területre irányuló behozatal esetén vám alkalmazása.

(3) Az országok és területek ugyanakkor kivethetnek olyan vámokat, amelyek fejlesztési és iparosítási szükségleteiket elégítik ki, vagy amelyek

fiskális természetüknél fogva költségvetési bevételül szolgálnak.

Az első albekezdésben említett vámok nem haladhatják meg az azon tagállamból származó termékek behozatalára kivetett vámok szintjét, amellyel az egyes országok vagy területek különleges kapcsolatot tartanak fenn.

(4) A (2) bekezdést nem kell alkalmazni az olyan országokra és területekre, amelyek az őket kötő külön nemzetközi kötelezettségek alapján már egy nem diszkriminatív vámtarifát alkalmaznak.

Nem lehet különbséget tenni a különböző tagállamokból származó import tekintetében

(5) Az országokba és területekre behozott árukat terhelő vámok bevezetése vagy megváltoztatása sem jogilag, sem ténylegesen nem eredményezhet közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést a különböző tagállamokból származó behozatalok között.

III-289. cikk

Biztonsági intézkedések

Ha egy harmadik országból származó árura a valamely országba vagy területre történő belépésekor alkalmazandó vám mértéke a III-288. cikk (1) bekezdésének alkalmazása folytán feltehetően a kereskedelem eltérülését okozza valamely tagállam hátrányára, ez a tagállam kérheti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a többi tagállamnak a helyzet orvoslásához szükséges intézkedések megtételére.

III-290. cikk

A munkavállalók szabad áramlása

A közegészségügyre, közbiztonságra vagy közrendre vonatkozó rendelkezésekre is figyelemmel, az országokból és területekről származó munkavállalóknak a tagállamokon belüli, valamint a tagállamokból származó munkavállalóknak az országokban és területeken történő szabad mozgását a III-291. cikk alapján elfogadott jogi aktusok szabályozzák.

III-291. cikk

Szabályozás: Tanács dönt egyhangúsággal

A Tanács a Bizottság javaslata alapján az országoknak és területeknek az Unióval való társulása keretében szerzett tapasztalatok, és az Alkotmányban meghatározott elvek alapján egyhangúlag európai törvényt, kerettörvényt, rendeletet vagy határozatot fogad el, amely megállapítja az országok és területek Unióval való társulására vonatkozó részletes szabályokkal és eljárással kapcsolatos rendelkezéseket. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

KÜLSŐ

V. CÍM AZ UNIÓ KÜLSŐ TEVÉKENYSÉGE

TEVÉKENYSÉG

Általános elvek

Az Uniónak védenie kell a következő elveket:

- *demokrácia*
- *törvényesség*
- *emberi jogok*
- *alapvető szabadságjogok*
- *emberi méltóság*
- *egyenlőség*
- *szolidaritás*
- *nemzetközi jog*
- *partnerség*
- *globális szervezetek*
- *ENSZ*

Az Unió külpolitikája:

- védi a közös érdekeket

- megszilárdítja az emberi jogokat

- fenntartja a békét

- elősegíti a fenntartható fejlődést

- a szabad világpiacon

I. FEJEZET
ÁLTALÁNOSAN ALKALMAZANDÓ
RENDELKEZÉSEK

III-292. cikk

(1) Az Unió nemzetközi szintű fellépése azon elvekre épül, amelyek létrehozását, fejlődését és bővítését vezérelték, és arra irányul, hogy ezek érvényesülését a világ többi részén is előbbre vigye; ezek az alapelvek a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás elvei, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartása.

Az Unió arra törekszik, hogy kapcsolatokat alakítson ki és partnerségre lépjen azokkal a harmadik országokkal, valamint univerzális vagy regionális nemzetközi szervezetekkel, amelyek osztoznak vele az első albekezdésben említett elvekben. Az Unió, különösen az Egyesült Nemzetek keretében, elősegíti a közös problémák többoldalú megoldását.

(2) Az Unió közös politikákat és tevékenységeket határoz meg és hajt végre, és a nemzetközi kapcsolatok minden területén magas szintű együttműködés kialakításán munkálkodik annak érdekében, hogy:

a) megvédje értékeit, alapvető érdekeit, biztonságát, függetlenségét és integritását;

b) megszilárdítsa és erősítse a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogokat és a nemzetközi jog elveit;

c) összhangban az Egyesült Nemzetek Alapokmányának céljaival és elveivel, valamint a Helsinki Záróokmány elveivel és a Párizsi Charta céljaival – beleértve a külső határokhoz kapcsolódókat is – megőrizze a békét, megelőzze a konfliktusok kialakulását, és erősítse a nemzetközi biztonságot;

d) elősegítse a fejlődő országok fenntartható gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődését, elsődlegesen pedig a szegénység felszámolását;

e) előmozdítsa valamennyi ország bekapcsolódását a világgazdaságba, egyebek mellett a nemzetközi kereskedelemben érvényesülő korlátozások

	fokozatos megszüntetése révén;
<i>- a környezet védelmét</i>	f) hozzájáruljon olyan nemzetközi intézkedések kidolgozásához, amelyek a fenntartható fejlődés biztosítása érdekében a környezet minőségének és a világ természeti erőforrásaival való fenntartható gazdálkodásnak a megőrzésére és javítására irányulnak;
<i>- humanitárius segítséget nyújt</i>	g) segítséget nyújtson a természeti vagy ember által okozott katasztrófákkal sújtott embercsoportoknak, országoknak vagy régióknak;
<i>- elősegíti a globalizációt</i>	h) előmozdítsa egy erősebb többoldalú együttműködésen és a világ felelős kormányzásán alapuló nemzetközi rendszer létrejöttét.
	(3) Az e cím hatálya alá tartozó területeken folytatott külső tevékenységei, illetve az egyéb uniós politikák kidolgozása és végrehajtása során az Unió tiszteletben tartja az (1) bekezdésben felsorolt alapelveket, és követi a (2) bekezdésben felsorolt célokat.
<i>Az Unió biztosítja, hogy külső és belső politikája összhangban legyen</i>	Az Unió biztosítja, hogy külső tevékenységeinek különböző területei egymással, illetve az egyéb uniós politikákkal összhangban legyenek. A Tanács és a Bizottság – az Unió külügyminiszterének közreműködésével – felelősek ennek az összhangnak a biztosításáért és e célból együttműködnek egymással.
	III-293. cikk
<i>Az érdekeket és a célokat az Európai Tanács egyhangú döntéssel határozza meg</i>	(1) A III-292. cikkben említett alapelvek és célkitűzések alapján az Európai Tanács meghatározza az Unió stratégiai érdekeit és célkitűzéseit. Az Európai Tanácsnak az Unió stratégiai érdekeit és célkitűzéseit meghatározó európai határozatai a közös kül- és biztonságpolitikára és az Unió külső tevékenységének egyéb területeire vonatkoznak. Ezek az európai határozatok az Unió egyes országokkal vagy térségekkel fenntartott kapcsolataira, illetve valamely meghatározott tárgykörre is vonatkozhatnak. Az ilyen európai határozatokban meg kell határozni azok időtartamát, valamint az Unió és a tagállamok által rendelkezésre bocsátandó eszközöket. Az Európai Tanács – a Tanácsnak az egyes területekre vonatkozó szabályok szerint elfogadott ajánlása alapján – egyhangúlag határoz. Az Európai Tanács által elfogadott európai határozatokat az Alkotmányban előírt eljárásoknak megfelelően kell végrehajtani.
<i>A Külügyminiszter és a Bizottság javaslatokat</i>	(2) A közös kül- és biztonságpolitika terén az Unió külügyminisztere, a külkapcsolatok egyéb területein pedig a Bizottság közös javaslatokat

terjeszthet a Tanács elé

terjeszthet a Tanács elé.

Külpolitika

II. FEJEZET
KÖZÖS KÜL- ÉS BIZTONSÁGPOLITIKA

I. SZAKASZ
KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

III-294. cikk

Az Unió meghatározza és végrehajtja külpolitikáját....

(1) Az Unió a külső tevékenységeire irányadó alapelvekkel és célkitűzésekkel összhangban közös kül- és biztonságpolitikát határoz meg és hajt végre, amely a kül- és biztonságpolitika minden területére kiterjed.

...a tagállamok támogatásával

(2) A tagállamok az Unió közös kül- és biztonságpolitikáját a lojalitás és a kölcsönös szolidaritás jegyében tevékenyen és fenntartások nélkül támogatják.

A tagállamok nem cselekedhetnek az Unió érdekei ellenében

A tagállamok együtt munkálkodnak kölcsönös politikai szolidaritásuk erősítésén és továbbfejlesztésén. Tartózkodnak minden olyan tevékenységtől, amely ellentétes az Unió érdekeivel, illetve ronthatja az Unió mint kohéziós erő eredményességét a nemzetközi kapcsolatokban.

Ezen elvek betartásáról a Tanács és a külügyminiszter gondoskodnak
Eszközök:

A Tanács és az Unió külügyminisztere gondoskodnak ezeknek az elveknek a tiszteletben tartásáról.

- általános irányelvek

(3) A közös kül- és biztonságpolitika folytatására az Unió:

a) általános iránymutatásokat határoz meg;

- határozatok

b) európai határozatokat fogad el, amelyek meghatározzák

- akciók

i. az Unió által végrehajtandó fellépéseket,

- álláspontok

ii. az Unió által képviselendő álláspontokat, és

- határozatok végrehajtása

iii. az i. és ii. pontban említett európai határozatok végrehajtásának szabályait;

- tagállamok közötti együttműködés

c) erősíti a tagállamok közötti rendszeres együttműködést politikájuk folytatásában.

III-295. cikk

A kül- és védelmi politika irányelveit az Európai Tanács egyhangú döntéssel határozza meg

(1) Az Európai Tanács meghatározza a közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó általános iránymutatásokat, beleértve a védelmi vonatkozású kérdéseket is.

Ha a nemzetközi fejlemények szükségessé teszik, az Európai Tanács elnöke rendkívüli európai tanácsi ülést hív össze abból a célból, hogy e fejleményekre tekintettel meghatározzák az Unió által követendő politika stratégiai irányvonalait.

A végrehajtást szolgáló intézkedéseket a Tanács határozza meg

(2) A Tanács az Európai Tanács által meghatározott általános iránymutatások és stratégiai irányvonalak alapján elfogadja a közös kül- és biztonságpolitika meghatározásához és végrehajtásához szükséges európai határozatokat.

III-296. cikk

*A külügyminiszter:
- elnököl a Külügyi Bizottságban
- javaslatokat tesz
- határozatokat hajt végre
- kifelé (az Európai Tanács elnökével együtt) képviseli az Uniót*

(1) Az Unió külügyminisztere, aki ellátja a Külügyek Tanácsának elnöki tisztjét, javaslataival hozzájárul a közös kül- és biztonságpolitika kidolgozásához, és gondoskodik az Európai Tanács, illetve a Tanács által elfogadott európai határozatok végrehajtásáról.

(2) A közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó ügyekben az Uniót az Unió külügyminisztere képviseli. Az Unió nevében politikai párbeszédet folytat harmadik felekkel, és képviseli az Unió álláspontját a nemzetközi szervezetekben és a nemzetközi konferenciákon.

Külügyi szolgálat

(3) Megbízásának ellátása során az Unió külügyminiszterét európai külügyi szolgálat segíti. Ez a szolgálat a tagállamok diplomáciai szolgálataival együttműködésben tevékenykedik, és a Tanács Főtitkársága, valamint a Bizottság megfelelő szervezeti egységeinek tisztviselőiből, továbbá a nemzeti diplomáciai szolgálatok által kirendelt személyzetből áll. Az európai külügyi szolgálat szervezetét és működését a Tanács európai határozatban állapítja meg. A Tanács az Unió külügyminiszterének javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és a Bizottság egyetértését követően határoz.

III-297. cikk

A nemzetközi operatív tevékenységről a Tanács dönt ...

(1) Amennyiben a nemzetközi helyzet műveleti fellépést tesz szükségessé, a Tanács elfogadja a szükséges európai határozatokat. Ezekben az európai határozatokban meg kell határozni a fellépés céljait, hatókörét, az Unió rendelkezésére bocsátandó eszközöket, valamint végrehajtásának feltételeit és szükség esetén időtartamát.

... szükség esetén felülvizsgálja a politikát megszabó határozatokat

Amennyiben a körülmények változása lényeges kihatással van az európai határozatban foglalt valamely kérdésre, a Tanács felülvizsgálja ezen európai határozat elveit és célkitűzéseit, és elfogadja a szükséges európai határozatokat.

A határozatok kötelezik a tagállamokat Nemzeti álláspontra elfogadása előtt konzultálni kell a Tanáccsal

(2) Az (1) bekezdésben említett európai határozatok kötik a tagállamokat álláspontjaik elfogadásakor és tevékenységeik folytatása során.

(3) Valamennyi, az (1) bekezdésben említett európai határozat keretében tervezett nemzeti álláspontról vagy nemzeti fellépésről az érintett tagállamnak időben tájékoztatást kell adnia, hogy szükség esetén arról a Tanácsban előzetesen egyeztetni lehessen. Az előzetes tájékoztatási kötelezettség nem vonatkozik azokra az intézkedésekre, amelyek csupán az említett európai határozatot ültetik át nemzeti szinten.

Sürgős esetekben a tagállamok az Unió helyett cselekedhetnek...

(4) A helyzet megváltozásából eredő kényszerítő szükség esetén, és amennyiben a Tanács nem vizsgálta felül az (1) bekezdésben említett európai határozatot, a tagállamok – szem előtt tartva az említett európai határozat általános célkitűzéseit – megtehetik a szükséges halaszthatatlan intézkedéseket. Az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Tanácsot az ilyen intézkedésekről.

...de azonnal tájékoztatniok kell a Tanácsot

A Tanács nehézségek esetén megoldást keres

(5) Amennyiben az e cikk szerinti európai határozat végrehajtása során jelentős nehézségek merülnek fel, a tagállam azokat a Tanács elé utalja, amely ezeket megvitatja, és megfelelő megoldásokat keres. A megoldások nem állhatnak ellentétben a fellépés célkitűzéseivel, és nem ronthatják annak eredményességét.

III-298. cikk

A Tanács európai határozatokat fogad el, amelyek meghatározzák, hogy az Unió hogyan viszonyul egy adott földrajzi vagy tematikus természetű kérdéshez. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy nemzeti politikájuk összhangban legyen az Unió álláspontjával.

III-299. cikk

A külpolitika terén javaslatot tehet:
1) a tagállam
2) a külügyminiszter
3) a külügyminiszter és a Bizottság együttesen

(1) Bármely tagállam, az Unió külügyminisztere, illetve az Unió külügyminisztere a Bizottság ámogásával a közös kül- és biztonságpolitikát érintő bármely kérdést a Tanács elé utalhat, illetve kezdeményezéseket vagy javaslatokat terjeszthet a Tanács elé.

Ha gyors döntésekre van szükség rendkívüli Tanácsülés hívható össze

(2) Gyors döntést igénylő esetekben az Unió külügyminisztere hivatalból vagy valamely tagállam érelmére negyvennyolc órán, illetve szükséghelyzetben rövidebb időn belül összehívja a Tanács endkízüli ülését.

Döntéshozatal

III-300. cikk

**Általános szabály:
Egyhangúság
konstruktív
tartózkodás mellett**

(1) Az e fejezetben említett európai határozatokat a Tanács egyhangúlag fogadja el. A szavazástól való tartózkodás esetén tartózkodásához a Tanács bármely tagja formális nyilatkozatot fűzhet. Ebben az esetben nem köteles az európai határozatot alkalmazni, de elfogadja, hogy az köti az Uniót. A kölcsönös szolidaritás szellemében az érintett tagállam tartózkodik minden olyan tevékenységtől, amely ellentétes lehet az Uniónak a szóban forgó európai határozaton alapuló fellépésével vagy azt hátráltathatja, a többi tagállam pedig ezt az álláspontját tiszteletben tartja.

Ha a tagállamok egyharmada, a népesség egyharmadát képviselve tartózkodik, az megakadályozza a határozat elfogadását

Ha a Tanácsnak azok a tagjai, akik tartózkodásukhoz ilyen nyilatkozatot fűztek, a tagállamok legalább gyharmadát és egyben az Unió népességének legalább egyharmadát képviselik, az európai atározat nem kerül elfogadásra.

*A Tanács minősített többséggel dönt, ha:
- ha az Európai Tanács határozata alapján az Unió álláspontját alakítja ki*

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a Tanács minősített többséggel határoz:

- ha a külügyminiszter az Európai Tanács kérésére javaslatot nyújt be

a) amikor az Európai Tanácsnak az Unió stratégiai érdekeit és célkitűzéseit meghatározó, a III-293. cikk (1) bekezdése szerinti európai határozata alapján az Unió fellépését vagy álláspontját meghatározó európai határozatot fogad el;

*- ha az Unió valamely fellépéséről, vagy álláspontjáról dönt
- ha különleges képviselőt nevez ki*

b) amikor az Unió fellépését vagy álláspontját meghatározó európai határozatot az Unió külügyminisztere által benyújtott olyan javaslat alapján fogadja el, amelynek benyújtására a külügyminisztert az Európai Tanács saját, vagy a külügyminiszter kezdeményezésére külön felkérte;

Vétójog létfontosságú nemzeti érdekek esetén

a Tanács vita esetén az ügyet minősített többséggel az Európai

c) amikor az Unió valamely fellépését vagy álláspontját meghatározó európai határozat végrehajtására vonatkozó európai határozatot fogad el;

d) amikor a III-302. cikknek megfelelően különleges képviselő kinevezésére vonatkozó európai határozatot fogad el. Ha a Tanács valamely tagja kijelenti, hogy létfontosságú és általa megnevezett nemzeti politikai okokból ellenezni kívánja a minősített többséggel elfogadandó európai határozat elfogadását, a szavazásra nem kerül sor. Az Unió külügyminisztere az érintett tagállammal intenzív konzultációt folytat a tagállam számára elfogadható megoldás felkutatására. Amennyiben nem jár sikerrel, a Tanács minősített többséggel eljárva kérheti, hogy az ügyet egyhangúlag elfogadandó európai határozat meghozatala érdekében

Tanács elé utalhatja

terjesszék az Európai Tanács elé.

***Az Európai Tanács
egyhangú
határozatával bizonyos
ügyeket a minősített
többségi döntési körbe
utalhat***

(3) Az I-40. cikk (8) bekezdésének megfelelően az Európai Tanács egyhangúlag elfogadott európai határozatban úgy rendelkezhet, hogy a Tanács az e cikk (2) bekezdésében említettektől eltérő esetekben is határozhat minősített többséggel.

***Katonai védelmi
kérdésekben
egyhangúság***

(4) A (2) és (3) bekezdés nem alkalmazható a katonai vagy védelmi vonatkozású döntések esetén.

III-301. cikk

*A külügyminiszter
tevékenységét
összehangolja a
tagállami
külügyminiszterekkel
A tagállamok
diplomáciai
képviselői (harmadik
országokban és
nemzetközi
szervezetekben)
együttműködnek*

(1) Ha az Európai Tanács, vagy a Tanács az I-40. cikk (5) bekezdése szerinti uniós közös megközelítést határoz meg, az Unió külügyminisztere és a tagállamok külügyminiszterei a Tanács keretében összehangolják tevékenységeiket.

(2) A tagállamok diplomáciai képviselői és az Unió küldöttségei a harmadik országokban és a nemzetközi szervezetekben együttműködnek egymással és hozzájárulnak az (1) bekezdésben említett közös megközelítés kialakításához és végrehajtásához.

III-302. cikk

*A Tanács
meghatározott
feladatra különleges
képviselőt nevezhet ki*

A Tanács az Unió külügyminiszterének javaslata alapján meghatározott politikai kérdésekben felhatalmazással rendelkező különleges képviselőt nevezhet ki. A különleges képviselő megbízatását az Unió külügyminiszterének irányítása alapján látja el.

III-303. cikk

*Egyezmények harmadik
országokkal*

Az Unió az e fejezet által szabályozott területeken egy vagy több állammal vagy nemzetközi szervezettel megállapodásokat köthet.

III-304. cikk

*A közös kül- és
biztonságpolitika ill. az
európai biztonsági és
védelmi politika
tekintetében a
külügyminiszter*

(1) Az Unió külügyminisztere az I-40. cikk (6) bekezdésével, illetve az I-41. cikk (8) bekezdésével összhangban konzultál az Európai Parlamenttel és tájékoztatást ad számára, továbbá gondoskodik arról, hogy az Európai Parlament nézeteit kellőképpen figyelembe vegyék. Az Európai Parlament tájékoztatásába a különleges képviselőket is be lehet vonni.

tájékoztatja az EP-t és konzultál vele

Az EP javaslatokat nyújthat be

(2) Az Európai Parlament kérdéseket intézhet a Tanácshoz és az Unió külügyminiszteréhez, illetve számukra ajánlásokat tehet. Az Európai Parlament évente két alkalommal megvitatja a közös kül- és biztonságpolitika – ideértve a közös biztonság- és védelmi politikát is – végrehajtása terén elért előrehaladást.

III-305. cikk

Az Unió a nemzetközi szervezetekben azonos álláspontot képvisel

(1) A tagállamok összehangolják tevékenységüket a nemzetközi szervezetekben és nemzetközi konferenciákon. Ezekben a fórumokon képviselik az Unió álláspontjait. Ennek az összehangolásnak a megszervezéséről az Unió külügyminisztere gondoskodik.

Az olyan nemzetközi szervezetekben, illetve nemzetközi konferenciákon, ahol nem vesz részt minden tagállam, a részt vevő tagállamok képviselik az Unió álláspontjait.

Ha csak néhány tagállam vesz részt egy nemzetközi szervezet munkájában, a többieket tájékoztatja

(2) Az I-16. cikk (2) bekezdésével összhangban azok a tagállamok, amelyek olyan nemzetközi szervezetekben, illetve konferenciákon vesznek részt, ahol nem vesz részt minden tagállam, folyamatosan tájékoztatják a többi tagállamot és az Unió külügyminiszterét a közös érdekű kérdésekről.

Az ENSZ Biztonsági Tanácsának uniós tagjai az Unió álláspontját képviselik

Azok a tagállamok, amelyek az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának is tagjai, egyeztetnek egymással, illetve teljeskörűen tájékoztatják a többi tagállamot és az Unió külügyminiszterét. Azok a tagállamok, amelyek tagjai a Biztonsági Tanácsnak, feladataik ellátása során – az Egyesült Nemzetek Alapokmánya alapján fennálló kötelezettségeik sérelme nélkül – védelmezik az Unió álláspontjait és érdekeit.

Az Unió álláspontját a Biztonsági Tanácsban a külügyminiszter képviseli

Ha az Unió az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának napirendjén szereplő valamely ügyben meghatározta álláspontját, azok a tagállamok, amelyek részt vesznek a Biztonsági Tanács ülésén, kötelesek kérni az Unió külügyminiszterének meghallgatását az Unió álláspontjának kifejtése céljából.

III-306. cikk

A tagországok diplomáciai képviselői együttműködnek, hogy biztosítsák az egyetértést és az Unió álláspontjának

A tagállamok diplomáciai és konzuli képviselői, valamint az Unió harmadik országokban működő, illetve nemzetközi konferenciákon részt vevő küldöttségei, továbbá nemzetközi szervezetek melletti képviselői együttműködnek az e fejezet alapján elfogadott, az Unió fellépését vagy álláspontját meghatározó európai határozatok tiszteletben tartásának, illetve végrehajtásának biztosítása érdekében. A tagállamok az információk cseréje és közös értékelések lefolytatása révén fokozzák együttműködésüket.

képviselőtét

Hozzájárulnak az I-10. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett, az európai polgárok számára harmadik országok területén biztosítandó védelemre vonatkozó jog érvényesítéséhez, valamint a III-127. cikk alapján elfogadott intézkedések végrehajtásához.

Politikai és Biztonsági Bizottság

III-307. cikk

- figyelemmel kíséri a nemzetközi helyzetet

(1) A III-344. cikk sérelme nélkül a Politikai és Biztonsági Bizottság figyelemmel kíséri a nemzetközi helyzet alakulását a közös kül- és biztonságpolitika alá tartozó területeken, és hozzájárul a politikák meghatározásához azáltal, hogy a Tanácsnak, illetve az Unió külügyminiszterének kérelmére vagy saját kezdeményezésére véleményeket terjeszt a Tanács elé. Az Unió külügyminisztere hatásköreinek sérelme nélkül a Politikai és Biztonsági Bizottság figyelemmel kíséri továbbá az elfogadott politikák végrehajtását.

- figyelemmel kíséri a unió külpolitikájának végrehajtását

- politikai ellenőrzést gyakorol a válságkezelési műveletek felett

(2) E fejezet keretén belül – a Tanácsnak és az Unió külügyminiszterének felelőssége mellett – a Politikai és Biztonsági Bizottság gyakorolja a III-309. cikkben meghatározottak szerinti válságkezelő műveletek politikai ellenőrzését és stratégiai irányítását.

A Tanács felhatalmazhatja a bizottságot, hogy a válságkezelés terén döntéseket hozzon

A Tanács a válságkezelő művelet céljára és időtartamára, amelyet a Tanács maga határoz meg, felhatalmazhatja a bizottságot, hogy meghozza a művelet politikai ellenőrzésére és stratégiai irányítására vonatkozó megfelelő intézkedéseket.

III-308. cikk

A közös kül- és biztonságpolitika nem sértheti az unió hatásköreit más területeken

A közös kül- és biztonságpolitika végrehajtása nem sérti az I-13–I-15. cikkben és az I-17. cikkben felsorolt uniós hatáskörök gyakorlására vonatkozóan az Alkotmányban az intézmények részére előírt eljárások alkalmazását és az intézmények erre vonatkozó hatásköreinek terjedelmét. Hasonlóképpen, az e cikkekben felsorolt politikák végrehajtása nem sérti az Unió e fejezetben említett hatásköreinek gyakorlására vonatkozóan az Alkotmányban az intézmények részére előírt eljárások alkalmazását és az intézmények vonatkozó hatásköreinek terjedelmét.

Közös Biztonsági és védelmi politika

**2. SZAKASZ
KÖZÖS BIZTONSÁG- ÉS VÉDELEMPOLITIKA**

III-309. cikk

Polgári és katonai eszközök használata a

(1) Az I-41. cikk (1) bekezdésében említett missziók, amelyek végrehajtása során az Unió polgári és katonai eszközöket vehet igénybe, közös

következő célokra:

- leszerelés
- humanitárius feladatok
- katonai segítség
- harcoló erők
- konfliktusmegelőzés
- béketeremtés
- stabilizáció

A Tanács egyhangúsággal határoz

leszerelési műveleteket, humanitárius és mentési feladatokat, katonai tanácsadói és segítségnyújtási feladatokat, konfliktusmegelőzést és békefenntartást, harcoló erők válságkezelésben kifejtett feladatait – beleértve a béketeremtést is – és a konfliktusok lezárását követően a helyzet stabilizálására irányuló műveleteket foglalnak magukban. E missziók mindegyike hozzájárulhat a terrorizmus elleni küzdelemhez, ideértve a terrorizmus ellen saját területükön küzdő harmadik országok támogatását is.

(2) A Tanács európai határozatban meghatározza az (1) bekezdésben említett missziók céljait, hatókörét és végrehajtásuk általános feltételeit. Az Unió külügyminisztere – a Tanács felügyelete mellett és a Politikai és Biztonsági Bizottsággal szoros és állandó kapcsolatot tartva – gondoskodik e missziók polgári és katonai vonatkozásainak összehangolásáról.

III-310. cikk

A határozatot a tagállamok egy csoportja is végrehajthatja

(1) A III-309. cikknek megfelelően elfogadott európai határozatok keretében a Tanács valamely misszió végrehajtásával a misszióban részt venni szándékozó, és az annak ellátásához szükséges képességekkel rendelkező tagállamok egy csoportját is megbízhatja. Ezek a tagállamok az Unió külügyminiszterének részvétele mellett egymás között megállapodnak a misszió végrehajtásának részleteiről.

A misszióban részt vevő tagállamok tájékoztatják a Tanácsot

(2) A misszióban részt vevő tagállamok saját kezdeményezésükre vagy valamely másik tagállam kérésére rendszeresen tájékoztatják a Tanácsot annak alakulásáról. Ha a misszió végrehajtása jelentős következményekkel jár, illetve ha a misszió az (1) bekezdésben említett európai határozatokban rögzített céljának, hatókörének vagy szabályainak módosítása válik szükségessé, a részt vevő tagállamok erről haladéktalanul értesítik a Tanácsot. Ezekben az esetekben a Tanács elfogadja a szükséges európai határozatokat.

III-311. cikk

Európai Fegyverzeti, Kutatási és Katonai Képességfejlesztési Ügynökség

(1) Az I-41. cikk (3) bekezdésével létrehozott, védelmi képességfejlesztési, kutatási, beszerzési és fegyverzeti kérdésekkel foglalkozó ügynökség (Európai Védelmi Ügynökség), amely a Tanács felügyelete alatt áll, a következő feladatokat látja el:

- célok meghatározása

a) hozzájárul a tagállamok katonai képességeire vonatkozó célkitűzések meghatározásához és a tagállamok által a katonai képességekre vonatkozóan vállalt kötelezettségek teljesítésének értékeléséhez;

- előmozdítja a

b) előmozdítja a műveleti igények harmonizálását, valamint hatékony és

*műveleti igények
harmonizálását*

*- irányítja a közös
programokat*

*- támogatja a védelmi
technológiai
kutatásokat*

*- védelmi szektor ipari
és technológiai
alapjainak erősítése*

*Az Ügynökség nyitott a
részt venni szándékozó
tagállamok előtt*

***Az erős katonai
képeségekkel
rendelkező tagállamok
strukturált
együtműködést
hozhatnak létre***

*A Tanács minősített
többséggel hoz
határozatot a
strukturált
együtműködés
létrehozásáról*

*A strukturált
együtműködésben
bármely tagállam részt
vehet*

egymással kompatibilis beszerzési módszerek elfogadását;

c) a katonai képességekre vonatkozó célkitűzések teljesítése érdekében többoldalú projektekre tesz javaslatot, gondoskodik a tagállamok által végrehajtott programok összehangolásáról és a külön meghatározott együttműködési programok irányításáról;

d) támogatja a védelmi technológiai kutatásokat, továbbá koordinálja és tervezi a közös kutatási tevékenységeket és a jövőbeni műveleti igények kielégítését szolgáló műszaki megoldások felkutatását;

e) hozzájárul minden olyan hasznos intézkedés meghatározásához és adott esetben végrehajtásához, amelyek a védelmi szektor ipari és technológiai alapjainak erősítését vagy a katonai kiadások hatékonyságának javítását szolgálják.

(2) Az ügynökség az abban részt venni kívánó valamennyi tagállam számára nyitva áll. A Tanács minősített többséggel elfogadott európai határozatban megállapítja az ügynökség jogállását, meghatározza székhelyét és működésének szabályait. Ebben az európai határozatban figyelembe kell venni az ügynökségben való tényleges részvétel szintjét. Az ügynökségen belül a közös projektekben részt vevő tagállamokat tömörítő külön csoportok jönnek létre. Az ügynökség feladatait szükség esetén a Bizottsággal kapcsolatot tartva látja el.

III-312. cikk

(1) Azok a tagállamok, amelyek részt kívánnak venni az I-41. cikk (6) bekezdésében meghatározott állandó strukturált együttműködésben, és amelyek megfelelnek a követelményeknek és kötelezettséget vállalnak a katonai képességekre vonatkozóan az állandó strukturált együttműködésről szóló jegyzőkönyvben foglaltak szerint, értesítik szándékukról a Tanácsot és az Unió külügyminiszterét.

(2) Az (1) bekezdésben említett értesítéstől számított három hónapon belül a Tanács európai határozatot fogad el az állandó strukturált együttműködés létrehozásáról és a részt vevő tagállamok listájáról. A Tanács az Unió külügyminiszterével folytatott konzultációt követően, minősített többséggel határoz.

(3) Bármely tagállam, amelyik egy későbbi szakaszban részt kíván venni az állandó strukturált együttműködésben, e szándékáról értesíti a Tanácsot és az Unió külügyminiszterét.

A Tanács európai határozatot fogad el, amelyben megerősíti, hogy az

A Tanács a tagállamok részvételét minősített többségi döntéssel erősíti meg

érintett tagállam, amely megfelel a követelményeknek, és megtette a kötelezettségvállalásokat az állandó strukturált együttműködésről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkében foglaltak szerint, részt vesz az állandó strukturált együttműködésben. A Tanács az Unió külügyminiszterével folytatott konzultációt követően, minősített többséggel határoz.

Csak a résztvevő tagállamok szavazhatnak

A szavazásban csak a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok vesznek részt. A minősített többséghez a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 55%-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a részt vevő tagállamok lakosságának több, mint 35%-át képviselő tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

Egy tagállam részvételének felfüggesztése

(4) Amennyiben egy részt vevő tagállam már nem felel meg az állandó strukturált együttműködésről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkében foglalt követelményeknek, vagy nem képes teljesíteni az ott meghatározott kötelezettségeket, a Tanács az érintett tagállam részvételi jogát felfüggesztő európai határozatot fogadhat el.

A tanács minősített többséggel dönt, ami:
*- a résztvevő tagállamok többsége ha
- a népességük legalább 60%-át reprezentálják*

A Tanács minősített többséggel határoz. A szavazásban – az érintett tagállamot kivéve – csak a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok vesznek részt.

A kérdéses tagállam nem vesz részt a szavazásban

A minősített többséghez a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok legalább 55%-ának egyben az ezen államok népességének legalább 65%-át kitevő szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek legalább a Tanácsnak a részt vevő tagállamok népességének több, mint 35%-át képviselő tagjaiból és még egy tagból kell állnia; ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

Önkéntes kilépés

(5) Az a részt vevő tagállam, amely ki kíván lépni az állandó strukturált együttműködésből, ezen szándékát bejelenti a Tanácsnak, amely megállapítja, hogy az érintett tagállam részvétele megszűnt.

Döntésekben, ha ez nincs másképp meghatározva, egyhangúság szükséges

(6) A Tanács, a strukturált együttműködés keretei között elfogadandó – a (2)–(5) bekezdéstől eltérő – európai határozatait és ajánlásait egyhangúlag fogadja el. E bekezdés alkalmazásában az egyhangúság eléréséhez kizárólag a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok szavazatait kell figyelembe venni.

Pénzügyi

3. SZAKASZ PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

rendelkezések

III-313. cikk

Igazgatási kiadások: az Unió költségvetése

(1) Az intézményeknek az e fejezet végrehajtásával kapcsolatban felmerülő igazgatási kiadásai az Unió költségvetését terhelik.

Működési kiadások: a katonai és védelmi kiadásokra kivételével az Unió költségvetését terhelik

(2) Az e fejezet végrehajtása során felmerülő működési kiadások szintén az Unió költségvetését terhelik, kivéve a katonai vagy védelmi vonatkozású műveletekből eredő kiadásokat, illetve azokat az eseteket, amikor a Tanács másként határoz.

Ha nem az Unió költségvetését terhelik, akkor a tagállamokét, hacsak a Tanács másképp nem határoz

Azokban az esetekben, amikor a kiadások nem az Unió költségvetését terhelik, azok a bruttó nemzeti termék-kulcs szerint a tagállamokat terhelik, kivéve ha a Tanács másként határoz. A katonai vagy védelmi vonatkozású műveletekből eredő kiadások esetén azok a tagállamok, amelyek képviselői a III-300. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti formális nyilatkozatot tettek a Tanácsban, ezeknek a költségeknek a finanszírozásához nem kötelesek hozzájárulni.

Akik tartózkodtak, nem kötelesek a költségekhez hozzájárulni

Sürgős esetekben gyors hozzáférés a költségvetési forrásokhoz

(3) A Tanács európai határozatban meghatározza azokat a külön eljárásokat, amelyek garantálják az Unió költségvetésében a közös biztonság- és védelmi politika keretében végrehajtandó intézkedések, különösen pedig az I-41. cikk (1) bekezdésében és a III-309. cikkben említett missziókat előkészítő tevékenységek sürgős finanszírozására szolgáló előirányzatokhoz való gyors hozzáférést. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz. Az I-41. cikk (1) bekezdésében és a III-309. cikkben említett missziókat előkészítő azon tevékenységek finanszírozására, amelyek nem az Unió költségvetését terhelik, a tagállamok hozzájárulásaiból egy induló alapot kell létrehozni.

*EP-vel konzultálni kell
Induló-alap létrehozása*

A Tanács az Unió külügyminiszterének javaslata alapján minősített többséggel elfogadott európai határozatokban meghatározza:

Minősítetet többség a Tanácsban a következő esetekben:

- induló alap létrehozása

a) a induló alap létrehozására és finanszírozására vonatkozó szabályokat, így különösen az alap rendelkezésére bocsátott pénzeszközök összegét,

- induló alap kezelése

b) az induló alap kezelésére vonatkozó szabályokat,

- pénzügyi ellenőrzés

c) a pénzügyi ellenőrzésre vonatkozó szabályokat.

*Az alapot a
külgyminszter
használhatja*

Ha az I-41. cikk (1) bekezdésében és a III-309. cikkben említett misszió az Unió költségvetésének terhére nem finanszírozható, a Tanács felhatalmazza az Unió külgyminszterét az alap igénybevételére. Az Unió külgyminsztere e felhatalmazás végrehajtásáról jelentést tesz a Tanácsnak.

**Közös
kereskedelempolitika**

III. FEJEZET KÖZÖS KERESKEDELEMPOLITIKA

Célok:

III-314. cikk

*- a világkereskedelem
harmonikus
- korlátok fokozatos
megszüntetése
- vám- és egyéb
akadályok felszámolása*

A III-151. cikk szerinti vámunió létrehozásával az Unió a közös érdeknek megfelelően hozzájárul a világkereskedelem harmonikus fejlődéséhez, a nemzetközi kereskedelemre és a külföldi közvetlen befektetésekre vonatkozó korlátozások fokozatos megszüntetéséhez és a vám- és egyéb akadályok csökkentéséhez.

III-315. cikk

*Egységes elveken
alapul*

(1) A közös kereskedelempolitika egységes elveken alapul; ez vonatkozik különösen a vámtarifák módosításaira, az áruk és szolgáltatások kereskedelméhez kapcsolódó vámtarifa- és kereskedelmi megállapodások megkötésére, valamint a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásaira, továbbá a külföldi közvetlen befektetésekre, a liberalizációs intézkedések egységesítésére, az exportpolitikára és az olyan kereskedelempolitikai védintézkedésekre, mint a dömping vagy szubvenció esetén meghozandó intézkedések. A közös kereskedelempolitikát az Unió külső tevékenységének elvei és célkitűzései által meghatározott keretek között kell folytatni.

*Végrehajtás jogalkotási
eljárás keretében*

(2) A közös kereskedelempolitika végrehajtásának kereteit meghatározó intézkedéseket európai törvény határozza meg.

(3) Ha egy vagy több országgal vagy nemzetközi szervezettel megállapodásokat kell megtárgyalni, illetve megkötni, az e cikk különös rendelkezéseire is figyelemmel, a III-325. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

*A Tanács felhatalmazza
a Bizottságot a
tárgyalásokra*

A Bizottság ajánlásokat terjeszt a Tanács elé, amely felhatalmazza a szükséges tárgyalások megnyitására. A Tanács és a Bizottság feladata annak biztosítása, hogy a megtárgyalt megállapodások a belső uniós politikákkal és szabályokkal összeegyeztethetők legyenek.

A Bizottság konzultál a

A Bizottság ezeket a tárgyalásokat a Tanács által e feladatának támogatására kijelölt különbizottsággal konzultálva és a Tanács által

*Tanács által kijelölt
különbizottsággal*

számára adott esetben kibocsátott irányelvek keretei között folytatja le. A Bizottság a tárgyalások előrehaladásáról rendszeresen jelentést tesz a különbizottságnak és az Európai Parlamentnek.

*A Tanács minősített
többséggel dönt*

(4) A (3) bekezdésben említett megállapodások tárgyalása és megkötése tekintetében a Tanács minősített többséggel határoz.

*A szolgáltatások, a
szellemi tulajdon és a
közvetlen külföldi
beruházások esetén a
kereskedelmi
egyezmények
megkötéséhez a
Tanácsban
egyhangúságra van
szükség
Szintén egyhangúságra
van szükség, ha:*

A szolgáltatások kereskedelme, a szellemi tulajdon kereskedelmi vonatkozásai, valamint a közvetlen külföldi befektetések területére vonatkozó megállapodások tárgyalása és megkötése tekintetében a Tanács egyhangúlag határoz, ha a megállapodás olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek elfogadásához a belső szabályok esetében egyhangúságra van szükség.

A Tanács szintén egyhangúlag határoz:

a) a kulturális és audiovizuális szolgáltatások kereskedelmére vonatkozó megállapodások tárgyalása és megkötése tekintetében, ha fennáll a veszélye annak, hogy azok korlátozzák az Unió kulturális és nyelvi sokféleségét;

*- kulturális kérdésekről
van szó*

b) a szociális, oktatási és egészségügyi szolgáltatások kereskedelmére vonatkozó megállapodások tárgyalása és megkötése tekintetében, ha fennáll a veszélye annak, hogy azok komoly zavarokat okoznak az ilyen szolgáltatások nemzeti megszervezésében, illetve korlátozzák a tagállamok ezek biztosítására vonatkozó hatáskörét.

*- a nemzeti szociális,
oktatási és
egészségügyi ellátás
veszélyeztetve van*

Közlekedés

(5) A közlekedés területén a nemzetközi megállapodások tárgyalására és megkötésére a III. fejezet 7. szakaszát és a III-325. cikket kell alkalmazni.

*Nem változtathatja meg
az Unió és a
tagállamok közötti
hatáskörmegosztást*

(6) Az e cikkben a közös kereskedelempolitika területén átruházott hatáskörök gyakorlása nem sértheti az Unió és a tagállamok közötti hatáskörök elhatárolását, és nem vezethet a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek harmonizációjához, amennyiben az Alkotmány az ilyen harmonizációt kizárja.

*Nemzetközi
együttműködés*

IV. FEJEZET

EGYÜTTMŰKÖDÉS HARMADIK ORSZÁGOKKAL

ÉS HUMANITÁRIUS SEGÉLYEK

*Fejlesztési
együttműködés*

1. SZAKASZ

FEJLESZTÉSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

- megosztott hatáskör

III-316. cikk

Cél:
- szegénység
mérséklése

(1) Az Unió fejlesztési együttműködésre vonatkozó politikáját az Unió külső tevékenységének elvei és célkitűzései által meghatározott keretek között kell folytatni. Az Unió és a tagállamok fejlesztési együttműködési politikái kiegészítik és erősítik egymást.

Az Unió e területen folytatott politikája elsődleges célként a szegénység mérséklésére, idővel pedig annak felszámolására irányul. Az Unió azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit.

ENSZ elkötelezettségek
figyelembe vétele

(2) Az Unió és a tagállamok teljesítik azokat a kötelezettségeket és figyelembe veszik azokat a célkitűzéseket, amelyeket az Egyesült Nemzetek Szervezete és a hatáskörrel rendelkező egyéb nemzetközi szervezetek keretében fogadtak el.

III-317. cikk

Jogalkotási eljárás

(1) A fejlesztési együttműködési politika végrehajtására vonatkozó intézkedéseket európai törvény vagy kerettörvény határozza meg; ezek az intézkedések a fejlődő országokkal folytatandó többéves együttműködési programok vagy egy adott tárgykörre vonatkozó programok formáját ölthetik.

Harmadik országokkal
való egyezmények

(2) Az Unió a harmadik országokkal és a hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel megkötethet minden olyan megállapodást, amely segíti a III-292. cikkben és a III-316. cikkben említett célkitűzések megvalósítását.

Az első albekezdés nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy nemzetközi fórumokon tárgyalásokat folytassanak és megállapodásokat kössenek.

Európai beruházási
Bank

(3) Az Európai Beruházási Bank az alapokmányában megállapított feltételek szerint hozzájárul az (1) bekezdésben említett intézkedések végrehajtásához.

III-318. cikk

Az Unió és a
tagállamok
politikájának
egyeztetése a
nemzetközi

(1) Tevékenységeik egymást kiegészítő jellegének és eredményességének előmozdítása érdekében az Unió és a tagállamok – nemzetközi szervezetek és nemzetközi konferenciák keretében is – összehangolják a fejlesztési együttműködésre irányuló politikáikat, és egyeztetnek egymással segélyprogramjaikról. Unió és a tagállamok együttesen is felléphetnek. A

szervezetekben

tagállamok szükség szerint hozzájárulnak az uniós segélyprogramok végrehajtásához.

A Bizottság elősegíti ezt az egyeztetést

(2) A Bizottság megteheti minden hasznos kezdeményezést az (1) bekezdésben említett összehangolás előmozdítása érdekében.

Harmadik országokkal való együttműködés

(3) Az Unió és a tagállamok hatáskörük keretén belül együttműködnek a harmadik országokkal és a hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel.

2. SZAKASZ HARMADIK ORSZÁGOKKAL FOLYTATOTT GAZDASÁGI, PÉNZÜGYI ÉS MŰSZAKI EGYÜTTMŰKÖDÉS

III-319. cikk

*Eszközök:
- pénzügyi, műszaki és
gazdasági
együttműködés
- pénzügyi segítség*

(1) Az Alkotmány egyéb rendelkezéseinek, különösen a III-316–III-318. cikkben foglalt rendelkezéseknek a sérelme nélkül az Unió intézkedéseket tesz az olyan harmadik országokkal való gazdasági, pénzügyi és műszaki együttműködés terén, beleértve a – különösen a pénzügyi területen nyújtott – támogatásokat, amelyek nem tartoznak a fejlődő országok közé. Ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell lenniük az Unió fejlesztési politikájával, és azokat az Unió külső tevékenységének elvei és célkitűzései által meghatározott keretek között kell végrehajtani. Az Unió és a tagállamok intézkedései kiegészítik és erősítik egymást.

Jogalkotási eljárás

(2) Az (1) bekezdés végrehajtásához szükséges intézkedéseket európai törvény vagy kerettörvény állapítja meg.

Megállapodások

(3) Az Unió és a tagállamok hatáskörük keretén belül együttműködnek a harmadik országokkal és a hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel. Az Unió által folytatott együttműködésre vonatkozó részletes szabályok az Unió és az érintett harmadik felek közötti megállapodások tárgyát képezhetik.

A tagállamok saját hatáskörükben segítyeket adhatnak harmadik országoknak

Az első albekezdés nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy nemzetközi fórumokon tárgyalásokat folytassanak és megállapodásokat kössenek.

III-320. cikk

Sürgős pénzügyi segély-igényről a Tanács dönt

Amennyiben a harmadik országban fennálló helyzet sürgős pénzügyi támogatást tesz szükségessé, a Tanács – a Bizottság javaslata alapján – elfogadja a szükséges európai határozatokat.

Humanitárius segítség

3. SZAKASZ
HUMANITÁRIUS SEGÉLYEK

III-321. cikk

*Segítség és védelem
harmadik ország
lakosainak és
katasztrófák
áldozatainak*

(1) Az Unió humanitárius segítségnyújtási intézkedéseit az Unió külső tevékenységének elvei és célkitűzései által meghatározott keretek között kell végrehajtani. Ezen intézkedések arra irányulnak, hogy a harmadik országok lakosainak, akik természeti vagy ember okozta katasztrófák áldozataivá váltak, eseti támogatást, segítséget és védelmet nyújtsanak a rendkívüli helyzetből eredő emberi szükségleteik kielégítésében. Az Unió és a tagállamok intézkedései kiegészítik és erősítik egymást.

*Pártatlanság,
semlegesség és
megkülönböztetés-
mentesség elveinek
figyelembe vétele
Jogalkotási eljárás*

(2) A humanitárius segítségnyújtási intézkedések során tiszteletben kell tartani a nemzetközi jog elveit, a pártatlanság és a semlegesség követelményét, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvét.

*Nemzetközi
egyezmények és
szervezetek*

(3) Az Unió humanitárius segítségnyújtási intézkedései végrehajtásának kereteit európai törvény vagy kerettörvény határozza meg.

(4) Az Unió a harmadik országokkal és a hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetekkel minden olyan megállapodást megköt, amely segíti az (1) bekezdésben és a III-292. cikkben említett célkitűzések megvalósítását.

Az első albekezdés nem érinti a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy nemzetközi fórumokon tárgyalásokat folytassanak és megállapodásokat kössenek.

*Európai Önkéntes
Humanitárius
Segélyezési Hadtest
Jogalkotási eljárás*

(5) Az európai fiataloknak az Unió humanitárius segélyezési intézkedéseiben való közös részvételéhez szükséges keretek biztosítása céljából létrejön az Európai Önkéntes Humanitárius Segélyezési Hadtest. E hadtest jogállását és működésének szabályait európai törvény határozza meg.

*Az Unió és a
tagállamok akcióinak
koordinálása*

(6) Az uniós és a nemzeti humanitárius segélyezési intézkedések hatásosságának és egymást kiegészítő jellegének erősítése érdekében a Bizottság minden hasznos kezdeményezést megtehet az Unió és a tagállamok intézkedéseinek összehangolására.

Egyesült Nemzetek

(7) Az Unió gondoskodik arról, hogy humanitárius intézkedései összhangban legyenek a nemzetközi szervezetek és intézmények, így különösen az Egyesült Nemzetek Szervezetéhez kapcsolódó rendszerben

működő szervezetek és intézmények által végzett ilyen műveletekkel, és azokhoz koherens módon illeszkedjenek.

Korlátozó intézkedések

V. FEJEZET
KORLÁTOZÓ INTÉZKEDÉSEK

III-322. cikk

*Harmadik országokkal
fennálló kapcsolatok
megszakítása*

(1) Ha a II. fejezet szerint elfogadott valamely európai határozat az egy vagy több harmadik országgal fennálló gazdasági és pénzügyi kapcsolatok részbeni vagy teljes megszakítását vagy korlátozását írja elő, a Tanács az Unió külügyminisztere és a Bizottság által előterjesztett közös javaslat alapján, minősített többséggel elfogadja a szükséges európai rendeleteket vagy határozatokat. Erről tájékoztatja az Európai Parlamentet.

*A Tanács a Bizottság és
a külügyminiszter
együttes javaslata
alapján minősített
többséggel dönt*

(2) Amennyiben a II. fejezet alapján elfogadott valamely európai határozat úgy rendelkezik, a Tanács az (1) bekezdésben említett eljárásnak megfelelően egyes természetes és jogi személyekkel, csoportokkal vagy nem állami, illetve államisággal nem rendelkező entitásokkal szemben korlátozó intézkedéseket állapíthat meg.

Jogi biztosítékok

(3) Az ebben a cikkben említett jogi aktusokban rendelkezni kell a szükséges jogi biztosítékokról.

**Nemzetközi
megállapodások**

VI. FEJEZET
NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

III-323.cikk

*Megállapodások
harmadik országokkal
és nemzetközi
szervezetekkel
– a kitűzött célok
elérése érdekébenl*

(1) Az Unió megállapodást köthet egy vagy több harmadik országgal vagy nemzetközi szervezettel, ha az Alkotmány ilyen megállapodás megkötését írja elő, ha az az Alkotmányban meghatározott célkitűzések elérése érdekében szükséges, ha valamely kötelező erejű jogi aktus ilyen értelmű rendelkezést tartalmaz, vagy ha az a közös szabályokat érintheti, illetve azok alkalmazási körét megváltoztathatja.

*A megállapodások a
tagállamokra
kötelezőek*

(2) Az Unió által megkötött megállapodások kötelezőek az Unió intézményeire és a tagállamokra.

Társulási

III-324. cikk

megállapodások

Az Unió egy vagy egy több harmadik országgal vagy nemzetközi szervezettel társulási megállapodást köthet, amelynek célja kölcsönös jogok és kötelezettségek, közös tevékenység és különleges eljárások által jellemzett társulás létrehozása.

III-325. cikk

Az egyezmények megkötését szolgáló eljárás:

(1) A III-315. cikkben megállapított különös rendelkezések sérelme nélkül az Unió és a harmadik országok, illetve nemzetközi szervezetek közötti megállapodásokat az alábbi eljárás szerint kell megtárgyalni és megkötni.

- A Tanács meghatározza az irányelveket, felhatalmaz az aláírásra, valamint megköti a megállapodást

(2) A Tanács felhatalmazást ad a tárgyalások megkezdésére, elfogadja a tárgyalási irányelveket, felhatalmazást ad az aláírásra és megköti a megállapodásokat.

- A Bizottság és a külügyminiszter javaslatokat terjeszt elő - a tanács kinevezi a főtárgyalót...

(3) A Bizottság, illetve – ha a tervezett megállapodás kizárólag vagy túlnyomórészt a közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozik – a külügyminiszter ajánlást nyújt be a Tanácsnak, amely a tárgyalások megkezdéséről európai határozatot fogad el, amelyben a Tanács kinevezi – a tervezett megállapodás tárgyától függően – a főtárgyalót vagy az Unió tárgyaló küldöttségének vezetőjét.

és tárgyalási irányelveket határoz meg - különbizottságot nevezhet ki

(4) A Tanács a főtárgyaló számára irányelveket határoz meg, és egy különbizottságot nevezhet ki, amellyel a tárgyalások folytatása során egyeztetni kell.

(5) A főtárgyaló javaslata alapján a Tanács európai határozatban felhatalmazást ad a megállapodás aláírására és – amennyiben szükséges – a hatálybalépését megelőzően ideiglenes alkalmazására.

Külpolitikai kérdések kivételével a Tanács minősített többséggel dönt

(6) A Tanács a főtárgyaló javaslata alapján a megállapodás megkötéséről európai határozatot fogad el.

A kizárólag kül- és biztonságpolitikára vonatkozó megállapodások kivételével a Tanács a megállapodás megkötésére vonatkozó európai határozatot a következőképpen fogadja el:

EP egyetértése kell:

a) az Európai Parlament egyetértését követően a következő esetekben:

- társulási megállapodásoknál

i. társulási megállapodások megkötése,

- az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez való csatlakozás estében

ii. az Uniónak az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez való csatlakozása,

iii. együttműködési eljárások bevezetése útján külön intézményi keretet létrehozó megállapodások megkötése,

- meghatározott intézményi kereteket létrehozó

iv. az Unióra nézve jelentős költségvetési kihatásokkal járó megállapodások megkötése, és

egyezményeknél - jelentős költségvetési kihatással járó egyezményeknél

v. a rendes törvényalkotási eljárás, vagy a különleges, az Európai Parlament egyetértéséhez kötött eljárás alkalmazási körébe tartozó területekre vonatkozó megállapodások megkötése;

- olyan egyezményeknél, amelyek jogalkotási eljárást vonnak maguk után

Az Európai Parlament és a Tanács sürgős esetben megállapodhat az egyetértés megadásának határidejében.

b) az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően minden egyéb esetben. Az Európai Parlament véleményét a Tanács által az ügy sürgősségétől függően megállapított határidőn belül közli. Ha ezen a határidőn belül nem nyilvánít véleményt, a Tanács határozhat.

Felhatalmazás az egyezmények módosítására

(7) A megállapodás megkötésekor a Tanács – az (5), (6), illetve (9) bekezdéstől eltérve – felhatalmazhatja a főtárgyalót arra, hogy az Unió nevében módosításokat hagyjon jóvá, ha a megállapodás rendelkezése szerint a módosításokat egyszerűsített eljárással kell elfogadni, vagy azokat a megállapodás által létrehozott szervnek kell elfogadnia; a Tanács e felhatalmazást meghatározott feltételekhez kötheti.

Általános szabály: minősített többség a Tanácsban

(8) A Tanács az eljárás egésze során minősített többséggel határoz. Mindazonáltal a Tanács egyhangúlag határoz, ha a megállapodás olyan területre vonatkozik, ahol az uniós jogi aktusok elfogadásához egyhangúságra van szükség, valamint a társulási megállapodások és a III-319. cikkben említett, a tagjelölt országokkal kötendő megállapodások esetén.

Egyhangúság kell: - ha ezt a szabályok előírják - a társulási és csatlakozási egyezmények esetén

Megállapodások felfüggesztése és az Unió álláspontja

(9) A Tanács a Bizottságnak vagy az Unió külügyminiszterének a javaslata alapján európai határozatot fogad el valamely megállapodás alkalmazásának felfüggesztésére, valamint a megállapodásokkal felállított szervezetben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozóan, amennyiben az ilyen szervnek joghatással bíró jogi aktust kell

<p><i>EP-t minden tárgyalási szakaszban tájékoztatni kell</i></p> <p><i>A Bíróság véleménye kikérhető</i></p>	<p>hoznia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító jogi aktusokat.</p> <p>(10) Az Európai Parlamentet az eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljeskörűen tájékoztatni kell.</p> <p>(11) Egy tagállam, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérheti a Bíróság véleményét a tervezett megállapodásnak az Alkotmánnyal való összeegyeztethetőségéről. Ha a Bíróság véleménye kedvezőtlen, a tervezett megállapodás csak akkor léphet hatályba, ha azt módosítják, vagy az Alkotmányt felülvizsgálják.</p>
<p>Árfolyamrendszer</p>	<p>III-326. cikk</p>
<p><i>Az árfolyamrendszerrel kapcsolatos megállapodások:</i></p> <p><i>A Tanács az EKB-val és az EP-vel való konzultációt követően egyhangúsággal dönt az árfolyamrendszer tekintetében</i></p> <p><i>Az árfolyamrendszeren belüli középárfolyamról a Tanács az EKB, vagy a Bizottság javaslatára minősített többséggel dönt</i></p> <p><i>Az általános irányvonalról a Tanács dönt</i></p>	<p>(1) A III-325. cikktől eltérve, a Tanács az Európai Központi Bank ajánlása alapján vagy az Európai Központi Bankkal az árstabilitási célkitűzéssel összhangban álló konszenzus elérése céljából folytatott konzultációt követően, a Bizottság ajánlása alapján hivatalos megállapodásokat köthet az euró és harmadik államok valutái közötti árfolyamrendszerrel. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, a (3) bekezdésben előírtakkal összhangban egyhangúlag határoz.</p> <p>A Tanács az Európai Központi Bank ajánlása alapján vagy az Európai Központi Bankkal az árstabilitási célkitűzéssel összhangban álló konszenzus elérése céljából folytatott konzultációt követően, a Bizottság ajánlása alapján az árfolyamrendszeren belül elfogadhatja, kiigazíthatja vagy megszüntetheti az euró középárfolyamait. A Tanács elnöke tájékoztatja az Európai Parlamentet az euró középárfolyamainak elfogadásáról, kiigazításáról vagy megszüntetéséről.</p> <p>(2) Ha egyes harmadik államok valutájára vonatkozóan nem létezik az (1) bekezdés szerinti árfolyamrendszer, a Tanács az Európai Központi Bank ajánlása alapján vagy az Európai Központi Bankkal az árstabilitási célkitűzéssel összhangban álló konszenzus elérése céljából folytatott konzultációt követően, a Bizottság ajánlása alapján minősített többséggel kialakíthatja e valuták vonatkozásában az árfolyam-politika általános irányait. Ezek nem sérthetik a Központi Bankok Európai Rendszerének az árstabilitás fenntartására irányuló elsődleges célját.</p>
<p><i>A monetáris politikát és az árfolyamrendszert érintő kérdésekről, az EKB-val való konzultációt követően, a Tanács dönt</i></p>	<p>(3) Ha az Uniónak egy vagy több állammal vagy nemzetközi szervezettel a monetáris vagy árfolyamrendszert érintő megállapodásokat kell megtárgyalnia, a Tanács – a III-325. cikktől eltérve – a Bizottság javaslata alapján és az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően minősített többséggel meghatározza e megállapodások megtárgyalásának és megkötésének szabályait. Ezeknek a szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy</p>

az Unió egységes álláspontot képviseljen. A Bizottság teljes mértékben részt vesz a tárgyalásokban.

A tagállamok hatásköre

(4) A tagállamok – a gazdasági és monetáris unióra vonatkozó uniós hatáskörök és megállapodások sérelme nélkül – nemzetközi fórumokon tárgyalásokat folytathatnak és megállapodásokat köthetnek.

***Diplomáciai
képviseltek***

VII. FEJEZET
AZ UNIÓ KAPCSOLATAI NEMZETKÖZI
SZERVEZETEKKEL ÉS HARMADIK
ORSZÁGOKKAL, VALAMINT AZ UNIÓ
KÜLDÖTTSÉGEI

III-327. cikk

*Együtműködés az
ENSZ-el, az Európa
Tanáccsal, az EBESZ-
el és az OECD-vel*

(1) Az Unió megfelelő együtműködési formákat épít ki az Egyesült Nemzetek Szervezetének szerveivel és szakosított intézményeivel, az Európa Tanáccsal, az Európai Biztonsági és Együtműködési Szervezettel, valamint a Gazdasági Együtműködési és Fejlesztési Szervezettel.

Az Unió továbbá egyéb nemzetközi szervezetekkel is megfelelő kapcsolatokat tart fenn.

*A végrehajtásért az
Unió külügyminisztere
felelős*

(2) E cikk végrehajtásáért az Unió külügyminisztere és a Bizottság felelős.

III-328. cikk

*Az Uniót harmadik
országokban és
nemzetközi
szervezetekben
küldöttségek képviselik
...amelyek a
külügyminiszternek
vannak alárendelve*

(1) Az Uniót a harmadik országokban és a nemzetközi szervezetekben az Unió küldöttségei képviselik.

(2) Az Unió küldöttségei az Unió külügyminiszterének alárendelve működnek. A küldöttségek a tagállamok diplomáciai és konzuli képviseléseivel szoros együtműködésben végzik tevékenységüket.

Szolidaritási klauzula

VIII. FEJEZET
A SZOLIDARITÁSI KLAUZULA VÉGREHAJTÁSA

III-329. cikk

*A tagállamoknak segíteniük kell egymást a következő esetekben:
- terrortámadás
- katasztrófák*

Hacsak nincsenek védelmi vonzatok, a Tanács minősített többséggel dönt

A Politikai és Biztonsági Bizottság segítséget nyújt a Tanács döntéseihez

A fenyegető veszélyek rendszeres felmérése

Intézmények

Az Európai Parlament

Választójog

Választás közvetlen általános választójog alapján, egységes eljárás szerint

(1) Amennyiben egy tagállamot terrortámadás ér, illetve ha természeti vagy ember okozta katasztrófa áldozatává válik, e tagállam politikai vezetésének kérésére a többi tagállam segítséget nyújt számára. E célból a tagállamok a Tanács keretében egyeztetnek egymással.

(2) Az I-43. cikkben említett szolidaritási klauzula Unió általi végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat – a Bizottság és az Unió külügyminiszterének együttes javaslata alapján – a Tanács európai határozatban állapítja meg. Ha ennek az európai határozatnak védelmi vonatkozásai vannak a Tanács a III-300. cikk (1) bekezdése szerint határoz. Az Európai Parlamentet tájékoztatni kell.

E bekezdés alkalmazása során és a III-344. cikk sérelme nélkül a Tanácsot a Politikai és Biztonsági Bizottság a közös biztonság- és védelmi politika keretében kialakított struktúrákra támaszkodva -, valamint a III-261. cikkben említett bizottság segíti, amelyek szükség esetén együttes véleményt terjesztenek elő számára.

(3) Az Unió és tagállamai eredményes fellépésének biztosítása érdekében az Európai Tanács rendszeresen értékeli az Uniót fenyegető veszélyeket.

VI. CÍM AZ UNIÓ MŰKÖDÉSE

I. FEJEZET INTÉZMÉNYI RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ AZ INTÉZMÉNYEK

1. ALSZAKASZ AZ EURÓPAI PARLAMENT

III-330. cikk

(1) A Tanács európai törvényben vagy kerettörvényben megállapítja az Európai Parlament tagjainak valamennyi tagállamban egységes eljárás szerint vagy valamennyi tagállamban közös elveknek megfelelően tartandó közvetlen és általános választójog alapján történő megválasztásához szükséges intézkedéseket.

Az EP javaslatot tesz, a Tanács, az EP hozzájárulását követően, egyhangúsággal dönt A tagállamoknak jóvá kell hagyniok

A Tanács az Európai Parlament kezdeményezése alapján, az Európai Parlamentnek a tagjai többségével elfogadott egyetértését követően, egyhangúlag határoz. Az ilyen európai törvény vagy kerettörvény azt követően lép hatályba, hogy a tagállamok saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően azt jóváhagyták.

EP a saját szabályairól a Tanács egyetértésével dönt

(2) Az Európai Parlament európai törvényben megállapítja a tagjai feladatainak ellátására vonatkozó szabályokat és általános feltételeket. Az Európai Parlament saját kezdeményezése alapján, a Bizottság véleményének kikérését és a Tanács egyetértését követően határoz. A Tanács a tagok vagy volt tagok adózására vonatkozó bármilyen szabályról vagy feltételről egyhangúlag határoz.

Az EP tagjaira vonatkozó adózási szabályokról a Tanács egyhangúsággal dönt
Politikai pártok

III-331. cikk

Európai szintű politikai pártokra vonatkozó szabályok jogalkotási úton kerülnek meghatározásra

Az I-46. cikk (4) bekezdésében említett európai szintű politikai pártokra irányadó szabályokat, így különösen a finanszírozásukra vonatkozó előírásokat európai törvény határozza meg.

III-332. cikk

Az EP abszolút többségével felkérheti a Bizottságot, hogy javaslatot terjesszen elő

Az Európai Parlament tagjainak többségével felkérheti a Bizottságot, hogy terjesszen elő megfelelő javaslatot valamely olyan kérdésre vonatkozóan, amelyben az Európai Parlament megítélése szerint az Alkotmány végrehajtása céljából uniós jogi aktus kidolgozása szükséges. Ha a Bizottság nem terjeszt elő javaslatot, ennek okairól tájékoztatja az Európai Parlamentet.

Ideiglenes vizsgálóbizottság

III-333. cikk

Az EP tagjai 1/4-ének kérelmére állítható fel, erről a parlament egyszerű többséggel dönt

Feladatainak teljesítése során az Európai Parlament, összes tagjai egynegyedének kérelmére, ideiglenes vizsgálóbizottságot állíthat fel, hogy – az Alkotmány által más intézményekre vagy szervekre ruházott hatáskörök sérelme nélkül – kivizsgálja az uniós jog végrehajtása során felmerülő állítólagos jogsértéseket vagy hivatali visszasságokat, kivéve ha az állítólagos tényállást bíróság vizsgálja, a bírósági eljárás lezárásáig.

Hivatali visszasságok vizsgálata

Jelentésének benyújtása után az ideiglenes vizsgálóbizottság feloszlik.

A vizsgálati jog gyakorlására vonatkozó részletes szabályokat az Európai

<p><i>Az ideiglenes bizottság a jelentés beterjesztése után feloszlik</i></p>	<p>Parlament európai törvényben állapítja meg. Az Európai Parlament saját kezdeményezése alapján, a Tanács és a Bizottság egyetértését követően határoz.</p>
<p><i>Az idevonatkozó szabályokat, a Tanács és a Bizottság jóváhagyásával, az EP állapítja meg</i></p> <p>Petíciók</p>	<p>III-334. cikk</p>
<p><i>Az EP-hez benyújtandó petíció joga</i></p>	<p>Az I-10. cikk (2) bekezdésének d) pontjával összhangban bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy egyénileg vagy más személyekkel közösen petíciót nyújthat be az Európai Parlamenthez az Unió tevékenységi területére tartozó és őt közvetlenül érintő ügyben.</p>
<p>Az ombudsman</p>	<p>III-335. cikk</p>
<p><i>EP egy ombudsmant választ</i></p>	<p>(1) Az Európai Parlament megválasztja az európai ombudsmant. Az I-10. cikk (2) bekezdésének d) pontjával és az I-49. cikkel összhangban az európai ombudsman jogosult a bármely uniós polgártól vagy valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személytől érkező, a közösségi intézmények, szervek vagy hivatalok – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Európai Unió Bíróságát – tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságokra vonatkozó panaszok átvételére.</p>
<p><i>Az ombudsman jogosult bármely hivatali visszasságokkal kapcsolatos panasz átvételére</i></p>	
<p><i>Az ombudsman saját kezdeményezése</i></p>	<p>Az ombudsman megbízásának megfelelően, saját kezdeményezésére vagy a hozzá közvetlenül vagy az Európai Parlament valamely tagján keresztül benyújtott panaszok alapján, lefolytatja az általa indokoltnak ítélt vizsgálatokat, kivéve, ha az állítólagos tényállás bírósági eljárás tárgyát képezi vagy képezte. Amennyiben az ombudsman hivatali visszasságot állapít meg, az ügyben megkeresi az érintett intézményt, szervet vagy hivatalt, amelynek három hónap áll rendelkezésére, hogy tájékoztassa őt álláspontjáról. Ezt követően az ombudsman jelentést küld az Európai Parlamentnek és az érintett intézménynek, szervnek vagy hivatalnak. A panaszt benyújtó személyt tájékoztatni kell a vizsgálatok eredményéről.</p>
<p><i>A vizsgálatok eredményeiről évente jelentést tesz az EP-nek</i></p>	<p>Vizsgálatainak eredményeiről az ombudsman évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek.</p>
<p><i>Az ombudsmant az EP választások után, az EP hivatali idejére nevezik</i></p>	<p>(2) Az ombudsmant minden európai parlamenti választást követően, az Európai Parlament megbízásának időtartamára választják. Az ombudsman megbízatása megújítható.</p>

ki

Felmenthető

A Bíróság mentheti fel az EP kérésére Teljesen független

Az ombudsmant a Bíróság az Európai Parlament kérelmére felmentheti, ha már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el.

(3) Feladatainak ellátása során az ombudsman teljes mértékben független. Feladatainak ellátása során nem kérhet és nem fogadhat el utasítást semmilyen intézménytől, szervtől vagy más szervezettől. Az ombudsman megbízatásának ideje alatt semmilyen egyéb – akár kereső, akár ingyenesen végzett – foglalkozást nem folytathat.

Feladatairól az EP határoz, a Tanács jóváhagy

(4) Az Európai Parlament európai törvényben megállapítja az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokat és általános feltételeket. Az Európai Parlament saját kezdeményezése alapján, a Bizottság véleményének kikérését követően és a Tanács egyetértését követően határoz.

III-336. cikk

Jelenleg az EP 12x4 napig ülésezik Strasbourgban és 6x2 napig Brüsszelben

Az Európai Parlament évente egy ülésszakot tart. Minden március második keddjén külön összehívás nélkül ül össze.

Az Európai Parlament tagjai többségének kérelmére, valamint a Tanács vagy a Bizottság kérelmére rendkívüli ülésszakot tarthat.

III-337. cikk

A Tanács az EP-ben felszólalhat

(1) Az Európai Tanács, illetve a Tanács a saját eljárási szabályzatukban megállapított feltételeknek megfelelően az Európai Parlamentben felszólalhatnak.

A Bizottság az EP üléseken részt vehet és válaszolnia kell az EP hozzá intézett kérdéseire

(2) A Bizottság az Európai Parlament bármely ülésen részt vehet, és kérésére bármikor felszólalhat. A Bizottság szóban vagy írásban válaszol az Európai Parlament vagy annak tagjai által hozzá intézett kérdésekre.

(3) Az Európai Parlament nyilvános ülésen megvitatja a Bizottság által hozzá benyújtott éves általános jelentést.

Éves jelentés Szavazási szabályok

III-338. cikk

Az EP általában a leadott szavazatok

Ha az Alkotmány másként nem rendelkezik, az Európai Parlament a leadott szavazatok többségével határoz. A határozatképesség feltételeit az eljárási

többségével határoz

szabályzata határozza meg.

III-339. cikk

Az EP, eljárási szabályzatát, összes tagja szavazatainak többségével (abszolút többséggel) fogadja el

Az Európai Parlament tagjai szavazatainak többségével elfogadja eljárási szabályzatát.

Az Európai Parlament aktusait az Alkotmányban, illetve az eljárási szabályzatában megállapított feltételeknek megfelelően kell közzétenni.

A Bizottság felmentése

III-340. cikk

*- az EP legkorábban a bizalmatlansági indítvány benyújtása után három nappal határoz
- nyílt ülésen
- a Bizottság felmentéséhez a leadott szavazatok kétharmada, egyben az EP tagjainak többsége szükséges*

Az Európai Parlament, ha a Bizottság tevékenysége miatt bizalmatlansági indítványt terjesztenek elé, arról legkorábban az indítvány betérjesztése után három nappal, nyílt szavazással határoz.

Ha a bizalmatlansági indítványt a leadott szavazatok kétharmadával és az Európai Parlament tagjainak többségével elfogadják, a Bizottság tagjainak testületileg le kell mondaniuk, és az Unió külügyminiszterének pedig le kell mondania a bizottsági tagságról. Az új Bizottságnak az I-26. és I-27. cikkel összhangban történő kinevezéséig azonban hivatalban maradnak, és a folyamatban lévő ügyeket továbbra is ellátják. Ebben az esetben a Bizottság utódul kinevezett tagjainak hivatali ideje azon a napon jár le, amikor a testületileg lemondásra kötelezett bizottsági tagok hivatali ideje lejárt volna.

A Bizottságot mint testületet mentik fel (meghatározott bizottsági tag felmentése nem lehetséges)

Európai Tanács

2. ALSZAKASZ
AZ EURÓPAI TANÁCS
III-341. cikk

Szavazás esetén egy tag egy másik tagot képviselhet

(1) Szavazás esetén az Európai Tanács bármely tagja legfeljebb még egy másik tag képviselőjeként is eljárhat.

A tartózkodás nem akadályozza az egyhangúságnak

A jelen lévő vagy képviselt tagok tartózkodása nem akadályozza az Európai Tanács egyhangúságot igénylő jogi aktusai elfogadásának.

(2) Az Európai Parlament elnökét fel lehet hívni arra, hogy szólaljon fel az Európai Tanácsban.

Eljárási szabályok egyszerű többséget igényelnek

Főtitkárság

A Tanács

Az elnök hívja össze

*Egy tag legfeljebb egy, másik tagot képviselhet
Az egyszerű többség a tagok többsége*

A tartózkodás nem akadályozza meg az egyöntetűséget

COREPER

Valamennyi tagállam képviselőiből álló testület, amely a Tanács üléseit előkészíti

A Tanács titkárságának szervezetét a Tanács egyszerű többséggel határozza meg

Az eljárási szabályokat egyszerű többséggel döntik el

A Tanács, egyszerű többséggel, javaslat

(3) Az Európai Tanács eljárási kérdésekben, valamint eljárási szabályzatának elfogadásakor egyszerű többséggel határoz.

(4) Az Európai Tanács munkáját a Tanács Főtitkársága segíti.

3. ALSZAKASZ A MINISZTEREK TANÁCSA

III-342. cikk

A Tanácsot – saját kezdeményezésére, illetve a Tanács valamely tagja vagy a Bizottság kérésére – az elnöke hívja össze.

III-343. cikk

(1) Szavazás esetén a Tanács bármely tagja legfeljebb még egy másik tag képviselőjében is eljárhat.

(2) Az egyszerű többséget igénylő határozatok elfogadásakor a Tanács tagjainak többségével határoz.

(3) A jelen lévő vagy képviselt tagok tartózkodása nem akadályozza meg a Tanács egyhangúságot igénylő jogi aktusai elfogadásának.

III-344. cikk

(1) A Tanács munkájának előkészítése, és a Tanács által adott megbízások teljesítése egy, a tagállamok állandó képviselőiből álló bizottság feladata. A bizottság a Tanács eljárási szabályzatában előírt esetekben eljárási határozatokat fogadhat el.

(2) A Tanács munkáját az általa kinevezett főtitkár irányítása alatt álló Főtitkárság segíti.

A Főtitkárság szervezetét a Tanács határozza meg egyszerű többséggel.

(3) A Tanács eljárási kérdésekben, valamint eljárási szabályzatának elfogadásakor egyszerű többséggel határoz.

III-345. cikk

A Tanács egyszerű többséggel felkérheti a Bizottságot, hogy végezze el a Tanács által a közös célkitűzések megvalósításához szükségesnek tartott

benyújtására kérheti a Bizottságot

vizsgálatokat, és terjesszen be hozzá megfelelő javaslatokat. Ha a Bizottság nem terjeszt elő javaslatot, ennek okairól tájékoztatja a Tanácsot.

Bizottságok

III-346. cikk

A bizottságokra vonatkozó szabályokat egyszerű többséggel a Tanács fogadja el

A Tanács európai határozatban megállapítja az Alkotmány által előírt bizottságokra vonatkozó szabályokat. Erről a Tanács a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, egyszerű többséggel határoz.

A Bizottság

4. ALSZAKASZ
AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG

III-347. cikk

A Bizottság teljesen független

A Bizottság tagjai tartózkodnak a feladataikkal összeegyeztethetetlen cselekedetektől. A tagállamok tiszteletben tartják a függetlenségüket, és nem kísérlék meg befolyásolásukat feladataik ellátása során.

A bizottsági tagoknak nem lehet másik foglalkozása

A Bizottság tagjai hivatali idejük alatt nem folytathatnak semmilyen egyéb – akár kereső, akár ingyenesen végzett – foglalkozást. Hivatalba lépésükkor ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és után tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket és különösen azt, hogy megbízásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban. E kötelezettségek megsértése esetén a Bíróság a Tanács egyszerű többséggel elfogadott kérelme, vagy a Bizottság kérelme alapján az érintett személyt, a körülményektől függően, a III-349. cikknek megfelelően felmentheti, vagy megvonhatja tőle nyugdíjjogosultságát vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatásokhoz való jogát.

Erkölcseleg feddhetetlenül kell viselkednie...

...ha nem az, a Bíróság lemondásra kötelezheti, vagy megvonhatja nyugdíját

III-348. cikk

A Bizottság elnöke a bizottsági tagokat felmentheti

(1) A Bizottság tagjainak megbízatása – a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve – lemondással vagy felmentéssel szűnik meg.

Megüresedő bizottsági helyet a szokásos kinevezési eljárás keretében kell betölteni

(2) A lemondó, hivatalából felmentett vagy elhalálozott bizottsági tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére a Tanács, Bizottság elnökével közös megegyezésben, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően az I-27. cikk (4) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelően a távozó taggal azonos állampolgárságú új bizottsági tagot nevez ki.

A Tanács a Bizottság elnökének a javaslata alapján egyhangúlag úgy is határozhat, hogy a távozó tag helyébe nem szükséges új tagot kinevezni,

	különösen, ha a bizottsági tag fennmaradó hivatali ideje rövid.
<i>Az elnök felváltása</i>	(3) Az elnök lemondása, felmentése vagy halála esetén hivatali idejének fennmaradó részére az I- 27. cikknek megfelelően új elnököt kell kinevezni.
<i>A külügyminiszter felváltása</i>	(4) Az Unió külügyminiszterének lemondása, felmentése vagy halála esetén hivatali idejének fennmaradó részére az I-28. cikk (1) bekezdésének megfelelően új külügyminisztert kell kinevezni.
<i>Ha az egész Bizottság lemond, az új Bizottság hivatalba lépéséig a réginek el kell látnia a szükséges teendőket</i>	(5) Amennyiben a Bizottság összes tagja lemond hivataláról, a lemondó tagok mindaddig hivatalban maradnak, és a folyamatban lévő ügyeket továbbra is ellátják, amíg helyükre hivatali idejük fennmaradó részére az I-26. és I-27. cikknek megfelelően új bizottsági tagokat neveznek ki.
	III-349. cikk
<i>Ha egy bizottsági tag, nem látja el feladatát, vagy kötelezettségszegést követett el a Bíróság hivatalából felmentheti</i>	Ha a Bizottság valamely tagja már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el, a Bíróság – a Tanács egyszerű többséggel elfogadott kérelme, vagy a Bizottság kérelme alapján – felmentheti hivatalából.
	III-350. cikk
<i>A feladatokat bizottsági tagok között a Bizottság elnöke osztja szét ..ezt megváltoztathatja</i>	Az I-28. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottságra háruló feladatok csoportosításáról és a Bizottság tagjai közötti elosztásáról az elnök dönt az Alkotmány I-27. cikk (3) bekezdésének megfelelően. Az elnök e feladatok elosztását a Bizottság hivatali ideje alatt megváltoztathatja. A Bizottság tagjai az elnök által számukra megállapított feladatokat az elnök irányításával látják el.
Szavazás	III-351. cikk
<i>A Bizottság tagjai többségével határoz</i>	A Bizottság a tagjainak többségével határoz. A határozatképesség feltételeit az eljárási szabályzat határozza meg.
	III-352. cikk
<i>Eljárási szabályok</i>	(1) A Bizottság eljárási szabályzatot fogad el annak biztosítása érdekében, hogy ő maga és szervezeti egységei megfelelően működjenek. A Bizottság gondoskodik e szabályzat közzétételéről.
<i>Évente általános jelentést nyújt be az EP-nek</i>	(2) A Bizottság évente, legkésőbb az Európai Parlament ülészakának megnyitása előtt egy hónappal általános jelentést tesz közzé az Unió tevékenységéről.

A Bíróság

Három formációja van:
- tanács
- nagytanács
- teljes ülés

Főtanácsnok

8 főtanácsnok van, de számuk a Tanács egyhangú döntésével növelhető
Feladataik elvégzése során:
- pártatlannak
- függetlennek kell lenniük
- indítványokat terjesztenek elő, ha részvételükre szükség van

Nemzeti jogrendszerükben a legmagasabb képzettséggel kell rendelkezniük

A tagállamok közös megegyezéssel választják ki őket

Minden harmadik évben a főtanácsnoki kar részleges megújításra kerül

A Bíróság elnökét a bírák három évre maguk közül választják.

5. ALSZAKASZ
AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

III-353. cikk

A Bíróság az Európai Unió Bíróságának alapokmányában megállapított szabályoknak megfelelően tanácsokban, nagytanácsban vagy teljes ülésben jár el.

III-354. cikk

A Bíróságot nyolc főtanácsnok segíti. Amennyiben a Bíróság kéri, a Tanács egyhangúlag elfogadott európai határozattal megnövelheti a főtanácsnokok számát.

A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség.

III-355. cikk

A Bíróság bíráit és főtanácsnokait olyan személyek közül kell kiválasztani, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik megfelelnek az országukban a legfelsőbb bírói tisztségekbe történő kinevezéshez szükséges feltételeknek, vagy akik elismert szakértelemmel rendelkező jogtudósok; a bírákat és a főtanácsnokokat a III-357. cikkben említett bizottsággal folytatott konzultációt követően a tagállamok kormányai nevezik ki közös megegyezéssel.

Három évente a bírói és a főtanácsnoki kar részleges megújítására kerül sor az Európai Unió Bíróságának alapokmányában megállapított feltételek szerint.

A Bíróság elnökét a bírák maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

*Az elnök
újraválasztható*

*A szabályokat a Tanács
hagyja jóvá*

A Törvényszék
*- a korábbi elsőfokú
bírószék*

*Minden egyes
tagországból egynél
több bíró is lehet*

*Függetlennek kell
lennie*
*Alkalmasnak a hivatal
betöltésére*
*Kinevezés hat évre, ami
megújítható*
*Részleges megújítás
minden harmadik
évben*

*A törvényszék elnökét
három évre választják,
ami megújítható*

*A Bíróság eljárási
szabályzatát, minősített
többséggel, a Tanács
hagyja jóvá*

Jelölő bizottság

*A jelölő bizottság a
jelöltekről véleményt
nyilvánít*

*A jelölő bizottságot 7
személy alkotja, hatot a
bírószék elnöke javasol*

A Bíróság elfogadja eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács jóváhagyása szükséges.

III-356. cikk

A Törvényszék bírjainak számát az Európai Unió Bíróságának alapokmánya határozza meg. Az Európai Unió Bíróságának alapokmánya előírhatja, hogy a Törvényszéket főtanácsnokok segítik.

A Törvényszék tagjait olyan személyek közül kell kiválasztani, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a felsőbb bírói tisztségbe történő kinevezéshez szükséges alkalmassággal. A bírakat a III-262. cikkben említett bizottsággal folytatott konzultációt követően a tagállamok kormányai nevezik ki közös megegyezéssel.

A Törvényszék bírói kara háromévenként részlegesen megújul.

A Törvényszék elnökét a bírák maguk közül választják meg hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

A Törvényszék a Bírósággal egyetértésben meghatározza eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács jóváhagyása szükséges.

Ha az Európai Unió Bíróságának alapokmánya másként nem rendelkezik, a Törvényszékre az Alkotmánynak a Bíróságra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

III-357. cikk

Létrejön egy bizottság, amelynek feladata, hogy a Bíróságra és a Törvényszékre bíráknak, vagy főtanácsnokoknak jelölt személyeknek a feladatra való alkalmasságáról azt megelőzően véleményt adjon, hogy a tagállamok kormányai a III-355., illetve a III-356. cikknek megfelelően kineveznék őket.

A bizottságot hét személy alkotja, akiket a Bíróság és a Törvényszék korábbi tagjai, a tagállamok legfelsőbb bíróságának tagjai és az elismert szakértelemmel rendelkező jogászok közül választanak ki, és akik közül

*egyét az EP
- a tagokat a Tanács
nevezi ki minősített
többségi döntéssel*

egy személyre az Európai Parlament tesz javaslatot. A Tanács európai határozatban megállapítja e bizottság működésének szabályait, és európai határozatban kinevezi a bizottság tagjait. A Tanács a Bíróság elnökének kezdeményezése alapján jár el.

***A Törvényszék
igazságszolgáltatási
tevékenysége***

III-358. cikk

*Az alapokmány
kiterjeszheti a Bíróság
hatáskörét*

(1) A Törvényszék rendelkezik hatáskörrel első fokon a III-365., III-367., III-370., III-372. és III-374. cikkben említett keresetek elbírálására, kivéve azokat, amelyeket a III-359. cikk alapján létrehozott különös hatáskörű törvényszékek hatáskörébe utaltak, illetve amelyek az Európai Unió Bíróságának alapokmánya értelmében a Bíróság hatáskörében maradnak. Az Európai Unió Bíróságának alapokmánya úgy rendelkezhet, hogy a Törvényszék egyéb keresetfajták tekintetében is hatáskörrel rendelkezik.

*Fellebbezni csak jogi
kérdésekben
lehet*

A Törvényszék e bekezdés szerinti határozataival szemben az Európai Unió Bíróságának alapokmányában megállapított feltételek mellett és korlátokon belül, kizárólag jogkérdésekben a Bírósághoz lehet fellebbezni.

*A különös hatáskörű
törvényszék döntései
ellen a Törvényszékhez
lehet fellebbezni*

(2) A Törvényszék hatáskörébe tartozik a különös hatáskörű törvényszékek határozatai ellen benyújtott jogorvoslati kérelmek elbírálása.

*Kivételes esetekben a
Törvényszék ítéleteit a
Bíróság
felülvizsgálhatja*

A Törvényszék e bekezdés szerinti határozatait az Európai Unió Bíróságának alapokmányában megállapított feltételek mellett és korlátokon belül a Bíróság kivételesen felülvizsgálhatja, ha fennáll a komoly veszélye annak, hogy az uniós jog egységessége vagy koherenciája sérül.

Előzetes döntéshozatal

(3) A Törvényszék az Európai Unió Bíróságának alapokmányában meghatározott egyes ügycsoportokban hatáskörrel rendelkezik a III-369. cikk szerinti előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések eldöntésére.

*Elvi döntést igénylő
eseteket a Bíróság elé
lehet utalni*

Ha a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az ügyben olyan elvi döntés meghozatalára van szükség, amely az uniós jog egységességét és koherenciáját befolyásolhatja, az ügyet, annak eldöntése végett, a Bíróság elé utalhatja.

A Törvényszék előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseket eldöntő határozatait az Európai Unió Bíróságának alapokmányában megállapított feltételek mellett és korlátokon belül a Bíróság kivételesen felülvizsgálhatja, ha fennáll a komoly veszélye annak, hogy az uniós jog egységessége vagy koherenciája sérül.

**Különös hatáskörű
törvényszékek**

*Különleges területeken
az elsőfokú bíróság
szerepét töltik be*

*A szabályokat
jogalkotási eljárással
határozzák meg*

*Fellebbezni csak jogi
kérdésekben lehet,
hacsak a szabályok
másképp nem
rendelkeznek*

*A bírók függetlenek és
egyhangú döntéssel a
Tanács nevezi ki őket*

*A különös hatáskörű
törvényszékek
szabályzatát a Tanács
hagyja jóvá*

*Hacsak a létrehozó
törvény másképp nem
rendelkezik a
különleges hatáskörű
törvényszékekre
ugyanazok a szabályok
vonatkoznak mint a
Bíróságra*

**Tagállam Bíróság elé
állítás**

*A Bizottság által:
1. Indoklással ellátott
vélemény a
tagállamnak
2. A tagállam válasza*

III-359. cikk

(1) Európai törvénnyel a Törvényszékhez kapcsolódó különös hatáskörű törvényszékek hozhatók létre egyes területeken benyújtott meghatározott keresetfajták első fokon történő elbírálására. Az ilyen európai törvényt a Bizottság javaslata alapján és a Bírósággal folytatott konzultációt követően, vagy a Bíróság kérelmére és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

(2) A különös hatáskörű törvényszék létrehozásáról szóló európai törvényben meg kell határozni a törvényszék összetételére vonatkozó szabályokat és a törvényszékre ruházott hatáskör pontos terjedelmét.

(3) A különös hatáskörű törvényszékek határozataival szemben kizárólag jogkérdésekben, illetve – ha a különös hatáskörű törvényszéket létrehozó európai törvény úgy rendelkezik – jogi és ténykérdésekben egyaránt a Törvényszékhez lehet fellebbezni.

(4) A különös hatáskörű törvényszékek tagjait olyan személyek közül kell kiválasztani, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a bírói tisztségbe történő kinevezéshez szükséges alkalmassággal. A különös hatáskörű törvényszékek tagjait a Tanács nevezi ki egyhangúlag eljárva.

(5) A különös hatáskörű törvényszékek a Bírósággal egyetértésben meghatározzák eljárási szabályzatukat. E szabályzat elfogadásához a Tanács jóváhagyása szükséges.

(6) Ha a különös hatáskörű törvényszékek létrehozásáról szóló európai törvény másként nem rendelkezik, a különös hatáskörű törvényszékekre az Alkotmánynak az Európai Unió Bíróságára vonatkozó rendelkezéseit és az Európai Unió Bíróságának alapokmányában foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni. A különös hatáskörű törvényszékekre az Európai Unió Bírósága alapokmányának I. címét és 64. cikkét minden esetben alkalmazni kell.

III-360. cikk

Ha a Bizottság megítélése szerint egy tagállam az Alkotmányból eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette, az ügryről indokolással ellátott véleményt ad, miután az érintett államnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére.

3. A Bíróság dönt

Ha az érintett állam a Bizottság által meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a véleményben foglaltaknak, a Bizottság az Európai Unió Bíróságához fordulhat.

III-361. cikk

Egy másik tagállam által:

Bármely tagállam az Európai Unió Bíróságához fordulhat, ha megítélése szerint egy másik tagállam az Alkotmányból eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette.

1) Az ügy Bizottság elé vitele

2) Mindegyik tagállam nyilatkozik az ügyben

Mielőtt egy tagállam keresetet nyújt be egy másik tagállam ellen az Alkotmányból eredő valamely kötelezettség állítólagos megsértése miatt, az ügyet a Bizottság elé kell terjesztenie.

3) A Bizottság három hónapon belül indoklással ellátott véleményt ad

A Bizottság indoklással ellátott véleményt ad, miután az érintett államoknak lehetőséget biztosított arra, hogy kontradiktórius eljárás keretében szóban és írásban nyilatkozzanak.

4) A Bíróság dönt

Ha a Bizottság az ügy előterjesztésétől számított három hónapon belül nem ad véleményt, a vélemény hiányától függetlenül az ügyben az Európai Unió Bíróságához lehet fordulni.

A Bíróság ítéletének végre nem hajtása

III-362. cikk

A tagállamoknak végre kell hajtaniuk a Bíróság ítéletét

(1) Ha az Európai Unió Bírósága megállapítja, hogy egy tagállam nem teljesítette az Alkotmányból eredő valamely kötelezettségét, az adott államnak meg kell tennie az Európai Unió Bíróságának ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

A Bizottság a tagállamot a Bíróság ítéletének végre nem hajtása miatt a Bíróság elé idézheti

(2) Ha a Bizottság megítélése szerint az érintett tagállam nem teszi meg az (1) bekezdésben említett ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, a Bizottság, miután a tagállamnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére, az Európai Unió Bíróságához fordulhat. A Bizottság meghatározza az érintett tagállam által fizetendő átalányösszeg vagy kényszerítő bírság összegét, amelyet az adott körülmények között megfelelőnek ítél.

Bírság

Ha az Európai Unió Bírósága megállapítja, hogy az érintett tagállam nem tett eleget az ítéletében foglaltaknak, a tagállamot átalányösszeg vagy kényszerítő bírság fizetésére kötelezheti.

A Bizottság javasolja a büntetést, a Bíróság dönt

Ez az eljárás nem érinti a III-361. cikket.

A tagállamok megbírságozhatók, ha

(3) Ha a Bizottság a III-360. cikknek megfelelően azon az alapon nyújt be keresetet az Európai Unió Bíróságához, hogy az érintett tagállam nem tett

nem tesznek eleget valamely európai kerettörvény átültetésére foganasított intézkedéseik bejelentésére vonatkozó kötelezettségüknek

eleget valamely európai kerettörvény átültetésére elfogadott intézkedéseinek bejelentésére vonatkozó kötelezettségének, a Bizottság, amennyiben megfelelőnek ítéli, meghatározhatja az érintett tagállam által fizetendő átalányösszegnek vagy kényszerítő bírságnak az általa az adott körülmények között megfelelőnek tartott mértékét.

A bírság nem lehet több, mint amennyit a Bizottság javasol
Szankciók

Ha az Európai Unió Bírósága megállapítja, hogy jogsértés történt, a tagállamot – a Bizottság által meghatározott összeget meg nem haladó mértékű – átalányösszeg vagy kényszerítő bírság fizetésére kötelezheti. A fizetési kötelezettség az Európai Unió Bíróságának ítéletében megállapított időpontban válik esedékessé.

III-363. cikk

A szankciók tekintetében a Bíróságnak teljes körű mérlegelési joga van

A Tanács európai törvényei és rendeletei a bennük előírt szankciók tekintetében teljes körű mérlegelési jogkört ruházhatnak az Európai Unió Bíróságára.

III-364. cikk

A Bíróság hatáskörét az ipari tulajdonjogokat érintő jogvitákban európai törvény határozza meg

Az Alkotmány egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül európai törvény úgy rendelkezhet, hogy az Európai Unió Bíróságát – az ott meghatározott mértékben – hatáskörrel ruházza fel az Alkotmány alapján elfogadott, európai szellemi tulajdonjogokat alapító jogi aktusok alkalmazásával kapcsolatos jogviták elbírálására.

III-365. cikk

Törvények jogszerűsége
A Bíróság megvizsgálja:

(1) Az Európai Unió Bírósága megvizsgálja az európai törvények és kerettörvények, továbbá – az ajánlások és vélemények kivételével – a Tanács, a Bizottság, valamint az Európai Központi Bank által elfogadott jogi aktusoknak, továbbá az Európai Parlament és az Európai Tanács harmadik személyekre nézve joghatás kiváltására irányuló aktusainak jogszerűségét. Az Európai Unió Bírósága megvizsgálja továbbá az Unió szervei vagy hivatalai által elfogadott, harmadik személyekre joghatással járó jogi aktusok jogszerűségét.

- a törvények jogszerűségét

- hatáskör hiánya miatt benyújtott kereseteket
- eljárási szabályok megsértését
- alkotmánnyal kapcsolatos ügyeket
- a törvényesség érvényesülését

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik az olyan keresetek tekintetében, amelyeket valamely tagállam, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság nyújt be hatáskör hiánya, lényeges eljárási szabályok megsértése, az Alkotmány vagy az alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértése vagy hatáskörrel való visszaélés miatt.

Hatáskörrel rendelkezik még a Számvevőszék, az EKB és a Régiók Bizottsága által előjogaik megóvása érdekében indított keresetek tekintetében

(3) Az Európai Unió Bírósága az (1) és (2) bekezdésben említett feltételek mellett hatáskörrel rendelkezik a Számvevőszék, az Európai Központi Bank és a Régiók Bizottsága által előjogaik megóvása érdekében indított keresetek tekintetében.

Egyének akkor fordulhatnak a Bírósághoz, ha valamely jogi aktus közvetlenül és személyükben érinti őket

(4) Bármely természetes vagy jogi személy az (1) és (2) bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem tartalmaznak végrehajtási intézkedéseket.

A hivatalokra, ügynökségekre és testületekre külön szabályok vonatkoznak

(5) Az Unió szerveit és hivatalait létrehozó jogi aktusok meghatározhatják azokat a külön feltételeket, amelyek alapján egy természetes vagy jogi személy az e szervek és hivatalok által elfogadott, rá nézve joghatás kiváltására irányuló jogi aktusokkal szemben keresettel élhet.

*Határidők:
a fellebbezési ügyeket az ítélettől számított két hónapon belül a Bíróság elé kell vinni*
Érvényesség

(6) Az e cikkben szabályozott eljárásokat, az esettől függően, a jogi aktus kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett.

III-366. cikk

Ha a kereset megalapozott, a Bíróság a korábbi ítéletet semmisnek nyilváníthatja

Ha a kereset megalapozott, az Európai Unió Bírósága a megtámadott jogi aktust semmisnek nyilvánítja.

De úgy is dönthet, hogy a korábbi ítélet bizonyos részei érvényben maradnak

Az Európai Unió Bírósága azonban, ha azt szükségesnek ítéli, megjelöli a semmisnek nyilvánított jogi aktusoknak azokat a joghatásait, amelyek továbbra is fennmaradnak.

Non-action

III-367. cikk

Döntéshozatalnak valamely intézmény általi elmulasztása a

Ha az Európai Parlament, az Európai Tanács, a Tanács, a Bizottság vagy az Európai Központi Bank az Alkotmányt megsértve elmulasztja a döntéshozatalt, a tagállamok és az Unió többi intézménye keresettel

<i>Bíróság elé vihető</i>	fordulhatnak az Európai Unió Bíróságához a jogsértés megállapítása iránt. E cikket, azonos feltételek mellett, a Unió mulasztó szerveire és hivatalaira is alkalmazni kell.
<i>De csak akkor, ha az intézményt a mulasztás kijavítására már felszólították</i>	A kereset csak akkor elfogadható, ha az érintett intézményt, szervet vagy hivatalt előzetesen felszólították arra, hogy járjon el. Ha a felszólítástól számított két hónapon belül az érintett intézmény, szerv vagy hivatal nem foglal állást, a keresetet további két hónapon belül lehet megindítani.
<i>Bárki benyújthatja a panaszt</i>	Bármely természetes vagy jogi személy az első és a második bekezdésben foglalt feltételek mellett panasszal fordulhat az Európai Unió Bíróságához, ha az Unió valamely intézménye, szerve vagy hivatala elmulasztott valamely neki címzendő jogi aktust – az ajánlások és vélemények kivételével – meghozni.
	III-368. cikk
<i>Az ítélet végrehajtásának kötelezettsége</i>	Az az intézmény, szerv vagy hivatal, amelynek aktusait semmisnek nyilvánították, vagy amelynek mulasztását az Alkotmánnyal ellentétesnek nyilvánították, köteles megtenni az Európai Unió Bíróságának ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Ez a kötelezettség nem érinti azokat a kötelezettségeket, amelyek a III-431. cikk második bekezdésének alkalmazásából származhatnak.
<i>Előzetes döntés</i>	III-369. cikk
<i>Az előzetes döntés területei:</i>	Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:
<i>- az alkotmány értelmezése</i>	a) az Alkotmány értelmezése,
<i>- jogi aktusok érvényessége</i>	b) az Unió intézményei, szervei és hivatalai által elfogadott jogi aktusok érvényessége és értelmezése. Ha egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti az Európai Unió Bíróságát, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.
<i>Bármely tagállami bíróság kérhet előzetes döntést</i>	Ha egy tagállam olyan bírósága előtt folyamatban lévő ügyben merül fel ilyen kérdés, amelynek határozatai ellen a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles az Európai Unió Bíróságához fordulni.
<i>Ha a nemzeti jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, az ügyet a Bíróság elé kell vinni</i>	Ha egy tagállami bíróság előtt folyamatban lévő ügyben olyan kérdés merül fel, amely valamely Fogva tartott személyt érint, az Európai Unió Bírósága a lehető legrövidebb időn belül határoz.

	III-370. cikk
<i>Kártérítési viták</i>	Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik a III-431. cikk második és harmadik bekezdésében említett kártérítési vitákban.
	III-371. cikk
<i>Ha a Tanács a tagsági jogokat felfüggeszti, csak eljárási ügyeket lehet a Bíróság elé vinni</i>	Az Európai Tanács, illetve a Tanács által az I-59. cikk alapján elfogadott jogi aktus jogszerűségének megállapítására a Bíróság, kizárólag az Európai Tanács, illetve a Tanács megállapításával érintett tagállam kérelmére, és kizárólag az említett cikk által előírt eljárás szabályainak tiszteletben tartása tárgyában rendelkezik hatáskörrel. Az ilyen kérelmet az említett megállapítás meghozatalától számított egy hónapon belül kell benyújtani. A Bíróság a kérelem benyújtásának időpontjától számított egy hónapon belül határoz.
	III-372. cikk
<i>Az Unió és alkalmazottai közötti jogviták</i>	Az Európai Unió Bírósága az Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatában és az Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított keretek között és feltételek mellett hatáskörrel rendelkezik az Unió és alkalmazottai között felmerülő minden vitás ügyben.
Európai Beruházási Bank (EBB)	III-373. cikk
<i>A Bíróság hatáskörrel rendelkezik:</i>	Az Európai Unió Bírósága az itt megállapított kereteken belül hatáskörrel rendelkezik a következő vitás ügyekben:
<i>- EBB alapokmányából eredő tagállami kötelezettségek tekintetében</i>	a) az Európai Beruházási Bank alapokmányából eredő kötelezettségek teljesítése a tagállamok által. Ebben a vonatkozásban a Bank Igazgatótanácsa rendelkezik a III-360. cikk által a Bizottságra ruházott hatáskörrel;
<i>- measures adopted by EIB Board of Governors</i>	b) az Európai Beruházási Bank Kormányzótanácsa által elfogadott intézkedések. Ebben a vonatkozásban bármely tagállam, a Bizottság vagy a Bank Igazgatótanácsa indíthat keresetet a III-365. cikkben megállapított feltételek mellett;
<i>- a EBB igazgatótanácsa által elfogadott intézkedések tekintetében</i>	c) az Európai Beruházási Bank Igazgatótanácsa által elfogadott intézkedések. Az ilyen intézkedések ellen csak a tagállamok vagy a Bizottság indíthatnak keresetet a III-365. cikkben meghatározott feltételek mellett, és kizárólag a Bank alapokmánya 19. cikkének (2), (5), (6) és (7)

- az Európai Központi Bank alapokmányából eredő kötelezettségek teljesítése a nemzeti központi bankok által

bekezdésében foglalt eljárási szabályok megsértésére történő hivatkozással;

d) az Alkotmányból, valamint a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányából eredő kötelezettségek teljesítése a nemzeti központi bankok által. Ebben a vonatkozásban a nemzeti központi bankokat illetően az Európai Központi Bank Kormányzótanácsa ugyanolyan hatáskörrel rendelkezik, mint amelyet a tagállamokat illetően a III-360. cikk a Bizottságra ruház. Ha az Európai Unió Bírósága megállapítja, hogy egy nemzeti központi bank nem teljesítette az Alkotmányból eredő valamely kötelezettségét, a bank köteles megtenni az Európai Unió Bíróságának ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

Választott bíróság

III-374. cikk

A Bíróság hatáskörrel rendelkezik mind közjogi, mind magánjogi esetekben

Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az Unió által vagy nevében kötött közjogi vagy magánjogi szerződésekben foglalt választottbírói kikötés alapján határozatot hozzon.

III-375. cikk

A tagállami bíróságokat nem lehet kizárni olyan viták esetén, amikor az Unió az egyik fél, kivéve, ha az alkotmány másképp nem rendelkezik

(1) Az olyan vitás ügyeket, amelyekben az Unió az egyik fél, nem lehet erre hivatkozva kizárni a tagállamok bíróságainak hatásköréből, kivéve, ha ezt a hatáskört az Alkotmány az Európai Unió Bíróságára ruházza.

(2) A tagállamok vállalják, hogy az Alkotmány értelmezésére vagy alkalmazására vonatkozó vitáikat kizárólag az Alkotmányban előírt eljárások útján rendezik.

Elsőbbségi kaluzula az alkotmány értelmezésében

(3) A Bíróság hatáskörrel rendelkezik a tagállamok között felmerülő, az Alkotmány tárgyával összefüggő vitás ügyekben, ha az ilyen ügyeket a felek egy külön megállapodás alapján elé terjesztik.

Csak a Bíróság értelmezése használható

Tagállamok alkotmányt érintő vitáiban a Bíróság dönthet, ha a felek a vitát eléterjesztik

Közös kül- és biztonságpolitika

III-376. cikk

- az EU Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a közös kül- és biztonságpolitika terén

Az Európai Unió Bírósága nem rendelkezik hatáskörrel az I-40. és I-41. cikk, valamint az V. cím II. fejezetének a közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó rendelkezései, valamint a III-293. cikknek a közös kül- és biztonságpolitikai vonatkozású rendelkezései tekintetében.

Mindazonáltal az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik a III-308. cikk betartásának ellenőrzése, valamint a Tanács által az V. cím II. fejezete alapján a természetes vagy jogi személyekre vonatkozóan elfogadott korlátozó intézkedéseket előíró európai határozatok jogszerűségének felülvizsgálatára irányuló, a III-365. cikk (4) bekezdése alapján hozzá benyújtott keresetek tekintetében.

A szabadság, biztonság és a jog érvényesülésének térsége

III-377. cikk

Az EU Bírósága nem rendelkezik hatáskörrel egy tagállam rendőrsége vagy biztonsági szolgálata által végrehajtott intézkedések felülvizsgálatára

A III. cím a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségéről szóló IV. fejezete 4. és 5. szakaszának rendelkezéseire vonatkozó hatásköreinek gyakorlása során az Európai Unió Bírósága nem rendelkezik hatáskörrel egy tagállam rendőrsége vagy más bűnüldöző szolgálata által végrehajtott intézkedések érvényességének vagy arányosságának, illetve a közrend fenntartásával és a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlásának felülvizsgálatára.

III-378. cikk

EU általános jogi aktusaink alkalmazhatatlansága jogviták esetén mindig felvethető

A III-365. cikk (6) bekezdésében megállapított határidő lejártá ellenére az Unió intézményei, szervei, vagy hivatalai által elfogadott általános hatállyal bíró jogi aktusokra vonatkozó jogvitában bármelyik fél élhet a III-365. cikk (2) bekezdésében meghatározott eszközökkel annak érdekében, hogy az Európai Unió Bírósága előtt a szóban forgó jogi aktus alkalmazhatatlanságára hivatkozzon.

III-379. cikk

EU Bírósághoz benyújtott kereseteknek nincs halasztó hatályuk, de a Bíróság felfüggesztheti a megtámadott jogi aktus végrehajtását

(1) Az Európai Unió Bíróságához benyújtott kereseteknek nincs halasztó hatályuk. Az Európai Unió Bírósága azonban elrendelheti a megtámadott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztését, ha a körülmények alapján azt szükségesnek tartja.

Ideiglenes intézkedések

(2) Az Európai Unió Bírósága az elé terjesztett ügyekben bármilyen szükséges ideiglenes intézkedést elrendelhet.

	III-380. cikk
<i>Végrehajtás</i>	Az Európai Unió Bíróságának ítéletei a III-401. cikkben megállapított feltételek szerint végrehajthatók.
	III-381. cikk
<i>EU Bíróság alapokmánya jegyzőkönyvben</i>	Az Európai Unió Bíróságának alapokmányát jegyzőkönyv állapítja meg.
<i>Alapokmány módosítása</i>	Az Európai Unió Bírósága alapokmányának rendelkezéseit – az I. cím és a 64. cikk kivételével – európai törvénnyel lehet módosítani. Az ilyen európai törvényt a Bíróság kérelmére és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően vagy a Bizottság kérelmére és a Bírósággal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag kell elfogadni.
	6. ALSZAKASZ AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK
	III-382. cikk
<i>EKB kormányzó tanácsa</i>	(1) Az Európai Központi Bank Kormányzótanácsa az Európai Központi Bank Igazgatóságának tagjaiból és a III-197. cikk szerinti eltéréssel nem rendelkező tagállamok nemzeti központi bankjainak elnökeiből áll.
<i>Igazgatóság</i>	(2) Az Igazgatóság az elnökből, az alelnökből és négy további tagból áll
<i>Az igazgatóság tagjai = azokból, akik pénzügyi vagy banki területen elismert szakmai tekintéllyel rendelkeznek és EU állampolgárok Kinevezés minősített többséggel</i>	Az elnököt, az alelnököt és az Igazgatóság többi tagját az Európai Tanács minősített többséggel, a Tanács ajánlása alapján, az Európai Parlamenttel és az Európai Központi Bank Kormányzótanácsával folytatott konzultációt követően olyan személyek közül nevezik ki, akik monetáris vagy banki területen elismert szakmai tekintéllyel és tapasztalattal rendelkeznek.
	Megbízatusuk nyolc évre szól és nem újítható meg.
	Az Igazgatóság tagjai csak a tagállamok állampolgárai lehetnek.
<i>Megbízatus időtartama nyolc év, nem újítható meg</i>	
	III-383. cikk
<i>A Tanács elnöke és a Bizottság egy tagja részt vehet az EKB Kormányzótanácsának ülésein.</i>	(1) A Tanács elnöke és a Bizottság egy tagja – szavazati jog nélkül – részt vehet az Európai Központi Bank Kormányzótanácsának ülésein.

*A Tanács elnöke
indítványt terjeszthet az
EKB
Kormányzótanácsa elé*

A Tanács elnöke megvitatás céljából indítványt terjeszthet az Európai Központi Bank Kormányzótanácsa elé.

*Az EKB elnökét az
EKB-t érintő tanácsi
vitákra meg kell hívni*

(2) Ha a Tanács a Központi Bankok Európai Rendszere céljaival és feladataival kapcsolatos kérdéseket vitat meg, az ülésre meg kell hívni az Európai Központi Bank elnökét.

*Az éves jelentést a
következőknek kell
megküldeni:
-Európai Parlament
-Európai Tanács
-Tanács
-Bizottság
EKB vezetőit az EP
megfelelő bizottságai
meghallgathatják*

(3) Az Európai Központi Bank a Központi Bankok Európai Rendszere tevékenységéről, valamint az előző és a folyó év monetáris politikájáról éves jelentést készít az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak és a Bizottságnak. Ezt a jelentést az Európai Központi Bank elnöke nyújtja be az Európai Parlamentnek, amely ez alapján általános vitát tarthat, és a Tanácsnak.

Az Európai Központi Bank elnökét és az Igazgatóság többi tagját az Európai Parlament kérésére vagy saját kezdeményezésükre az Európai Parlament hatáskörrel rendelkező szervei meghallgathatják.

A Számvevőszék

7. ALSZAKASZ A SZÁMVEVŐSZÉK

Feladatai:

III-384. cikk

*- vizsgálja az Unió
összes bevételre és
kiadásra vonatkozó
elszámolását, hacsak
alapító okirat abból
nem zárja ki*

(1) A Számvevőszék megvizsgálja az Unió összes bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását. Megvizsgálja az Unió által létrehozott valamennyi szerv vagy hivatal minden bevételre és kiadásra vonatkozó elszámolását is, amennyiben a szervet vagy hivatalt létrehozó okirat az ilyen vizsgálatot nem zárja ki.

*-nyilatkozik az
elszámolások
megbízhatóságáról
(1994 óta a
Számvevőszék minden
évben hangoztatja
fenntartásait)*

A Számvevőszék az elszámolás megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló megbízhatósági nyilatkozatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyet az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzé kell tenni. Ez a nyilatkozat az Unió tevékenységének valamennyi főbb területére kiterjedő külön értékelésekkel egészíthető ki.

*- ellenőrzi a kiadások
és bevételek
jogszerűségét, a
gazdálkodás
megalapozottságát*

(2) A Számvevőszék megvizsgálja a bevételek és kiadások jogszerűségét és szabályszerűségét, valamint a pénzgazdálkodás hatékonyságát és eredményességét. Ennek során jelzi különösen az általa észlelt összes szabálytalanságot.

A bevételek ellenőrzését az esedékesként megállapított összegek és az Unió

<p>- jelenti a szabálytalanságokat</p>	<p>számára ténylegesen megfizetett összegek alapján végzik.</p>
<p>- ellenőrzik mind a vállalt kötelezettségeket, mind a kifizetéseket</p>	<p>A kiadások ellenőrzését a vállalt kötelezettségek és a teljesített kifizetések alapján végzik.</p> <p>Ezek az ellenőrzések az adott pénzügyi évre vonatkozó elszámolások lezárása előtt is elvégezhetők.</p>
<p>- az ellenőrzés a nyilvántartások alapján szükség esetén a helyszínen történik</p>	<p>(3) Az ellenőrzést a nyilvántartások alapján és szükség esetén a helyszínen, a többi intézményben, valamint az Unió nevében bevételt vagy kiadást kezelő szervek vagy hivatalok helyiségeiben és a tagállamokban – beleértve a költségvetésből kifizetésben részesülő bármely természetes vagy jogi személy helyiségeit is – végzik. A tagállamokban az ellenőrzést a nemzeti ellenőrző szervekkel vagy – ha ezek nem rendelkeznek a szükséges hatáskörrel – a hatáskörrel rendelkező tagállami szervezeti egységekkel kapcsolatban tartva kell elvégezni. A Számvevőszék és a nemzeti ellenőrző szervek függetlenségük megőrzése mellett a bizalom szellemében együttműködnek. Ezek a szervek vagy szervezeti egységek közlik a Számvevőszékkel, hogy részt kívánnak-e venni az ellenőrzésben.</p>
<p>... a nemzeti számvevőszékekkel együttműködve</p>	<p>A többi intézmény, az Unió nevében bevételt vagy kiadást kezelő szervek vagy hivatalok, a költségvetésből kifizetésben részesülő bármely természetes vagy jogi személy és a nemzeti ellenőrző szervek, illetve – ha ezek nem rendelkeznek a szükséges hatáskörrel – a hatáskörrel rendelkező tagállami szervezeti egységek a Számvevőszék kérésére megküldik a feladatai elvégzéséhez szükséges valamennyi dokumentumot vagy információt.</p>
<p>A Számvevőszék hozzáférhet az Európai Beruházási Bank információihoz is</p>	<p>Az Európai Beruházási Banknak az Unió kiadásainak és bevételeinek kezelése terén végzett tevékenysége tekintetében a Számvevőszéknek a Bank által őrzött információkhoz való hozzáférési jogát a Számvevőszék, a Bank és a Bizottság közötti megállapodás szabályozza. A Számvevőszék azonban megállapodás hiányában is hozzájuthat azokhoz az információkhoz, amelyek a Bank által kezelt uniós kiadások és bevételek ellenőrzéséhez szükségesek.</p>
<p>- éves jelentést készít</p>	<p>(4) A Számvevőszék minden egyes pénzügyi év lezárását követően éves jelentést készít. A jelentést meg kell küldeni a többi intézménynek, és ezeknek az intézményeknek a Számvevőszék megállapításaira adott válaszával együtt közzé kell tenni az Európai Unió Hivatalos Lapjában.</p>
<p>- külön jelentéseket nyújt be</p>	<p>A Számvevőszék továbbá meghatározott kérdésekre vonatkozó megállapításait – elsősorban külön jelentés formájában – bármikor előterjesztheti, és a többi intézmény bármelyikének kérésére véleményt adhat.</p>

Az éves jelentésekt és különjelentéseket tagjainak többségével fogadja el

A Számvevőszék éves jelentéseit, külön jelentéseit vagy véleményeit tagjainak többségével fogadja el. A Számvevőszék mindazonáltal bizonyos típusú jelentések vagy vélemények elfogadása céljából belső tanácsokat hozhat létre az eljárási szabályzatában meghatározott feltételek szerint.

- segíti az EP-t és a Tanácsot

A Számvevőszék segíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos ellenőrzési feladataik gyakorlása során.

Eljárási szabályzatát a Tanács hagyja jóvá

A Számvevőszék megállapítja eljárási szabályzatát. E szabályzat elfogadásához a Tanács jóváhagyása szükséges.

A Számvevőszék tagjainak kiválasztása:
- magasan képzett szakemberekt

III-385. cikk

(1) A Számvevőszék tagjait olyan személyek közül kell kiválasztani, akik államukban külső ellenőrzést végző szervezetekhez tartoznak vagy tartoztak, vagy akik rendelkeznek az ehhez a hivatalhoz szükséges megfelelő képesítéssel. Függetlenségükhöz nem férhet kétség.

- hatéves kinevezés, ami megújítható

(2) A Számvevőszék tagjait hatéves időtartamra nevezik ki. Megbízatusuk megújítható. A Tanács európai határozatban megállapítja a Számvevőszék tagjainak az egyes tagállamok javaslatai alapján összeállított listáját. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

- az elnököt három évre választják, ami megújítható

A tagok maguk közül hároméves időtartamra megválasztják a Számvevőszék elnökét. Az elnök újraválasztható.

- a Számvevőszék tagjainak függetleneknek kell lenniük

(3) A Számvevőszék tagjai feladataik ellátása során nem kérhetnek és fogadhatnak el utasításokat semmilyen kormánytól és semmilyen más szervtől vagy szervezettől. Tartózkodnak a feladataikkal összeegyeztethetetlen cselekedetektől.

- nem lehet más elfoglaltságuk

(4) A Számvevőszék tagjai hivatali idejük alatt semmilyen egyéb – akár kereső, akár ingyenesen végzett – foglalkozást nem folytathatnak. Hivatalba lépésükkor ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és után tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket és különösen azt, hogy megbízatusuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

- hivatali kötelezettségeiket tiszteletben tartják

(5) A Számvevőszék tagjainak megbízatusa – a megbízatus lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve – lemondással vagy a Bíróságnak a (6) bekezdés alapján hozott ítéletében kimondott felmentéssel szűnik meg.

- EU bíróság visszahívhatja a Számvevőszék tagjait

A távozó tag helyébe hivatali idejének fennmaradó részére új tagot neveznek ki. A hivatalból történő felmentés esetét kivéve, a Számvevőszék tagjai addig maradnak hivatalukban, amíg helyükbe új tagokat nem

	neveznek ki.
<i>- a Számvevőszék kérésére az EU Bíróság felmetheti a javasolt tagot</i>	(6) A Számvevőszék tagját csak akkor lehet hivatalából elmozdítani, illetve nyugdíjjogosultságától vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatáshoz való jogosultságától megfosztani, ha a Bíróság a Számvevőszék kérelmére megállapítja, hogy már nem felel meg a megkívánt feltételeknek, vagy nem tesz eleget a hivatalából eredő kötelezettségeknek.
Tanácsadó testületek	2. SZAKASZ AZ UNIÓ TANÁCSADÓ SZERVEI
A Régiók Bizottsága	1. ALSZAKASZ A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA
	III-386. cikk
<i>Legfeljebb 350 tagja lehet</i>	A Régiók Bizottsága tagjainak száma nem haladhatja meg a háromszázötvenet. A Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag elfogadott európai határozatban megállapítja a bizottság összetételét.
<i>Kinevezés 5 évre szól, megújítható</i>	A bizottság tagjait és azonos számú póttagjait öt évre nevezik ki. Megbízatusuk megújítható. A bizottság tagjai nem lehetnek egyszerre az Európai Parlament tagjai is.
<i>EP tag nem lehet egyben tag a Régiók Bizottságában is</i>	A Tanács európai határozatban meghatározza a bizottság tagjainak és póttagjainak az egyes tagállamok javaslatai alapján összeállított listáját.
<i>A tagokról a Tanács dönt</i>	A bizottság tagjának megbízatása automatikusan megszűnik, ha az az I-32. cikk (2) bekezdésében említett képviselői megbízatás, amely alapján őt tagnak javasolták, megszűnik; helyére a hivatali idő fennmaradó részére ugyanazon eljárásnak megfelelően másik tagot kell kinevezni.
	III-387. cikk
<i>Elnököt és tisztségviselőket 2½ évre választanak</i>	A Régiók Bizottsága a tagjai közül két és fél éves időtartamra megválasztja elnökét és tisztségviselőit. A bizottságot az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak vagy a Bizottságnak a kérésére a bizottság elnöke hívja össze. A bizottság saját kezdeményezésére is ülésezhet. A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.
A Régiók Bizottságával konzultálni kell:	III-388. cikk

- ha az alkotmány így rendelkezik, vagy más, indokolt esetekben

Az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság az Alkotmányban meghatározott esetekben, továbbá minden olyan – különösen a határokon átnyúló együttműködést érintő – esetben, amikor ezen intézmények valamelyike indokoltnak tartja, konzultál a Régiók Bizottságával.

Véleményadás határideje minimum egy hónap

Ha az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság szükségesnek tartja, a bizottság számára véleményének benyújtására határidőt tűzhet ki, amely nem lehet rövidebb, mint az erről szóló értesítésnek az elnök általi kézhezvételétől számított egy hónap. A határidő lejártát követően a vélemény hiánya nem képezheti akadályát a további eljárásnak.

Ha a gazdasági és Szociális Bizottságot kéri fel konzultációra, a Régiók Bizottsága is kinyilváníthatja véleményét

Ha a Gazdasági és Szociális Bizottsággal konzultálni kell, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság tájékoztatja a Régiók Bizottságát a véleményadás iránti megkeresésről. Ha a Régiók Bizottsága úgy ítéli meg, hogy sajátos regionális érdekekről van szó, véleményt adhat az ügyről. A bizottság saját kezdeményezésére is adhat véleményt.

A bizottság véleményét a tanácskozásokról készült összefoglalóval együtt meg kell küldeni az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Gazdasági és Szociális Bizottság

2. ALSZAKASZ A GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

III-389. cikk

Legfeljebb 350 tagja lehet

A Gazdasági és Szociális Bizottság tagjainak száma nem haladhatja meg a háromszázötvenet. A Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag elfogadott európai határozatban megállapítja a bizottság összetételét.

III-390. cikk

Kinevezés öt évre történik, megújítható

A bizottság tagjait öt évre nevezik ki. Megbízásuk megújítható. A Tanács európai határozatban meghatározza a bizottság tagjainak az egyes tagállamok javaslatai alapján összeállított listáját.

A kinevezésről a Tanács dönt a Bizottsággal való konzultációt követően

A Tanács a Bizottsággal folytatott konzultációt követően határoz. A Tanács kikérheti a gazdasági és társadalmi életnek, valamint a civil társadalomnak az Unió tevékenységében érdekelt különböző ágazatait képviselő európai szervezetek véleményét.

III-391. cikk

Az elnököt és a tisztségviselőket 2½ évre választják

A Gazdasági és Szociális Bizottság a tagjai közül két és fél éves időtartamra megválasztja elnökét és tisztségviselőit.

<p>A Gazdasági és Szociális Bizottsággal konzultálni kell: - ha az alkotmány előírja, vagy más indokolt esetekben</p>	<p>A bizottságot az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak vagy a Bizottságnak a kérésére a bizottság elnöke hívja össze. A bizottság saját kezdeményezésére is ülésezhet.</p> <p>A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.</p> <p style="text-align: center;">III-392. cikk</p> <p>Az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság az Alkotmányban meghatározott esetekben konzultál a Gazdasági és Szociális Bizottsággal. Ezek az intézmények minden egyéb, általuk indokoltnak tartott esetben konzultálhatnak a bizottsággal. A bizottság saját kezdeményezésére is adhat véleményt.</p>
<p><i>A véleményadás határidje minimum egy hónap</i></p>	<p>Ha az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság szükségesnek tartja, a bizottság számára véleményének benyújtására határidőt tűzhet ki, amely nem lehet rövidebb, mint az erről szóló értesítésnek az elnök általi kézhezvételétől számított egy hónap. A határidő lejártát követően a vélemény hiánya nem képezheti akadályát a további eljárásnak.</p>
<p><i>A bizottság véleményét a tanácskozásokról készült összefoglalóval együtt meg kell küldeni az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.</i></p>	<p>A bizottság véleményét a tanácskozásokról készült összefoglalóval együtt meg kell küldeni az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.</p>
<p>Az Európai Beruházási Bank</p>	<p style="text-align: center;">3. SZAKASZ AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK</p>
<p><i>Jogi személy</i></p>	<p style="text-align: center;">III-393. cikk</p> <p>Az Európai Beruházási Bank jogi személy.</p>
<p><i>Tagjai a tagállamok</i></p>	<p>Tagjai a tagállamok.</p>
<p><i>Alapokmányát a Tanács egyhangúsággal módosíthatja</i></p>	<p>Az Európai Beruházási Bank alapokmányát jegyzőkönyv állapítja meg.</p> <p>Az Európai Beruházási Bank alapokmányát a Tanács európai törvénnyel módosíthatja. A Tanács – az Európai Beruházási Bank kérelmére és az Európai Parlamenttel, valamint a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, vagy a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel, valamint az Európai Beruházási Bankkal folytatott konzultációt követően – egyhangúlag határoz.</p>
<p>A Beruházási Bank feladatai: - a belső piac</p>	<p style="text-align: center;">III-394. cikk</p> <p>A Bank feladata, hogy a tőkepiac igénybevételével és saját forrásai</p>

kiegyensúlyozott és erőteljes fejlesztése kamatmentes hitelek segítségével

*- projektek a kevésbé fejlett régiók számára
- a vállalkozások fejlesztése, illetve átalakítása*

- új kezdeményezések

- közös érdekeket szolgáló nagy projektek

felhasználásával az Unió érdekében hozzájáruljon a belső piac kiegyensúlyozott és egyenletes fejlődéséhez. Ennek érdekében a Bank, nyereségszerzési cél nélkül, különösen kölcsönök és garanciák nyújtásával elősegíti a következő projektek finanszírozását a gazdaság valamennyi ágazatában:

a) projektek a kevésbé fejlett régiók fejlesztésére;

b) projektek a vállalkozások modernizálására vagy átalakítására, illetve a belső piac létrehozása, illetve működése folytán szükségessé váló új tevékenységek kialakítására, ha ezek a projektek olyan terjedelműek vagy természetűek, hogy azokat az egyes tagállamokban rendelkezésre álló különböző eszközökkel nem lehet teljes egészében finanszírozni;

c) olyan projektek, amelyek több tagállam közös érdekét szolgálják, és olyan terjedelműek vagy természetűek, hogy azokat az egyes tagállamokban rendelkezésre álló különböző eszközökkel nem lehet teljes egészében finanszírozni.

Feladatának ellátása során az Európai Beruházási Bank, a strukturális alapoktól és egyéb uniós pénzügyi eszközökből kapott támogatásokhoz kapcsolódva, megkönnyíti beruházási programok finanszírozását.

Döntéshozatali eljárások

Bizottsági javaslat módosításához a Tanács egyhangú döntése szükséges

A Tanács döntéséig a Bizottság módosíthatja saját javaslatát

A rendes törvényalkotási eljárás

1) A Bizottság benyújtja javaslatát az EP-nek és a Tanácsnak

4. SZAKASZ

AZ UNIÓ INTÉZMÉNYEIRE, SZERVEIRE, ÉS HIVATALAIRA VONATKOZÓ KÖZÖS RENDELKEZÉSEK III-395. cikk

(1) Ha az Alkotmány értelmében a Tanács a Bizottság javaslata alapján határoz, a javaslatot – az I-55. cikk, az I-56. cikk, a III-396. cikk (10) és (13) bekezdése, a III-404. cikk, valamint a III-405. cikk (2) bekezdése kivételével – csak egyhangúlag módosíthatja.

(2) Amíg a Tanács nem határozott, a Bizottság az uniós jogi aktus elfogadásához vezető eljárások során javaslatát bármikor módosíthatja.

III-396. cikk

(1) Ha az Alkotmány értelmében valamely európai törvényt vagy kerettörvényt a rendes törvényalkotási eljárás szerint kell elfogadni, a következő rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) A Bizottság javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé.

	Első olvasat
<i>2) EP állást foglal és azt megküldi a Tanácsnak</i>	(3) Az Európai Parlament első olvasatban elfogadja álláspontját, és azt továbbítja a Tanácsnak.
<i>3.a) Ha a Tanács ezt jóváhagyja, akkor a javaslat elfogadásra került (a Tanács minősített többséggel dönt)</i>	(4) Ha a Tanács az Európai Parlament álláspontját jóváhagyja, a javasolt aktust az Európai Parlament álláspontjának megfelelő szövegezéssel elfogadottnak kell tekinteni.
<i>3.b) Ha a Tanács nem fogadja el a döntést, saját álláspontot alakít ki és megküldi az EP-nek (a Tanács minősített többséggel dönt)</i>	(5) Ha a Tanács nem hagyja jóvá az Európai Parlament álláspontját, a Tanács első olvasatban elfogadja saját álláspontját, és azt közli az Európai Parlamenttel.
<i>A Bizottság tájékoztatja álláspontjáról az EP-t</i>	(6) A Tanács teljeskörűen tájékoztatja az Európai Parlamentet az első olvasatban elfogadott álláspont elfogadásához vezető okokról. A Bizottság teljeskörűen tájékoztatja az Európai Parlamentet a saját álláspontjáról.
	Második olvasat
<i>Ha 3 hónapon belül az EP:</i>	(7) Ha az e közléstől számított három hónapon belül az Európai Parlament:
<i>4.a) jóváhagyja a Tanács álláspontját, a javaslat elfogadottnak tekinthető</i>	a) jóváhagyja a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját, vagy nem foglal állást, a szóban forgó jogi aktust a Tanács álláspontjának megfelelő szövegezéssel elfogadottnak kell tekinteni;
<i>4.b) ha tagjai abszolút többségével elutasítja a Tanács álláspontját, a javaslatot elutasítottak kell tekinteni</i>	b) tagjainak többségével elutasítja a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontját, a javasolt jogi aktust el nem fogadottnak kell tekinteni;
<i>4.c) ha abszolút többséggel módosítja a Tanács álláspontját, akkor a javaslatot visszaküldi a tanácsnak</i>	c) tagjainak többségével módosításokat javasol a Tanács első olvasatban elfogadott álláspontjához, az így módosított szöveget továbbítja a Tanácsnak és a Bizottságnak; a Bizottság véleményt nyilvánít ezekről a módosításokról.

A Bizottság a módosításokkal kapcsolatban véleményt mond

Ha, három hónapon belül a Tanács, minősített többséggel:

5.a) jóváhagyja az EP álláspontját, a javaslat elfogadottnak tekinthető

5.b) ha nem hagyja jóvá az EP álláspontját, egyeztető bizottságot hívnak össze

Ha egy módosításról a Bizottság elutasító álláspontot foglalt el, a Tanácsban egyhangúságra van szükség a javaslat elfogadásához

6) Egyeztető Bizottság

A Tanács és az EP azonos számú képviselőiből áll

Ha megegyezik egy közös szövegben, azt a Tanács minősített többséggel, az EP abszolút többséggel fogadhatja el

Minderre hat hét áll rendelkezésre

Az egyeztető bizottság

(8) Ha az Európai Parlament módosításainak kézhezvételétől számított három hónapon belül a Tanács minősített többséggel:

a) valamennyi módosítást jóváhagyja, a javasolt jogi aktust elfogadottnak kell tekinteni;

b) nem fogadja el valamennyi módosítást, a Tanács elnöke az Európai Parlament elnökével egyetértésben hat héten belül összehívja az egyeztetőbizottságot.

(9) A Tanács egyhangúlag határoz azokról a módosításokról, amelyekről a Bizottság elutasító véleményt adott.

Egyeztetés

(10) A Tanács tagjaiból vagy azok képviselőiből és az Európai Parlament azonos számú képviselőiből álló egyeztetőbizottság feladata, hogy a Tanács tagjainak vagy azok képviselőinek minősített többségével és az Európai Parlament képviselőinek többségével az Európai Parlament és a Tanács második olvasatban elfogadott álláspontjai alapján az összehívásától számított hat héten belül megállapodásra jusson egy közös szövegtervezetről.

(11) A Bizottság részt vesz az egyeztetőbizottság munkájában, és megtesz

tárgyalásain a Bizottság megfigyelőként vesz részt

Ha az egyeztetőbizottság nem hagy jóvá hat héten belül közös szöveget, a javaslatot elutasítottak kell tekinteni

7) Ha van közös szöveg

A Tanács minősített többséggel, az EP abszolút többséggel hagyja jóvá

Határidő hat hét, minden más esetben a javaslatot elutasítottak kell tekinteni

Határidők legfeljebb egy hónappal, ill. két héttel kiterjeszthetők

Ha a tagállamok egy csoportja kezdeményez javaslatot

A Bizottságot tájékoztatni kell, aki felkérésre, vagy saját kezdeményezésre véleményt ad

minden szükséges kezdeményezést az Európai Parlament és a Tanács álláspontjának közelítése érdekében.

(12) Ha az egyeztetőbizottság az összehívásától számított hat héten belül nem hagy jóvá közös szövegtervezetet, a javasolt jogi aktust el nem fogadottnak kell tekinteni.

Harmadik olvasat

(13) Ha e határidőn belül az egyeztetőbizottság jóváhagy egy közös szövegtervezetet, e jóváhagyástól számítva hat hét áll rendelkezésre, hogy az Európai Parlament a leadott szavazatok többségével, a Tanács pedig minősített többséggel e tervezetnek megfelelően elfogadja a szóban forgó jogi aktust. Ha ez nem teljesül, a javasolt jogi aktust el nem fogadottnak kell tekinteni.

(14) Az e cikkben említett három hónapos, illetve hathetes határidő az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére legfeljebb egy hónappal, illetve két héttel meghosszabbodik.

Különleges rendelkezések

(15) Ha az Alkotmányban meghatározott esetekben valamely európai törvényt vagy kerettörvényt a tagállamok egy csoportjának kezdeményezésére, az Európai Központi Bank ajánlása alapján, illetve a Bíróság, vagy az Európai Beruházási Bank kérelme alapján kell a rendes törvényalkotási eljárás keretében elfogadni, a (2) bekezdés, a (6) bekezdés második mondata és a (9) bekezdés nem alkalmazható.

Ebben az esetben az Európai Parlament és a Tanács a javasolt jogi aktust az első és második olvasatban elfogadott álláspontjaikkal együtt közlik a Bizottsággal. Az eljárás folyamán az Európai Parlament és a Tanács kikérhetik a Bizottság véleményét, amely véleményt a Bizottság saját kezdeményezésére is kiadhat. A Bizottság, amennyiben szükségesnek ítéli, a (11) bekezdésnek megfelelően részt vesz az egyeztetőbizottságban is.

**Intézményközi
egyeztetések**

*A Bizottság, az Európai
Parlament és a Tanács
együttműködésükről
intézményközi
megállapodásokat
köthetnek*

**Európai
adminisztráció**

*- támogatja az Unió
intézményeit
- e cél érdekében
európai törvények
hozhatók*

Átláthatóság

*Az intézmények,
dokumentumaikhoz
való nyilvános
hozzáférés érdekében,
szabályokat állapítanak
meg*

*EP és a Tanács felelős
dokumentumai
nyilvános
hozzáféréseért*

**Európai tisztségviselők
bérezése**

*A Tanács minősített
többséggel határoz:*

- a bérekről

- a javadalmazásokról

- a nyugdíjakról

III-397. cikk

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság egyeztetnek egymással, és közös megegyezéssel meghatározzák együttműködésük szabályait. E célból az Alkotmánynak megfelelően kötelező jellegű intézményközi megállapodásokat köthetnek.

III-398. cikk

(1) Feladataik ellátása során az Unió intézményei, szervei és hivatalai egy nyitott, hatékony és független európai igazgatásra támaszkodnak.

(2) A III-427. cikk alapján elfogadott szabályzat és alkalmazási feltételek tiszteletben tartásával, európai törvény rendelkezéseket állapít meg ennek érdekében.

III-399. cikk

(1) Az Unió intézményei, szervei és hivatalai biztosítják munkájuk átláthatóságát, és az I-50. cikk alkalmazásával eljárási szabályzataikban megállapítják a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseket. Az I-50. cikk (3) bekezdését és e cikket az Európai Unió Bíróságára, az Európai Központi Bankra és az Európai Beruházási Bankra csak annyiban kell alkalmazni, amennyiben igazgatási feladatokat látnak el.

(2) Az I-50. cikk (4) bekezdésben említett európai törvényben megállapított feltételek szerint az Európai Parlament és a Tanács biztosítja a törvényalkotási eljárásokhoz kapcsolódó dokumentumok nyilvánosságát.

III-400. cikk

(1) A Tanács európai rendeletekben és határozatokban meghatározza:

a) az Európai Tanács elnökének, a Bizottság elnökének, az Unió külügyminiszterének, a Bizottság tagjainak, az Európai Unió Bírósága elnökének, bíráinak és hivatalvezetőjének, valamint a Tanács főtitkárának illetményét, juttatásait és nyugdíját;

b) a Számvevőszék elnökének és tagjainak alkalmazási feltételeit, különösen illetményét, juttatásait és nyugdíját;

c) az a) és b) pontban említett személyek minden egyéb, javadalmazás helyett fizetett juttatását.

Pénzbüntetések

A Tanács, a Bizottság, ill. az EKB által jogalanyokra (a tagállamokat kivéve) kirót pénzbüntetések végrehajthatók

(2) A Tanács európai rendeletekben és határozatokban megállapítja a Gazdasági és Szociális Bizottság tagjainak jutatásait.

III –401. cikk

A Tanács, a Bizottság vagy az Európai Központi Bank által elfogadott azon jogi aktusok, amelyek a jogalanyokra – az államokat kivéve – vagyoni kötelezettséget rónak, végrehajthatók.

A végrehajtásra annak a tagállamnak a hatályos polgári eljárási szabályai az irányadók, amelynek területén a végrehajtásra sor kerül. A határozatot végrehajtási záradékkal az a nemzeti hatóság látja el – az okirat valódiságának vizsgálatán kívül minden más ellenőrzést mellőzve –, amelyet az egyes tagállamok kormányai erre a célra kijelölnek, és amelyről a Bizottságot és az Európai Unió Bíróságát tájékoztatják.

Ha ezeknek az alaki követelményeknek az érintett fél kérelmére eleget tettek, a fél a nemzeti jognak megfelelően közvetlenül az illetékes hatóságtól kérheti a végrehajtást.

A végrehajtást csak az Európai Unió Bíróságának határozata alapján lehet felfüggeszteni. A végrehajtási eljárás szabálytalanságára vonatkozó panaszok tekintetében azonban a nemzeti igazságszolgáltatási szervek rendelkeznek hatáskörrel.

Az EU finanszírozása

A többéves pénzügyi keret

II. FEJEZET
PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ
A TÖBBÉVES PÉNZÜGYI KERET

III-402. cikk

Minimum 5 évre kell meghatározni

(1) A többéves pénzügyi keretet az I-55. cikkel összhangban legkevesebb 5 éves időszakra kell meghatározni.

Kiadási kategóriánként felső határokat kell megállapítani

(2) A többéves pénzügyi keret kiadási kategóriánként meghatározza a kötelezettségvállalási és a kifizetési előirányzatok éves felső határát. A korlátozott számú kiadási kategóriák az Unió tevékenysége főbb területeinek felelnek meg.

A pénzügyek zavartalan viteléhez szükséges egyéb rendelkezéseket

(3) A pénzügyi keret meghatároz minden, az éves költségvetési eljárás zavartalan lefolytatásához szükséges egyéb rendelkezést is.

*is tartalmaznia kell
Ha az időszak végén
nincs elfogadott új
pénzügyi keret, a régit
kell folytatni*

*A Tanács, a Bizottság
és az EP köteles
elősegíteni az új
pénzügyi keret
meghatározó eljárást*

Az éves költségvetés

A pénzügyi év

Költségvetési előírások

*- törvény határozza
meg*

*1) Valamennyi
intézmény készít (saját
kiadásaira)
javaslatokat*

*2) A Bizottság
költségvetés-tervezetet
készít
A költségvetés
tervezetet szeptember
elseje előtt benyújtja a
Tanácsnak és az EP-
nek*

*A Bizottság az
egyeztetőbizottság
összehívásáig
módosíthat javaslatán*

*3) A Tanács október
elsejéig küldi meg
véleményét az EP-nek*

(4) Ha az előző pénzügyi keret időszakának végéig a Tanács nem fogadta el az új pénzügyi keret meghatározó európai törvényt, az új európai törvény elfogadásáig az előző keret utolsó évének megfelelő felső határok és egyéb rendelkezések alkalmazása meghosszabbodik.

(5) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság az új pénzügyi keret elfogadására irányuló eljárás során mindvégig köteles minden szükséges intézkedést megtenni az eljárás eredményes lezárása érdekében.

2. SZAKASZ AZ UNIÓ ÉVES KÖLTSÉGVETÉSE

III-403. cikk

A pénzügyi év január 1-jétől december 31-éig tart.

III-404. cikk

Az Unió éves költségvetését európai törvényben kell meghatározni a következő rendelkezéseknek megfelelően:

1. Valamennyi intézmény július 1-je előtt megtervezi a következő pénzügyi évre vonatkozó kiadásait. A Bizottság ezeket a javaslatokat költségvetési tervezetbe foglalja, amely eltérő javaslatokat is tartalmazhat.

A költségvetési tervezet egy tervezett bevételi előirányzatot és egy tervezett kiadási előirányzatot tartalmaz.

2. A Bizottságnak a költségvetési tervezetet magába foglaló javaslatát legkésőbb az adott pénzügyi évet megelőző év szeptember 1-jéig az Európai Parlament és a Tanács elé kell terjesztenie.

A Bizottság az eljárás során a költségvetési tervezetet mindaddig módosíthatja, amíg az 5. pont szerinti egyeztetőbizottságot össze nem hívják.

3. A Tanács elfogadja a költségvetési tervezetre vonatkozó álláspontját, és azt legkésőbb az adott pénzügyi évet megelőző év október 1-éig az Európai Parlament elé terjeszti. A Tanács teljeskörűen tájékoztatja az Európai Parlamentet az álláspontjának elfogadásához vezető okokról.

4.a) Ha az EP jóváhagyja, a költségvetés elfogadottnak tekinthető

4.b) Ha az EP nem foglal állást, a költségvetés elfogadottnak tekinthető

4.c) Ha az EP abszolút többséggel módosítást javasol, de azt a Tanács nem fogadja el, egyeztetőbizottságot hírnak össze

5.) A Tanácsnak és az EP-nek 21 napon belül meg kell egyeznie egy közös szövegben

A Bizottság részt vesz az egyeztetőbizottság munkájában

6.a) A közös szöveget 14 napon belül el kell fogadni (ha nem, lásd 8. alpont)

6) Ha az egyeztetőbizottság előterjeszt egy közös szöveget:

6a) és a Tanács és EP jóváhagyja, vagy egyikük sem foglal

4. Ha az álláspont közlésétől számított negyvenkét napon belül az Európai Parlament:

a) jóváhagyja a Tanács álláspontját, a költségvetést megállapító európai törvény elfogadásra kerül;

b) nem foglal állást, a költségvetést megállapító európai törvényt elfogadottnak kell tekinteni;

c) tagjainak többségével módosításokat fogad el, a módosított tervezet továbbítja a Tanácsnak és a Bizottságnak. Az Európai Parlament elnöke a Tanács elnökével egyetértésben haladéktalanul összehívja az egyeztetőbizottságot. Ha azonban a Tanács a tervezet továbbításától számított tíz napon belül tájékoztatja az Európai Parlamentet arról, hogy valamennyi módosítását jóváhagyta, az egyeztetőbizottság ülésére nem kerül sor.

5. A Tanács tagjaiból vagy azok képviselőiből és az Európai Parlament azonos számú képviselőiből álló egyeztetőbizottság feladata, hogy a Tanács tagjainak vagy azok képviselőinek minősített többségével és az Európai Parlament képviselőinek többségével az Európai Parlament és a Tanács álláspontjai alapján az összehívásától számított huszonegy napon belül megállapodásra jusson egy közös szövegtervezetről.

A Bizottság részt vesz az egyeztetőbizottság munkájában, és megtesz minden szükséges kezdeményezést az Európai Parlament és a Tanács álláspontjának közelítése érdekében.

6. Ha az 5. pontban említett huszonegy napos határidőn belül az egyeztetőbizottság közös szövegtervezetben állapodik meg, e megállapodás időpontjától számítva tizennégy nap áll mind az Európai Parlament, mind a Tanács rendelkezésére, hogy a közös szövegtervezet jóváhagyja.

7. Ha a 6. pontban említett tizennégy napos határidőn belül

a) mind az Európai Parlament, mind pedig a Tanács jóváhagyja a közös szövegtervezetet, vagy egyikük sem foglal állást, illetve amennyiben ezen intézmények egyike jóváhagyja a közös szövegtervezetet, míg a másik nem foglal állást, a költségvetést megállapító európai törvényt a közös szövegtervezettel összhangban véglegesen elfogadottnak kell tekinteni, vagy

állást, vagy egyikük jóváhagyja és a másikuk nem foglal állást, a költségvetés elfogadottnak tekinthető

6b) ha viszont mindkettő vagy csak az egyik elutasítja, és a másik nem foglal állást a Bizottságnak új költségvetést kell benyújtania

6c) Ha az EP elutasítja, a Bizottságnak új költségvetést kell benyújtania

6d) Ha az EP elfogadja, de a Tanács elutasítja, a költségvetést elfogadottnak kell tekinteni

EP megerősítheti saját javaslatait, ha nem az egyeztetőbizottsági szöveg érvényes

Ha az egyeztetőbizottság nem egyezik meg, a Bizottság új költségvetést nyújt be

7) Az EP elnöke állapítja meg, hogy a költségvetés elfogadottnak tekinthető

A költségvetésben a bevételeknek és a kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük

b) az Európai Parlament – tagjainak többségével – és a Tanács egyaránt elutasítja a közös szövegtervezetet, vagy amennyiben ezen intézmények egyike elutasítja a közös szövegtervezetet, míg a másik nem foglal állást, a Bizottság új költségvetési tervezet nyújt be, vagy

c) az Európai Parlament – tagjainak többségével – elutasítja a közös szövegtervezetet, míg a Tanács azt jóváhagyja, a Bizottság új költségvetési tervezet nyújt be, vagy

d) az Európai Parlament jóváhagyja a közös szövegtervezetet, míg a Tanács azt elutasítja, a Parlament – tagjainak többségével és a leadott szavazatok háromötödével – a Tanács elutasításától számított tizennégy napon belül úgy határozhat, hogy a 4. pont c) alpontjában említett módosítások egy részét vagy egészét megerősíti. Ha a Parlament valamely módosítását nem erősíti meg, a módosítással érintett költségvetési sorra vonatkozóan az egyeztetőbizottságban megállapított álláspontot kell megtartani. A költségvetést megállapító európai törvényt ezen az alapon véglegesen elfogadottnak kell tekinteni.

8. Amennyiben az 5. pontban említett huszonegy napon belül az egyeztetőbizottság a közös szövegtervezetet illetően nem jut megállapodásra, a Bizottság új költségvetési tervezet nyújt be.

9. Az e cikkben előírt eljárás lezárását követően az Európai Parlament elnöke megállapítja, hogy a költségvetést megállapító európai törvényt véglegesen elfogadták.

10. Az e cikkben ráruházott hatásköröket minden intézmény az Alkotmány, illetve az annak alapján – különösen az Unió saját forrásai, valamint a bevételek és kiadások közötti egyensúly területén – elfogadott jogi aktusok tiszteletben tartásával gyakorolja.

III-405. cikk

*Ha nincs elfogadott költségvetés, az elmúlt évi költségvetés 1/12 része költhető el havonta, de ez nem lehet több, mint az új tervezetben szereplő előirányzat (ugyanarra a költségvetési fejezetre vonatkoztatva)
A kiadások az 1/12 fölé mehetnek, ha a Bizottság javaslatára a Tanács erről egy határozatot fogad el és az EP nem dönt ellenkezőleg*

(1) Ha egy pénzügyi év kezdetén még nem fogadták el véglegesen a költségvetést megállapító európai törvényt, a III-412. cikkben említett európai törvénynek megfelelően a költségvetés bármely fejezetének tekintetében havonta az előző pénzügyi évre vonatkozó költségvetésben szereplő, az adott fejezetre vonatkozó előirányzatok legfeljebb egytizenketted részét kitevő összeget lehet elkölteni; ennek során azonban nem lehet túllépni a költségvetési tervezetben az ugyanarra a fejezetre vonatkozóan meghatározott előirányzat egytizenketted részét.

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az (1) bekezdésben meghatározott egyéb feltételek betartása mellett, a III-412. cikkben említett európai törvénynek megfelelően európai határozatban engedélyezheti az egytizenketted részen felüli kiadásokat. A Tanács ezt az európai határozatot haladéktalanul továbbítja az Európai Parlamentnek.

Az ilyen európai határozatban, az I-54. cikk (3) és (4) bekezdésben említett európai törvények tiszteletben tartásával, meg kell állapítani az e cikk alkalmazásának biztosításához szükséges forrásokra vonatkozó intézkedéseket.

Az ilyen európai határozat az elfogadásától számított harmincadik napon lép hatályba, kivéve, ha e határidőn belül az Európai Parlament tagjainak többségével e kiadás csökkentéséről határozott.

III-406. cikk

Fel nem használt előirányzatok csak a következő pénzügyi évre vihetők át

A III-412. cikkben említett európai törvényben megállapított feltételeknek megfelelően, a pénzügyi év végén fel nem használt előirányzatok – a személyi kiadások előirányzatainak kivételével – csak a következő pénzügyi évre vihetők át.

Az előirányzatokat különböző fejezetek alá kell sorolni, ezeken belül a kiadásokat természetük és rendeltetésük szerint csoportosítva, illetve szükség esetén a III-412. cikkben említett európai törvénynek megfelelően tovább részletezve.

Az EP, a Tanács, a Bizottság és a Tanács kiadásai a költségvetés önálló részeit képezik

Az egyes közös kiadásokra vonatkozó különös rendelkezések sérelme nélkül

- az Európai Parlament,
 - az Európai Tanács és a Tanács,
 - a Bizottság, valamint
 - az Európai Unió Bíróságának
- kiadásai a költségvetésben külön szakaszokat képeznek.

A költségvetés végrehajtása

A költségvetést a Bizottság a tagállamokkal együttműködve hajtja végre

Tagállamokat terhelő ellenőrzési kötelezettségek

Intézményi szabályok és felelőségek

A Bizottság átcsoportosíthat a költségvetés fejezetei között

Elszámolás a költségvetésről

A Bizottság minden évben benyújtja az elmúlt évről szóló elszámolást az EP-nek és a Tanácsnak

Értékelő jelentés

Felmentés

Az EP a Tanács javaslata alapján felmentheti a Bizottságot a költségvetés

3. SZAKASZ

A KÖLTSÉGVETÉS VÉGREHAJTÁSA ÉS A MENTESÍTÉS

III-407. cikk

A Bizottság a költségvetést a tagállamokkal együttműködve és a III-412. cikkben említett európai törvény rendelkezéseinek megfelelően, saját felelősségére és az előirányzatok keretein belül hajtja végre a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek tiszteletben tartásával. A tagállamok együttműködnek a Bizottsággal annak érdekében, hogy biztosítsák a költségvetési előirányzatok ezen alapelvekkel összhangban történő felhasználását.

A III-412. cikkben említett európai törvényben meg kell határozni a költségvetés végrehajtása során a tagállamokat terhelő ellenőrzési és számviteli kötelezettségeket és az ezekkel járó felelősséget. A III-412. cikkben említett európai törvény valamennyi intézmény számára megállapítja a saját kiadásai végrehajtásában betöltött szerepükre vonatkozó részletes szabályokat.

A költségvetésen belül a Bizottság – a III-412. cikkben említett európai törvényben megállapított kereteken belül és feltételek mellett – előirányzatokat csoportosíthat át egyik fejezetből a másikba vagy egyik albontásból a másikba.

III-408. cikk

A Bizottság évente benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az előző pénzügyi év költségvetésének végrehajtására vonatkozó elszámolást. A Bizottság továbbá megküldi számukra az Unió eszközeit és forrásait tartalmazó mérleget.

A Bizottság továbbá az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak értékelő jelentést nyújt be az Unió pénzügyi helyzetére vonatkozóan, különös tekintettel az Európai Parlament és a Tanács által a III-409. cikk értelmében megtett észrevételek tekintetében elért eredményekre.

III-409. cikk

(1) Az Európai Parlament a Tanács ajánlása alapján felmenti a Bizottságot a költségvetés végrehajtása vonatkozásában. E célból a Tanács és azt követően az Európai Parlament megvizsgálja a III-408. cikkben említett elszámolásokat, mérleget és értékelő jelentést, a Számvevőszék éves jelentését az ellenőrzés alá vont intézményeknek a Számvevőszék

végrehajtásának kötelezettsége alól

észrevételeire adott válaszaival együtt, a III-384. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett megbízhatósági nyilatkozatot, valamint a Számvevőszék által készített vonatkozó külön jelentéseket.

EP beszámoltathatja a Bizottságot

(2) Az Európai Parlament a Bizottságnak adott felmentést megelőzően vagy a költségvetés végrehajtására vonatkozó hatáskörének gyakorlásával összefüggő bármely célból felkérheti a Bizottságot, hogy meghallgatás keretében számoljon be a kiadások végrehajtásáról, illetve a pénzügyi ellenőrzési rendszerek működéséről. A Bizottság az Európai Parlament kérésére megad számára minden szükséges tájékoztatást.

A Bizottságnak eleget kell tennie a felmentési határozatban szereplő észrevételeknek

(3) A Bizottság megtesz minden megfelelő lépést annak érdekében, hogy eleget tegyen a felmentési határozatban foglalt észrevételeknek és az Európai Parlament kiadások végrehajtására vonatkozó egyéb észrevételeinek, valamint a Tanács felmentésre vonatkozó ajánlását kísérő felvetéseknek.

Erről a Bizottság jelentést készít

(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács kérésére a Bizottság jelentést készít az ilyen észrevételek és felvetések alapján tett intézkedésekről és különösen a költségvetés végrehajtásáért felelős szervezeti egységeknek adott utasításokról. Ezeket a jelentéseket a Számvevőszéknek is meg kell küldeni.

4. SZAKASZ KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

III-410. cikk

A költségvetést euróban kell kidolgozni

Az éves költségvetést és a többéves pénzügyi keretet euróban kell meghatározni.

III-411. cikk

A Bizottság átválthat az egyes tagországok pénznemei között, de csak a költségvetés végrehajtása által indokolt mértékben

A Bizottság az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai értesítésének kötelezettsége mellett átválthatja a tagállamok egyikének pénznemére egy másik tagállam pénznemében lévő eszközeit olyan mértékben, amilyen mértékben ez az Alkotmányban meghatározott célokra történő felhasználásukhoz szükséges. A Bizottság lehetőség szerint elkerüli az ilyen átváltások alkalmazását, ha rendelkezik a szükséges pénznemben lévő készpénzzel vagy likvid eszközökkel.

A Bizottság az egyes érintett tagállamokkal az általuk kijelölt hatóság útján érintkezik. Pénzügyi műveletek végrehajtása során a Bizottság az adott tagállam jegybankját vagy az adott tagállam által felhatalmazott valamely más pénzügyi szervezetet veszi igénybe.

III-412. cikk

Pénzügyi szabályok

*- európai törvényben
állapítják meg*

(1) Európai törvény állapítja meg:

a) azokat a költségvetési szabályokat, amelyek meghatározzák különösen a költségvetés elkészítésére és végrehajtására, valamint az elszámolások végzésére és ellenőrzésére vonatkozó eljárást;

b) a pénzügyi szereplők, és különösen az engedélyezésre jogosult tisztviselők és a számvitelért felelős tisztviselők felelősségére vonatkozó szabályokat.

*A Számvevőszékkel
konzultálni kell*

Az ilyen európai törvényt a Számvevőszékkel folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

*A saját források
felhasználására
vonatkozó szabályokról
2007-től a Tanács dönt,
minősített többséggel*

(2) A Tanács a Bizottság javaslata alapján elfogadott európai rendeletben meghatározza azokat a módszereket és azt az eljárást, amelyek szerint az Unió saját forrásaira vonatkozó szabályozásban előírt költségvetési bevételt a Bizottság rendelkezésére bocsátják, valamint a készpénzigények teljesítése érdekében szükség esetén alkalmazandó intézkedéseket. A Tanács az Európai Parlamenttel és a Számvevőszékkel folytatott konzultációt követően határoz.

*2007-ig a Tanács erről
egyhangúsággal dönt*

(3) 2006. december 31-éig a Tanács az e cikkben említett minden esetben egyhangúlag határoz.

III-413. cikk

*Harmadik fél felé
vállalt kötelezettségeket
a költségvetésben
figyelembe kell venni*

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság feladata annak biztosítása, hogy az Unió harmadik felekkel szembeni jogi kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges pénzügyi eszközök rendelkezésre álljanak.

III-414. cikk

*Költségvetési
kérdésekben a Tanács,
az EP és a Bizottság
rendszeresen
tanácskoznak*

Az e fejezetben említett költségvetési eljárások keretében az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elnökei a Bizottság kezdeményezésére rendszeresen üléseket tartanak. Az elnökök minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy e fejezet végrehajtásának megkönnyítése érdekében előmozdítsák az általuk vezetett intézmények közötti konzultációkat és az intézmények álláspontjainak egyeztetését.

*A csalás elleni
küzdelem*

5. SZAKASZ KÜZDELEM A CSALÁS ELLEN

III-415. cikk

Ugyanazokat a csalás elleni intézkedéseket az Unió érdekében is megteszik a tagállamok, amelyeket a saját érdekükben is megtesznek

A tagállamok összehangolják csalás elleni intézkedéseiket

A csalás elleni intézkedéseket európai törvények, vagy kerettörvények határozzák meg. A Számvevőszékkel e tekintetben konzultálni kell

Minderről éves jelentésben kell beszámolni az EP-nek és a Tanácsnak
Megerősített együttműködés

*Összeegyeztethetőnek kell lennie az Alkotmánnyal és az Unió jogával, és nem akadályozhatja:
- a belső piac működését*

(1) Az Unió és a tagállamok az e cikknek megfelelően elfogadott intézkedések útján küzdenek a csalás és az Unió pénzügyi érdekeit sértő minden egyéb jogellenes tevékenység ellen. Ezeknek az intézkedéseknek elrettentő hatásúaknak kell lenniük, és hathatós védelmet kell nyújtaniuk a tagállamokban, valamint az Unió intézményeiben, szerveiben és hivatalaiban.

(2) A tagállamok az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalás elleni küzdelem terén megteszik ugyanazokat az intézkedéseket, mint amelyeket a saját pénzügyi érdekeiket sértő csalás elleni küzdelem terén tesznek.

(3) Az Alkotmány egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a tagállamok összehangolják az Unió pénzügyi érdekeinek csalással szembeni védelmét célzó tevékenységüket. Ennek érdekében a Bizottsággal együtt megszervezik a megfelelő hatáskörrel rendelkező hatóságaik közötti szoros és rendszeres együttműködést.

(4) Európai törvény vagy kerettörvény meghatározza az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalások megelőzése és az azok elleni küzdelem terén szükséges intézkedéseket azzal a céllal, hogy hathatós és azonos mértékű védelmet nyújtsanak a tagállamokban, valamint az Unió intézményeiben, szerveiben és hivatalaiban. Az ilyen európai törvényt vagy kerettörvényt a Számvevőszékkel folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

(5) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e cikk végrehajtása érdekében megtett intézkedésekről és az elfogadott rendelkezésekről.

III. FEJEZET

MEGERŐSÍTETT EGYÜTTMŰKÖDÉS

III-416. cikk

A megerősített együttműködéseknek összeegyeztethetőeknek kell lennie az Alkotmánnyal és az Unió jogával.

Az ilyen együttműködés nem befolyásolhatja hátrányosan a belső piacot, valamint a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót. Nem jelenthet hátrányos megkülönböztetést vagy akadályt a tagállamok közötti kereskedelemben, és nem torzíthatja a tagállamok közötti versenyt.

- a gazdasági, szociális és területi kohéziót
- a kereskedelmet
- a versenyt

III-417. cikk

A résztvevő és a nem részt vevő államoknak kölcsönösen tiszteletben kell tartaniok egymás érdekeit

A megerősített együttműködéseknek tiszteletben kell tartaniuk azoknak a tagállamoknak a hatásköreit, jogait és kötelezettségeit, amelyek az együttműködésben nem vesznek részt. Az ilyen tagállamok nem akadályozhatják a megerősített együttműködésnek a részt vevő tagállamok által történő végrehajtását.

III-418. cikk

Bármely tagállam felé - a már elfogadott szabályok mellett - nyitottnak kell lennie,

(1) A megerősített együttműködés annak létrehozásakor valamennyi tagállam számára nyitva áll, feltéve, hogy azok megfelelnek az együttműködésre felhatalmazó európai határozatban megállapított részvételi feltételeknek. Az együttműködés bármely későbbi időpontban is nyitva áll mindazon tagállamok számára, amelyek e feltételek mellett az annak keretében már elfogadott jogi aktusoknak is megfelelnek.

Az együttműködésben a lehető legtöbb tagállam vegyen részt

A Bizottság és a megerősített együttműködésben részt vevő tagállamok gondoskodnak annak előmozdításáról, hogy az együttműködésben a lehető legtöbb tagállam részt vegyen.

EP-t rendszeresen tájékoztatni kell

(2) A Bizottság és adott esetben az Unió külügyminisztere rendszeresen tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a megerősített együttműködés előrehaladásáról.

III-419. cikk

Létrehozása: a tagállamok javaslattételre kéri fel a Bizottságot, a Tanács egyhangúsággal dönt

(1) Azoknak a tagállamoknak, amelyek egymás között megerősített együttműködést kívánnak létrehozni az Alkotmány alkalmazási körébe tartozó területek valamelyikén – a kizárólagos hatáskörök területe és a közös kül- és biztonságpolitika kivételével –, kérelmet kell a Bizottság elé terjeszteniük, amelyben meghatározzák a javasolt megerősített együttműködés hatókörét és célkitűzéseit. A Bizottság ilyen értelmű javaslatot terjeszthet a Tanács elé. Ha a Bizottság nem nyújt be javaslatot, az érintett tagállamokat tájékoztatja ennek okairól.

A megerősített együttműködés folytatására vonatkozó felhatalmazást a Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően elfogadott európai határozatában adja meg.

A közös kül- és biztonságpolitika terén létrehozandó megerősített együttműködés esetében a tagállamok kérésüket:

*- a tanácsnak
- az EU*

*külgügyminiszterének és
- a Bizottságnak
- nyújtják be*

*A Tanács
egyhangúsággal dönt*

Folyamodás már létező megerősített együttműködésben való részvételért:

1) értesíteni kell a Tanácsot

2) Bizottság véleményt ad (ha nem ért egyet a tagállam a a Tanácshoz fordulhat)

3) A Tanács dönt, minősített többséggel

Megerősített együttműködés a közös kül- és biztonságpolitika terén: az EU külgügyminiszterrel konzultálni kell

(2) Az egymás között a közös kül- és biztonságpolitika keretében megerősített együttműködést létrehozni kívánó tagállamoknak kérelmüket a Tanácshoz kell benyújtaniuk. A kérelmet továbbítani kell az Unió külügyminiszteréhez, aki véleményt nyilvánít arról, hogy a tervezett megerősített együttműködés összhangban van-e az Unió közös kül- és biztonságpolitikájával, valamint a Bizottsághoz, amely véleményt nyilvánít, különösen arról, hogy a javasolt megerősített együttműködés összhangban van-e az Unió egyéb politikáival. A kérelmet tájékoztatásul az Európai Parlamentnek is meg kell küldeni.

A megerősített együttműködés folytatására vonatkozó felhatalmazást a Tanács egyhangúlag elfogadott európai határozatban adja meg.

III-420. cikk

(1) Bármely tagállam, amely a III-419. cikk (1) bekezdésében említett területek valamelyikén folytatott megerősített együttműködésben részt kíván venni, erről a szándékáról értesíti a Tanácsot és a Bizottságot.

A Bizottság az értesítés kézhezvételétől számított négy hónapon belül megerősíti az érintett tagállam részvételét. Adott esetben megállapítja, hogy a részvételi feltételek teljesültek, és elfogadja azokat az átmeneti intézkedéseket, amelyek a megerősített együttműködés keretében már elfogadott jogi aktusok alkalmazása szempontjából szükségesek.

Ha azonban a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a részvételi feltételek nem teljesültek, megjelöli azokat a rendelkezéseket, amelyeket a feltételek teljesítéséhez el kell fogadni, és a részvételi kérelem újbóli vizsgálatára határidőt állapít meg. E határidő lejártá után a kérelmet a második albekezdésben előírt eljárásnak megfelelően újra megvizsgálja. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a részvételi feltételek még mindig nem teljesültek, az érintett tagállam az ügyet a Tanács elé utalhatja, amely dönt a kérelemről. A Tanács az I-44. cikk (3) bekezdése szerint határoz. A Tanács továbbá a Bizottság javaslata alapján a második albekezdés szerinti átmeneti intézkedéseket fogadhat el.

(2) Bármely tagállam, amely a közös kül- és biztonságpolitika területén folytatott megerősített együttműködésben részt kíván venni, erről a szándékáról értesíti a Tanácsot, az Unió külügyminiszterét és a Bizottságot.

A Tanács az Unió külügyminiszterével folytatott konzultációt és – adott esetben – a részvételi feltételek teljesítésének megállapítását követően megerősíti az érintett tagállam részvételét. Emellett a Tanács az Unió

külgügyminiszterének javaslata alapján olyan átmeneti intézkedéseket fogadhat el, amelyek a megerősített együttműködés keretében már elfogadott jogi aktusok alkalmazása szempontjából szükségesek. Ha azonban a Tanács úgy ítéli meg, hogy a részvételi feltételek nem teljesültek, megjelöli azokat a rendelkezéseket, amelyeket a feltételek teljesítéséhez el kell fogadni és a részvételi kérelem újbóli vizsgálatára határidőt állapít meg.

E bekezdés alkalmazásakor a Tanács egyhangúlag és az I-44. cikk (3) bekezdésének megfelelően határoz.

A közös kül- és biztonságpolitika terén a Tanács egyöntetűséggel dönt

III-421. cikk

A megerősített együttműködés költségeit a részt vevő államok viselik, kivéve, ha a Tanács egyhangúlag másképp nem dönt

A megerősített együttműködés végrehajtásából eredő, az intézményeknél felmerülő igazgatási költségeken kívüli kiadások a részt vevő tagállamokat terhelik, kivéve, ha az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően a Tanács valamennyi tagja egyhangúlag másként határoz.

Az együttműködés elélyítését célzó klauzula

III-422

A Tanács egyhangú döntéssel minősített többségi határozathozatalt írhat elő a megerősített együttműködés terén

(1) Amennyiben az Alkotmánynak a megerősített együttműködés keretében esetlegesen alkalmazásra kerülő valamely rendelkezése a Tanács számára egyhangú határozathozatalt ír elő, a Tanács az I-44. cikk (3) bekezdésében foglalt szabályokkal összhangban egyhangúlag elfogadott európai határozatban úgy rendelkezhet, hogy a jövőben minősített többséggel kell határozni.

A Tanács rendkívüli törvényalkotási eljárást rendes törvényalkotási eljárássá alakíthat át a megerősített együttműködés terén Erről az EP-vel konzultálni kell.

(2) Ha az Alkotmánynak a megerősített együttműködés keretében esetlegesen alkalmazásra kerülő valamely rendelkezése a Tanács számára az európai törvények vagy kerettörvények elfogadására rendkívüli törvényalkotási eljárás alkalmazását írja elő, a Tanács az I-44. cikk (3) bekezdésében foglalt szabályokkal összhangban egyhangúlag elfogadott európai határozattal úgy rendelkezhet, hogy a jövőben a rendes törvényalkotási eljárás szerint kell határozni. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

Az előbbiek nem alkalmazhatók katonai, vagy védelmi téren

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazható a katonai vagy védelmi vonatkozású döntések esetén.

III-423. cikk

A Tanács és a Bizottság biztosítja a megerősített együttműködés és az EU összhangját

A Tanács és a Bizottság biztosítja a megerősített együttműködés keretében kifejtett tevékenységek közötti, valamint az ilyen tevékenységek és az Unió politikái közötti összhangot, és ennek érdekében együttműködnek egymással.

VII. CÍM KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

Alkotmány alkalmazása francia tengeren túli területeken

III-424. cikk

Speciális viszonyok miatt az alkotmány speciális alkalmazása

Figyelembe véve Guadeloupe, Francia Guyana, Martinique, Réunion, az Azori-szigetek, Madeira és a Kanári-szigetek gazdasági és társadalmi strukturális helyzetét, amit távoli fekvésük, szigetjellegük, kis méretük, kedvezőtlen domborzati és éghajlati viszonyaik és néhány terméktől való gazdasági függésük súlyosbít, amely tényezők állandósága és együttes hatása súlyosan hátráltatja fejlődésüket, a Tanács a Bizottság javaslata alapján olyan európai törvényeket, kerettörvényeket, rendeleteket és határozatokat fogad el, amelyek célja különösen az, hogy meghatározza az Alkotmány – így a közös politikák – alkalmazásának feltételeit ezekben a régiókban. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

A Bizottság tesz erre javaslatot és az EP-vel konzultálni kell

Az első bekezdésben említett jogi aktusok különösen olyan területekre vonatkoznak, mint a vám- és kereskedelempolitika, a fiskális politika, a vámszabad területek, a mezőgazdasági és halászati politika, a nyersanyagokkal és alapvető fogyasztási cikkekkel való ellátás feltételei, az állami támogatások, valamint a strukturális alapokhoz és a horizontális uniós programokhoz való hozzáférés feltételei.

A Tanács az első bekezdésben említett jogi aktusokat a legkülső régiók sajátos jellemzőinek és korlátainak figyelembevételével fogadja el anélkül, hogy veszélyeztetné az uniós jogrend – így a belső piac és a közös politikák – integritását és koherenciáját.

Tulajdonjogok

III-425. cikk

Az alkotmány nem sértheti a tagállamokban fennálló tulajdoni rendet

Az Alkotmány nem sértheti a tagállamokban fennálló tulajdoni rendet.

III-426. cikk

Az Unió – mint jogi személy - a tagállamokban vásárolhat tulajdont és bírósághoz fordulhat

Az Unió valamennyi tagállamban az adott tagállam jogában a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik; így különösen ingó és ingatlan vagyont szerezhethet és idegeníthet el, továbbá bíróság előtt eljárhat. E célból az Uniót a Bizottság képviseli. Mindazonáltal igazgatási autonómiájuk alapján a saját működésükkel kapcsolatos ügyekben az Uniót az egyes intézmények maguk képviselik.

Unió tisztviselőire vonatkozó szabályok
E szabályokat európai törvényben állapítják meg

III-427. cikk

Az Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatát és az Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeket európai törvény állapítja meg. Az ilyen európai törvényt az érintett intézményekkel folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

A Bizottság, feladatai teljesítése érdekében, megállapított kereteken belül, bármilyen információt megszerezhet
Statisztikák készítése

III-428. cikk

A Tanács által egyszerű többséggel elfogadott európai rendeletekben, illetve határozatokban megállapított kereteken belül és feltételek szerint a Bizottság a rábízott feladatok teljesítéséhez szükséges bármilyen információt megszerezhet, és bármilyen ellenőrzést lefolytathat.

Európai törvény vagy kerettörvény határozza meg a statisztikák készítésére vonatkozó intézkedéseket

III-429. cikk

(1) A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 5. cikkének sérelme nélkül, amennyiben az az Unió tevékenységeinek ellátásához szükséges, európai törvény vagy kerettörvény meghatározza a statisztikák készítésére vonatkozó intézkedéseket.

(2) A statisztikák készítésének a pártatlanság, a megbízhatóság, a tárgyilagosság, a tudományos függetlenség, a költséghatékonyság és a statisztikai adatok bizalmas kezelésének tiszteletben tartásával kell történnie; az nem róhat túlzott terheket a gazdasági szereplőkre.

III-430. cikk

Az Unió intézményeinek tagjai, a bizottságok tagjai, valamint az Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai szolgálati jogviszonyuk megszűnését követően sem fedhetik fel a szolgálati titoktartási kötelezettség alá eső információkat, így különösen a vállalkozásokra, az ezek üzleti kapcsolataira vagy költségösszetevőire vonatkozó információkat.

Az Unió szerződéses kötelezettsége

III-431. cikk

Az Unió megtéríti az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat

Az Unió szerződéses felelősségét az adott szerződésre alkalmazandó jog szabályozza.

Szerződésen kívüli felelősség esetén az Unió a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat.

A második bekezdéstől eltérve, a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően az Európai Központi Bank köteles megtéríteni az általa vagy alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott károkat.

Az Unió alkalmazottainak az Unióval szembeni személyes felelősségét a személyzeti szabályzatukban vagy a rájuk vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított rendelkezések szabályozzák.

***Intézmények
székhelyei***

III-432. cikk

*Tagállamok közös megegyezéssel állapítják meg
Nyelvek*

Az Unió intézményeinek székhelyét a tagállamok kormányai közös megegyezéssel határozzák meg.

III-433. cikk

Nyelvhasználatról a Tanács dönt egyhangúsággal

Az Európai Unió Bíróságának alapokmányában foglalt rendelkezések sérelme nélkül a Tanács egyhangúlag elfogadott európai rendeletben meghatározza az Unió intézményeinek nyelvhasználatára vonatkozó szabályokat.

Kiváltságok és mentességek

III-434. cikk

Az Uniót a tagállamok területén megilletik a feladatai ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint.

III-435. cikk

A tagállamok által harmadik államokkal kötött 1958 előtti, ill. csatlakozáskori megállapodásokat az alkotmány nem érinti

Az egyrésztől egy vagy több tagállam, másrésztől egy vagy több harmadik állam által egymás között 1958. január 1-je előtt, illetve a csatlakozó államok esetében a csatlakozásukat megelőzően kötött megállapodásokból eredő jogokat és kötelezettségeket az Alkotmány rendelkezései nem érintik.

E megállapodások alkotmánnyal való összhangjáról a

Annyiban, amennyiben ezek a megállapodások nem egyeztethetőek össze az Alkotmánnyal, az érintett tagállam vagy tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket a megállapított összeegyeztethetlenség kiküszöbölésére. A tagállamok e cél érdekében szükség esetén segítséget nyújtanak egymásnak, és amennyiben indokolt, egységes magatartást

*tagállamoknak
gondoskodniok kell*

tanúsítanak.

Az első bekezdésben említett megállapodások alkalmazása során a tagállamok figyelembe veszik azt, hogy az Alkotmány szerint az egyes tagállamok által nyújtott előnyök az Unió szerves részét képezik, és ezáltal elválaszthatatlanul összekapcsolódnak az Alkotmány által hatáskörökkel felruházott intézmények létrehozásával, valamint az összes többi tagállam részéről ezekkel megegyező előnyöknek a biztosításával.

III-436. cikk

*Az alkotmány
megengedi:*

(1) Az Alkotmány nem zárja ki a következő szabályok alkalmazását:

*- hogy a tagállamok ne
adjanak információt,
ha az alapvető
biztonsági érdekeikkel
ellentétes*

a) egyik tagállam sem köteles olyan információt szolgáltatni, amelynek közlését ellentétesnek tartja alapvető biztonsági érdekeivel;

*- hogy biztonságuknak
megfelelő katonai
termelést tartsanak
fenn, nem zavarva a
versenyt más
területeken*

b) a tagállamok megtehetik az alapvető biztonsági érdekeik védelme érdekében általuk szükségesnek tartott, fegyverek, lőszeres és hadianyagok előállításával vagy kereskedelmével kapcsolatos intézkedéseket; ezek az intézkedések nem befolyásolhatják hátrányosan a belső piacon belüli versenyfeltételeket a nem kifejezetten katonai célokra szánt termékek tekintetében.

*A katonai
természetűnek
minősített termékek
listáját a Bizottság
javaslatára a Tanács
egyhangúsággal
megváltoztathatja*

(2) A Tanács az általa 1958. április 15-i, az (1) bekezdés b) pontja szerinti intézkedések hatálya alá tartozó termékekre vonatkozó listát a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag elfogadott európai határozattal megváltoztathatja.

**ÁLTALÁNOS ÉS
ZÁRÓ
RENDELKEZÉSEK**

***Korábbi szerződések
hatályon kívül
helyezése***

Valamennyi korábbi egyezmény érvényét veszti, beleértve a jegyzőkönyveket is, hacsak nem lesznek csatolva a jelen alkotmányhoz.

**IV. RÉSZ:
ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**

IV-437. cikk

A korábbi szerződések hatályon kívül helyezése

(1) Ez az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés, a (2) bekezdésre is figyelemmel, hatályon kívül helyezi az Európai Közösséget létrehozó szerződést és az Európai Unióról szóló szerződést, valamint – az Európai Közösséget létrehozó szerződést és az Európai Unióról szóló szerződést kiegészítő vagy módosító okmányokról és szerződésekről szóló jegyzőkönyvben meghatározott feltételekkel – az azokat kiegészítő vagy módosító okmányokat és szerződéseket.

(2) Hatályukat veszti:

a) a Dán Királyság, Írország, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága,

b) a Görög Köztársaság,

c) a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság,

d) az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság, valamint

e) a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozási szerződésai.

Mindazonáltal:

– az a)–d) pontban említett szerződéseknek a Dán Királyság, Írország, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság, az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozási szerződéseiről és csatlakozási okmányairól szóló jegyzőkönyvben megismételt vagy hivatkozott rendelkezései hatályban maradnak, és joghatásuk az említett jegyzőkönyvben előírt feltételekkel fennmarad;

– az e) pontban említett szerződéseknek a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel

Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozási szerződéséről és csatlakozási okmányáról szóló jegyzőkönyvben megismételt vagy hivatkozott rendelkezései hatályban maradnak, és joghatásuk az említett jegyzőkönyvben előírt feltételekkel fennmarad.

Jogi folytonosság

Valamennyi jog és kötelezettség folytatódik, ha csak nincs ellentétben a jelen alkotmánnyal

IV-438. cikk (új) Jogutódlás és jogfolytonosság

(1) Az e szerződéssel létrejött Európai Unió az Európai Unióról szóló szerződéssel létrehozott Európai Unió és az Európai Közösségek jogutódja.

(2) A IV-439. cikkre is figyelemmel, az e szerződés hatálybalépésekor létező intézmények, szervek és hivatalok az e szerződés szerinti hatáskörüket, az említett időpontban fennálló összetételükben, addig gyakorolják, amíg e szerződés értelmében új rendelkezéseket nem fogadnak el, vagy amíg megbízatásuk meg nem szűnik.

(3) Az intézmények, szervek és hivatalok által a IV-437. cikk által hatályon kívül helyezett szerződések és jogi aktusok alapján elfogadott jogi aktusai hatályban maradnak. Joghatásuk mindaddig megmarad, amíg azokat e szerződés alapján hatályon kívül nem helyezik, semmisnek nem nyilvánítják, vagy nem módosítják. Ugyanez vonatkozik a tagállamok között a IV-437. cikk által hatályon kívül helyezett szerződések és jogi aktusok alapján megkötött megállapodásokra.

Az e szerződés hatálybalépésekor létező közösségi és uniós vívmányok egyéb elemei, így különösen az intézményközi megállapodások, a tagállamok kormányainak a Tanács keretében üléselő képviselői által elfogadott határozatok és megállapodások, a tagállamok között megkötött, az Unió, illetve a Közösség működésével kapcsolatos vagy tevékenységükkel összefüggő megállapodások, az Európai Tanács, illetve a Tanács nyilatkozatai – beleértve a kormányközi konferenciákkal összefüggésben tett nyilatkozatokat –, állásfoglalásai és más álláspontjai, valamint a tagállamok által az Unióval, illetve a Közösséggel kapcsolatosan közös megegyezéssel hozott nyilatkozatok, állásfoglalások és más álláspontok ugyanúgy mindaddig hatályban maradnak, amíg azokat hatályon kívül nem helyezik, vagy nem módosítják.

Akorábbi jogi döntések értelmezési forrásként fennmaradnak

(4) Az Európai Közösségek Bíróságának és az Elsőfokú Bíróságnak a IV-437. cikk által hatályon kívül helyezett szerződések és jogi aktusok, valamint a végrehajtásuk érdekében meghozott jogi aktusok vagy egyezmények értelmezésére vonatkozó ítélkezési gyakorlata az uniós jog és különösen az Alkotmány összevethető rendelkezései értelmezésének forrásaként értelemszerűen továbbra is fennmarad.

	<p>(5) Az e szerződés hatálybalépését megelőzően megindított közigazgatási és bírósági eljárások folytonosságát az Alkotmány tiszteletben tartásával biztosítani kell. Az említett eljárásokért felelős intézmények és szervek minden megfelelő intézkedést megtesznek ennek érdekében.</p>
Átmeneti rendelkezések	<p style="text-align: center;">IV-439. cikk</p> <p style="text-align: center;">Az egyes intézményekre vonatkozó átmeneti rendelkezések</p>
<i>Az átmeneti rendelkezéseket jegyzőkönyv tartalmazza</i>	<p>Az Európai Parlament összetételére, az Európai Tanácsban és a Tanácsban a minősített többség meghatározására – beleértve azt az esetet is, amikor az Európai Tanács, illetve a Tanács nem mindegyik tagja vesz részt a szavazásban –, valamint a Bizottság összetételére – beleértve az Unió külügyminiszterét is – vonatkozó átmeneti szabályokat az Unió intézményeire és szerveire vonatkozó átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv határozza meg.</p>
Földrajzi kiterjedés	<p style="text-align: center;">IV-440. cikk</p> <p style="text-align: center;">Területi hatály</p>
<i>Valamennyi tagállamra</i>	<p>(1) E szerződést a Belga Királyságra, a Cseh Köztársaságra, a Dán Királyságra, a Németországi Szövetségi Köztársaságra, az Észt Köztársaságra, a Görög Köztársaságra, a Spanyol Királyságra, a Francia Köztársaságra, Írországra, az Olasz Köztársaságra, a Ciprusi Köztársaságra, a Lett Köztársaságra, a Litván Köztársaságra, a Luxemburgi Nagyhercegségre, a Magyar Köztársaságra, a Máltai Köztársaságra, a Holland Királyságra, az Osztrák Köztársaságra, a Lengyel Köztársaságra, a Portugál Köztársaságra, a Szlovén Köztársaságra, a Szlovák Köztársaságra, a Finn Köztársaságra, a Svéd Királyságra, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára, kell alkalmazni.</p>
<i>Francia tengeren túli területek Azori, Madeira Kanári szigetek</i>	<p>(2) E szerződést III-424. cikkével összhangban alkalmazni kell Guadeloupe-ra, Francia Guyanára, Martinique-re, Réunionra, az Azori-szigetekre, Madeirára és a Kanári-szigetekre.</p>
<i>Társulások</i>	<p>(3) A II. mellékletben felsorolt tengerentúli országokra és területekre az e szerződés III. részének IV. címében a társulásra vonatkozóan meghatározott különleges szabályokat kell alkalmazni. E szerződés nem alkalmazható azokra a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával különleges kapcsolatban álló tengerentúli országokra és területekre, amelyeket ez a felsorolás nem tartalmaz.</p>
<i>UK tengeren túli területei kivételek</i>	<p>(4) E szerződés rendelkezéseit alkalmazni kell azokra az európai területekre, amelyek külkapcsolataiért valamely tagállam felel.</p>
<i>Azokra az európai területekre is</i>	<p>(5) E szerződést az Aland-szigetekre az eredetileg az Alkotmány IV-437.</p>

<i>alkalmazandó, amelyek külső kapcsolataiért egy tagállam visel felelősséget</i>	cikke (2) bekezdésének d) pontjában említett szerződésben megjelenő és a Dán Királyság, Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság, az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozási szerződéseiről és csatlakozási okmányairól szóló jegyzőkönyv V. címének 5 szakaszában megismételt eltérésekkel kell alkalmazni.
<i>Åland szigetek</i>	(6) Az (1)–(5) bekezdéstől eltérően: a) e szerződés nem alkalmazható a Feröer-szigetekre;
<i>Nem alkalmazható a e Faroer szigetekre (vagy Grönladra, mert nem európai terület)</i>	b) e szerződés Akrotirire és Dhekelíára, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának ciprusi felségterületeire csak annyiban alkalmazandó, amennyiben az az eredetileg az Alkotmány IV-437. cikke (2) bekezdésének e) pontjában említett szerződés szerves részét képező csatlakozási okmányhoz csatolt, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának ciprusi felségterületeiről szóló jegyzőkönyvben foglalt, és a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozási szerződéséről és csatlakozási okmányáról szóló jegyzőkönyv II. részének III. címében megismételt szabályok végrehajtásához szükséges;
<i>Nem alkalmazható az UK Cipruson lévő támaszpontjaira</i>	c) e szerződés a Csatorna-szigetekre és a Man-szigetre csak annyiban alkalmazandó, amennyiben az az eredetileg az Alkotmány IV-437. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett szerződésben meghatározott, és a Dán Királyság, Írország, Nagy-Britannia és Észak-Írország, Egyesült Királysága, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság, az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság csatlakozási szerződéseiről és csatlakozási okmányairól szóló jegyzőkönyv II. címének 3. szakaszában megismételt, az e szigetekre vonatkozó szabályok végrehajtásához szükséges.
<i>Részben alkalmazandó a Man szigetre és a Csatorna szigetekere</i>	(7) Az érintett tagállam kezdeményezésére az Európai Tanács a (2) és (3) bekezdésben említett valamely dán, francia vagy holland ország vagy terület Unióval kapcsolatos jogállását európai határozattal módosíthatja. Az Európai Tanács a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.
<i>Az Európai Tanács egyhangú döntéssel megváltoztathatja a tengeren túli területek státuszát</i>	
Regionális szövetségek	IV-441. cikk Regionális uniók
<i>A Belgium, Luxemburg és Hollandia közötti</i>	E szerződés rendelkezései nem zárják ki a Belgium és Luxemburg, valamint a Belgium, Luxemburg és Hollandia közötti regionális uniók

*szövetség elfogadott
(nincs hivatkozás az
északi szövetségre)*

Jegyzőkönyvek

*Valamennyi
jegyzőkönyv érvényét
veszti, hacsak nem
csatolják az új
alkotmányhoz*

Szerződésmódosítások

*A tagállamok, az EP és
a bizottság
kezdeményezhet
módosításokat*

*Az Európai Tanács
egyszerű többséggel a
javasolt módosítások
megvitatása mellett
dönthet*

*Ekkor egy újabb
Konvent hivandó össze*

*Ha indokolatlannak
tartja, az Európai
Tanács egyszerű
többséggel dönthet a
Konvent
összehívásának
mellőzéséről*

*Ekkor a tagállamok
„közös megegyezéssel”*

fennállását és megvalósítását annyiban, amennyiben e regionális uniók célkitűzései az említett szerződés alkalmazásával nem valósulnak meg.

IV-442. cikk
Jegyzőkönyvek

Az e szerződéshez csatolt jegyzőkönyvek és mellékletek e szerződés szerves részét képezik.

IV-443. cikk
Rendes felülvizsgálati eljárás

(1) Bármely tagállam kormánya, az Európai Parlament vagy a Bizottság javaslatot nyújthat be a Tanácsnak e szerződés módosítására. A javaslatot a Tanács továbbítja az Európai Tanácsnak, és arról értesíti a nemzeti parlamenteket.

(2) Ha az Európai Tanács az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, egyszerű többséggel a javasolt módosítások megvitatása mellett dönt, az Európai Tanács elnöke a nemzeti parlamenteknek, a tagállamok állam-, illetve kormányfőinek valamint az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak a képviselőiből álló konventet hív össze. A monetáris területet érintő intézményi módosítások esetében az Európai Központi Bankkal is konzultálni kell. A konvent megvizsgálja a módosításokra vonatkozó javaslatokat és konszenzussal ajánlásokat fogad el a tagállamok kormányai képviselőinek (3) bekezdésben meghatározott konferenciája számára.

Amennyiben a javasolt módosítások terjedelme nem indokolja, az Európai Tanács az Európai Parlament egyetértését követően egyszerű többséggel a Konvent összehívásának mellőzéséről dönthet. Ebben az esetben az Európai Tanács meghatározza egy, a tagállamok kormányai képviselőinek részvételével tartandó konferencia mandátumát.

(3) A tagállamok kormányai képviselőinek konferenciáját a Tanács elnöke hívja össze abból a célból, hogy közös megegyezéssel meghatározzák e

határozzák meg a szerződés módosításait

A módosítások életbeléptetéséhez azt valamennyi tagállamnak ratifikálnia kell

Ha a tagállamok 20%-a 2 éven belül nem ratifikálja, a tagállamok politikai döntést hoznak az életbeléptetésről

Elmélyítési klauzula

Az Európai Tanács egyhangú határozatban felhatalmazhatja a Tanácsot, hogy az adott kérdésben minősített többséggel döntsön

Ez nem alkalmazható katonai vonatkozású kérdésekre

Az Európai Tanács egyhangúlag dönthet arról, hogy európai törvények és kerettörvények rendes jogalkotási eljárásban is elfogadhatók

Bármely nemzeti parlament megvívhatja a döntést

szerződés módosításait.

A módosítások azt követően lépnek hatályba, hogy azokat alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi tagállam megerősítette.

(4) Ha az e szerződés módosításáról szóló szerződés aláírásától számított két év elteltével az említett szerződést a tagállamok négyötöde már megerősítette, egy vagy több tagállam azonban a megerősítési folyamat során nehézségekkel szembesül, az ügyet az Európai Tanács elé kell utalni.

IV-444. cikk

Egyszerűsített felülvizsgálati eljárás

(1) Amennyiben a III. rész egy meghatározott területen vagy esetben a Tanács számára egyhangú határozathozatalt ír elő, az Európai Tanács európai határozattal felhatalmazhatja a Tanácsot, hogy az adott területen vagy esetben minősített többséggel határozzon.

Ez a bekezdés nem alkalmazható a katonai vagy védelmi vonatkozású döntések esetén.

(2) Amennyiben a III. rész úgy rendelkezik, hogy a Tanácsnak az európai törvényeket és kerettörvényeket különleges törvényalkotási eljárás szerint kell elfogadnia, az Európai Tanács európai határozattal úgy rendelkezhet, hogy az ilyen európai törvények és kerettörvények rendes törvényalkotási eljárásban is elfogadhatók.

(3) Az Európai Tanácsnak az (1) és (2) bekezdés alapján tett minden kezdeményezéséről értesítenie kell a nemzeti parlamenteket. Amennyiben valamely nemzeti parlament az értesítés időpontjától számított hat hónapon belül kifogást emel, az (1) vagy (2) bekezdésben említett európai határozatot nem lehet elfogadni. Kifogás hiányában az Európai Tanács az európai határozatot elfogadhatja.

Az Európai Parlament tagjai többségével dönthet az egyetértésről

Az (1) és (2) bekezdésben említett európai határozatokat az Európai Tanács egyhangúlag, az Európai Parlamentnek a tagjai többségével elfogadott – egyetértését követően fogadja el.

A belső politikák könnyű felülvizsgálata

IV-445. cikk

Az Unió belső politikáira vonatkozó egyszerűsített felülvizsgálati eljárás

Nem szükséges kormányközi konferencia

(1) Bármely tagállam kormánya, az Európai Parlament vagy a Bizottság javaslatokat terjeszthet az Európai Tanács elé a III. rész III. címének az Unió belső politikáira és tevékenységeire vonatkozó rendelkezéseinek teljes vagy részleges felülvizsgálata érdekében.

Az Európai Tanács egyhangú döntésével módosíthatja

(2) Az Európai Tanács a III. rész III. címében foglalt rendelkezéseket európai határozattal egészben vagy részben módosíthatja. Az Európai Tanács az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal, valamint a monetáris területet érintő intézményi módosítások esetében az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz.

A változtatásokat a tagállamoknak jóvá kell hagyniuk

Az ilyen európai határozat csak azt követően lép hatályba, hogy a tagállamok saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően azt jóváhagyták.

.....és nem növelhetik az Unió hatáskörét

(3) A (2) bekezdésben említett európai határozat az e szerződésben az Unióra ruházott hatásköröket nem növelheti meg.

IV-446. cikk

Időbeli hatály

E szerződés határozatlan időre jön létre.

Ratifikálás és hatálybalépés

IV-447. cikk

Megerősítés és hatálybalépés

Valamennyi tagállamnak ratifikálni kell

(1) E szerződést a Magas Szerződő Felek alkotmányos követelményeiknek megfelelően megerősítik. A megerősítő okiratokat az Olasz Köztársaság Kormányánál helyezik letétbe.

A hatálybalépés napja

(2) E szerződés 2006. november 1-jén lép hatályba, feltéve, hogy valamennyi megerősítő okiratot letétbe helyezték, illetve ennek hiányában az azt követő második hónap első napján, hogy az utolsó aláíró állam is letétbe helyezte megerősítő okiratát.

Hiteles szövegek

*Valamennyi változat
egyenértékű (de
kétségek esetén bölcs
dolog a francia változat
alapján értelmezni)*

IV-448. cikk

Hiteles szövegek és fordítások

(1) E szerződést, amely egyetlen eredeti példányban angol, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven készült, és amely e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles, az Olasz Köztársaság Kormányának irattárában helyezik letétbe, amely minden további aláíró állam kormányának eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

(2) E szerződés a tagállamok által meghatározott bármely további olyan nyelvre lefordítható, amely egy adott tagállam területének egészén vagy egy részén a tagállam alkotmányos rendjének megfelelően hivatalos nyelv. A Tanács irattárában való letétbe helyezés érdekében az érintett tagállamok az ilyen fordítások egy hiteles másolatát eljuttatják a Tanácsnak.

FENTIEK HITELÉÜL az alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a szerződést.

Kelt-ban/-ben,-án/-én.

Együttműködés, amely a nemzeti szintű demokráciára épül

A Konvent nem érte el célját

Az Unió nem közeledett állampolgárai felé

A hatáskörök nem lettek világosan elválasztva .. vitás esetekben a Bíróság dönt (és az erőteljesebb integráció javára)

Az Unió túlságosan bürokratikus

Túldimenzionált, rugalmatlan intézmények

Elnökök Európája

A nemzeti parlamentek befolyása csökken

A szubszidiaritási elv ténylegesen nem valósul meg

Alternatív jelentés

A DEMOKRÁCIÁK EURÓPÁJA

Laeken nem érte el a célját. Mint a Konvent tagjai nem támogatjuk az Európai Alkotmányt, mert nem teljesíti a 2001 decemberi laekeni nyilatkozat követelményeit.

A laekeni nyilatkozat azt mondja „**az Uniót közelebb kell hozni a polgáraihoz**”. Ezzel szemben a tényleges döntéshozatal számos területen, így a bűnügyek és más belpolitikai területeken a tagállamoktól uniós szintre helyeződött át. Ezáltal az Unió még tovább került állampolgáraitól.

A laekeni nyilatkozat hangsúlyozza, hogy „**a hatásköri megoszlásoknak átláthatóbbakká kell válnia**”. Ezzel szemben az új kategóriaként bevezetett „megosztott felelősség” nem ad biztonságot a hatáskörmegoszlás kérdésében, mert a tagállamok nem törvénykezhetnek azokon a területeken, ahol az Unió kíván törvényt hozni. Vita esetén a döntés a luxemburgi székhelyű Bíróság kezében van.

A laekeni nyilatkozat azt mondja, hogy az Unió „**túlságosan bürokratikus**”. Az alkotmány azonban nem nyúlt hozzá a mostanra már 97 ezer oldalra duzzadt uniós joganyaghoz, sőt egy új jogi eszközt „a nem törvénykezési eljárásokat” vezetett be, melynek segítségével a Bizottság saját hatáskörében a tagállamokra kötelező intézkedéseket fogadhat el.

A laekeni nyilatkozat célul tűzi ki, hogy, az európai intézmények „**túldimenzionáltsága és merevsége csökkenjen**”. Ezzel szemben az Alkotmány az összes létező uniós intézmény hatáskörét tovább növeli és az „Elnökök Európáját” hozza létre, még több szerepelési lehetőséget adva a politikusoknak és csökkentve az állampolgárok befolyását.

A laekeni nyilatkozat kiemeli a nemzeti parlamentek fontosságát és a Nizzai Egyezmény is „**hangsúlyozta annak szükségességét, hogy az európai integrációban betölthető szerepük értékelésre kerüljön**”. Azonban a jelenlegi alkotmánnyal a nemzeti parlamentek a Bizottsághoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Tanácshoz képest veszítenek jelentőségükből. A nekik szánt új szerep a szubszidiaritási elv „tisztelőben tartatása” a valóságban nem jelet mást, mint, hogy kérdést intézhetnek a Bizottsághoz, amit az akár figyelmen kívül is hagyhat. Az Unió egyetlen már meglévő hatásköre sem kerül vissza nemzeti szintre.

Olyan intézmények, ahol irányítási hiányosságok, pazarlás, csalás fordult elő, még több hatalmat kapnak

A laekeni nyilatkozat célul tűzte ki az „**átláthatóság és a hatékonyság növelését**”. Az alkotmány azonban még több végrehajtó hatalmat és pénzt ad olyan intézményeknek, ahol irányítási hiányosságokból, pazarlásból és csalásból eredő ismétlődő és folyamatos botrányok voltak.

Nem tanulmányozták az alkotmány lehetséges alternatíváit

A lakeni nyilatkozat utal egy lehetséges alkotmányra: „**Végül felmerül a kérdés, hogy ez az egyszerűsítés és szervezeti átalakítás hosszabb távon nem vezethetne-e egy uniós alkotmány elfogadásához**”. Az az elgondolás, hogy a meglévő kormányközi egyezményeket egy európai alkotmánnyá alakítsák át, hamar népszerű lett, de anélkül, hogy a lehetséges alternatívákat, vagy egy ilyen alkotmány hosszú távú hatásait végiggondolták volna.

Az alkotmány egy centralizált államot hoz létre

Végezetül Laeken alapvető célja egy **demokratikus Európa** volt. Ezzel szemben az alkotmány egy centralizált európai államot hoz létre, amely sokkal több hatáskört koncentrálna, sokkal távolabb kerül az átlagembertől és sokkal több politikust és bürokráciát foglalkoztat, mint korábban, növelve ezzel a vezetők és vezetettek közötti távolságot. Az EURATOM egyezményt az utolsó pillanatban építették be az alkotmányba, anélkül, hogy bármely munkacsoportnak ideje lett volna felülvizsgálni.

Nem demokratikus :

Az alkotmány nem demokratikus folyamat eredményeként jött létre:

- a csatlakozó országok nem szólhattak bele

- a csatlakozó országok az elnökségben megfigyelőként vettek részt, az alkotmány kidolgozásában tényleges beleszólási lehetőségük nem volt

- csak a három legnagyobb politika csoport volt képviselve

- az alkotmány szövegét szűklátókörűen kidolgozó elnökségben csak három politikai csoport nyert képviseletet

- nem a szokásos (demokratikus) politikai eljárást alkalmazták

- a konvent tagjaitól megtagadták, hogy saját módosító javaslataikat lefordíthatassák, szétosztathassák, megvitathassák és szavaztathassanak róla

- nem volt megfelelő a reprezentáció

- a Konventben a lakosság azon felét, akik Franciaországban a Maastricht-i, Írországban a Nizzai egyezményt elutasították nem képviselte senki. Az euroskeptikusok és eurorealisták számára nem tették lehetővé, hogy részt vegyenek az elnökség, vagy az elnökséget segítő titkárságok munkájában

Új konventet kell

Giscard a demokratikus döntéshozatalt és szavazást nem tette lehetővé a Konventben. Az alkotmány ellentmond a demokratikus elveknek. Mi új alkotmányt akarunk, amelyet egy, az állampolgárokat jobban reprezentáló konvent dolgoz ki, és amely mind tartalmában mind munkamódszereit

összehívni

**A Demokráciák
Európájának 15 pontja**

*Az EU kormányközi
együtműködésre épül*

*Az EU-nak a határokon
átnyúló kérdésekre kell
koncentrálnia*

*Nyitottnak kell lennie a
demokratikus országok
irányában*

*Egyszerű döntéshozatal:
- két döntési eljárás
- többség = országok 75 %*

*Nemzeti parlamenteknek
vétójoga van*

*Az EU csak a közös
ügyekkel kapcsolatban
hoz jogszabályokat*

*Csak a minimális
normákat állapítja meg*

*Országok egy csoportja
szorosabb együttműködést
is kialakíthat*

illetően demokratikusnak tekinthető.

Az alábbiakban – végiggondolás céljából – miniszterelnökeink és polgártársaink számára bemutatjuk saját, 15 pontban összefoglalt elképzeléseinket.

1. A DEMOKRÁCIÁK EURÓPÁJA. Az Európai Unió (EU) nem rendelkezik alkotmánnyal. Ehelyett Európának interparlamentáris alapon kellene megszerveződnie egy Európai Együtműködési Szerződés segítségével. Ez létrehozza a Demokráciák Európáját (ED) a jelenleg létező EU helyett. Ha az Európai Uniónak egy új név kell, akkor az legyen a „Demokráciák Európája”.
2. RÖVIDÍTETT EGYEZMÉNY. A jelenlegi 97 000 oldalas *acquis communautaire*-t, amely az EU-ra és az EEA-ra (Európai Gazdasági Térség) vonatkozik, radikálisan le kell egyszerűsíteni. A hangsúly áthelyeződik a határokon átívelő kérdésekre, amelyekben a nemzeti parlamentek önmagukban nem tudnak hatékonyan eljárni. A szubszidiaritás hatókörét a nemzeti parlamenteknek kell meghatározniuk.
3. NYITVA MINDEN DEMOKRÁCIA SZÁMÁRA. Az ED nyitva áll minden demokratikus európai ország számára, amely aláírta és teljes mértékben tiszteletben tartja az Emberi Jogok Európai Egyezményét.
4. EGYSZERŰSÍTETT DÖNTÉSHOZATAL. A jelenlegi 30 különböző döntéshozatali eljárás lecsökken kettőre: törvényekre és ajánlásokra. Ahol minősített többségi szavazást alkalmaznak, ott a szóban forgó tervezet a leadható szavazatok 75%-ának támogatását követeli meg, ha a törvény másként nem rendelkezik.
5. VÉTÓJOG LÉNYEGES KÉRDÉSEKBEN. A törvények csak akkor érvényesek, ha a nemzeti parlamentek elfogadták azokat. A nemzeti parlamentnek vétójoga van a fontosnak ítélt kérdésekben.
6. AZ ALAPVETŐ KÖZÖS ÜGYEK. A törvények meghatározzák a Közös Piac szabályait és bizonyos közös minimális követelményeket, amelyek védik a munkavállalót, a fogyasztót, az egészséget, a biztonságot és a környezetet. Más területeken az ED-nek módja van ajánlásokat tenni a tagállamok számára, amelyeknek mindig jogukban áll magasabb követelményeket alkalmazni.
7. RUGALMAS EGYÜTMŰKÖDÉS. Az ED egyhangúan jóváhagyhatja azon országok rugalmas együttműködését, amelyek szorosabban kívánják együttműködni egymással. Az ED elismer és támogat olyan más összeurópai szervezeteket, mint például az Európa Tanács (ET).

Valamennyi ülés és dokumentum nyilvános, hacsak egy minősített többség nem határoz másképp

Egyszerű szavazás:

*- egy ország egy szavazat
- többség = az országok 75%, amely egyúttal a népesség 50%-is reprezentálja*

nemzeti parlamentek:

*- saját bizottsági tagot választanak
- együttesen választják meg a Bizottság elnökét
- éves törvénykezési programot fogadnak el*

A Bíróság nem törvénykezhet

Harmadik országokkal kereskedelmi és segély egyezmények

Több lehetőség az ellenőrzésre

Minden nyelv egyenlő

Ne legyen európai hadsereg

Béketeremtésre az ENSZ és az EBESZ adhat

8. NYITOTTSÁG ÉS ÁTLÁTHATÓSÁG. A döntéshozatal folyamata és a lényeges dokumentumok nyilvánosak és hozzáférhetőek, amennyiben minősített többséggel elfogadható okok alapján kivételt nem tesznek.
9. EGYSZERŰSÍTETT SZAVAZÁS A TANÁCSBAN. Egyszerűsített szavazási rendszer működik a Tanácsban, amely úgy valósulhat meg, hogy minden egyes tagállam egy szavazattal rendelkezik az ED Tanácsban. A minősített többségi döntés megkívánja azon országok támogatását, amelyek együttesen az ED népességének több mint felét teszik ki.
10. A NEMZETI PARLAMENTEK VÁLASZTJÁK A BIZOTTSÁGOT. Minden nemzeti parlamentnek meg kell választania a saját bizottsági tagját. A biztos részt vesz az érintett nemzeti parlament Európai Ellenőrzési Bizottságában. A nemzeti parlamentnek módja van visszahívni saját biztosát. A bizottság elnökét a nemzeti parlamentek választják meg. A nemzeti parlamentek döntenek az évi jogalkotási tervről, és a Bizottság úgy működik, mint egy titkárság a Tanács és a nemzeti parlamentek mellett.
11. A BÍRÓSÁG NEM HOZ TÖRVÉNYEKET. A Luxembourgi Európai Bíróság törvényhozási törekvése megszűnik, és a Bíróság tiszteletben tartja az Emberi Jogok Európai Egyezményét.
12. PARTNERSÉGI MEGÁLLAPODÁS. A tagállamok és az ED kölcsönös érdekeken alapuló partnerségi megállapodásokat hozhat létre államokkal vagy államok csoportjaival. Az ED tiszteletben tartja partnerei parlamentáris demokráciáját, pénzügyi támogatást nyújthat a szegényebb tagoknak, miközben előmozdítja a szabad kereskedelmi megállapodásokat.
13. EREDMÉNYESEBB ELLENŐRZÉS. Az Európai Ombudsman, az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek Számvevőszéke és Költségvetési Ellenőrzési Bizottságai hozzáférhetnek minden dokumentumhoz és minden pénzügyi elszámoláshoz.
14. A NYELVEK EGYENLŐSÉGE. A törvényhozás folyamatában minden hivatalos ED nyelv egyenlő elbánásban részesül.
15. AZ EGYESÜLT NEMZETEK SZERVEZETE (ENSZ). Az ED-nek nincs saját hadserege. Az Egyesült Nemzetek Szervezete és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) ad felhatalmazást a békefenntartásra és a béketeremtésre. A tagállamok maguk döntenek el, hogy a NATO keretein belül a közös védelem lehetőségét választják,

felhatalmazást

önálló védelmet, vagy semleges politikát folytatnak.

Az Alternatív Riportot a Konvent következő tagjai javasolják:

Abitbol, William - (póttag) Európai Parlament

Bonde, Jens-Peter - (tag) Európai Parlament

Dalgaard, Per - (póttag) Dánia Parlament

Gormley, John - (póttag) Írország - Parlament

Heathcoat-Amory, David - (tag) - Egyesült Királyság - Parlament

Seppanen, Esko - (póttag) Európai Parlament

Skaarup, Peter - (tag) Dánia - Parlament

Zahradil, Jan - (tag) Cseh Köztársaság - Parlament

Index

Az index használata

- a római számok az alkotmánynak azt a részét jelölik (a négy részből), ahol az adott cikk található
- a kötőjel utáni első szám a cikk száma
- a pont utáni szám a cikkben belüli paragrafusszámot jelöli
- az egymást követő cikkeket között kötőjelek vannak
- a nem egymás után következő cikkeket vessző választja el
- az egyes hivatkozásokat pontosvesszők választják el

Példa: I-3.1,3-5; azt jelenti, hogy az első rész hármasként 1, 3, 4 és 5-ös paragrafusáról van szó.

Index

– több mint 1400 vezérszóval –

A

Abortusz II-62; Írország nyilatkozata, 31. jegyzőkönyv

Adózás III-158; III-170; III-171; III-172.2

Közvetett adóztatás III-170; III-171

Adózásra vonatkozó rendelkezések III-170-171 lásd még III-158; III-172.2

Ajánlások I-33.1; I-38.2

Az árfolyampolitikát illetően III-326.1, 2 és 3

Bizottság a tagállamok részére III-148; III-175; III-242

tagállamok megkeresésére III-193

Bizottság felmentése a költségvetés végrehajtásának kötelezettsége alól III-409.1

Bizottság nemzetközi szerződések tekintetében III-325.3

elfogadása a Tanácsban, a Bizottságban és az EKB-ban I-35.3

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

- Európai Központi Bank I-34.3; I-35.3; III-187.3b és 4.b; III-190.1; III-326; III-396.15;
Jegyzőkönyv a Nemzeti Parlamentek szerepéről 2; 4. cikk. Jegyzőkönyv a Központi Bankok
Európai Rendszere és az Európai Központi Bank jogállásáról 34 és 40-41 cikk
- Európai Központi Bank Igazgatóságának elnöke és tagjai jelölésére III-382.2
- Európai Központi Bank részéről I-34.3
- Európai Parlament a külpolitikáról III-304.2
- foglalkoztatáspolitikai végrehajtását illetően III-206.4
- gazdaságpolitika számára III-179.2, 4 és 5
- határátlépési illetékek témkakörében III-242
- közegészségügyi kérdésekben III-278.6
- Központi Bankok Európai Rendszerével kapcsolatosan III-187.3b és 4b
- kultúra vonalán III-280.5b
- munkaerőpiac számára III-211.3
- oktatási, szakképzési, ifjúsági és sportügyekben III-282.3b, 283.3b
- Tanács a tagállamok részére I-59.2 III-184.6; III-197.4; III-198.2; III-206.4
- túlzott deficit esetében III-184.6-9
- Alapelvek
 - arányosság I-11.4; I- 38.1, II-109; III-259
 - Jegyzőkönyv az arányosság és szubszidiaritás elvéről és alkalmazásáról
 - lojalitás, I-5.2
 - szubszidiaritás I-11.3; I-18.2; A Charta előszava; II-111.1;
 - törvényesség, I-19.2
- Alapjogi Charta I-9; II. Rész ; Nyilatkozat az Alapjogi Chartával kapcsolatos magyarázatokról
 - a joggal való visszaélés tilalma II-114
 - a jogok és elvek hatálya II-112-114
 - alkalmazási kör II-111
 - értelmezés II-111
- Alapjogi Chartára vonatkozó magyarázat II. Preambulum (5) bekezdés; Nyilatkozat az alapvető emberi jogok védelméről szóló Egyezményhez fűzött magyarázatokról
- Alapvető jogok I-4; I-9; II-112.3; II-113; III-292.1
 - Alapvető emberi jogok Chartája, II. rész
 - Mint az EU törvények közös általános elvei I-9.3
- Alapvető szabadságjogok I-4; II-112.3; II-113; III-292.1
- Alkotmány
 - elfogadása IV-447
 - értelmezése III-375.2
 - hatálybalépés IV-447
 - időbeli hatálya IV-446
 - jogfolytonossága IV-438
 - korlátozása I-5.1, III-436
 - megerősítése IV-443.3; IV-447
 - módosítása IV-443; IV-445
 - területi hatálya IV-440
- Alkotmány (időbeli) hatálya IV-446
- Alkotmány értelmezése III-375.2
- Alkotmány módosítása IV-443
 - belpolitika tekintetében IV-445
- Államadósság III-181.1; III-183; III-184
- Államháztartás III-177
- Államháztartási hiány III-184; III-197.2b és 4b; III-198.1b
- Állami monopóliumok III-155; III-162; III-166
- Állami támogatások III-167; III-230.2
- Állami vállalatok III-166
- Állampolgári jogok
 - diplomáciai védettség I-10.2c; II-106
 - dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés I-50.3; II-102

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

letelepedés és mozgás szabadsága I-10.2a; II-105
megfelelő ügyintézéshez való jog I-10.2; II-101
ombudsman I-10.2d; II-103
petíció benyújtásának joga az Európai Parlamenthez II-104; III-334
szavazati jog I-10.2b; II-100
választásokon, képviselőjelöltként való indulás joga I-10.2b; II-100
Állampolgári jogok I-45-47
Állampolgári kezdeményezés I-47.4
Állampolgárság I-10; III-123-129
 alapján történő megkülönböztetés tilalma I-4.2; II-81.2; III-123; III-133; III-149
Állandó képviselők (COREPER) III-344
Állatok életvédelme III-121; III-154
Állatok jóléte III-121
Általános Ügyek Tanácsa I-24.2
Általános választójog I-20.3; II-99.2; II-100; III-330.1
Alternatív jelentés, A demokráciák Európája (a tárgymutató előtti utolsó dokumentum)
Arányosság elve I-11.1
 Alapelve I-11.4; I-38.1
 Bűncselekményekért kiszabott büntetés arányossága II-109; III-377
 Jegyzőkönyv az arányosság és szubszidiaritás elvéről és alkalmazásáról
 Nemzeti Parlament javaslata III-259
Árfolyampolitika III-177.2; III-198.3, III-326.2
 eltérés az árfolyampolitikától III-200
Árrögzítés III-161.1a; III-231.3
Árstabilitás I- 30.2; III-177; III-185.1; III-198.1a; III-199.2b; III-326.1,2
Ártatlanság védelme II-108
Áruk
 harmadik országokból III-151.3
 szabad árumozgás korlátozásai III-154; III-161.3
 szabad mozgása I-4.1; III-151-155; III-130.2
 tengerentúli országokból III-288.1 és 5; III-289; III-424
Átjáró, "Passerelle" (átérés egyhangú elfogadásról minősített többségre): IV-444; I-40.7; I-55.4
Átláthatóság I- 47.2; I- 50.3-4; II-102; Preambulum az I. részhez; III-399
Az Unió Pénzügyei I-53-56; III-402-409
Az Unió saját forrásai I-54
Az Unió szervei, lásd: "Intézmények"
Azori-szigetek III-424

B

Banki szolgáltatások liberalizációja III-146.2
Befagyasztás (pénzügyi eszközöké) III-160; III-322
Béke, I. rész - Preambulum; I-3.1 és 4; I-41.1; III-131; III-292.2c; III-309
Békefenntartás I-41.1; III-309.1
Béketeremtés III-309.1
Belbiztonsági állandó bizottság III-261
Belső piac belső megzavarása III-131
Belső piac I-3.2; I-14.2, III-130-III-176
 adózásra vonatkozó rendelkezések III-170-III-171
 alapelvek korlátozásai III-133.3; III-154; III-172.4 és 5;
 árak szabad mozgása III-151-III-155
 jogszabályok közelítése III-172-III-176
 letelepedés szabadsága III-137-III-143
 létrehozása és működtetése III-130 –III-132
 munkavállalók szabad mozgása III-133-III-136
 szabad tőkeozgás és fizetési műveletek III-156-III-160
 személyek és szolgáltatásnyújtás szabad mozgása III-133-III-150

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

- szolgáltatásnyújtás szabadsága III-144-III-150
- támogatás nyújtása a tagállamok részéről III-167-III-169
- Unió célkitűzése I-3.2
- Unió kizárólagos hatásköre I-13.1
- Unió megosztott hatáskörei I-14.2a
- versenyszabályok III-161-III-169
- Belső piac létrehozása III-130
- Beruházás lásd: Tőkebefektetés
- Bevándorlás III-257.2; III-265– III-268
- Bíróság, lásd: Európai Unió Bírósága
- Bírság / büntetés II-109; II-110; III-163.2a; III-184.10d; III-190.3; III-362-III-363; III-401
fizetése III-362.3
- Bírság III-362.3
- Bizalmatlansági indítvány (a Bizottság ellen) I-26.8; III-340
- Bizottság lemondatása I-26.8; I-27.3
- Bizottság mentesítése (költségvetés végrehajtására vonatkozó felelősség alól) III-409
- Bizottság, lásd: Európai Bizottság
- Bizottsági alelnökök I-26.5; I-27.3C; I-28.4
- Bizottsági felelősség I-26.8
- Bizottságok III-346
- Biztonság és a jog érvényesülése; I-3.2; I-14.2j; I-42; III-257-III-277
- Biztonság I-3.4; Előszó a II. fejezethez; II-66; III-133.3; III-154; III-292.2a
belső III-261
- energiaellátási III-256.1.b
- közbiztonság III-133.3; III-140.1; III-154; III-290
- nemzeti I-5.1; III-262; III-436.1a
- nemzetközi III-131; III-292.2c
- Politikai és Biztonsági Bizottság III-329.2
- szabadság, biztonság és a jog érvényesülésének térsége III-257-III-277; III-277.1; III-258; III-377
- Biztonság III-172.3
- Biztosítási szolgáltatások III-146.2; III-185.6
- Bűnözés
 - bűncselekmények sértettjei III-270.2c
 - elleni küzdelem III-257.3; III-273-277, III-160, III-271
 - Eurojust I-42.2; III-273; III-259; III-274.1; III-276.2.b
 - Európai Ügyészség III-274
 - Europol I-42.2; III-273-274; III-276
 - megelőzése III-272
 - rendőrségi együttműködés III-275-277
 - senki sem büntethető kétszer ugyanazért a bűncselekményért II-110
 - szabályozási minimumok III-271
 - számítógépes, III-271
 - szervezett III-160
- Büntetőeljárás III-270-274
- C**
- Ciprus IV-440.6b
- COREPER III-344
- Család II-67; II-69; II-93; III-269.3
- Családegyesítés III-267.2a, III-269.3
- Csalás elleni küzdelem I-53.7; III-415
- csoportelnökségek, lásd: az Európai Tanács határozattervezete
- Csúcstalálkozók I-21; I-48
- D**
- Dánia III-286; IV-440; jegyzőkönyv Dánia álláspontjáról

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

Demokrácia I-2; I-4-52; III-292
Demokráciák Európája, alternatív jelentés, a tárgymutató előtti utolsó táblázat
Demokratikus egyenlőség elve I-45
Derogációk (eltérések) III-126; III-130.4; III-192.4; III-197; III-198.2; III-234.2 és 5; III-237; III-278.4;
III-300.2; III-325.7; III-326.1 és 3; III-382.1
Diplomáciai képviselők III-296.3; III-301.2; III-306
Diplomáciai védelem I-10.2c; II-106; III-127
Dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés I-50.3-4; II-102
Személyi adatok védelme I-51; II-68
Dömping III-315
Döntéshozatal elmulasztása III-367

E

Egészségügy, közegészségügy III-140; III-278
egészség, mint a belső piaci tényezője III-172.3,6,8
egészségvédelem II-95
emberi egészség védelme és javítása, mint a támogató tevékenység egyik területe I-17
emberi egészség védelme, mint a fogyasztóvédelem egyik célja III-235.1b
emberi egészség védelme, mint a környezetvédelem egyik célja III-233.1b
emberi egészség védelme, mint az Unió horizontális feladata III-117
emberi egészség, mint megosztott hatáskör I-14.2
gyermek egészségvédelme II-92
kereskedelem a közegészségügyben III-278
munkavállalók egészségvédelme II-91, III-210.1a
négy szabadságjog egészségi okokból történő korlátozása III-133.3; III-154; III-290
szigorúbb nemzeti jogszabályok III-278.4a
Egyedkiválasztást célzó gyakorlat tilalma II-63.2b,d
Egyenlő díjazás III-214
Egyenlőség I-2; II-80-83; III-124; III-292.1
alulreprezentált nem támogatása III-214.4
munkaerőpiaci III-214
Egyenlőtlenségek férfiak és nők között III-116
Egyesületi jog III-210.6; III-213.g
Egyesült Királyság III-286; IV-437.2
Egyesült Nemzetek Alapokmánya I-3.4; I-41.1 és 7; III-292.1 és 2c; III-305.2
Egyesült Nemzetek Szervezete III-292.1; III-316.2; III-321.7; III-327
Egyesült Nemzetek Szervezetének Biztonsági Tanácsa III-305.2
Egyetértés
érintett személyeké (orvosi beavatkozás esetén) II-63.2a; II-68.2
Európai Központi Banké III-186.2
Európai Parlamenté I-18; I-20.2; I-54.4; I-55.2; I-58.2; I-59.1-2; I-60.2; III-124.1; III-129; III-270.2d; III-271.1; III-274.1; III-325.6a; III-330.1; III-330.1; IV-443.2; IV-444.3
tagállamoké, I-54.3; III-129; III-330.1; IV-445.2
Tanácsé III-330.2; III-333; III-335.4; III-359.5; III-384.4
Egyezmények (megállapodások)
intézményközi III-397
nemzetközi III 323-326
Egyeztetőbizottság III-396.10-13; III-404.5
Egyhangúság (az Európai Tanácsban vagy a Tanácsban a szavazásakor)
Alkotmány által az intézményekre vagy szervekre ruházott hatáskörök, nem elégséges I-18; III-125
átváltási arány rögzítése, amelyen az euró az új euró-tagállam valutájának helyébe lép III-198.3
belső piaccal összeegyeztethető állami támogatás III-168.2
belső piacra vonatkozó, különösebb jogalap nélkül harmonizálandó törvények III-173
Bizottság javaslatainak módosítása III-395.1; III-396.9
Biztosi Testület összetétele I-26.5-6
családjogi törvény III-269.3

- egyhangúság konszenzusra módosítása I-21.4
- egyhangúság minősített többségre módosítása IV-444.1; I-40.7; I-55.4; III-300.3
- együttműködés kiterjesztése a büntetőügyekben III-270.2d; III-271.1; III-274.4
- első többéves pénzügyi keret I-55.4
- eltérés engedélyezése a közlekedésben III-237
- Európai Beruházási Bank alapokmányának módosításai III-393
- Európai Gazdasági és Szociális Bizottság összetétele III-389
- Európai Parlament összetétele I-20.2
- Európai Parlament tagjainak adózásával kapcsolatban III-330.2
- Európai Parlament tagjainak választása III-330.1
- Európai Ügyészség létrehozása III-274.1
- fegyverkereskedelem terén III-436.2
- főtanácsnokok létszámának meghatározása III-354
- kiadások a megerősített együttműködésre III-421
- költségvetési szabályok (2006. decemberéig) III-412.3
- környezetvédelmi törvények és kerettörvények III-234.2
- közhatalom gyakorlása más tagállam területén tevékenykedés során III-277
- közös kül- és védelmi politikára vonatkozó iránymutatások III-295; III-300.1
- közös kül-, biztonság- és védelempolitika I-40.4; I-41.2 és 4
- kulturális és audiovizuális szolgáltatások kereskedelme III-315.4
- megállapodások az euró árfolyamrendszeréről III-326.1
- Megerősített együttműködés a kül- és biztonságpolitika területén III-419.2; III-420.2
- megkülönböztetés elleni küzdelem III-118; III-124.1
- nemzetközi megállapodások III-325.8
- operatív együttműködés a nemzeti hatóságok között a büntetőügyekben III-275.3
- polgári és katonai eszközök igénybe vétele terén III-309.2
- referenciaértékeket meghatározó, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló jegyzőkönyv módosítása III-184.13
- Régiók Bizottságának összetétele III-386
- Strukturális Alap prioritásai (2007. januárig) III-223
- szakosodott törvényszékek tagjainak kinevezése III-359.4
- szolgáltatásnyújtásra szóló kereskedelmi megállapodások terén III-315.4
- tagállamok támogatása a szociálpolitika területén III-210.1,c,d,f és g; III-212.2
- tartózkodása nem akadályozza az egyhangú határozatok elfogadásának III-341.1; III-343.3
- tengerentúli országok és területek társulása III-291
- TOT-k jogállásának megváltozása IV-440.7
- új tagállam felvétele I-58.2
- Unió a saját forrásainak határain belül I-54.3
- Unió érdekeinek sérelme I-59.2
- Unió intézményeinek nyelvhasználata III-433
- Unió stratégiai érdekeit és célkitűzéseit meghatározó III-293.1
- vétőjog a létfontosságú nemzeti politikai érdekerületeken III-300.2d
- visszalépés a tőkemozgás liberalizációja tekintetében III-157.3
- Egyházak I-52
- Egyszerű többség I-27.2; III-208; III-217; III-333; III-341.3; III-343.2; III-344.2-3; III-345; III-346; III-347; III-349; III-428; IV-443
- Együttműködés
 - állandó strukturált (katonai) együttműködés I-41.6
 - kölcsönös katonai segítségnyújtás I-41.7
 - megerősített együttműködés I-44
- EKB, lásd: Európai Központi Bank
- Életkoron alapuló megkülönböztetés elleni küzdelem, III-118; III-124.1
- Eljárási szabályzatok I-50.4; III-337.1; III-338; III-339; III-341.3; III-344.3; III-351; III-352; III-355; III-356; III-359.5; III-376; III-384.4; III-387; III-391; III-399
- Ellátási biztonság (nyersanyagokból és félkésztermékekből) III-151.6c
- Elmélyítési klauzula (uniós együttműködésé) IV-444; I-40.7; I-55.4

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

Elnök

- Bíróság III-355; III-357
- Bizottság I-27; I-21.2 és 3; I-22.2b; I-25.4; I-28.1; III-348.2; III-350; III-400.1a
- Európai Parlament III-341, III-396.8b, III-404.4c és 9
- Európai Tanács I-22; III-295; III-403; IV-443.2
- Tanács I-22, III-180.2, III-184.10, III-192.3, III-326.1, III-396.8b, III-404.4c, IV-443.3
- Előjogok megóvása (egyres uniós intézményeké) III-365.3
- Előzetes döntéshozatal I-29.3; III-358.3; III-369
- Elsőbbségi elbánás III-138.2a
- Eltérés lásd: Derogációk
- Emberi eredetű szervek átültetése III-278.7
- Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (ECHR) I-9; II-113; III-325.6a(ii) és 8
- Emberi jogok I- 2; I-3.4; I-9.2-3; Preambulum a II. részhez; II-112.3; II-113; III-292.1 és2b
- Emberi méltóság I-2; Preambulum a II. részhez; II-61; III-292.1
- Emberkereskedelem III-160; III-267.1
- Energia I-14.2i; III-246; III-256
 - különböző források közötti választás 234.2c, III-256.2
- ENSZ által elfogadott elvek teljesítése III-316.2
- Erőfölénnyel való visszaélés III-162
 - állami vállalatoké III-155, III-166
- Erőfölénnyel való visszaélés tilalma III-162
- ESDP lásd Európai Biztonsági és Védelmi Politika
- Etnikai származás alapján való megkülönböztetés tilalma III-118; III-124
- EU jelmondata I-8
- EU-projekt III-167.3b
- Euratom-szerződés lásd Jegyzőkönyv az Euratom Szerződésről
- Euró I-8; I-13; I-15; I-30.1; III-177; III-186; III-191; III-194-196; III-326; jegyzőkönyv az euróvezetéről III-194-III-196
 - átmenet az eurozona tagságba III-197-202
 - eltéréssel rendelkező tagállamok III-194; III-197.2; jegyzőkönyv az Eurócsoporról
- Eurojust I-42.2; III-273; III-274.1; III-276.2b
- Euróövezet III-194-196; jegyzőkönyv az Eurócsoporról
- Európai Biztonsági és Védelmi politika (ESDP) lásd védelmi politika
- Európai Beruházási Bank III-393-394; III-184.10b; III-221; III-317.3; III-373; III-384.3; III-399 III-434
- Európai Bíróság Nagytanácsa III-353
- Európai Bizottság I-26 - I-28; III-347-352
 - alelnökei I-26.1; I-28
 - bizalmatlansági indítvány I-26.8
 - elnöke I-27 I-21.2-3; I-22.2b; I-25.4; I-28; III-348.2; III-350; III-400.1a
 - függetlensége I-26.4
 - kezdeménnyezési monopóliuma I-25.2
 - konzultáció III-187.3b-4b; III-330.2; III-335.4; III-359.1; III-381; III-392
 - lemondatása I-26.8; I-27.3
 - mentesítés III-409
 - szerepe I-26.1
 - utasítást nem kérhet, és nem fogadhat el I-26.7
- Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) III-327.1
- Európai Fegyverkezési, Kutatási és Katonai Képességfejlesztési Ügynökség I-41.3; III-311
- Európai Foglalkoztatási Szolgálat (EURES) III-134.a,d
- Európai Határozat I-33.1; I-37.4; I-39.3; I-40.3,6,7; I-41.4
- Európai himnusz I-8
- Európai Igazságügyi Hálózat III-273.1c
- Európai kerettörvények I-33.1; I-34
 - kerettörvények kizárólagos alkalmazása III-138; III-140.2; III-141.1; III-147; III-174; III-210.4; III-270.2; III-271; III-362.3

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

- Európai Központi Bank (EKB) I-30; I-34.3; I-35; III-159; III-181; III-185; III-186-192; III-199; III-326; III-365 (lásd még III-378); III-367; III-373d; III-382; III-383; III-396.15; III-399.1; III-429.1; III-431; III-434; IV-443; jegyzőkönyv az Eurócsopotról 1. cikk
Általános Tanácsa, III-199
EKB-aktusok I-35
függetlensége III-188
igazgatóság III-382; III-383
konzultációja III-159; III-184.13; III-185.4-6; III-186; III-187.3-4; III-191; III-192.3; III-196; III-198.3; III-326.1
Kormányzótanácsa III-187.1; III-382; III-383
- Európai Központi Bank Általános Tanácsa III-199
Európai Központi Bank Igazgatósága III-187.3; III-382.1; III-383.3; III-197.2h
Európai Központi Bank Kormányzótanácsa III-187.1; III-382; III-383
Európai közszolgálat III-398-399
Európai Külügyi Szolgálat III-296.3; Nyilatkozat Egy Európai Külügyi Szolgálat Létrehozásáról
Európai Ombudsman lásd: Ombusman
Európai Önkéntes Humanitárius Segélyezési Hadtest III-321.5
Európai Parlament I-20; III-330-340 lásd még I-10.2; I-27.1; I-34; I-40.8; I-41.8; II-100; III-172.3; III-325.6; III-392
ideiglenes vizsgálóbizottság III-333
jogalkotás I-20.1
képviselők száma I-20.2; az Unió intézményeire vonatkozó átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv
konzultáció III-126; III-127; III-157.3; III-163; III-169; III-173; III-176; III-182; III-183; III-184.13; III-186; III-187.4; III-198.2; III-206.2; III-208; III-210.3; III-217; III-234.2; III-240.3; III-251; III-253; III-263; III-266.3; III-269.3; III-275.3; III-277; III-304.1; III-313.3; III-326.1; III-341.2; III-385.2; III-412; III-422, III-424
polgárok joga petíció benyújtására I-10.2
választhatóság I-20.2, II-99
- Európai Parlament kérése a Bizottsághoz javaslattétel érdekében III-332
Európai politikai pártok I-46.4; II-72.2; III-331
Európai Regionális Fejlesztési Alap III-221; III-222; III-224
Európai Rendelet I-33.1
agrárpiaci III-228.2; III-230.2; III-231.3
aláírása I-39.2
belső piacra vonatkozó III-130.3
bevándorlásra vonatkozóan III-266.3
EKB által elfogadott I-35
EU intézményeiben alkalmazott személyzet illetményére vonatkozó III-400
Európai Parlament eljárási rendjére vonatkozó III-330.2; III-331
felhatalmazáson alapuló rendeletek I-36
formai követelményei I-39.2
gazdaságpolitikával kapcsolatban III-182; III-183.2; III-184.13
hatálybaléptető rendelkezések I-37.4
igazságügyi együttműködés közelítése III-270.1
kivételes védintézkedésekkel kapcsolatban III-159
közigazgatási együttműködés III-263; III-264
közlekedés, vonatkozásában III-240.3
közös vámtetelek rögzítésével kapcsolatban III-151.5
kutatás Fejlesztésre vonatkozó III-253
monetáris politikára vonatkozó III-187.4; III-190.1a; III-198.3
munkaerőpiacra vonatkozó III-212.2
Ombudsman feladataira vonatkozó III-335.4
személyzeti szabályzatra vonatkozó III-372; III-427
szervezett bűnözés leküzdése III-160
szigorúbb környezetvédelmi szabványokra vonatkozó III-172.4

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

- tagállamok által nyújtott támogatás tekintetében III-168.4; III-169
- tagállamok jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezései bármilyen harmonizációjának kizárása I-12.5; I-18.3; III-124.2; III-207; III-210.2.a; III-267.4; III-278.5; III-279.3; III-280.5a; III-281.2; III-282.3a; III-283.3a; III-284.2; III-285.2;
- vállalkozásokra vonatkozó III-163.1; III-166.3
- Európai statisztika III-429
- Európai Szociális Alap III-219; III-221; III-224
- Európai Tanács I-21; I-22
 - döntéshozatala I-21.4
 - elnöke I-22
 - összetétele I-21.2
 - ülései I-21.3
- Európai Tanács Főtitkársága III-341.4; III-344.2
- Európai Tanács I-9; Preambulum az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény; III-280.3; III-327
- Európai Törvények I-33.1; I-34; I-38, III-396
 - átruházott törvények I-36
 - jogalkotási folyamat III-396
 - olyan területek, ahol csak törvényeket fogadhatnak el, kerettörvényeket nem. (mind a III. részben):
160; 176; 179.6; 184.13; 185.6; 187.5; 219; 223; 224; 234.3; 251; 252.2 és 3; 273.2; 274; 276.2; 285.2; 315.2; 321.5; 330.2; 331; 333; 335.4; 359; 363; 364; 381; 393; 398.2; 402.4; 404; 412; 427
 - végrehajtási törvények I-37
- Európai Ügyészség III-274
- Európai Unió
 - céljai I-3
 - csatlakozás az Unióhoz I-1.2; I-58
 - értékei I-2; I-3.4
 - hatásköre I-11; I-12
 - jelképei I-8
 - jogi eszközei I-33
 - jogi személyisége I-7
 - küldöttségei III-328
 - létrehozása I-1
 - önkéntes kilépés I-60
 - pénzügyei I-53 – I-56; III-402 – III-414
 - politikai pártjai II-72.2
 - saját forrásai I-54
 - stratégiai érdekei I-40.2
 - tagállamok jogainak felfüggesztése I-59
 - tagállamokkal való viszonya I-5
 - törvényei I-6
 - uniós állampolgárság I-10; III-123 – III-129
- Európai Unió Bírósága I-29; III-353-381; előszó a II. Részhez; III-132; II-107; III-163.d; III-168.2; III-172.9; III-325.11; III-335; III-347; III-349; III-385.5-6; III-399.1; III-401; III-406; III-433;
- Jegyzőkönyv az arányosság és szubszidiaritás elvéről 7. cikk
 - Bíróság Elnöke III-355; III-357
 - ideiglenes szabályozások III-369
 - szakosodott törvényszékek I-29.1; III-358.2
 - törvényszék III-356
- Európai Unió tanácsadó szervei I-32
- Európai Védelmi Ügynökség, I-41.3; III-311
- Európa-nap I-8
- Europol I-42.2; III-273-276 lásd még III-259
- Euróvaluta-tagság III-194-202

F

Faj II-81; III-118; III-124.1
Fegyverkezési, Kutatási és Katonai Képességfejlesztési Ügynökség I-41.3
Fejlesztési együttműködés és humanitárius segélyezés I-14.4; III-316-321; III-292.2d
Felhatalmazáson alapuló európai rendeletek I-36
Felügyelet, adózás III-158
Fenntartható fejlődés I-3.3; III-119; III-292.2d
Férfiak és nők közötti egyenjogúság I-2; I-3.3; II-83; III-116; III-210.1i; III-214.4
Feröer-szigetek IV-440.6a
Fiatal munkavállalók III-135
Fiatalok csereprogramjai III-282.1e
Figyelmeztetés a gazdaságpolitikai iránymutatások megszegéséért III-179.4
Fizetések (uniós tisztségviselőké) III-400; III-133.2; III-214
Fizetési mérleg III-177; III-198.1d; III-201.1; III-202.1
Fizetett szabadság II-91.2; III-215
Foglalkozások III-141; III-145d
Foglalkoztatási szolgálatok III-134a
Foglalkoztatáspolitikai I-3; I-15.2; I-12.3; II-75; II-83; II-92; II-94; III-133.2-3; III-134; III-137; III-141; III-155; III-167; III-203-208; III-210.1d; III-213a; III-219; III-372; III-385; III-400; III-427; III-431
Foglalkoztatáspolitikai Bizottság III-206.2-4; III-208
Fogyasztás elősegítése III-229b. III-151.6d
Fogyasztóvédelem III-235; I-14.2f; II-98; III-120; III-172.3
szigorúbb nemzeti jogszabályok III-235.4
Fogyatékoság II-81; II-86; III-118; III-124
Földhasználat III-234.2.iii
Folyószámlahitel III-181.1, III-183.1
Főtanácsnok (Európai Unió Bíróságánál) III-354-357
Főtárgyaló (külpolitikai ügyekben) III-325.3
Főtítkárs (Európai Tanácsé) III-344.2; III-400.1a
Franciaország III-186; IV-440
Franciaország tengerentúli megyéi III-424
Függetlenség (uniós intézményeké)
Bíraké III-355(1), III-356.2; III-359.4
Bíróságé I-29.2, III-355.1
Bizottságé I-26.4,7; III-347(1)
EKB-é I-30.3, III-188
EUROSTAT függetlensége III-429
fogyatékkal élőké II-86
főtanácsnoké III-354(2), 355(1)
időseké II-85
Ombudsmané I-49
Számvevőszéké III-384.3, III-385.1

G

Gazdasági és monetáris politika III-177-202
Gazdasági és Monetáris Unió III-159; III-177-202, III-326.4
eljárás túlzott költségvetési hiány III-184
euro bevezetése III-177
eurozóna országaira vonatkozó rendelkezések
Jegyzőkönyv az eurocsoportról (12. jegyzőkönyv)
nem euro-zóna országok hatáskörei I-30.4
nem-eurozóna tagokra vonatkozó átmeneti rendelkezések III-192-202
Gazdasági és Pénzügyi Bizottság III-192; III-201
Gazdasági és Szociális Bizottság I-32; III-389-392
konzultáció a GSZB-vel III-139; III-134; III-138.1; III-147.1; III-172; III-173; III-206.2; III-207; III-210.2-3; III-213; III-214; III-216; III-219.3; III-221; III-223; III-224; III-234; III-235.3; III-

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

236.2; III-240.3; III-245.2; III-247.2; III-251; III-252; III-253; III-256.2 III-278.4 és 5; III-279.3; III-282.3a; III-283.3; III-388; III-400.2
Gazdaságpolitikai irányelvek III-179.2, III-194.1b
Gazdaságpolitikák I-12.3; I-15.1; I-30.2; III-130.4; III-151.6d; III-177-202; III-204; III-221; III-227.2c
Gazdaságpolitikák összehangolása I-12.3; I-14.2; I-15.1; III-177.1; III-179
euróövezet tagjai között III-194.1b és az Eurócsopotról szóló jegyzőkönyv
Genfi Egyezmény (a menekültjogról) II-78; III-266.1
GMU, lásd Gazdasági és Monetáris Unió
Gondolat szabadság II-70
Grönland III-286.1
Gyakorlati idő (megszüntetése) III-134c
Gyermekek jogai I-3.3-4; II-84
Gyermekmunka II-92
Gyógyszerészeti szakmák III-141.2
Gyors döntéshozatal (külpolitika) III-299.2
Gyors finanszírozás (katonai akcióké) III-313.3

H

Háború III-131; III-436.1.b
Halálbüntetés II-62
Halászat III-225-232; I-13.1; I-14.2; III-424
Harcoló erők III-309
Harmadik országok állampolgárai III-144
Harmonizáció
Harmonizáció
belső piacé III-172-173
büntető törvényeké III-271.2
élet- és munkakörülményeké III-209(1)
Európai Fegyverkezési, Kutatási és Katonai Képességfejlesztési Ügynökségé III-311.1b
környezetvédelmi politikáé III-172.4-10; III-233.2
szociális rendszereké III-209(3)
szociálpolitikáé (minimális normák felállításával) III-210.2b
törvényeké III-172 –III-176
Harmonizáció kizárása
bevándorlás-politika III-267.4
egészségügy III-278.5
foglalkoztatás III-207
ipar III-279.3
közigazgatási együttműködés terén III-285.2
kultúra III-280.5a
oktatás, szakképzés, ifjúsági és sportügyek III-282.3a; III-283.3a
összehangolási, kiegészítő és támogató intézkedések általános kizárása I-12.5
ösztönző intézkedések
a foglalkoztatáspolitikában III-207
a megkülönböztetés ellen III-124.2
polgári védelem terén III-284.2
rugalmassági klauzula általános kizárása I-18.3
szakképzés III-283.3a
szociálpolitika III-210.2a
turizmus III-281.2
Hatálybalépés
európai szerződéseké IV-447
európai törvények és kerettörvények I-39.1
rendeletek és határozatok I-39.2
Hatályon kívül helyezés (korábbi szerződéseké) IV-437
Határátlépési illetékek III-242

Határok III-242; III-246
 nélkül I-3; III-130.2
Határozat, lásd: Európai Határozat
Hatáskörök típusai I-12
Hátrányos helyzetű térségek III-241.2; III-394a
Hátrányos megkülönböztetés tilalma I-2; I-3.3; I-4.2; II-81; III-118; III-123; III-124; III-129; III-133.2;
 III-155; III-167.2a; III-214.2; III-228.2; III-240.1,4; III-287.e; III-288.5; III-321.2; III-416
 állampolgárság alapján történő I-4.2, II-81.2; III-149
 bérezésben III-214
 fogyasztóknak nyújtott támogatás esetén III-167.2a
 fuvarozásban III-240.1
 termelők és fogyasztók közötti (mezőgazdaság) III-228.2
Házasságkötés II-69
Helyhatósági választások II-41
Hitelek III-182; III-201.2c; III-247.1.c; III-394
Hivatali visszasságok I-49; II-103; III-333; III-335
Hollandia, III-286; IV-440; IV-441
Hontalan személyek III-257.2
Humanitárius segítségnyújtás I-14.4; III-316-III-321; III-292.2d és g
 humanitárius köteleességek III-309.1

I

Idegenforgalom I-17d; III-281
Idegengyűlölet III-257.3
Ideiglenes vizsgálóbizottság III-333
Időbér III-214.2b
Idősek, jogai II-85
Ifjúság I-17.e; III-135, III-282-283
Igazságügy és belügyek I-42; III-257-III-277
Igazságügyi együttműködés büntető ügyekben III-270-III-274
Igazságügyi együttműködés polgári ügyekben III-257.4; III-269; III-284
Indokolatlan elbocsátás II-90
Ingatlanok III-138.2e; III-157.1
Intézmények I-19-I-32; III-330-III-385
 székhelyek III-432
Intézményközi megállapodások III-397
Ipari jellegű tevékenységek I-17b; III-279
Irányelvek
 belső piacra vonatkozó III-130.3
 Bizottság munkájára vonatkozó I-27.3
 CFSP számára (Közös Kül- és Biztonságpolitika) I-40.2; III-294.3a, III-295.1
 euróövezet tagjai számára III-194.1b
 Európai Tanács a szabadság, biztonság és jog érvényesülésének térségére vonatkozóan III-258
 foglalkoztatáspolitikai I-15.2; III-206.2
 Gazdasági I-15.1; III-179.2
 gazdasági irányelvek az Euróövezet tagjai számára III-194.1b
 ipar III-279.2
 kilépési tárgyalásokra vonatkozó I-60.2
 közegészségügyre vonatkozó III-278.2
 kutatás és technológiai fejlesztésre vonatkozó III-250.2
 szociálpolitikára vonatkozó III-213
 transzeurópai hálózatokra vonatkozó III-247.1a és 2
Ítéletek, kölcsönös elismerése III-257.4; III-269.1

J

Javadalmazás III-133.2

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

- Javadalmazás terén történő megkülönböztetés tilalma III-133.2; III-210.6
Az Uniói intézményekben III-400
Egyenlő II-83; III-214
- Javaslatok I-38.2
Bizottságé I-18; I-25.2; I-26.2; I-32.5; I-34.1; I-35.3; I-48.4; I-59; III-130; III-151.5; III-159; III-160; III-163; III-167.2c és 3e; 169; III-179; III-180; III-182; III-183; III-186; III-192; III-196; III-198.2; III-206.2; III-210.3; III-221; III-230.2; III-231; III-243; III-253; III-264; III-269.3; III-291; III-320; III-395; III-405; III-412; III-436; III-445
főtárgyalóé III-325.5
javaslat iránti megkeresés III-193; I-47.4 III-136.2b; III-300.2b; III-332; III-345; III-445
megkeresés az Európai Parlament részéről a Bizottság felé III-332
megkeresés az Európai Parlament részéről a Tanács felé III-443; III-445
közös javaslat III-293.2; III-323.1; III-325.9; III-329
tagállamok javaslatai III-385.2; III-386; III-390; III-396.15; III-443
Uniói Külügyminiszteré I-25.2; I-28.2; I-40.6; I-41.4; I-59.5; III-296; III-302; III-313; III-420.2
- Jegyzőkönyv I-11.3.4; III-195; III-184.2; III-198.1 (az összes jegyzőkönyv a Szerződés mellékletét képezi.)
lásd: jegyzőkönyvek címeit felsoroló melléklet
menekültekre vonatkozó II-78; III-266.1
- Jelentés
állampolgárság és megkülönböztetés (a Bizottság készíti) III-129
Bizottság éves általános beszámolója III-337.3; III-352.2
csalás ellen küzdelem (a Bizottság készíti) III-415.5
Európai Ombudsman jelentése I-49, III-335.1
Európai Tanács Elnöke az Európai Parlament számára I-22.2.d
foglalkoztatási helyzetről III-206.1
Gazdasági és Pénzügyi Bizottsági jelentés III-192.2.b, d és 4
gazdasági, szociális és területi kohézióról szóló (a Bizottság készíti) III-221
gazdaságpolitikára vonatkozó átfogó iránymutatások (a Tanács készíti) III-179.2
kölségvetés végrehajtásáról III-408; III-409.4 lásd még III-384.4
Központi Bankok Európai Rendszere és a monetáris politika tevékenységéről (EKB készíti) III-383.3
kutatás és fejlesztés terén történő előrehaladásról (a Bizottság készíti) III-255
nemzetközi kereskedelmi tárgyalásokról (a Bizottság készíti) III-315.3
számvevőszéki jelentés III-384.2 és 4
szociális helyzetről (a Bizottság készíti) III-216; III-218
Szociális Védelmi Bizottság a szociális helyzetről III-217.c
tagállamok által megtett erőfeszítésekről a túlzott hiány orvoslására III-184.9
tagállamok fejlődéséről a monetáris unió által rájuk háruló kötelezettségek teljesítésében III-198.1
tagállamok gazdasági teljesítményéről III-179.2
túlzott költségvetési hiányokról (a Bizottság készíti) III-184.3
- Jelölő bizottság (Európai Unió Bíróságánál) III-356-III-357
- Jog
Állampolgári jogok I-10; II-99-106
diplomáciai és konzuli védelem II-106
Európai Ombudsman II-103
hozzáférés a dokumentumokhoz II-102
megfelelő ügyintézéshez való jog II-101
petíció beadásának joga I-10.2d; II-104
szabad mozgásra és tartózkodás II-105
szavazás és jelöltállítás II-99-100
egyenlő elbánás II-80-86
férfiak és nők közti II-83
fogyatékkal élők jogai II-86
gyermek joga II-84; II-92
idősek jogai II-85
kulturális, vallási és nyelvi diverzitás II-82
törvény előtti II-80

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

- igazságszolgáltatással kapcsolatos jogok II-107-110
 - ártatlanság védelme és a védelem joga II-108
 - hatékony jogorvoslathoz és tisztességes tárgyaláshoz való jog II-107
 - senki sem büntethető másodszor olyan bűncselekményért, amely miatt már jogerősen elítélték II-110
- joggal való visszaélés tilalma II-114
- kisebbségi csoportok jogai I-2
- letelepedés joga III-137-143; III-158.2
- méltóság II-61-65
 - élethez való jog II-62
 - emberi méltósághoz való jog II-61
 - személyi integritáshoz való jog, II 63
- Szabadságjogok II-66-79
 - foglalkozás megválasztásának joga II-75
 - gondolat-, lelkiismeret- és vallásszabadság joga II-70
 - gyülekezési és egyesülési jog II-72
 - házasságkötéshez való jog II-69
 - magán- és családi élethez való jog II-67
 - menedékjog II-78
 - művészet és tudomány szabadsága II-73
 - szabadsághoz és biztonsághoz való jog II-66
 - személyi adatok védelméhez való jog II-68
 - tanuláshoz, tanintézmény-alapításhoz való jog II-74
 - tulajdonjog II-77
 - vállalkozáshoz való jog II-76
 - véleménynyilvánítás és tájékozódás szabadsága II-71
- szolidaritás II-87-98
 - egészségügyi ellátás igénybevételére II-95
 - gyermekmunka, tilalma II-92
 - indokolatlan elbocsátással szembeni védelem II-90
 - kollektív tárgyalás és fellépés II-88
 - munkafeltételekkel kapcsolatos jogok II-91
 - munkaközvetítői szolgáltatások igénybevételéhez való jog II-89
 - munkavállalók jogai II-87-91
- területen maradáshoz való jog III-133.3d; III-138.2d
- Jogalkotási aktusok I-33; I-34; I-38
 - formája I-33-I-38
 - kihirdetése I-39
- Jogalkotási folyamat I-34; III-396
 - törvényalkotási dokumentumok nyilvánossága 399
- Jogalkotási Tanács I-24.6
- Jogállamiság I-2; III-292.1
- Jogfolytonosság IV-438
- Jogi eszközök
 - a végrehajtási jogi eszközei I-37
 - az Unó jogi eszközei I-33
 - felhatalmazáson alapuló rendeletek I-36
 - közös szabályok I-38
 - rendelet, határozat, ajánlás I-35
 - uniós törvények I-34
- Jogi személyiség I-7; I- 30.3; III-393
- Jogsértés
 - EU törvényeké III-361; III-365.2; III-367
 - nemzeti jogszabályoké III-158.1b
 - szubszidiaritásról és arányosságról szóló jegyzőkönyvé 5,7 cikk
 - versenyszabályoké III-165.1-2

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

Jogsértések az uniós jog alkalmazásakor III-333; III-335
Jogszabályok közelítése III-172-173
Jogszerűség (jogi aktusoké) III-365
Jogviták III-269.2g; III-364
Jogviták rendezése, alternatív módszerekkel III-269.2g
Jólét I-3.1
Juttatások III-136.1b

K

Kábítószeres III-271; III-278
Kanári Szigetek III-424; IV-440.2
Katonai akciók gyors finanszírozása III-313.3
Katonai beavatkozás (műveleti fellépés) III-297.1
Katonai képességek III-310.1
Katonai segítségnyújtás I-41.7; I-43; III-309
Katonai szolgálat lelkiismereti okból történő megtagadása II-70.2
Képviseleti demokrácia elve I-46
Kereskedelemfejlesztés III-151.6a
Kereskedelempolitika III-314 – III-315
Kereskedelmi jellegű tevékenységek III-145b; III-155.1
Kereskedelmi tulajdon III-154
Kerettörvény lásd: Európai kerettörvény
Kezdeményezés
 Bíróság Elnöke részéről III-357(2)
 Bíróság részéről (kérés) I-34.3; III-359.1; III-381; III-396.15
 egyetlen tagállam részéről I-40.6; I-41.4; III-165.1; III-299; III-310.2; III-447
 EKB Elnöke részéről III-383.3(2)
 EKB részéről (ajánlás) I-30.5; I-34.3; III-185.4(2); III-187.3b; III-326.1 és 2
 Európai Beruházási Bank részéről (kérés) III-393; III-396.15
 Európai Bizottság részéről (általános szabály) I-26.1 és 2
 Európai Parlament részéről I-20(2); I-59.1; III-304.2; III-330.1(2) und 2; III-396.14; III-333(3);
 III-335
 Európai Tanács részéről I-40.2; I-41.2
 Foglalkoztatáspolitikai Bizottság részéről III-208.b
 Gazdasági és Pénzügyi Bizottság részéről III-192.2
 Gazdasági és Szociális Bizottság részéről III-391(2); III-392(1)
 javaslat hiányában különleges minősített többségre van szükség I-25.2; I-44.3(4); I-59.5(3)
 kezdeményezési jog monopóliuma I- 26.2;
 külgyminiszter részéről (javaslat) I-28.2; I-40.6; I-41.4; III-293.2; III-296.3; III-299.1; III-
 300.2b; III-302; III-307.1; III-313.3; III-322; III-325.3 (ajánlás) ; III-325.9; III-396.1; III-420.2
 Ombudsman részéről III-355.1(2)
 polgárok részéről I-47.4
 Régiók Bizottsága részéről III- III-387(2); III-388(3)
 Szociális Védelemmel Foglalkozó Bizottság részéről III-215c
 tagállamok egy csoportja részéről I-34.3; I-42.3; I-59.1 és 2; III-264.b, III-396.15
 Tanács Elnöke részéről I-34.2
 Tanács részéről III-396.14
Kézműipari tevékenységek III-145c
Kiegészítő kötelezettségek III-161.1e
Kiegyenlítő díjak III-170.3; III-232
Kiegyensúlyozott fejlődés III-130.3
Kihirdetés és hatálybalépés I-39.1-2
Kilépés az Unióból I-60
Kínvallatás tilalma II-64
Kisebbségekhez tartozók jogai I-2
Kiváltságok és mentességek III-434

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

Kivételek a letelepedési törvénnyel kapcsolatban III-139
Kizárólagos hatáskör I-13
KKBP lásd Közös kül- és biztonságpolitika
Kohézió (gazdasági, társadalmi, területi) III-220-224
Kohéziós Alap III-223; III-234.5b; III-247.1c
Kölcsönös elismerés III-141.1a
 bíróági ítéleteké III-257.4; III-269.1
 diplomáké III-141.1a
Kölcsönös pénzügyi garanciák III-183
Kölcsönös segítség III-201.2
Kölcsönös védelem I-41.7; I-43
Kollektív kiutasítás II-79.1
Kollektív szerződések II-88; III-212
Kollektív tárgyalások II-88; III-211.4; III-212; III-213g
Költségvetés I-53-56; III-402-415
Költségvetés végrehajtása III-407
Költségvetési fegyelem III-184.2
Költségvetési kifizetések III-407-409
Konfliktus-megelőzés I-41; III-309.1
Konstruktív tartózkodás I-59.5; III-300.1; III-341.1; III-343.3
Konszenzus I-21.4; I-22.2c; III-326.1; IV-443.2
Konvent összehívásának lehetősége az alkotmány módosítására IV-443
 alkotmánymódosítás a belső politikát illetően, Konvent összehívása nélkül IV-445
Konvergencia-kritériumoknak való megfelelés felülvizsgálata III-198.1
Konzultáció
 a tagállamok egymással III-213
 Bírósággal III-359; III-381
 Bizottság elnöki tisztségére jelölt személyekről I-27.1
 Bizottsággal I-58.2; III-187.3b-4b; III-330.2; III-335.4; III-346; III-359.1; III-381; III-390; III-393; III-424; IV-440.7; IV-445.2
 Európai Központi Bankkal III-159; III-184.13; III-185.6; III-186.2; III-187.3a; III-187.4a; III-191; III-192.3; III-196.1-2; III-326
 Európai Parlamenttel I-27.1; I-54.3; III-125.2; III-126; III-127; III-157.3; III-163.1; III-169; III-173; III-176; III-182.2; III-183.2; III-184.13; III-185.6; III-186.2; III-187.4; III-198.2; III-206.2; III-208; III-210.1,c,d,f,g és 3; III-217; III-234.2; III-240.3; III-251.3-4; III-253; III-263; III-266.3; III-269.3; III-274.4; III-275.3; III-277; III-291; III-304.1; III-313.3; III-325.6b; III-326.1; III-382.2; III-385.2; III-393; III-412.2; III-421; III-424; IV-443.2; IV-445.2
 Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal III-202.3
 Gazdasági és Szociális Bizottsággal III-134,138 147, 171-173, 206, 207; III-210.2b, 210.3, 213, 214, 219.3, 221, 223.1, 224, 231.2, 234.1, 234.2c, 234.3, 235.3, 236.2, 240.3, 245.2, 247.2, 251.1, 251.3,251.4; III-252.1b, 252.2, 252.3, 253, 256.2, 278.4d, 278.5, 279.3, 282.3a, 283.3a, 388, 392
 katonai fellépés esetén III-297.3
 külügyminiszterrel III-312.2-3; III-420.2
 munkavállalók és vállalatvezetés között II-87 III-210.1e
 Régiók Bizottságával III-206.2, 207, 210.2b, 210.3, 219.3, 221, 223, 224, 234, 236.2, 245.2, 247.2, 256.2, 278.4d, 278.5, 280.5a, 282.3a, 283.3a, 388
 részvételi demokrácia tekintetében I-47.3
 Számvevőszékkel III-412; III-415.4
 szociális partnerek között III-211
Korlátozások (1993. December 31.-e előtti) III-157.1
Korlátozó intézkedések (államokkal, természetes vagy jogi személyekkel szemben) III-322.2
Környezet III-233-234; I-3.3; I-14.2e; II-97; III-119; III-172.3-4; III-223; III-256; III-279.1.b; III-292.2f
 Szigorúbb nemzeti jogszabályok III-234.6
Korrupció III-271.1
Kötelezettség elmulasztása az eurozóna országaiban III-184.10

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

Közegészségügy, lásd: Egészségügy
Közérdekű szolgáltatások II-96, III-122
Közérkölcös III-154
Közigazgatás
 hivatali visszasságok kivizsgálása I-49; II-103; III-333; III-335
 megfelelő ügyintézéshez való jog II-101
Közigazgatási együttműködés III-285
Közintézmények tartozásai III-183; III-247.1c; III-394
Közlekedés / szállítás I-14.2g; III-146.1; III-236-245; III-246.1
Közös Biztonsági és Védelmi Politika I-41; III-309-312 lásd még I-12.4
Közös kereskedelempolitika III-314-315
Közös Kül- és Biztonságpolitika (CFSP) I-40 lásd még I-16; I-22.2; I-12.4; I-41; III-294-313; III-325.6;
 III-376; III-419; III-420.2
Közös Piac, lásd: Belső piac
Közös Rendelkezések III-424-436
 Unió hatásköreinek gyakorlásával kapcsolatban I-33-39
 Unió pénzügyeivel kapcsolatban III-410-414
Közös védelmi politika fokozatos kialakítása I-41.2
Központi Bankok Európai Rendszere (ESCB) I-30; III-185; III-187-191; III-383
 jogállása III-198-199; III-326; III-373.d; III-429
Központi Bankok Európai Rendszerének Alapokmánya III-197.3; III-198; III-373.d; III-429.1
Közrend III-133.3; III-140.1; III-154; III-158.1b; III-290
Közszolgálat III-133.4; III-238; III-398
Köztisztviselők III-427; III-430
Közvetett adók III-170.3; III.171.1
Közvetlen tőkebefektetés III-157.2; III-314; III-315
Külföldi állampolgárok III-140
Külföldi közvetlen befektetés III-314; III-315
Különbizottság III-315.3; III-325.4
Különleges képviselő (külpolitikai ügyekben) III-302
Különleges minősített többség I-25.2; I-22.1; I-24.4; I-27.1; I-44.3; I-55.4; I-59; I-60.2a; III-184.6-7; III-
 194.2; III-207
Külpolitika III-294-312
Külső határok ellenőrzése III-257.2
Kultúra III-280; I. még az I. rész. előszavát; I-17.1c; III-167.3d
 kereskedelmével kapcsolatban egyhangú határozat szükséges III-315.4
Kulturális örökség, Preambulum az I. részhez; I-3.3; Preambulum a II. részhez; III-192.3d; III-280.1,2b
Kulturális sokféleség II-82
Külügyek Tanácsa I-24.3; III-296.1
Külügyi Szolgálat III-296.3; Nyilatkozat Egy Európai Külügyi Szolgálat Létrehozásáról
Külügyminiszter I-28 lásd még I-21.2; I-40.4; III-292.3; III-293.2; III-294.2; III-296.2; III-299-302; III-
 304; III-305.2; III-310; III-313.3; III-322; III-324.2; III-325.3; III-327-327
 A Bizottság alelnöke I-28.4
 Az Európai Parlament tájékoztatása III-205
 kezdeményezés I-22.2d; I-40.8; I-41.8; III-299; III-302; III-307; III-313.3; III-329
 vélemény a megerősített együttműködésről III-419.2
EU külügyi szolgálat III-296.3
Európai Parlament jóváhagyása I-27.2
Külügyek Tanácsa I-24.2; III-296.1
 A közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó nemzetközi egyezmények III-325.3
Külügyek Tanácsának Elnöke I-28.3; III-296.1
 Európai Parlament konzultációja III-304.1
 katonai akciók összehangolása III-309.2; III-310.1
 tagállamok összehangolják cselekvésüket a nemzetközi szervezetekben III-305; III-327.1;
 III-328.2
strukturált együttműködés III-312.3

Kutatás I-14.3; III-248-255

L

Lakóhely I-10.2; II-105; III-125.2; III-126

Legfelsőbb Bíróság lásd: Európai Unió Bírósága

Lelkiismereti szabadság II-70

Leszerelés III-309

Letelepedés szabadsága I-4.1; II. rész előszava; II-75.2; III-137-III-143

Letét, büntetés a monetáris unió követelményeinek megszegéséért III-184.10

Lojális együttműködés I-5.2

M

Madeira III-424; IV-440

Magánélet tiszteletben tartásának joga II-67

Magántulajdon III-425

Megállapodások, lásd: Egyezmények

Megerősítés (ratifikáció) IV-443.3; IV-447

Megerősített együttműködés I-44; III-416-423

 katonai területen I-41.6

 megerősített együttműködés I-44; III-416-423

Meggyőződés III-118; III-124.1

Megosztott hatáskörök I-12.2; I-14; I-44

Menedékjog II-78; III-257.2; III-266.2e

Menekültek II-78; III-266.1

Mennyiségi korlátozások III-153

Mentességek III-434

Mezőgazdaság III-225-232

 megosztott hatáskör I-14.2

 szerkezeti vagy természeti feltételek miatt hátrányos helyzetben lévő üzemek védelme III-230.2a

Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap III-228.3

Migráció III-257.2; III-267

Miniszterek Tanácsa I-23-24; I-19; III-342-346

 elnökségek I-24.7; határozattervezet a Miniszterek Tanácsa elnöki jogkörének gyakorlására

 EU külügyminisztere I-28

 felhatalmazáson alapuló rendeletek visszavonása I-36.2a

 jogalkotási aktusok elfogadása I-34

 közös kül- és biztonságpolitika I-40.2,3,5,6,7

 megerősített együttműködés I-44.2-3

 minősített többség I-25

 rendes I-25.1

 szuper I-25.2

 nem jogalkotási aktusok elfogadása I-35

 összetétele I-24

 szavazatok súlyozása; lásd az Unió intézményeire és testületeire vonatkozó átmeneti

 rendelkezésekről szóló jegyzőkönyvet

 tagság iránti kérelem I-58.2

 védelem I-41.5

 végrehajtás eszközei I-37

Minősített többség I-25; I-23.3

 adózássra vonatkozó rendelkezések III-170.3

 átjáró – passerelle (egyhangú határozat, hogy a Miniszterek Tanácsa az adott területen minősített

 többséggel járhat el) IV-444; I-40.8; I-55.4

 belső piaci törvények III-172.1

 csatlakozás az euróövezethez III-194.2

 diplomáciai védelem III-127

 EKB által kirótt bírságok III-190.3

Euróövezetben III-194.2
Európai Fegyverkezési, Kutatási és Katonai Képességfejlesztési Ügynökség III-311.2
Európai Központi Bank Igazgatóságának elnöke és tagjai III-382.2
Európai Regionális Fejlesztési Alapra vonatkozó végrehajtási rendelkezések III-224
Európai Tanács elnöke I-22.1
Európai Tanács elnökének megválasztása I-27.1
felhatalmazáson alapuló rendelet I-33
fizetési mérleg, fenyegetettsége III-201.2 és 3
foglalkoztatáspolitikai irányelvek III-206.2 és 4; III-207
folyószámlahitel nyújtásának tilalma III-183.2
gazdaságpolitikai irányelvek III-179.2
illetmények, juttatások és nyugdíjak III-400.1
irányelvek a gazdasági irányelvek, megszegése esetén III-179.4
kapcsolatok megszakítása harmadik országokkal III-322.1
Katonai strukturális együttműködés kezdeményezése III-312.2
kivételes védintézkedések III-159
költésvetési folyamat III-404.5,6
közigazgatási együttműködés, biztosítása III-263
Közös Biztonsági és Védelmi Politika III-300.2,4; III-311.2; III-312.2,4; III-313.3
közös kereskedelempolitika III-315.4
külgügyminiszter kinevezése I-28.1
megerősített együttműködés I-44
menekültek, hirtelen beáramlása III-266.3
minősített többségre vonatkozó új szabályok hatályba lépnek, lásd: az Unió intézményeire és testületeire vonatkozó átmeneti rendelkezések
nemzetközi szerződések III-325.6,8; III-326.1
önkéntes kilépés az Unióból I-60.2, 3a
ösztönző intézkedések III-124.2
rendelet és határozatok III-130.3; III-151.5; III-159; III-160; III-163.1; III-167.3e; III-169; III-182; III-183; III-184; III-187.4; III-190.1a és 3; III-212.2; III-230.2; III-253; III-260; III-263; III-266.3; III-363; III-400; III-424
rendes jogalkotási folyamat III-396.4, 5, 8,10 és 13
szolidaritási klauzula végrehajtása III-329.2
tagállamok jogainak felfüggesztése I-59
támogatásról szóló határozat III-167.3e
tanácsi formációk létrehozása I-24.4
tanácsi határozat I-23.3
többéves pénzügyi keretek elfogadása I-55.2
törvényszék eljárási szabályai III-356
túlzott deficit III-184.6 és 7
uniós szintű kollektív szerződések III-212.2
vámtarifa III-151.5
Monetáris Unió, lásd: Gazdasági és Monetáris Unió
Munkaerőpiac III-209-III-219
 lásd még III-203; III-208; III-210.1h-i; III-267.5; III-283.2.b
Munkafeltételek II-75.3; II-91-92; III-209; III-210.1b; III-213
Munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések III-213.e
Munkahelyi egészségvédelem III-213f
Munkahelyi környezet III-172.4; III-210.1a
Munkajog III-210.1a-g, III-213b
Munkaközvetítői szolgáltatások II-89, III-134a
Munkanélküliség III-167.3a, lásd még a foglalkoztatottság helyzetét az Unióban
Munkavállalók alapvető szociális jogai III-209; II-87-II-93
Munkavállalók III-133-136; II-75; II-87; II-88; II-91; II-83.2d; III-209; III-210.1b; III-213b,d,g; III-214.1; III-219.1; III-290
Munkavállalók jogai II-87-91; III-172.2, III-133.4, III-134c

N

- Nagykövetségek, konzulátusok és küldöttségek III-328
 - Nagytanács lásd: Európai Bíróság Nagytanácsa
 - NATO I-41.7 Jegyzőkönyv a Folyamatos Strukturális Együttműködésről
 - Nem jogalkotási aktusok I- 35
 - Németország segélyei Keletnémetország részére III-167.2c; III-243
 - Nemzeti kincsek III-154
 - Nemzeti önazonosság, tiszteletben tartása I-5.1; Preambulum
 - Nemzeti Parlamentek I-11.3
 - Jegyzőkönyv a tagállamok Nemzeti Parlamentjeinek szerepéről (1. jegyzőkönyv)
 - Jegyzőkönyv az arányosság és szubszidiaritás elvének alkalmazásáról (2. jegyzőkönyv)
 - részvétele a törvényalkotásban III-259; III-273.2; III-276.2
 - tájékoztatása I-18.2; I-42.2; I-59.2; III-261; IV-443, IV-444
 - vétőjoga IV-444.3
 - Nemzetközi helyzet figyelemmel kísérése III-307
 - Nemzetközi jog I-3.4; II-109.2; II-113; III-265.3; III-292.1
 - Nemzetközi megállapodások III-323-III-326
 - fejlesztéspolitika III-317.2
 - gazdasági, pénzügyi, műszaki együttműködés III-319.3
 - humanitárius segítségnyújtás III-321.4
 - kereskedelmi megállapodások III-315
 - kizárólagos hatáskör I-13.2
 - környezetvédelmi kérdések III-233.4
 - védelmi szint tiszteletben tartása II-113
 - Nemzetközi szervezetek
 - kapcsolatok az Unió és a nemzetközi szervezetek között III-327-328
 - lásd még III-201.2a; III-233.4; III-249.b; III-252.4; III-278.3; III-280.3; III-282.3; III-283.3; III-296.2; III-301.2; III-303; III-305; III-306; III-315.3; III-316.2; III-317.2; III-318; III-319.3; III-321.4,7; III-323-III-324; III-326
 - Nők és férfiak közötti egyenjogúság I-2
 - Növények III-154
 - Nyelvek I-10.2d; II-82; II-101.4; III-128; III-282.2a; III-151; IV-448
 - Nyilatkozat
 - hatályon kívül helyezése IV-437; IV-438
 - tartózkodás a szavazástól III-300.1
 - tőkemozgásokról III-158.1b
 - Nyílt koordináció módszerének fő területei
 - a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térsége III-257
 - foglalkoztatás I-15.2; III-203; III-204; III-208
 - ipari tevékenységek III-279.1
 - közegészségügy III-278.1
 - kutatás és technológiai fejlesztés III-250
 - szociálpolitika III-210.2; III-213
 - transzeurópai hálózatok III-247.3
- ## **O**
- OECD III-327.1
 - Oktatás III-282-283; I-17; II-74; III-235.1; III-278.1
 - Ombudsman I-10.2, I-49; II-103; III-128; III-335; alternatív jelentés: A Demokráciák Európája kinevezése III-335
 - Önfoglalkoztatás II-76; III-137; III-141
 - Önkéntes kilépés az Unióból I-60.3
 - Orvosi és gyógyszerészeti szakmák III-141.2
 - Összehangolás I-17; III-278-285
 - belbiztonság III-261, 273.1b, 276.2b

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

foglalkoztatáspolitikáké I-15.2; III-203; III-204; III-208
gazdaságpolitikáké I-15.1; III-177
katonai tevékenységéé III-309; III-311.1c
közegészségügy III-278.2
közlekedés III-238
kutatás és technológiai fejlesztés III-250, 254
mint az Unió hatásköre I-12.5
szociálpolitika I-15.3; III-210.2; III-213
tagállami gazdaságpolitikáké III-177, 179, 192, 199.2b
tagállami politikáké I-1.1
transzeurópai hálózatok III-247.3
Unió külpolitikájáé I-28.4; III-301.1; III-305; III-318, 321.6
Ősztönző intézkedések III-124.2; III-207; III-278.5; III-282.4a

P

Parlamenti választások I-10.2b; II-99; II-100; III-126
bizottsági elnök választása I-27.1; I-20.1
Európai Parlamenti választások I-20.3; III-330.1
Pártok (uniós szintű) I-46.4; II-72.2; III-331
Passerelle lásd: Átjáró
Pedagógiai meggyőződés II-74.3
Pénzbírságok III-163.a; III-184.10.d; III-190.3; III-362.2; III-401
törvényessége a polgárokra nézve II-109-110
Pénzmosás III-271.1
Pénzügyi év III-403
rendkívüli finanszírozás III-313.3
többéves pénzügyi keretek I-55; III-402
Pénzügyi rendelkezések III-313; III-402-409
Pénzügyi támogatások III-180
Petíciók I-10.2d; II-104; III-334
Piac, lásd belső piac és egyetlen piac
Piaci részesedés III-161c
Piacszabályozás III-161b
Polgári ügyek III-257.4
Polgári védelem I-17f; III-284
Politikai ellenőrzés
Európai Parlamentben I-20.1
Külügyi és Biztonsági Bizottságban III-307
Politikai és Biztonsági Bizottság III-307; III-309.2; III-329.2
Politikai pártok európai szinten I-46.4; II-72.2; III-331
Preambulum (előszó)
Alkotmány; I. rész
emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény; II. rész

Q

R

Rabszolgaság tilalma II-65
Rasszizmus III-257.3
Ratifikáció IV-443.3; IV-447
Régiók Bizottsága I-32; III-219.3; III-386-388
Regionális Fejlesztési Alap III-221; III-222; III-224
Regionális fejlődés III-220-224
Regionális politika III-220-224
Regionális uniók IV-441
Rendeletet lásd: Európai Rendeletet

Rendkívüli jogalkotási eljárások IV-444.2
Rendőrségi együttműködés III-275-III-277
 Europol I-42.1c; III-273; III-275-III-277
Repatriálás III-267.2c
Részvételi demokrácia elve I- 47
Románia lásd az Unió intézményeiről és testületeiről szóló jegyzőkönyvről kiadott nyilatkozatot
Rugalmissági klauzula I-18; III-125.1

S

Saját források I-54
Saját kezdeményezés III-335.1; III-396.15
Segítségnyújtás fegyveres támadás esetén I-41.7
Segítségnyújtás katasztrófa esetén I-43.1b
Sokszínűség
 értékeké I-2
 médiában II-71.2
Sport I-17.e; III-282
Stabilizáció (konfliktusok lezárását követően) III-309
Strasbourg III-336
Stratégiai érdekek I-40.2
Strukturális Alapok III-221; III-223.2
Strukturált együttműködés I-41.6; III-312.1; jegyzőkönyv az állandó strukturált együttműködésről
Szabad letelepedés I-10; III-125
Szabad letelepedésre vonatkozó minden korlátozás tilalma III-138.2f
Szabad mozgás III-125; III-130.2; III-133-160; III-172.2; III-265
 árak I-4; III-151-155
 munkavállalók III-133-136
 szabad tőkemozgás és fizetési műveletek I-4, III-156-160
 szállítás / közlekedés III-236-247
 személyek I-4; II-105; III-133-136
 szolgáltatások I-4; III-144-150
 vállalkozások létrehozása III-137-143
Szabadság, biztonság és a jog érvényesülésének térsége I-42; I-14.2j; II-78; III-257-277; III-377
Szabadsághoz, biztonsághoz való jog II-66; Preambulum, III-292.1
 gondolat-, lelkiismeret- és vallásszabadság II-70
 gyülekezési és egyesülési II-72
 kivételek III-139; III-141.2
 letelepedés I-4; Preambulum a II. részhez; II-75.2; III-137-143
 vállalkozás II-76
 véleménynyilvánítás és tájékozódás II-71
Szakképzés I-17.e; II-74.1; III-213c; III-219.1; III-283.1
Szakosodott törvényszékek I-29.1, III-359
Szállítási Tanácsadó Bizottság III-244
Számítógépes bűnözés elleni küzdelem III-271.1
Számlák (uniós intézményeké) III-384
Számvevőszék I-31; III-384-385; III-365.3; III-400.1b; III-409.1,4; III-412; III-415.4; nemzeti
 parlamentekről szóló jegyzőkönyv
Szankciók lásd korlátozó intézkedések
Szavazás a Tanácsban
 minősített többség I-25.1
 szavazatok súlyozása lásd: az Unió intézményeire és testületeire vonatkozó átmeneti
 rendelkezésekről szóló jegyzőkönyvet
 szuper-minősített többség I-25.2
Szavazatok súlyozása, az Unió intézményeire és testületeire vonatkozó átmeneti rendelkezésekről szóló
 34-es jegyzőkönyv
 15 tagállam I-25.1

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

4/5-e a tagállamoknak IV-443.4
65%-a a népességnek I-25.1 és 2
75%-a a tagállamoknak I-25.2

Szegénység
elleni harc II-94.3
eltörlése I-3.4, III-292.2d; III-316.1

Székhelyek (uniós intézményeké) III-432

Szellemi tulajdonjogok II-77; III-176; III-315.1 és 4; III-364

Személyazonosító igazolványok III-125.2

Személyi adatok, védelme I-51; II-68

Személyi sérthetlenséghez való jog II-63

Személyzeti szabályzat (uniós köztisztviselőké) III-427, III-431

Szervezett bűnözés III-160

Szerződés módosításai IV-443

Szexuális irányultság alapján való megkülönböztetés tilalma II-81; III-118; III-124.1; III-214.4

Szexuális kizsákmányolás (lásd még emberkereskedelem) III-271.1

Szigorúbb nemzeti jogszabályok III-172.4.5., III-234.6; III-235.4, 278.4a

Szociális Alap lásd Európai Szociális Alap

Szociális biztonság és szociális segítség II-94

Szociális biztonság II-94; III-125.2; III-136; III-210.1c és 5a; III-213.d

Szociális charta III-209

Szociális helyzet felmérése III-218

Szociális jogokat biztosító klauzula III-117

Szociális juttatások III-136.1b

Szociális partnerek I-48; II-87; II-88, III-211-212

Szociális Védelmi Bizottság III-217

Szociálpolitika I-14.2; I-15.3; III-213; III-209-219

Szolgáltatásnyújtás szabadsága III-144-150

Szolidaritás II-87-98; III-292.1
tagállamok között I-3.3; I-5.2; I-40.1; I-41.7

Szolidaritási klauzula I-43; III-329.1

Szomszédos államok I-57

Sztrájkjog III-210.6; II-88

Szubszidiaritás I-11.3; I-18.2; III-259
Európai Unióban a nemzeti parlamentek szerepéről szóló 1. jegyzőkönyv

Szuper-minősített többség I-25.2

T

Tagállami eltérések (derogációk) I-10.3; III-198

Tagállami jogalkotás III-134bc; III-138.2c; III-189; III-198
szigorúbb nemzeti jogszabályok III-172.4.5., III-234.6; III-235.4, 278.4

Tagállami jogszabályok alkotmánnyal való egyeztetése III-189

Tagállami jogszabályok és európai rendeletek közötti kapcsolat III-163.2e

Tagállami jóváhagyás III-129

Tagállami törvények és jogszabályok I-6; I-42.1a; I-52; II-69; II-70.2; II-74.3; II-76; II-87; II-88; II-90; II-94; II-95; II-96; II-99.1; II-102; III-163.2e; III-164; III-279.3; III-369; III-377; III-401; Dánia álláspontját tartalmazó 5. sz. Módosító jegyzőkönyv; nyilatkozat lásd I-6

Tagállamok
bizonyítékok kölcsönös elfogadhatósága III-270.2a
diplomák kölcsönös elismerése III-141.1a
eltorzított versenyfeltételek III-138.2h, III-151.6c
hatásköri felhatalmazás adása az Unió részére I-1; I-11.1
ítéletek, kölcsönös elismerése III-257.4; III-269.1; III-270.1
kapcsolat az Unió és a Tagállamok között I-5; I-37.1; I-40.5; I-42.2-3
kereskedelem fejlesztése a harmadik országokkal III-151.6a
kezdeményezési jogkör

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

- egyetlen tagállamé I-40.6; I-41.4; II-165.1; III-299; III-310.2; III-447
- tagállamok egy csoportjáé I-34.3; I-42.3; I-59.1 és 2; III-396.15
- kölcsönös segítségnyújtás terrorizmus vagy katasztrófa alkalmával I-43; III-329
- kötelezettségek nemteljesítése III-360-III-362
- közérdekű szolgáltatásokban játszott szerep III-122
- közös értékek I-2; I-9.3; I-58.1
- megerősített együttműködés I-44; III-416-III-423
- megosztott hatáskör az Unió és a Tagállamok között I-15
- műveleti képesség I-42.1
- nemzeti monopóliumok EU szabályokhoz igazítása III-155
- nemzetközi megállapodások tárgyalása III-326.4
- operatív együttműködés a belbiztonsági hatáskörrel rendelkező hatóságok között III-261
- segítség az Unió céljainak megvalósításában I-5.2
- szorosabb együttműködés a védelem területén I-41.5
- szubszidiaritás elve I-11.3
- tagállamok közötti joghatósági összeütközések rendezése III-375.3
- Unió külpolitikájának támogatása I-16.2; I-40.1
- Tagsági jogok felfüggesztése I-59
- Támogatási rendszerek (a tagállamokban létező) III-168
- Támogatások nyújtása III-167
 - mezőgazdasági szektorban III-230.2
- Támogató intézkedések I-12.5; I-17; I-44.1; III-267.4
- Tanács saját eljárási szabályzatai III-342; III-343
- Társadalmi célok I-3.3; II-94
- Társaságok
 - alapítása III-137
 - alaptőkéje III-143
 - jogállása III-142
 - tengeren túli területekről III-287.e
 - védelme III-230.2a
- Társulási megállapodások III-324
- Tartózkodás a szavazástól, konstruktív tartózkodás I-59.5 III-300.1; III-341.1; III-343.3
- Tartózkodás, lakóhely I-10.2b; II-105; III-125.2; III-126
- Tartózkodási engedély III-125.2
- Távközlés III-246.1
- Távoktatás III-282.1f
- Technológiai fejlődés I-14.3; III-248-255
- Teljesítménybér III-214.2a
- Tengerentúli Országok és Területek (TOT) III-286-III-291
- Természeti erőforrások III-233.1c
- Terrortámadás I-43; III-160; III-329.1
- Területrendezés III-234.2b(i)
- Testi és szellemi sérthetlenség joga II-63
- Többéves pénzügyi keret I-55; III-402
- Többnemzetiségű erők I-41.3
- Többoldalú felügyelet III-179.3,5-6
- Többség
 - „szuper” minősített többség I-25.2(2)
 - általános szabály a Bizottságban III-351
 - általános szabály a Számvevőszékben III-384.4(3)
 - általános szabály a Tanácsban I-25.2; III-343
 - általános szabály az Európai Parlamentben III-338
 - általános szabály az Európai Tanácsban I-21.4
 - bizalmatlansági indítvány III-340
 - egyhangú határozat, hogy a Miniszterek Tanácsa az adott területen minősített többséggel járhat el (passerelle - átjáró): IV-444; I-40.7; I-55.4

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

- minősített többség 2009-ig: Jegyzőkönyv az átmeneti rendelkezésekről
- minősített többség I-25; lásd még I-23.3
- Tőke szabad mozgása III-156-160
- Tőkebefektetés
 - közvetlen tőkebefektetés III-157.2
 - külföldi közvetlen III-314; III-315
- Tömegtájékoztatás szabadsága és sokszínűsége II-71.2
- Törvények betartása Preambulum az I. részhez
- Törvények, Európai keret-, lásd Európai kerettörvények
- Törvényszék I-29; III-356 – III-359
- TOT, lásd: Tengerentúli Országok és Területek
- Transzeurópai Hálózatok I-14.2h; III-246-247
- Tudomány I-3.3; II-73, III-172.3 és 5; III-233.3a; III-248.1; III-251.1a; III-254.1; III-429.2
 - korlátozásai II-63.2
- Tudományos bizonyíték III-172.5
- Tulajdonjogok (szellemi tulajdon) III-176; III-364; III-425
- Túlzott hiány esetén követendő eljárás III-184
 - bíróági ellenőrzés III-184.13
 - pénzbírságok III-184.10
- Turizmus I-17d; III-281

- U**
- Ügynökség, Európai Védelmi Ügynökség, I-41.3; III-311
- Unió céljai I-3
- Unió demokratikus élete I-45-52
- Unió hatáskörei
 - gazdasági és foglalkoztatáspolitikai összehangolása I-15
 - hatáskör-átruházás elve I-11.2
 - hatáskörök típusai I-12
 - kizárólagos hatáskörök I-13
 - Közös Kül- és Biztonságpolitika I-16
 - megosztott hatáskörök I-14
 - rugalmassági klauzula I-18
 - szubszidiaritás és arányosság I-11.3-4 (lásd még jegyzőkönyvek)
 - támogató, összehangoló és kiegészítő intézkedések I-17
 - uniós jog elsőbbsége I-6; I-6-ra vonatkozó nyilatkozat
- Unió jelképei I-8
- Unió jelmondata I-8
- Unió külső tevékenységek III-292-329
- Unió külügyminiszter I-28
 - Bizottság alelnöke I-28.4
 - biztosok testületének egy része I-26.4 és 5; I-28.4
 - Európai Parlamenttel folytatott konzultáció és tájékoztatás III-304.1
 - jóváhagyása az Európai Parlament részéről I-27.2
 - katonai akciók összehangolása III-309.2; III-310.1
 - kezdeményezések (javaslat) I-28.2; I-40.6; I-41.4; III-293.2; III-296.3; III-299.1; III-300.2b; III-302; III-307.1; III-313.3; III-322; III-325.3 (ajánlás); III-325.9; III-329.2; III-396.1; III-420.2
 - kinevezése I-28.1
 - Külügyi Tanács Elnöke I-28.3; III-296.1
 - segítségnyújtás az Európai Külügyi Szolgálat részéről III-296.3
 - tagállamok összehangolják cselekvésüket a nemzetközi szervezetekben III-305.1,2; III-327.3; III-328.2
 - vélemény a megerősített együttműködésről III-419.2
 - vélemény a strukturált együttműködésről III-312.3
- Unió saját forrásai I-54
- Unió szerződéses felelőssége III-431

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

- Unió zászlaja I-8
- Unióhoz való csatlakozás feltételei I-58
- Unió értékek I-2; I-3.4
- Unió jog elsőbbsége I-6, III-365.3; Nyilatkozat I-6
- Unió küldöttségek III-328
- Unió polgárság I-10; II-106; III-123-129
- Unió politikák összhangja III-115
- Unió tagsági jogok felfüggesztése I-59
- Unió törvény végrehajtása I-37
 - bizottság révén I-26.1; I-37.2
 - jogsértések III-333; III-335
 - tagállamok révén I-5.2; I-37.1
 - tanács révén I-37.2
- Úrkutatás I-14.3; III-254.3
- Útlevelek III-125.2

- V**
- Választási szabályok III-126
- Választások lásd: Parlamenti választások
- Választójog I-20.3; II-99.2; III-330.1
- Vállalatok III-137; III-138.2.g. III-142-143; III-161; III-162; III-283.1.d; III-287e
- Vállalkozások
 - állami vállalkozások III-166
 - domináns helyzettel való visszaélés tilalma III-162
 - letelepedés II-75; III-137
 - vállalkozási megállapodások tilalma III-161
 - vállalkozások szabályai III-161-III-166
- Vallás II-70; II-81; III-118; III-124.1
- Vallásszabadsága II-70
 - kulturális örökség Preambulum I. rész
 - sokféleség II-82
- Válságkezelés III-307; III-309
- Vámegyi együttműködés III-152
- Vámok III-151; III-170; III-314
- Vámtarifák III-151; III-170; III-314; III-315.1
- Vámunió I-13; III-151; III-314
- Védelempolitika I-41; I-41.7; III-295; III-304.2; III-309-313; III-329
- Védzáradék III-172.10; III-233.2
- Végrehajtási rendelkezések I-37
 - közös kül- és biztonságpolitika I-40.3
 - rendeletek vagy határozatok I-37.4
 - védelem I-41.4
- Vélemények I-33.1; I-35
 - Belbiztonsági Állandó Bizottság és a Politikai és Biztonsági Bizottság III-307.1; III-329.2
 - bíráknak, illetve vagy főtanácsnokoknak jelölt személyek alkalmasságát véleményező bizottság III-357
 - Bírósági III-325.11
 - Bizottsági III-184.3 és 5; III-202.3; III-213; III-335.4; III-360-III-361; III-396.7c, 9 és 15; III-404.1; III-419.2
 - civil társadalomé I-47; III-390
 - Európai Központi Banké I-30.5; III-185.4; III-190.1c és 2
 - Európai Parlamenté III-296.3
 - fogalommeghatározása I-33
 - Foglalkoztatáspolitikai Bizottság III-208b
 - Gazdasági és Pénzügyi Bizottság III-184.4; III-192.2a
 - Gazdasági és Szociális Bizottság III-388; III-392

Az Alkotmány - olvasóbarát változat. Összeállította: Jens-Peter Bonde

- különböző gazdasági és társadalmi szektorok képviselői III-390
- külgyminiszteré III-419.2
- nemzeti parlamenteké lásd Jegyzőkönyv a tagállamok Nemzeti Parlamentjeinek szerepéről 3,5 cikk és 6. cikk
- Politikai és Biztonsági Bizottságé III-307
- Régiók Bizottságáé III-388
- Számvevőszéki III-384.4
- Szociális Védelmi Bizottságé III-217
- törvényessége III-365.1; III-367
- vállalatvezetésé és munkavállalóké III-211.3
- véleménynyilvánítás alapján történő megkülönböztetés tilalma II-81
- Véleménynyilvánítás szabadsága I-47; II-71
- Vér III-278.4.a; III-278.7
- Verseny III-161-169; I-3.2; I-13b; III-151.6c; III-171; III-177; III-178, III-436.1b
 - EKB a szabad piacgazdaság elvével összhangban tevékenykedik III-185.1
 - feltételeinek javítása III-151.6.b
 - gazdaságpolitikában III-178
 - kizárólagos hatáskör I-13.1b
 - közlekedés területén III-241
 - közös versenyszabályok III-163
 - mezőgazdaság területén III-228; III-230
 - piacmegosztás tilalma III-161c
 - szabad és torzulásoktól mentes I-3.2; III-151.6.c
 - torzulása III-132; III-171; III-174-175; III-279.3; III-416
 - vállalkozások közötti megállapodások III-161
 - verseny torzulásának elkerülése III-171; III-174; III-175.1; III-279.3
 - versenyelvek megsértése III-165
 - versenyszabályok megállapítása I-13.1b
- Verseny torzulása III-132 III-171; III-174; III-279; III-416
- Versenyképesség javítása III-151.6b
- Veszélyek értékelése III-329.3
- Vétó III-300.2d lásd még egyhangúság
 - tagállamok vétójoga IV-444.3
- Vidékfejlesztés III-167.3a
- Világgazdaság III-292.2e
- Világkereskedelem III-314
- Világnézeti szervezetek I- 52
- Vízkezelések III-234.2(ii)
- Vizsgálat
 - elszámolásoké I-31.2; III-384.1; III-409
 - eltéréssel rendelkező tagállamok é III-172.7-8
 - költségvetési helyzeté III-184.2; III-198.1
 - Konvent által IV-443.2
 - megerősített együttműködéssel kapcsolatos III-420
 - törvényszéki III-333
 - torzító hatásoké III-132
- Vízumok III-265.2a

W

X

Y